

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 3/2531 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน พุทธศักราช 2531
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.25 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 329 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วครับ ผมขอ
เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5
ครั้งที่ 2/2531 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ 15 เมษายน 2531

1. ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 21 คน

2. ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พุทธศักราช
2530 ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

3. ที่ประชุมได้ลงมติกำหนดวันและเวลาประชุมในสมัยประชุมสามัญประจำปี
พุทธศักราช 2531 สมัยที่หนึ่ง และสมัยที่สอง โดยให้มีการประชุมสัปดาห์ละ 1 วัน
ทุกวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 9.30 นาฬิกา เป็นต้นไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผมเรียนย้ำอีกครั้งนะครับว่าเรานัดประชุมพิเศษ
ในวันพุธที่ 27 เมษายน 2531 จะพิจารณาเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีปัญหามากนัก คือ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โอนที่วัดและโอนที่ธรณีสงฆ์ ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระ

ที่ 5.33, 5.67 - 5.72, 5.81, 5.89, - 5.94, 5.100 - 5.105, 5.109, 5.112, 5.115 และ 5.121 - 5.126 รวมทั้งหมด 29 ฉบับ ถ้ามีเวลาเหลือจากการประชุมดังกล่าวแล้วก็จะพิจารณาญัตติเฉพาะญัตติตั้งกรรมาธิการวิสามัญกับญัตติที่ขอให้เสนอเรื่องเพื่อส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาซึ่งจะไม่เกี่ยวกับเรื่องของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติประเภทอื่น ๆ นะครับ ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระที่ 5.1 เป็นต้นไปถึงประมาณ 5.20

ต่อไประเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม

ในครั้งนี้มีรายงานการประชุมที่เสนอให้รับรอง 2 ครั้งคือครั้งที่ 20/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 มิถุนายน 2530 และครั้งที่ 1/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 3 กันยายน 2530

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านสมาชิกไม่มีผู้เสนอแก้ไขเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวครับ

ต่อไปเรื่องที่บรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วนนะครับ คือเรื่องที่ขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาคดีอาญากับสมาชิกในระหว่างสมัยประชุมนั้น ผมได้รับหนังสือจากปลัดกระทรวงยุติธรรมเมื่อวานนี้ค่อนข้างว่า ตามที่กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้ศาลอาญาพิจารณาคดีซึ่ง พันเอก พล เริงประเสริฐวิทย์ สมาชิกเป็นจำเลยในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ข.784/2531 ในความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ในระหว่างสมัยประชุมตามความในมาตรา 122 ของรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้ได้รับแจ้งจากศาลอาญาว่า โจทก์ได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง และศาลอาญาได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องคดีดังกล่าวแล้ว กระทรวงยุติธรรมจึงแจ้งมาให้ทราบ จึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องนี้ต่อไปนะครับ ขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ 3 กระทั่งถาม มีกระทั่งถามอยู่ 5 กระทั่งนะครับ

กระทู้ที่ 1 คือกระทู้ของคุณปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข เรื่องขอให้เพิกถอนสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และออกหนังสือรับรองสิทธิครอบครองให้แก่ราษฎร บ้านห้วยส้มเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลผานกเค้า อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ขอเชิญเจ้าของกระทู้ครับ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (เลย) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายปรีชา เร่งสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคสหประชาไทย กระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง ขอให้เพิกถอนสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และออกหนังสือรับรองสิทธิครอบครองให้แก่ราษฎรบ้านห้วยส้มเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลผานกเค้า อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีราษฎรจำนวนมากได้เข้าไปอาศัยทำกินและยึดครองที่ดิน ซึ่งเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติในจังหวัดเลยเป็นเวลานาน 20 กว่าปีมาแล้ว จนทำให้ที่ดินดังกล่าวหมดสภาพเป็นป่ามาเป็นเวลานานแล้ว ราษฎรที่ครอบครองที่ดินในป่าสงวนแห่งชาติแห่งนี้มีทั้งหมดประมาณ 350 ครอบครัว และได้สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพทางด้านการเกษตร และการเพาะปลูกพืชผลจนไม่มีสภาพของป่าสงวนแห่งชาติหลงเหลืออยู่ และนอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวมีสถานที่สำคัญ ๆ ของทางราชการตั้งอยู่ เช่น วัด โรงเรียน แต่ปรากฏว่าพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตอำเภอภูกระดึงทางกรมป่าไม้ได้ออกหนังสือรับรองสิทธิครอบครองให้เฉพาะโรงเลื่อยเท่านั้น แต่ไม่ได้ออกให้แก่ราษฎรที่ตั้งบ้านเรือนอยู่หรือพื้นที่ที่ราษฎรทำการเกษตร ดังนั้นราษฎรบ้านห้วยส้มเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลผานกเค้า อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย จึงได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ดินทำกินที่ไม่ได้รับหนังสือรับรองสิทธิครอบครองในขณะนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะเนื่องจากในขณะนี้หน่วยงานปลูกป่าต้นน้ำลำพงได้ทำการปลูกป่าเข้าไปในเขตที่ไร่นาของราษฎร ทำให้ราษฎรเดือดร้อนที่สุดจากกรณีดังกล่าวรัฐบาลจึงควรเพิกถอนเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตอำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย โดยขอให้รัฐบาลเร่งดำเนินการสำรวจและออกหนังสือสิทธิครอบครองหรือโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรโดยด่วน ทั้งนี้เพื่อให้ราษฎรมีสถิติในที่ดินที่ตนครอบครองอยู่ได้โดยถูกต้องตาม

กฎหมาย และสามารถนำที่ดินไปใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันการกู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาเป็นเงินทุนที่จะดำเนินการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษีที่ดินดังกล่าว กระผมจึงขอกราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีดังนี้

1. ขอทราบว่ารัฐบาลจะถอนสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และออกหนังสือสิทธิครอบครองให้แก่ราษฎรบ้านห้วยส้มเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลผานกเค้า อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย เฉพาะในบริเวณที่ราษฎรได้เข้าไปอาศัยและทำกินเป็นเวลาช้านานแล้ว จะได้หรือไม่ ถ้าได้จะทำได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

2. ขอทราบว่ารัฐบาลได้ออกหนังสือสิทธิครอบครองให้แก่โรงเลื่อยดังกล่าว กระทำได้โดยวิธีใด ขอทราบรายละเอียดครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก หาญ สีนานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม พลเอก หาญ สีนานนท์ ส.ส.กทม. และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเรียนตอบกระทู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังต่อไปนี้

โดยทั่วไปแล้วกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่มีนโยบายในการที่จะเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่เกิดมาเนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนที่ผิดกฎหมาย เพราะว่าการที่จะเพิกถอนป่าสงวนให้กับประชาชนนั้นก็เท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่กระทำความผิดนั้นได้รับสิทธิ ได้รับเอกสารสิทธิ เป็นการส่งเสริมให้การบุกรุกป่าทำลายป่าเป็นการเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงปัญหาที่ราษฎรไม่มีที่ทำกิน จึงมีโครงการที่แน่นอนในการที่จะช่วยเหลือราษฎรให้มีพื้นที่อยู่ที่อาศัยที่ทำกิน เรียกว่าโครงการเพิกถอนสภาพป่าที่เป็นที่ตั้งชุมชน โดยแบ่งการช่วยเหลือออกเป็น 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มชุมชนที่เกิดขึ้นก่อนปี พ.ศ. 2510 ซึ่งปรากฏจากตามภาพถ่ายทางอากาศที่เรียกว่า โครงการ แร็ป 61 ร่วมกับแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร ที่เป็นหลักฐานแบ่งชี้ในการที่จะกันพื้นที่เหล่านี้ออกไปให้กับประชาชน หมายความว่า

กันออกไปจากพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ แล้วก็จะให้เอกสารสิทธิ์ต่อไป

กลุ่มที่ 2 นั้น เป็นกลุ่มแหล่งชุมชนที่เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2510 ถึงปี พ.ศ.2518 ภายหลังที่ได้กำหนดเป็นพื้นที่ป่าสงวนเป็นพื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติหรือประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ทั้งนี้โดยอาศัยภาพถ่ายทางอากาศโครงการ น.ส.3 ร่วมกับแผนที่ภูมิประเทศกรมแผนที่ทหารเป็นหลักฐาน ถ้าพื้นที่นั้นไม่ใช่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือเป็นพื้นที่ที่ต้องสงวนไว้เพื่อความมั่นคงของชาติแล้วก็จะออกเอกสารสิทธิ์ให้ที่เรียกว่า สิทธิทำกิน ในพื้นที่ที่ถือครองนั้น

กลุ่มที่ 3 เป็นแหล่งชุมชนที่เกิดขึ้นภายหลังปี พ.ศ.2518 ซึ่งเป็นชุมชนที่ไม่ปรากฏหลักฐานตามแผนที่โครงการภาพถ่ายทางอากาศ น.ส.3 และไม่ใช่เป็นชุมชนที่เป็นอยู่ในเขตต้นน้ำลำธาร แล้วก็จะอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยเป็นการชั่วคราวได้ตามพระราชบัญญัติ มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507

ในส่วนเรื่องโรงเลื่อยนั้นเป็นการออกเอกสารสิทธิ์ให้กับโรงเลื่อยนั้นไม่ใช่เป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นเรื่องของกรมที่ดินของกระทรวงมหาดไทย ผมขอเรียนตอบปัญหาเพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปรีชาครับ

นายปรีชา เว้งสมบูรณ์สุข (เลย) : ขอรบกวนว่ารัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับโครงการปลูกป่าโดยให้ราษฎรที่ทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติดำเนินการปลูกป่าตามโครงการเองจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

พลเอก ทาญ สีนานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ขออนุญาตครับ กระผมขอเรียนตอบเรื่องการปลูกป่าในพื้นที่ รัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่าอยู่เสมอ และในพื้นที่ที่ร้องเรียนนี้ก็ให้มีแผนในการปลูกป่าไป 450 ไร่ เมื่อปี 2529 แต่ราษฎรคัดค้านจึงได้ย้ายพื้นที่ปลูกป่านี้ไปเสียไปปลูกที่อื่น คงปลูกได้เพียง 120 ไร่เท่านั้น แล้วก็เมื่อราษฎรร้องเรียนก็ย้ายไปปลูกที่อื่น ถ้าราษฎรประสงค์จะปลูกป่ารัฐบาลโดยกรมป่าไม้ ก็ยินดีให้ความช่วยเหลือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปรีชาชัคครั้งที่ 2 เชิญครับ

นายปรีชา เว้งสมบูรณ์สุข (เลย) : ทำไมทางราชการปล่อยปละละเลย
ที่ทำกินของราษฎรที่เข้าไปทำกินนะครับ 20 ปี จะดำเนินการออกเอกสารสิทธิให้กับราษฎร
นั้นมีหลักฐานและหลักเกณฑ์อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

พลเอก หาญ ลีลานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ในส่วนของการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็จะดำเนินการตามมาตรการ 3 อย่างที่กระทรวงได้
กราบเรียนไปแล้ว ไม่มีวิธีอื่นครับผม และขณะนี้กำลังออกกฎหมายปฏิรูปที่ดิน กำลังจะ
รับรองการใช้สิทธิทำกินนี้เช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปรีชาเชิญชัคครั้งที่ 3 ได้ครับ

นายปรีชา เว้งสมบูรณ์สุข (เลย) : ครับ กระผมไม่ติดใจครับ และก็ฝาก
ขอบคุณแทนชาวบ้านห้วยส้มเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลผานกเค้า อำเภอกู่กระดิ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครั้งที่ 2 ครับ การช่วยเหลือเยาวชนกับ
สิ่งเสพติดให้โทษ ของคุณจำรัส มัชฌนาโส ขอเชิญเลยครับ

นายจำรัส มัชฌนาโส (อุดรธานี) : ขอกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม
จำรัส มัชฌนาโส ส.ส.จากจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย เพื่อเป็นการไม่เสีย
เวลาแก่ทางรัฐสภาที่จะพิจารณาเรื่องอื่น และกระผมก็ได้ทราบว่าได้มีร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดให้โทษเพื่อจะลงโทษผู้เสพติดเกี่ยวกับเรื่องสารระเหย แต่อย่างไร
ก็ตามกระผมขอถามเพียง 2 ข้อครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะได้เห็นร่างพระราชบัญญัติ
นั้น ยังไม่เอาโทษผู้ผลิต เป็นแค่เพียงร่างมาลงโทษผู้เสพ แต่กระทั้งของกระผมนี้ อยากจะ
ถามท่านว่า ท่านจะมีวิธีอย่างไรครับที่จะให้ผู้ผลิตสารระเหยเหล่านี้ เช่น ทินเนอร์ หรือ
กาวน้ำ ซึ่งมีขายเกลื่อนในท้องตลาดนั้น ให้มีส่วนผสมซึ่งไม่เป็นพิษแบบยาเสพติดให้
โทษนี้จะได้หรือไม่ ประการหนึ่ง ประการที่ 2 นั้น ที่มีอยู่แล้วเกลื่อนกลาดขณะนี้ท่านจะมี

วิธีการจำกัดอย่างไรถึงจะทำให้เยาวชนนี้รอดพ้นจากสิ่งเหล่านี้ เพราะมีการขายอยู่
 เกือบตลาด แล้วเด็ก ๆ ก็ไปซื้อมาทำเครื่องหัตถกรรมฝีมือตามโรงเรียนนะครับ แล้วก็
 กลายเป็นผู้เสพติดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อีกประการหนึ่งนั้นขอเรียนถามว่าสารระเหยนี้จัดอยู่
 ในพวกยาเสพติดหรือไม่ ถ้าใช่ครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
 ครับ ขอกราบเรียนตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ครับว่า ในเรื่องของสารเสพติดที่ว่า
 นั้นครับ ขณะนี้นั้นทางรัฐบาลเองนั้นได้ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญทีเดียวครับ เป็นปัญหา
 ของเยาวชนของชาติที่ค่อนข้างมาก เราได้พยายามจะแก้ปัญหานี้ในหลายทาง รวมทั้งใน
 ทางกฎหมายที่ออกมาด้วยนี้นะครับ กำลังร่างกฎหมายขณะนี้อยู่ในกฤษฎีกานะครับ
 ในการที่จะควบคุมดูแลในเรื่องของการใช้สารเสพติดเหล่านี้ ต้องเรียนว่าในเรื่องของการที่จะ
 ทำอย่างไรที่จะเติมสารอื่นเข้าไปเพื่อที่จะให้มีกลบกลืนของทินเนอร์หรือว่าเพื่อจะให้ลดกลิ่นนั้น
 เราได้พยายามศึกษาวิจัยกันค่อนข้างมากทีเดียวครับ แต่ว่าจากการศึกษาวิจัยนั้นเราก็พบว่า
 ในขณะนี้ยังไม่สามารถที่จะหาสารอื่นเข้าไปทดแทนได้นะครับ เพราะว่าสารผสมที่ใส่เข้าไป
 นั้นกลับก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้สูดดมมากยิ่งขึ้นอีกนะครับ เราก็ไม่สามารถจะทำได้ในขณะนี้
 รวมทั้งการใส่สารผสม เข้าไปนั้นจะเป็นการทำให้ตัวทำลายของทินเนอร์นั้นสูญเสียไปเพราะ
 ฉะนั้นมันก็เป็นผลกระทบต่อดูสุขภาพรวมทั้งใช้ทินเนอร์กันค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นในขณะนี้
 เรายังไม่สามารถที่จะกลบกลืนของทินเนอร์อันนี้ได้ครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ ทาง
 รัฐบาลเองก็ได้ดำเนินการในหลายสิ่งหลายอย่างนะครับ ในมาตรการที่ได้ดำเนินการนั้นก็ได้อ
 พัฒนาเยาวชนให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้นครับ มีส่วนร่วมในการพัฒนาต่าง ๆ
 รวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น เราก็ให้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้กัน
 ค่อนข้างมากทีเดียวครับถึงอันตรายของการใช้สารดังกล่าวนี้ ในด้านการบำบัดรักษา

เมื่อมีผู้คิดสารดังกล่าวนี้นั้นก็พยายามแนะนำให้ไปบำบัดรักษา โดยเรามีสถานพยาบาล เพื่อบำบัดรักษาเหล่านี้นี้อยู่ 115 แห่งนะครับ เป็นของรัฐเสีย 90 แห่ง ภาคเอกชนอีก 25 แห่ง นอกจากนั้นนะครับ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากของกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนะครับ โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคได้ประกาศว่าให้ทินเนอร์นี้เป็นสินค้าที่จะต้องควบคุมฉลากด้วย เพราะฉะนั้นจะต้องมีคำเตือนอยู่ตลอดว่า ทินเนอร์นั้นจะต้องมีข้อความว่า อันตรายห้ามสูดดม นอกจากนั้นในขณะนี้เนื่องจากเรายังไม่มีกฎหมายออกมา ถ้ากฎหมายออกมานั้น กฎหมายจะจำกัดขนาด จำกัดการขายนะครับว่าจะมาแบ่งขาย จะมาจัดส่วนเล็ก ๆ ขายนี่คงทำไม่ได้ นอกจากนั้นการดำเนินการของการขายนั้นเราจะมีระเบียบในการจัดขายกันด้วยเข้าไปนะครับ การจัดซื้อจัดขาย ใครที่อายุต่ำกว่า 17 ปี การจะซื้อทินเนอร์นั้นจะต้องมีกรรมวิธี ไม่ใช่ว่าจะซื้อกันง่าย ๆ อย่างในปัจจุบันนะครับ ได้เตรียมการกันไว้ในส่วนนี้นะครับ ในส่วนของผู้ผลิตนั้นต้องเรียนว่า ในขณะนี้ในเรื่องทินเนอร์นั้นยังจำเป็นต้องอยู่ในส่วนของงานอุตสาหกรรมอยู่ แต่ว่าอย่างไรก็ตามนะครับทางรัฐบาลเองก็ได้ตระหนักในเรื่องนี้ ได้พยายามที่จะดำเนินการเข้าไปดูแลนะครับว่าอุตสาหกรรมที่ดำเนินการผลิตทินเนอร์ที่ใช้ในเรื่องของสีในเรื่องของการใช้อุตสาหกรรมนี้นั้นได้กำหนดให้เมทานอล หรือ เมทิลแอลกอฮอล์ ที่จะใช้ทินเนอร์นั้นให้ถือเป็นวัตถุมีพิษนะครับ ให้ถือเป็นวัตถุมีพิษตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ ถือว่าเป็นวัตถุมีพิษธรรมดานี้นะครับ ก็จะได้มีการควบคุมกันส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นทินเนอร์ที่ใช้สำหรับแลคเกอร์ก็ได้กำหนดเป็นสินค้ามาตรฐานที่จะต้องดูกันด้วยนะครับ ต้องไปควบคุมกันด้วยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้นก็พยายามที่จะดำเนินการกันอย่างค่อนข้างมากทีเดียว แต่ว่าอย่างไรก็ตามนะครับ ในขณะนี้เนื่องจากกฎหมายที่เราได้กำหนดกันไว้ยังไม่สามารถจะออกมาใช้ได้นะครับ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของกฤษฎีกาอยู่ ถ้ากฎหมายนี้ในขณะนี้ทางกระทรวงนะครับ ได้ขอให้ทางกฤษฎีกาได้เร่งในการที่จะพิจารณากฎหมายนี้เพื่อจะนำเข้าสู่สภาในสมัยนี้ให้ได้นะครับ ถ้าอย่างว่าได้ในสมัยนี้นั้นเราก็เชื่อว่าคงจะสามารถช่วยนะครับ ในการที่จะดูแลในเรื่องของเยาวชนที่จะใช้ทินเนอร์หรือสารสุดดมเหล่านี้ก็คงจะดูแลได้มากยิ่งขึ้น ในการที่จะคุ้มครองเยาวชนเหล่านี้ได้มากยิ่งขึ้นนี้นะครับ กระผมขอเรียนตอบเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณจำรัส

นายจำรัส มัชฌาโส (อุดรธานี) : ขอรบกวนขอพระคุณมากครับ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ ปัญหาที่ผมถามนั้นก็ยังเป็นที่ยังใจและก็จะกลายเป็นปัญหาไปเรื่อย ๆ นะครับ เพราะที่ท่านตอบหรือกฎหมายจะออกมา นั่น ผมมองก็รู้ว่าออกมาเพื่อจะลงโทษผู้เสพ หรือจะหาทางบำบัดผู้ซึ่งติดยาหรือสารระเหย ซึ่งเป็นการแก้หลังจากเหตุที่เกิดขึ้น และ กระผมยังมั่นใจว่าเรื่องเหล่านี้จะแก้ไขไม่ได้ถ้าหากยังไม่หาวิธีการที่จะทำลายสารพิษเหล่านั้น ในสิ่งผลิตต่าง ๆ เหล่านี้ จึงขอรบกวนฝากไว้สำหรับท่านซึ่งเป็นคณะรัฐบาล ซึ่งจะร่าง กฎหมายออกมานั้นไม่ใช่ร่างเพื่อจะจับผู้เสพติดเท่านั้นนะครับ ความประสงค์ของผมและ ได้รับคำร้องเรียนจากประชาชนนั้นต้องการที่จะช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ ถ้าหากตราบดที่ ผลผลิตเหล่านี้ยังมีสารพิษเจือปนอยู่ กระผมคิดว่าคงจะเป็นอันตรายต่อไป จึงกราบฝากไว้ เท่านั้นและขอรบกวนขอพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป กระทั่งที่ 3 เรื่องฝนแล้ง ของนายไธมาส พลศิลป์ เชิญคุณไธมาสครับ

นายไธมาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายไธมาส พลศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคสหประชาไทย กระทั่งของกระผม วันนี้เรื่องฝนแล้ง กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้ เนื่องจากจังหวัดลพบุรีและ จังหวัดใกล้เคียงได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นเขต ติดต่อกับจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอิทธิพลความแห้งแล้งจากภาคนี้ พืชผล การเกษตรของชาวนาชาวไร่ ได้รับผลกระทบกระเทือนจากความแห้งแล้งมาเป็นเวลา 3-4 ปี ทำให้ราษฎรมีฐานะยากจน ไม่มีข้าวจะกิน มีหนี้สินล้นพ้นตัว ไม่มีที่ดินทำกิน ที่ดินประกอบ อาชีพถูกนายทุนยึดไปหมดแล้ว จึงขอเรียนถามว่า

1. เนื่องจากความล้มเหลวในการประกอบอาชีพการเกษตรทำให้ที่ดินทำกินของ ราษฎรถูกนายทุนยึดไปหมด ท่านทราบเรื่องดังกล่าวนี้หรือไม่

2. พืชผลที่ผลิตออกมาจำหน่ายได้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะแก้ปัญหาได้อย่างไร ในการที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของราษฎรให้ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อสภา

3. ท่านจะแก้ปัญหาเรื่องน้ำอันเป็นปัจจัยสำคัญ ในการเกษตรได้อย่างไร ขอให้ตอบในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ตั้งกระทู้ถามนี้ขึ้นมาก็เนื่องจากว่า ฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรเวลานี้ 80 เปอร์เซ็นต์มีฐานะที่ยากจนมาก และจังหวัดที่ใกล้เคียงจังหวัดลพบุรีนะครับ กระผมก็ได้ไปประสบได้ไปพบมาว่า นอกจากจังหวัดดังกล่าวที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว จังหวัดชัยภูมิก็ดี จังหวัดนครราชสีมาซึ่งอยู่เขตติดต่อกับจังหวัดลพบุรี โดยเฉพาะที่อำเภอปากช่องพื้นที่ในการเกษตรนี้รวมทั้งหมดก็ประมาณ 30 กว่าล้านไร่ ได้ประสบภาวะฝนแล้งติดต่อกันมา 3-4 ปีบ้าง ปีไหนบางปีฝนดีก็น้ำท่วม เมื่อน้ำท่วมก็ทำให้พืชผลเสียหายไปอย่างมาก การประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรมของเกษตรกรก็ล้มลุกคลุกคลานกันมาตลอดติดต่อกันมาตลอดต่อเนื่องกันมา ที่ดินที่ทำกินผลผลิตที่ได้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุนที่ดินที่ทำกินก็ไปจำนองจำนำไว้กับนายทุนไปไว้ให้กับเจ้าแก๊วทั้งหลายก็ถูกยึดไปหมดครับ แล้วก็นอกจากนี้ดอกเบญจที่เขาคิดก็เป็นดอกเบญจที่ราคาสูงมาก เท่าที่กระผมได้ไปศึกษาคูกร้อยละ 5 ต่อเดือน ถ้าหากว่าไม่มีที่ไร่นาหรือมีทรัพย์สินเป็นเครดิตให้นายทุนประกันก็จะต้องกร้อยละ 10 นี่แหละครับ เมื่อดอกทบต้น ต้นทบดอกที่ดินทั้งหลายที่เกษตรกรได้ทำการประกอบอาชีพอยู่นั้นก็ถูกนายทุนยึดไว้ ชีวิตของเขาฝากไว้กับเจ้าแก๊วไว้กับนายทุนไม่เป็นอิสระในการทำมาหากิน แต่เขาต้องสู้เขาตลอดมาก็เพื่อครอบครัวของเขา เพื่อลูก เพื่อเมีย เพื่อญาติพี่น้องให้มีข้าวกินไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น อนาคตในการประกอบอาชีพในทางเกษตรกระผมคิดว่านับวันที่จะเลวลง ๆ ถึงแม้ว่ารัฐบาลอาจจะได้บอกว่าจะได้แจ้งจะได้แถลงต่อประชาชนทั่วไปว่าฐานะเศรษฐกิจของประเทศเรานี้ดีขึ้นก็จริง แต่ความจริงแล้วเนื้อแท้ถ้าหากว่าไปพบเกษตรกรที่มีความยากจนอยู่ในชนบทที่กระผมได้สัมผัสอยู่ทุกวันนี้เป็นชีวิตที่

ยากจน บางวันก็มีข้าวรับประทาน บางวันก็ไม่มี มีก็อย่างมากก็เพียงมือ 2 มือเท่านั้น ค่าจ้างแรงงานก็วัน ๆ หนึ่งเมื่อปีที่แล้วนี้ฝนฟ้าแห้งแล้งไม่มีโอกาสที่จะทำงาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโอภาสให้ตอบเสียก่อน เดี่ยวค่อยซักต่อนะครับ

นายโอภาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ครับผม เอาละครับ กระผมก็จะขอเรียนถามถึงเรื่องในข้อ 1 นะครับผม ในครั้งแรกนี้กระผมจะถามว่า การประกอบอาชีพของเกษตรกรล้มเหลวไปนั้นถูกนายทุนยึดไปหมดแล้ว ทางรัฐบาล ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทราบหรือไม่ เพราะว่าที่ดินก็เป็นสิ่งสำคัญที่เกษตรกรจะต้องทำมาหากินนะครับผม กระผมขอถามข้อแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเสนาะ เทียนทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายเสนาะ เทียนทอง ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี พรรคชาติไทย ในนามของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้มาตอบกระทู้ถามท่านผู้มีความเกี่ยวดองดังต่อไปนี้

ตามข้อ 1 ที่ท่านถามว่ากระทรวงเกษตรทราบหรือไม่ว่า เวลานี้เกษตรกรที่ได้รับเกี่ยวกับฝนแล้งต่าง ๆ แล้วก็ประกอบอาชีพไม่ได้ แล้วก็ถูกยึดที่ไร่นาไปนั้น กระผมขอเรียนตอบว่า กระทรวงเกษตรทราบเป็นอย่างดีครับ ในภาครวม ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรส่วนใหญ่ก็มีฐานะและความเป็นอยู่คล้าย ๆ กันแทบจะทุกภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับกระทบกระเทือนเกี่ยวกับความแห้งแล้งหรือจากภัยธรรมชาติ จะเป็นฝนแล้งก็ดี น้ำท่วมก็ดี เกษตรกรก็จะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างมาก ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นภาครวมทั้งหมดคนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรในประเทศของเรานั้นปัจจุบัน 53 ล้านก็เกษตรกรไปเสียตั้ง 40 กว่าล้าน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้ทางกระทรวงเกษตรก็ทราบเป็นอย่างดีในภาครวม นอกจากนี้การปลูกพืชของเกษตรกรก็ไปผูกไว้กับชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ ปีไหนฟ้าฝนดี

ผลผลิตสูงก็อาจจะกระทบกระเทือนในด้านราคาขายไม่คุ้มทุนบ้างอะไรบ้าง ทุกสิ่งทุกอย่าง
นั้นก็เหมือน ๆ กันแทบจะทุกภาค ในฐานะที่เราประกอบอาชีพในทางการเกษตรของ
ประเทศไทย ดังที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากลพบุรีก็ดี และ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็ดี ก็คงจะทราบดีและก็ประสบปัญหาเหมือน ๆ กัน สำหรับ
ในจังหวัดลพบุรีและจังหวัดใกล้เคียง เช่น นครสวรรค์ก็ดี อะไรงี้ดีนั่น ทางกระทรวงเกษตร
ก็ไม่ได้นั่งนอนใจได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ให้ตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ
เรื่องราคาพืชผลนี้เพื่อจะให้มีการขายได้คุ้มทุน ทางรัฐบาลก็ได้ทำไปแล้ว 3-4 ปีที่ผ่านมา
เราจะต้องฝากอนาคตไว้กับตลาดโลกในเรื่องราคา แต่จากประสบการณ์ของรัฐบาลที่ผ่านมา
มาหลายครั้งทำให้เกษตรกรต้องท้อทงหนักลง ๆ ปัจจุบันทางรัฐบาลก็ได้แก้ไขปัญหาระยะราคา
ที่เกษตรกรขายไม่คุ้มทุนนั้นให้กลับหน้าตาใสมขึ้นมา เช่น ข้าว 5 เปอร์เซ็นต์นี้เมื่อสัก 2 ปี
ที่แล้วมาเราขายได้เกวียนหนึ่งแค่ 2,000 บาท 2,200 บาท เดียวนี้ก็ขายได้ถึง 4,000
กว่าบาท ข้าวโพดก็ดี เราก็ขายได้ราคาที่เป็นธรรมขึ้นมา ผมคิดว่าพืชผลทุกอย่างในปัจจุบันนี้
เกษตรกรก็หน้าตาใสมขึ้นจากนโยบายหลักของรัฐบาลที่ได้ประกาศไว้ให้กับสภานี้ อย่างไรก็ตาม
จากการที่กระทรวงเกษตรได้สำรวจเมื่อปี 2528 ในพื้นที่ 4 จังหวัดได้แก่ ลพบุรี นครสวรรค์
สระบุรี และเพชรบูรณ์ พบข้อเท็จจริงว่าครอบครัวที่เกษตรกร จะต้องไปกู้หนี้ยืมสินเข้ามา
นั้นร้อยละ 30 มีภาระเรื่องนี้สินทำให้ต้องนำที่ดินไปจำนำจำนอง และในจำนวนนี้
ร้อยละ 59 เป็นหนี้กับสถาบันการเงินที่มีดอกเบี้ยต่ำ ร้อยละ 41 เป็นหนี้กับสถาบันการเงิน
ซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยสูงมากในอัตราสูง โดยเฉลี่ยแล้วถึงร้อยละ 28 อันนี้ก็เป็นปัญหาหนัก
ในการที่จะทำให้เกษตรกรจะต้องถูกยึดที่ไร่นาไปในที่สุด

ส่วนคำถามที่ 2 พืชผลที่ผลิตออกมาจำหน่ายได้ไม่คุ้มค่าการลงทุน กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรในการที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของราษฎรให้ดีขึ้น
ขึ้นตามนโยบายของรัฐที่แถลงไว้ต่อสภานั้น ตามที่ผมได้กล่าวไว้ในข้อ 1 แล้วว่าราคา
ผลผลิตการเกษตรถูกกำหนดโดยตลาดโลกส่วนหนึ่ง และเนื่องจากในระยะ 3-4 ปีที่ผ่านมา

ผลผลิตทางการเกษตรของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำให้ราคาในตลาดโลกตกต่ำลง ราคาผลผลิตที่เกษตรกรขายได้จึงตกต่ำลงไปด้วย ประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรกรในภาครวมของต่างประเทศก็ประสบปัญหาราคาสินค้าตกต่ำเช่นเดียวกับประเทศไทย เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ยุโรป เป็นต้น แต่ประเทศดังกล่าวที่ผมได้กล่าวไปนั้นเป็นประเทศที่ร่ำรวย สามารถที่จะให้การสนับสนุนและก็ประกันราคาผลผลิตของเกษตรกรได้ในระดับที่สูงกว่าราคาในตลาดโลก ซึ่งแต่ละประเทศต้องใช้งบประมาณปีละหลายหมื่นล้านบาท ประเทศไทยซึ่งก็เป็นประเทศที่ยากจน งบประมาณก็มีจำกัด เราก็ไม่สามารถที่จะทำอย่างนั้นได้ ก็ได้แก้ไขปัญหาดังที่ผมได้กล่าวมาแล้ว เราก็อย่างราคาข้าวก็ดี ราคาข้าวโพดก็ดีอะไรก็ดี รัฐบาลก็ได้แก้ไขไปแล้วตามสมควร ถึงแม้ว่าราคานี้จะยืนอยู่ในราคาที่เป็นธรรมแล้วก็ทำให้เกษตรกรหน้าตาใสขึ้นในปัจจุบันนี้ ทางกระทรวงเกษตรและทางรัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ พยายามติดตามผลและก็พยายามที่จะทำให้อดีขึ้นต่อไป ในเรื่องที่จะช่วยเหลือเกษตรกรเกี่ยวกับเรื่องแหล่งน้ำ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า กระทรวงเกษตรก็ทำอยู่แล้ว ทำทุก ๆ ภาคแหละครับ ไม่ใช่จะทำเฉพาะจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ทำโดยภาครวมงบประมาณปีหนึ่งก็หมื่นกว่าล้านบาทสำหรับกระทรวงเกษตร แต่เป็นเรื่องน้ำไปเสียตั้งเกือบหมื่นล้านบาท ผมขอเรียนอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านต้องการที่อยากจะได้ในจังหวัดของท่าน ข้อมูลต่าง ๆ ว่าไปทำอะไรให้บ้าง แหล่งน้ำต่าง ๆ หรือว่าเกี่ยวกับเรื่องฝนหลวง ฝนเทียม ทั้งนั้นทั้งนี้เรื่องน้ำนี่อย่างเรื่องฝนเทียมปีที่แล้วลพบุรีเราก็ไปตั้งศูนย์ประจำอยู่ที่นั่นเลย ส่วนจะได้ผลหรือไม่ได้ผลนี่ มันก็เป็นไปตามธรรมชาติ ก็ทำกันแบบว่าในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบก็ทำไปเท่าที่จะได้ตามหลักวิชาการ ส่วนจะตกหรือไม่ตกนั้นมันก็เกินความสามารถของมนุษย์ เรื่องฝนเรื่องฟ้านี้จะไปบันดาลให้มันตกที่ตรงนั้นตรงนี้อะไรอย่างนี้มันก็เราก็อยู่ด้วยกัน กระทรวงเกษตรกับท่านก็อยู่ครบครันเดียวกัน ประเทศไทยเรื่องธรรมชาตินี้เป็นเรื่องที่จะกำหนดได้ยาก เป็นนโยบายออกมามันไม่ได้ เป็นนโยบายได้แต่ว่ากักน้ำขังน้ำไว้ ส่วนว่าฟ้าฝนจะให้ตกตรงนั้นตรงนี้ผมก็คิดว่ามันสุริยวิถีของมนุษย์ที่จะทำ แต่ว่าได้ทำเต็มที่แล้ว กระทรวงเกษตรได้ทำเต็มที่แล้ว ผมขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอย่างนี้นะครับ ก็เช่นกันนะครับ เราเป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน

บ้านผมก็เหมือนกันละครับ อดข้าวอดปลาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะได้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งน้ำต่าง ๆ ในลพบุรีก็ดี นครสวรรค์ก็ดี ผมพร้อมในมือครับที่จะมอบให้ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ชักถามครั้งที่ 1 ครับ

นายโอภาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ความประสงค์กระตือรือร้นของผมก็จะเน้นหนักไปในเรื่องน้ำและก็แหล่งน้ำต่าง ๆ ที่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐบาลจะได้สนับสนุนให้แก่เกษตรกรได้มีน้ำใช้อย่างไรบ้างเกี่ยวกับการเกษตร สาเหตุเนื่องจากฝนแล้วติดต่อกันมาหลายปี กระผมก็อยากจะเรียนถามว่าน้ำนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตของการเกษตร ทางรัฐบาลได้วางแผนไปแล้ว ๆ มาไม่ประสบผลสำเร็จ ฝนไม่ตกแหล่งน้ำทั้งหลายก็ไม่มี ก็ดูตัวอย่าง ถึงแม้ว่าโครงการของรัฐบาล โครงการใหญ่ ๆ ปีนี้ฝนแล้ง เมื่อฝนไม่ตกน้ำในเขื่อนต่าง ๆ ก็ไม่มี ไม่พอที่จะผลิตไฟฟ้า ไม่พอที่จะส่งเจือจานไปให้แก่เกษตรกรเพื่อใช้ในการผลิตในการเกษตร ในการเกษตรอย่างข้าวปีนี้ ภาวะข้าวที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ว่ามีราคาสูงราคาข้าวที่สูงในปีนี้นั้นเป็นภาวะการค้ำคะน่ะครับ ของตลาดโลกตลาดทั่วไปที่มันจะต้องสูงขึ้น สาเหตุแห่งการขาดแคลนข้าวเพราะหลาย ๆ ประเทศก็คงจะประสบปัญหาฝนแล้งเหมือนอย่างกับเราของประเทศเรานี่แหละครับ นี่ปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือว่าทำอย่างไรที่รัฐบาลได้ลงทุนสร้างแหล่งน้ำต่าง ๆ ทั้งหลาย ถึงจะมีน้ำได้มาเก็บกักแล้วก็ส่งไปให้แก่เกษตรกรได้ใช้ เขื่อนโครงการขนาดเล็กของรัฐบาลตามนโยบาย เพราะเวลานี้การชลประทานนั้นรัฐบาลจะใช้น้ำนั้นครับได้ตามโครงการที่กรมชลประทานได้ทำเท่านั้นเอง คือใน 17 ล้านไร่ แต่นอกจากโครงการแล้วไม่เป็นหน้าที่ของกรมชลประทาน อันนี้แหละครับ แต่พื้นที่นาที่ทำ ที่เพาะปลูก หรือพื้นที่ไร่ที่เพาะปลูกอยู่ทั่วประเทศไทยนั้นเนื้อที่มากกว่า 17 ล้านไร่ครับ มีถึงตั้ง 80 กว่าล้านไร่ นี่ครับส่วนใหญ่เราไม่ได้รับการดูแล เอาโครงการขนาดเล็กเข้าไปช่วย เมื่อฝนไม่มีน้ำก็ไม่มีและทำก็ไม่ได้คุณภาพ ไม่ได้ตามแบบแปลนแผนผังที่รัฐบาลได้จัดทำขึ้น กระผมจึงใคร่

เรียนถามว่าในครั้งที่ 2 นี่นะครับว่า พืชผลที่ผลิติดอกจำหน่ายไม่คุ้มค่ากับการลงทุน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะแก้ปัญหาอย่างไรในการที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของราษฎรดังที่
กระผมได้กล่าวในข้างต้น ตอนหลังจากที่ได้อ่านกระทู้ของกระผมไปแล้ว และอภิปราย
ประกอบ ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ได้ถามชี้ว่าทำอะไร สำหรับ
ฝนเทียมนั้นนะครับมันก็คล้าย ๆ ว่า ชี้อันก็บอกแล้วว่าฝนเทียม ฝนหลอกอะไรทำนองนี้นะ
ครับ มันไม่ใช่ของจริงหรอกครับ มันก็อยู่ที่ธรรมชาติ อยู่ที่เมฆที่หมอกที่จะสามารถเอกลมเค็ม
ต่าง ๆ ที่โครงการฝนหลวงได้ไปจัดทำไปโปรยตามก้อนเมฆเพื่อจะให้ก่อตัวกันตก ก็ตก
เฉพาะก้อนเมฆที่เขาสร้างขึ้นมานั้นเท่านั้น พอหมดก็หมดปัญหาแล้ว ฝนก็ตกปรอย ๆ
นะครับ ถึงแม้ว่าที่ลพบุรีนี่ก็เป็นฝนแล้งเป็นประจำทุกปี แม้แต่ฝนหลวงได้ไปช่วยอยู่เป็นประจำ
ผลที่ได้ที่แท้จริงก็คือฝนแท้ ฝนที่ธรรมชาติมาช่วยดกนะครับมาช่วยเป็นไปตามธรรมชาติ อ้าย
ฝนแล้งที่เมืองลพบุรีนี่เมื่อก่อนนี่ก็ฝนตกต้องตามฤดูกาล เมื่อป่ามันหมดไปนะครับ ภาวการณ์
ฝนแล้งก็ติดต่อกันมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปีแล้ว นี่แหละครับฐานะของราษฎรจึงยากจน กระผม
ใคร่เรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่า เราจะแก้ปัญหาอย่างไรที่จะให้มีน้ำให้แก่เกษตรกร น้ำทุกวันนี้
ฝนแล้งที่แล้งไปแม้แต่ น้ำบริโภค น้ำกินน้ำดื่มเองก็ยังไม่ค่อยมีเลยนะครับ ต้องซื้อเขากินนะครับผม
ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีอีกครั้งครับ ครั้งที่ 2

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

นายเสนาะ เทียนทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติดังนี้ครับว่า ตามที่ผมได้
ตอบคำถามไปในภาครวมในข้อที่ 1

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอบเฉพาะประเด็นที่ยังไม่ได้ตอบนะครับ

นายเสนาะ เทียนทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
เรื่องน้ำนะครับ เรื่องน้ำนี่ก็ผมได้ตอบไปแล้วนะครับ เรามีแหล่งน้ำต่าง ๆ จะเป็นทั้ง
แหล่งน้ำขนาดใหญ่ แล้วก็ขนาดกลาง ขนาดเล็ก แหล่งน้ำขนาดใหญ่อย่างผม

ยกตัวอย่างครับว่า อย่างปีนี้เรามีอ่างเก็บน้ำพร้อมที่จะผลิตทั้งด้านไฟฟ้าและก็ส่งเสริมในการที่จะทำด้านเกษตรกร แต่ตามที่ท่านสมาชิกก็ได้กล่าวไปแล้วว่า เราทำอ่างน้ำขึ้นมาจะเป็นขนาดใหญ่ก็ดี ขนาดกลางก็ดี ขนาดเล็กก็ดี ถ้าฝนไม่ตกเสียอย่างน้ำก็ไม่มีในอ่าง อันนี้ก็เป็นที่ยอมรับของท่านสมาชิกอยู่แล้วนะครับ เรามีอ่างขนาดใหญ่แต่ฝนปีที่แล้วมันก็ตกน้อย น้ำก็ไม่ค่อยจะเพียงพอในการที่จะทำในด้านการผลิตกระแสไฟฟ้าก็ดี แล้วก็ส่วนหนึ่งก็ส่งมาให้กับเกษตรกรในการที่จะทำการเพาะปลูกก็ดี ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ทุกอย่างนี้กระทรวงเกษตร ก็ทำไปตามที่ท่านสมาชิกก็ได้กล่าวไปแล้ว เรามีโครงการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก แต่ทั้งนั้นทั้งนี้มันก็ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ อย่างปีนี้เราก็ได้ส่งเสริมในการที่จะให้เกษตรกรได้ปลูกพืชฤดูแล้ง เช่น ข้าวนาปรัง แต่ว่าปัญหาเรื่องน้ำเราก็พยายามที่จะช่วยเหลือส่งมาให้ในเครือข่ายของเขตชลประทาน แต่อย่างไรก็ดี เกษตรกรก็ฟังตัวทำกันเข้าไปจนในที่สุดก็น้ำแทบจะไม่พอแต่บึงเอือดที่อุดรธรรมชาติดีได้ช่วยพวกเราในปีี้ แต่ผมอยากจะขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในรายละเอียดต่าง ๆ ถ้าท่านอยากจะได้อะไรที่ผมได้เรียนนะครับ ผมเตรียมไว้ให้แล้ว เพราะมันเยอะเหลือเกินถ้าจะตอบในนี้มันเสียเวลาในสภา รายละเอียดมีเยอะตั้ง 4-5 จังหวัด ที่ท่านถามมา มีตั้งเป็นร้อยโครงการ ถ้าจะอ่านกันแล้วมันยาวเหลือเกินครับ ผมคิดว่าเพื่อจะไม่ให้เสียเวลากับท่านสมาชิกท่านอื่นผมอยากจะขอมอบเอกสารให้ท่านนะครับ เรามีโครงการที่จะทำให้กับ 4-5 จังหวัดนี้อย่างไรบ้าง ผมพร้อมที่จะมอบให้อยู่แล้ว ที่จริงแล้วหลักการที่ท่านถามมานี้ที่จริงผมก็ตอบไปแทบจะหมดแล้วครับ เรื่องราคาผลผลิตก็ดี อะไรงี้ก็ดี เราก็ทำกันอยู่แล้ว เพราะว่าท่านสมาชิกก็ทราบอยู่ดีว่าเรื่องปัญหาราคาข้าวก็ดี ราคาพืชผลอะไรงี้ดีนี้ส่วนหนึ่งเราต้องพึ่งพาเรื่องราวตลาดโลกอยู่ ท่านก็ถามเองท่านก็ตอบเองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลก็ได้แก้ไขไปในส่วนหนึ่ง แล้วก็ขึ้นอยู่กับภาวะของตลาดโลกส่วนหนึ่งแต่อย่างไรก็ดีนะครับ เราก็ได้ช่วยกันในการที่จะทำอย่างดีที่สุดแล้ว ส่วนว่าเพื่อให้ส่งเสริมให้เกษตรกรได้ล้มตาฮ้างปากได้นั้นมันก็ในภาครวมอยู่แล้ว เราก็ทำอยู่ทุกอย่างเหมือนกัน ถ้าจะตอบมันก็ซ้ำ ๆ ซาก ๆ ครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้ามีปัญหาในด้านที่ว่าท่านอยากจะได้เรื่อง

แหล่งน้ำที่กระทรวงเกษตรที่กำลังทำอยู่ แล้วก็กำลังสำรวจในพื้นที่ของท่านที่ถามมาตั้ง 4-5 จังหวัดนี้ ผมพร้อมที่จะให้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญซักถามครั้งต่อไปครับ

นายโอภาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ กระผมยังมีก็เป็นข้อสุดท้ายแต่ก็คงจะไม่ใช่เป็นข้อสุดท้ายละครับ กระผมอยากจะเรียนเป็นข้อสังเกต การแก้ปัญหาเรื่องน้ำนี้ ทุกวันนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะไม่ให้เกษตรกรที่จะทำนาฤดูแล้วนาปรัง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณโอภาส กรุณาอธิบายประกอบโดยสรุปย่อ นะครับ

นายโอภาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ครับผม ที่นี้ก็ราษฎรก็ไม่ฟัง ถึงแม้ว่าจะดังในทุ่งราบภาคกลางใน 4 จังหวัดว่างคไม่ให้ทำนาปรัง แต่ราษฎรก็พยายามที่จะทำก็เนื่องจากราคาข้าวมันสูงขึ้น ดังที่กล่าวมาแล้วเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วครับ แต่ราษฎรก็พยายามทำจนไปถึงพ่อค้าข้าว นายกสุมาคมโรงสี ได้สำรวจ 1,900,000 ไร่ ที่รัฐบาลกำหนดปลูกในปีนี้นาปรัง แต่ปรากฏว่าปลูกไปจนถึง 4 ล้านกว่าไร่ และเดี๋ยวนี้เวลานี้ราษฎรก็เห็นราคาข้าวก็ยังสูงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ก็พยายามปลูกข้าวนาปรัง แต่ใช้วิธีเอาน้ำโดยเจาะไปในดินนะครับขึ้นมาใช้จ่ายตัวเอง เจาะ 60,000 บาทบ้าง แล้วแต่ฐานะของเกษตรกร เจาะลึก เจาะตื้นแล้วแต่ ถ้าเจาะลึกก็ได้น้ำมาก ถ้าเจาะตื้น ๆ เพียงไม่กี่วา ไม่กี่สิบวา ก็ราคาถูกลงหน่อย ก็ช่วยรายละเอียด 30 ไร่บ้าง 50 ไร่บ้าง 100 ไร่บ้าง 200 ไร่บ้าง ตามสภาพของน้ำที่เอามาจากใต้ดิน เรื่องนี้แหละครับ ผมว่าเมื่อฝนไม่ตกกระทรวงเกษตรก็หมดปัญหาที่จะเอาน้ำส่งเข้าไปให้เกษตรกรทำผมก็คิดว่า แต่ชาวไร่ชาวนาก็มีปัญญาที่จะเจาะเอาน้ำใต้ดินขึ้นมาใช้ในการปลูกข้าวนาปรังมีจำนวนอย่างมหาศาลเพราะว่าราคามันสูงขึ้น เพื่อช่วยตัวของเขาเองนะครับ ปีนี้ก็เป็นปีทองของเขา เขาก็พยายามที่จะรีบเก็บเกี่ยว เพราะว่าไม่แน่ว่าปีหน้าราคาข้าวอาจจะไม่ดี รัฐบาลจะสนใจในเรื่องเหล่านี้ไหมเพื่อสนับสนุนเขาให้เขาได้มีการเจาะตามทุ่งไร่ทุ่งนา เพื่อเพาะปลูกข้าวในราคาที่ยังขึ้นอยู่ทุกวันนี้ครับผม

กระผมขอเรียนถามเป็นครั้งสุดท้ายแค่นี้แหละครับผม ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเสนาะ เทียนทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงเกษตร ขอตอบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอย่างนี้นะครับว่า ทางภาครัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรนั้น เราไม่ได้นิ่งนอนใจหรอกครับ ไม่ใช่ที่เรามีกระทรวงอยู่แล้วจะมานอนกันอยู่เฉย ๆ นะครับ เราทำงานกันนะครับหามรุ่งหามค่ำ และก็มันโยบายกันทุกกรมนะครับ และเป็นกระทรวงที่จะต้องรับผิดชอบ คนส่วนใหญ่ของประเทศ นะครับ 48 ล้านใน 50 กว่าล้านคนนะครับ เพราะว่านี่เป็นเกษตรกรรมแทบทั้งนั้น ที่ท่านถามมานี้ นะครับ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า กระทรวงเกษตรนี้ทำอยู่แล้วทุกอย่างนะครับ ตั้งแต่ราคา ผลผลิตต่าง ๆ นะครับ กระทรวงเกษตรนี้นะครับ เป็นกระทรวงที่เรารับผิดชอบในด้านการผลิต นะครับราคาข้าวไม่ดีก็มาเล่นกระทรวงเกษตร ฝนไม่ตกก็กระทรวงเกษตร ฝนตกมากน้ำท่วม ก็กระทรวงเกษตรนะครับ ราคาผลผลิตไม่ดีก็กระทรวงเกษตร ทุกอย่างมาที่กระทรวงเกษตร นี้เรารู้ดีครับ เรามีความรับผิดชอบสูงในการที่จะดูแลนั้นอยู่แล้ว ผมก็เช่นกันนะครับในจังหวัด ของผมก็ดีแล้วก็ทุก ๆ ภาคที่ได้ไปตรวจเยี่ยมมานะครับในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงนี้ นะครับ รับผิดชอบส่วนหนึ่งก็ได้ไปตรวจมาทุกภาค เราก็อยู่ในฐานะที่ว่ามีอาชีพเหมือนกัน และก็คล้าย ๆ กันนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ครับว่า ไม่ต้องห่วงหรอกครับ ถ้ามีอะไรนะครับในการที่ท่านก็มีสิทธิ์มีส่วนในการที่จะเสนอแนะนะครับ ควบคุมดูแลในการบริหารของรัฐบาลอยู่แล้ว มีอะไรเราก็ประชุมกันอยู่ในสภานี้อยู่แล้วนะครับ มีอะไรเราก็เสนอแนะกัน ขึ้นแนะกันนะครับ จับเข้าคุยกันได้เลยนะครับเพื่อจะรวมมันสมองในการที่จะแก้ปัญหาชนในชาตินะครับ ผมขอตอบในภาครวมอย่างนี้นะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ 4 การขยายเขตรบบ

จำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เขต 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ของนายสีหนาท ภาชา เชิญคุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรค
สหประชาชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะเริ่มเลยนะครับ ขออนุญาตเริ่มเลย
เนื่องจากใน การตอบกระทู้ถามของกระผมเรื่องการขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้า
หมู่บ้านในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เขต 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง ครั้งที่ 6/2530 วันพฤหัสบดีที่ 23 เมษายน 2530 ซึ่งกระผมได้ขอ
ให้ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีอยู่ 6 อำเภอ คือ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอบ้านแท่น
ภูเขียว คอนสาร เกษตรสมบูรณ์ และหนองบัวแดง ซึ่งเป็นเขต 2 โดยการตอบครั้งนั้นได้
ระบุว่าทางราชการจะสามารถขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านทั่วประเทศได้
ภายในปี 2532 ครับ สั้น ๆ ขอประทานกราบเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำถามข้อที่ 1. ในล้ง 1 ปีกว่า ๆ ที่ผ่านมา การบริหารราชการแผ่นดินของ
รัฐบาลชุดนี้ ท่านได้ดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านทั่วประเทศแล้ว
เป็นจำนวนเท่าใด การขยายเขตจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่
ถ้าไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายเป็นเพราะเหตุใด

ข้อ 2 เฉพาะพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เขต 2 ได้ดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่าย
กระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านในปี 2530 ต่อ 2531 เป็นจำนวนเท่าใด และยังเหลือจำนวน
หมู่บ้านอีกเท่าใด ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่
กำหนดเป็นเพราะเหตุใด

คำถามข้อที่ 3 ในจำนวนหมู่บ้านที่เหลือทั่วประเทศมีจำนวนเท่าใดที่ยังไม่ได้
ขยายระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าไปให้ และจะสามารถดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่าย
กระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านที่เหลือได้ภายในกำหนดเวลาที่ได้ออกกระทู้ถามไว้แล้วได้ หรือไม่
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสันติ ชัยวิรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสันติ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ตอบกระทู้ท่านสมาชิก ซึ่งได้เคยถามมาแล้วครั้งหนึ่ง และก็มีคามสนใจติดตามเรื่องไฟฟ้าให้กับประชาชนในเขต 2 จังหวัดชัยภูมิอย่างต่อเนื่อง ดังต่อไปนี้

ในข้อ 1 ที่ถามว่า ใน 1 ปี ของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลชุดนี้ ท่านได้ดำเนินการขยาย เขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านทั่วประเทศเป็นจำนวนเท่าใด เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เป็นเพราะเหตุใด ขอเรียนชี้แจงว่าในระยะ 1 ปี คือในปี 2530 ที่ผ่านมานั้น ทางรัฐบาลโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านทั่วประเทศไปแล้วประมาณ 4,960 หมู่บ้าน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ในข้อที่ 2. ที่ท่านถามว่าเฉพาะพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เขต 2 ได้ดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านในปี 2530 เป็นจำนวนเท่าใด ยังเหลืออยู่เท่าใด เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ถ้าไม่เป็นไปตามเป้าหมายเป็นเพราะเหตุใด ขอเรียนชี้แจงว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการขยายเขตเข้าไปสู่หมู่บ้านตามเป้าหมายทั้งสิ้น 90 หมู่บ้าน ซึ่งตามเป้าหมายนั้นตั้งไว้เพียง 71 หมู่บ้าน

สำหรับคำถามข้อที่ 3 ที่ท่านถามว่า จำนวนหมู่บ้านที่เหลือทั่วประเทศมีจำนวนเท่าใด และจะสามารถดำเนินการขยายเขตระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านที่เหลือได้ภายในกำหนดเวลาที่ได้ตอบกระทู้หรือไม่ ขอเรียนชี้แจงว่า ในขณะนี้ยังเหลือหมู่บ้านที่ยังไม่ได้ขยายเขตอยู่ทั้งสิ้น 10,600 หมู่บ้าน ซึ่งในจำนวนที่จะต้องดำเนินการทั้งสิ้นมี 57,400 หมู่บ้าน ได้ดำเนินการให้มีไฟแล้ว 46,800 หมู่บ้าน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ในขณะนี้ได้ 81 เปอร์เซ็นต์ นะครับ ในปี 2530 ส่วน 2531 ขณะนี้ตัวเลขก็เพิ่มขึ้นมาแล้วก็ประมาณ 86 เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นการดำเนินการตามระยะเวลานั้น ขอเรียนชี้แจงว่าเป็นไปตามเป้าหมาย สำหรับ

ในกำหนดเวลาที่ท่านถามว่าจะเป็นไปตามที่ตอบกระทู้ คือในปี 2532 ซึ่งผมได้เคยกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ในการตอบกระทู้ว่าตามแผน 6 นั้น ไฟฟ้าจะสามารถขยายเขตทั่วประเทศได้ในปี 2534 95 เปอร์เซ็นต์ ที่ตั้งไว้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมจะได้เร่งรัดให้ดำเนินการให้ได้ 95 เปอร์เซ็นต์ที่ตั้งไว้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมจะได้เร่งรัดให้ดำเนินการให้ได้ 95 เปอร์เซ็นต์ในปี 2532 ซึ่งขณะนี้ผมก็เร่งรัดอยู่ ขอตอบแค่นี้ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อนร่วมจังหวัดของกระผม ครับ ขอเรียนถามสั้น ๆ เนื่องจากมีข้อมูลมาว่าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งท่านรับผิดชอบอยู่เดี๋ยวนี้ตามปกติแต่ละปีนี้ ท่านประธานครับ เขาจะมีบัญชีรายชื่อหมู่บ้านเขียนไว้ว่าปีนั้นมีจังหวัด ตำบล อำเภอ เขียนไว้เลยว่าหมู่บ้านไหนจะทำเข้าไป แต่ปรากฏว่าเมื่อได้ไปดูมาแล้วรายชื่อเหล่านั้นนะ มีการเปลี่ยนแปลงเขียนข้างหน้าไว้ว่า มีโทรศัพท์ ฯลฯ นั้นมาบ้าง มีผู้มีอำนาจ ฯลฯ นั้นมาบ้าง ชิดชื่อเขาออกไปแล้วก็เอาหมู่บ้าน ก หมู่บ้าน ข ที่ผู้มีอำนาจสั่งฟ้าทั้งหลายโทรศัพท์เข้าไปหรือเขียนจดหมายน้อยไปบอก ลงไปบอกเขา เขาก็แก้ตามนั้นไม่ว่ากัน ๆ เจ้าหน้าที่เขากลับมามีท่านทั้งหลายครับ ผมไม่ทราบใครบ้าง มันเยอะเหลือเกิน ก็เปลี่ยนแปลงไป ผมขอเรียนถามว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ บ้านยางน้อย ท่านจดไว้ด้วย บันทึกไว้ด้วย ท่านรัฐมนตรีช่วยที่เคารพ ว่าบ้านยางน้อย ตำบลบ้านยาง อำเภอเกษตรสมบูรณ์ บ้านโสกคลอง ตำบลบ้านหัน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ และอีกหลายหมู่บ้านไว้วันหลังผมเรียนท่าน ก็มีจดหมายจาก กฟภ. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตอบผมมา บอกว่าจะทำปี 2529 จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ยังไม่เห็นร่องรอยเลยครับ จดไว้ด้วยแล้วไปทำเสียครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นขอถามว่าท่านรู้เรื่องที่มีแก้ข้างหน้า ข้างหลังนี้หรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ถ้ารู้แล้วท่านจะทำอย่างไร ถ้าไม่รู้จะทำอย่างไร ตอบด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับ

นายสันติ ชัยวิรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกคือ พี่สีหนาท ภาชา ซึ่งเป็น

พี่ชายของกระผมได้มีความเข้าใจว่า มีการแก้ไขชื่อหมู่บ้านหรือไม่ ประการใด และผมทราบหรือไม่นั้น ขอเรียนชี้แจงครับว่า ในการจัดสรรหมู่บ้านต่าง ๆ เข้าแผนนั้นเราจะดูความสำคัญ ดูความเร่งด่วนแล้วก็ดูความเป็นไปได้หลายประการ แต่ว่าอย่างไรก็ตามเรื่องที่ท่านได้มีความเข้าใจว่ามีการเปลี่ยนชื่ออะไรหรือไม่นั้น ขอเรียนชี้แจงครับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ชี้แจงกับกระผมเรื่องนี้ว่าในการดำเนินการขยายเขตไฟฟ้านั้น มีหนังสือทั้งจากผู้แทนราษฎร หนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด แม้กระทั่งจากรัฐมนตรีที่ไปตรวจราชการว่าหมู่บ้านนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนเรื่องความมั่นคงบ้าง มีความจำเป็นเรื่องฐานะเศรษฐกิจ เป็นความเดือดร้อนของประชาชน เพราะฉะนั้นในการที่ท่านเข้าใจว่าเปลี่ยนชื่อนั้นคงจะไม่ใช่ แต่เป็นการดำเนินการเร่งด่วนก่อน เพราะว่าเนื่องจากว่ามีความจำเป็นดังที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ส่วนรายชื่อที่จะดำเนินการนั้นเป็นแผนที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้บรรจุแล้ว ก็จะดำเนินการไปเรื่อย ๆ ไม่มีการคัดทอนแต่ประการใด จึงเรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิกได้มีความสบายใจและสำหรับที่บ้านยางน้อยนั้นก็ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้านยางน้อยได้มีหนังสือมาถึงกระผมเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ซึ่งผมก็ได้สั่งการให้เร่งรัดดำเนินการไปแล้วในเรื่องนี้ก็เข้าใจว่าภายในไม่เกิน 3 เดือนนี้ บ้านยางน้อยของท่านสมาชิกนี้คงจะเรียบร้อย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ บ้านยางน้อยบ้านเดียวไม่ได้ นะครับ ต้องบ้านโสกคลองอีกบ้านหนึ่ง ตำบลบ้านหัน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ เช่นเดียวกันครับ เขาต่อว่ามา ผมไปมา 2-3 วันมานี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านบอกว่าได้มีการนำหมู่บ้าน โดยที่ ขณฯ ทั้งหลายไปตรวจราชการแล้วก็ไปพบว่าบ้านนั้นบ้าง บ้านนี้บ้าง มีความสำคัญเร่งด่วน แล้วก็มาใส่เข้าไปแล้วก็มารุ่นในที่เขาจัดไว้แล้ว ก็แปลว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนี้ได้จัดลำดับไว้ไม่ถูกต้อง พอท่านรัฐมนตรีหรือผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย บิ๊ก ๆ ทั้งหลายไปแล้วก็กลับมาแจ้งแล้วก็เออะ อ้ายนี่ไม่ ๆ ใส่เข้าไป โหมเมเข้าไป เปลี่ยนแผนเข้าไป ผมว่ามันไม่ถูกต้อง ไม่ต้อง เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีทั้งหลายที่ท่านรัฐมนตรีช่วยสันติได้เอ่ยไปนั้นได้โปรดระงับ อย่าทำ

อีกต่อไป เพราะมันจะเสียแผนเขา อย่าได้ใช้อำนาจความเป็น ร.ม.ว. ร.ม.ช. ทำอย่างนี้ โดยเด็ดขาด ผมขอเตือน ท่านประธานที่เคารพ ก็คงไม่มีอย่างอื่นที่จะถามพรรคพวกจังหวัดเดียวกันซึ่งมีวาสนาได้เป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยภาวนาอยู่ในใจว่าคราวหน้าให้เป็นรัฐมนตรีว่าการ ครับ ก็หวังว่าสิ่งที่ท่านตอบผมมาว่า 2534 ขอให้บันทึกไว้ในที่ประชุมนี้ด้วยว่า 2534 จะได้ 95 เปอร์เซ็นต์ ท่านจะพยายามร่นลงมาให้เป็น 2532 ให้ได้ 95 เปอร์เซ็นต์ ก็แปลว่าคำตอบที่คราวนั้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2530 ท่านขอแก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นผมอนุญาตให้แก้ไขใหม่ แต่ว่า 2532 คงต้องพูดจากันอีก ขอจบแต่เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ 5 ครับ การปักเสาไฟฟ้าในเขตทางหลวงแผ่นดิน ของนายดำรงค์ บุญชิต เชิญคุณดำรงค์ :

นายดำรงค์ บุญชิต (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายดำรงค์ บุญชิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคราษฎร กระผมขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้เคยแถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า จะขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่หมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วประเทศภายในปี 2534 เป็นจำนวนร้อยละ 95 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับนโยบายดังกล่าวแล้ว ก็รีบดำเนินการขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่หมู่บ้านต่าง ๆ แต่ก็ประสบกับปัญหาที่ทำให้การขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าต้องล่าช้าเป็นอันมาก ปัญหาดังกล่าวก็คือ การปักเสาไฟฟ้าภายในเขตทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงไม่สามารถจะดำเนินการปักเสาได้ทันที จะต้องทำหนังสือขออนุญาตจากกรมทางหลวง และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขหลายประการของกรมทางหลวง ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการอย่างมาก และในขณะนี้ก็มีหมู่บ้านอีกหลายหมู่บ้าน ซึ่งได้ทำหนังสือขออนุญาตต่อกรมทางหลวงเป็นเวลาเกือบ 7-8 เดือนแล้ว จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่สามารถปักเสาพาดสายได้ภายในเขตทางหลวง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนถามดังต่อไปนี้ครับ

ข้อที่ 1 ท่านได้ทราบปัญหาดังกล่าวแล้วหรือไม่ ถ้าทราบแล้วจะดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างไร

ข้อที่ 2 ท่านจะดำเนินการ ให้กรมทางหลวงติดต่อประสานงานกับการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคเพื่อให้สามารถปักเสาได้เร็วขึ้นจะได้หรือไม่ครับ กระผมขอถามเพียงแค่นี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุรพันธ์ ชินวัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน ประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรพันธ์ ชินวัตร ส.ส.จังหวัด เชียงใหม่ พรรคชาติไทย ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้รับมอบหมายจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมให้ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกดังนี้ครับ คือตามปกติ การขออนุญาตปักเสาไฟฟ้าในเขตของทางหลวงของการไฟฟ้าส่วนภูมิกานั้น จะต้องเสนอผ่านตั้งแต่ แขวงทางหลวงแล้วส่งมาทางกรมทาง ทางไปรษณีย์ ซึ่งปกติจะใช้เวลาระหว่าง 30-45 วัน แต่ บางกรณีผู้ขออนุญาตส่งเอกสารไม่ครบถ้วน ไม่แสดงรายละเอียดทางด้านวิศวกรรมตลอดจน ข้อเท็จจริงต่าง ๆ หรือมีการคัดค้านหรือจะเป็นการลิดรอนต้นไม้เกินความจำเป็น กรมทางหลวง จึงต้องส่งเรื่องคืนเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมทำให้การดำเนินการล่าช้าออกไป ซึ่งเรื่องนี้เป็นภาระล่าช้า ของผู้ขออนุญาตเอง ส่วนกรมทางหลวงได้พยายามเร่งรัดในการพิจารณาขออนุญาตในการปักเสา ไฟฟ้าตลอดจนกระทั่งวางท่อประปาหรือสายโทรศัพท์ หรืออื่น ๆ ในเขตทางหลวงไปแล้ว โดย ไม่ให้ชักช้า โดยประเมินเวลาเฉลี่ยการขออนุญาตเพื่อหาอุปสรรคและพิจารณาแก้ไขพร้อมทั้ง ติดตั้งเครื่องไมโคร คอมพิวเตอร์ (Micro Computer) ที่สำนักงานวิศวกรรมจราจร ทำให้ การติดตามและค้นหาเรื่องราวได้รวดเร็ว ส่วนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะติดต่อสอบถามได้ ตลอดเวลา โดยติดต่อที่สำนักงานวิศวกรรมจราจร กรมทางหลวง โดยจะติดต่อทางโทรศัพท์ ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อจะประสานงานให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ขอให้ถูกต้อง และจะใช้เวลาเพียง 30-45 วันเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลยครับ คุณดำรงค์

นายดำรงค์ บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมก็ตามที่ท่านได้ตอบกระทู้ถามกระผมก็ตามระเบียบ แต่ว่าตามทาง

ปฏิบัติแล้วนี่ คือกระผมทราบมาว่าทางการไฟฟ้าจังหวัดก็ดี หรือว่าทางเขตก็ดี กระผมเชื่อในความสามารถของเขาว่าเอกสารต่าง ๆ ในการขออนุญาตหรือว่าแผนผังต่าง ๆ ในการขออนุญาตกระผมเชื่อว่าเขาทำงานถูกต้อง เท่าที่กระผมทราบมาว่าปัญหาที่มันเกิดขึ้นนะครับ อย่างในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ยกตัวอย่างอย่างบ้านโนนทอง บ้านโนนสว่าง ตำบลทุ่งเทิง อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี 2 หมู่บ้านนี้ในเขตทางหลวงมันไม่มีต้นไม้เลยครับ มันไม่มีต้นไม้เลย ทำหนังสือขออนุญาตไปแล้วจากการไฟฟ้าจังหวัดจากเขตก็ดี ไปขอจากกรมทางหลวงปรากฏว่าเขาบอกว่าคุณจะต้องปฏิบัติถมเงื่อนไซ คือจะต้องเสนอเรื่องมาใหม่ แล้วถ้าตัดต้นไม้แล้วก็ต้องปลูกต้นไม้เพิ่มอีก 5-6 ต้น ซึ่งความจริงแล้วมันไม่เป็นเช่นนั้น กระผมก็อยากจะกราบเรียนถาม ขณท รัฐมนตรีว่าปัญหาอย่างนี้ท่านได้เคยรับทราบไหม ปัญหาที่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง ๆ นะครับ กระผมก็อยากจะขออย่างระยะเวลาอย่างนี้ 30-40 วัน ขอให้เร่งลงมาได้ไหมครับ เดียวนี้ 2 บ้านดังกล่าวจะครบจะเป็นปีแล้วยังไม่ปักเสาเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรพันธ์ ชินวัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ การที่ทางสมาชิกได้พูดถึงเรื่องการปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต่อกรมทางหลวงนั้นครับ ตามปกติเส้นทางในทางในต่างจังหวัด กรมทางหลวงมีแนวทางซึ่งไม่มีต้นไม้อยู่เลยนะครับ ก็มีอยู่มาก ส่วนขอบทางของกรมทางหลวงนั้นยังไม่มี การขออนุญาตในขอบทางที่จะมาติดตั้งเสาไฟฟ้า เพราะว่าทางที่จะติดตั้งเสาไฟฟ้า ท่านจะสังเกตเห็นว่า เสาไฟฟ้าที่อยู่แนวทางของทางหลวงนั้นส่วนมากติดตั้งไปหมดเรียบร้อย ดังนั้นผมจึงอยากกราบเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า ในการขออนุญาตนั้นนะครับตามปกติผู้ขออนุญาตไม่ว่าจะเป็นทางเอกชน หรือทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขึ้นมาในการขอ ถ้าขอ นะครับเอกสารครบถ้วนนะครับ ตามปกติจะต้องผ่านทางแขวงทางทางขึ้นมาถึงเขตแล้วถึงคณะวิศวกรรมครับ ถ้าหากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขอจริงก็ขอมาทางสำนักงานวิศวกรรมจราจรที่กรุงเทพฯ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอยู่แล้ว เมื่อเป็นกรณีเช่นนี้เราสามารถร่นระยะเวลาให้ได้อย่างรวดเร็วครับ เพราะว่าตามปกติ

ขอบทางซึ่งเราไม่อนุญาตอยู่แล้ว ถ้าหากมันมีปัญหาตั้งนั้นก็ต้องปรึกษาหารือกันอีกทีหนึ่ง ซึ่งเรื่องนี้ผมขอยืนยันว่าเราจะทำงานได้อย่างรวดเร็วมากครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดำรงค์ เชิญครับ

นายดำรงค์ บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอเรียนถามอีกสักคำถามหนึ่งนะครับ คือกระผมทราบมาว่าอย่างอธิบดีกรมทางหลวงก็ดี ท่านก็เป็นกรรมการอยู่ในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ระเบียบการต่าง ๆ นี่นะครับ ซึ่งกระผมดูแล้ว กระผมคิดว่าถ้าอย่างเมื่อกี้ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยกระทรวงมหาดไทยบอกว่าปี 2532 จะให้ 95 เปอร์เซ็นต์ ถ้ามันเป็นในลักษณะอย่างนี้นะครับระเบียบต่าง ๆ ที่จะต้องมีเงื่อนไขต่าง ๆ มากมายนี้ กระผมอยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีว่า เราจะพิจารณาแก้ไขเงื่อนไขต่าง ๆ นี้ ให้มันลดน้อยลงจะได้หรือเปล่าครับ ขอฝากท่านไว้ครับเพื่ออย่างตามหมู่บ้านตามชายแดนอย่างนี้นะครับ อีกหลายหมู่บ้านครับอัยสภาพของหมู่บ้านนี้จริงอยู่มันอยู่ในเขตพื้นที่ของป่าสงวน คือชาวบ้านเขามาถามเจ้าหน้าที่ไฟฟ้าว่าทำไมไม่ปักเสาแรงสูงสักที เขาบอกว่าขออนุญาตทางกรมทางหลวงแล้ว กรมทางหลวงบอกว่าถ้าคุณตัดต้นไม้ต้นหนึ่งคุณจะต้องปลูกลูกไม้ 5 ต้นเพิ่มขึ้นมา ซึ่งอัยต้นไม้ต้นเล็กนิดเดียว ตัดไปปลูกลูกอีก 5 ต้น การไฟฟ้าไม่สามารถที่จะทำได้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนฝาก ขณฯ รัฐมนตรีว่าอัยระเบียบการต่าง ๆ นี่นะครับ ซึ่งมันจะทำให้การพัฒนาหรือว่าการขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้านี้ ขอให้พิจารณาแก้ไขระเบียบนี้ให้มันรวดเร็วขึ้นนี้จะได้หรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายสุรพันธ์ ชินวัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ตามปกติแผนเดิมนี้ครับ ผมอ่านให้ฟังนะครับ มันมี 15 ขั้นตอน ซึ่งเวลานี้เราก็ลดเหลือ 6 ขั้นตอน อันนี้เพราะเรามองเห็นว่าความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรบ้านนอกคนหนึ่งเหมือนเช่นเดียวกับท่าน ได้มองเห็นความจำเป็นอยู่ต่าง ๆ พวกนี้ไป ส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดที่ดำเนินการ

ขอติดตั้งไฟฟ้า ถ้าผ่านมาทางกรมทางหลวงนี่นะครับเป็นปัญหาที่จะต้องขออนุญาตจากกรมทางหลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขอนั้นจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขึ้นมาแล้วนะครับ เราจะลดให้เหลือเพียง 6 ขั้นตอนนะครับ ลดมาจาก 15 ขั้นตอน เหลือ 6 ขั้นตอน ในกรณีจำเป็นที่ติดต่อกิจจริง ๆ นะครับ ปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่มีปัญหามาก เช่น นอกจากขอบทาง ทางขอบทางอาจจะมีความยาก แต่ส่วนในหมู่บ้านต่าง ๆ นะครับ ท่านจะสังเกตเห็นว่าถนนของกรมทางหลวงจะไม่เข้าไปถึงในหมู่บ้านขนาดนั้นครับ ถ้ามีในหมู่บ้านที่ติดทางพวกนี้ไปมันก็ติดขัดอยู่ทางสุขาภิบาลบ้าง ทางเทศบาลบ้าง อันนี้ซึ่งเป็นเรื่องนี้เราให้ลดขั้นตอนให้อยู่มากแล้ว กระทบจะนำข้อคิดเห็นจากสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาเพื่อจะให้เราทำให้ความรวดเร็วเกิดขึ้น สมกับการพัฒนาบ้านเมืองของเราต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบวาระกระทู้ถามครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ 4 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งพิจารณาค้างมาจากรั้งที่แล้ว ขอเชิญคณะกรรมการครับ กรรมการบุคคลภายนอกขอเชิญด้วยนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราพิจารณาถึงมาตรา 6 จบไปแล้วนะครับ วันนี้จะขึ้นมาตรา 7 ซึ่งไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมการสงวนคำแปรญัตติและมีสมาชิกสงวน คำแปรญัตติขอเชิญครับ คุณจรัสครับ

นายจรัส มัชฌนาโส (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย กระผม จรัส มัชฌนาโส ส.ส. จากจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมเป็นกรรมการวิสามัญส่วนน้อย และได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ ด้วยเหตุผลดังที่กระผมจะขอประทานกราบเรียนดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 นั้น การที่แก้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมมีความคิดเห็นว่าเป็น

การแก้ไขซึ่งขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่กระผมขอกราบเรียนดังนี้ก็เพราะกระผมนั้นได้สำนึก
ในการที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น จะต้องรักษาสีทธิและเสรีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะ
เป็นพรรคการเมืองหรือทางรัฐบาลที่ได้เสนอกฎหมายเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในลักษณะที่เป็นการ
รอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้นเป็นหน้าที่ของกระผม หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
ไม่ควรที่จะให้การสนับสนุน ท่านที่เคารพครับ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 23 ได้บ่งอย่าง
ชัดแจ้งว่าประชาชนนั้นมีสิทธิเท่าเทียมกันในกฎหมาย และควรที่จะได้รับการคุ้มครองตาม
กฎหมายเท่าเทียมกัน หลายท่านได้แสดงความคิดเห็นว่า การออกกฎหมายอาญานั้นก็เป็นการออก
กฎหมายเพื่อจะลงโทษผู้กระทำความผิด ท่านที่เคารพครับ สำหรับการออกกฎหมายหรือแก้
กฎหมายร่างพระราชบัญญัติที่ผมขอแก้ไข ไม่ได้มีความหมายอย่างที่ท่านเข้าใจ เพราะว่าการ
ออกกฎหมาย มาตรา 193 เฉพาะ (4) นั้น เป็นการรอนสิทธิของบุคคลไม่ให้ใช้สิทธิในทาง
ศาลเท่าเทียมกัน ไม่ใช่เรื่องออกกฎหมายมา สำหรับลงโทษผู้กระทำความผิด เพราะฉะนั้น
กฎหมายในลักษณะนี้จึงเป็นกฎหมายซึ่งไม่พัฒนาการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด
ทั้งสิ้น ท่านที่เคารพครับ ในเรื่องนี้เราก็ทราบว่าเป็นเรื่องที่เรายอมรับมาแต่ศาล การพิจารณาเรามี
ถึง 3 ศาล นั้นก็แสดงถึงขั้นต้นแล้วว่าเป็นการรับรองสิทธิหรือการใช้สิทธิของบุคคลนั้นถึง 3
ศาล เพราะฉะนั้นการที่ออกกฎหมายมารอนสิทธิของบุคคลไม่ให้ใช้สิทธิแสดงความจริงใจของเขา
นั้นกระผมว่าขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรานี้อย่างแน่นอน นอกจากนั้นยังมีกฎหมายยอมรับทั่วไป
ว่าไม่ว่า การพิจารณาจะอยู่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ก็ตาม เรายังถือไม่ได้ว่าบุคคลนั้น
เป็นผู้กระทำความผิด นั่นก็เป็นการยอมรับสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างเด่นชัดว่าทุกคน
ควรจะเท่าเทียมกันในด้านกฎหมาย ได้รับการคุ้มครอง

ประการที่ 2 ท่านที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไข ผมจะพูดเฉพาะ
(4) ที่ผมขอแก้ไขเท่านั้น อันที่จริงแล้วมาตรา 193 นี้ก็เป็นที่ยอมรับว่า ไม่ได้ออกโดย
สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ด้วยซ้ำไปครับ ออกโดยสภานางเล็งเมื่อคราวก่อนนั้นด้วยซ้ำไปครับ ข้อ 4
นั้น เป็นการแก้ไขว่า ถ้าหากว่าความผิดซึ่งศาลปรับไม่เกิน 500 มาเป็นปรับไม่เกิน 1,000 บาท

แล้วมีสิทธิ์จะให้อุทธรณ์ข้อเท็จจริง ในเรื่องนี้ตามเหตุผลของท่านนะอ้างว่า 1. เป็นการลดคดีจากศาลชั้นต้นไม่ให้ไปค้างคั่งอยู่ในศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ประการที่ 2 ถ้าหากจะเพิ่มผู้พิพากษาหรือขยายศาลนั้น ก็เป็นการที่เราใช้งบประมาณสิ้นเปลืองไม่มีให้ ท่านที่เคารพครับ ฟังเหตุผลผมว่าซิมันจริงอย่างที่ท่านขอแก้หรือไม่ เพราะการเพิ่มไม่ว่าจะเป็นการปรับไม่เกิน 500 บาท หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท ศาลทำได้อยู่แล้ว ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะให้คดีลดลงหรือเพิ่มขึ้นแต่อย่างใดครับ เพราะว่าท่านปรับไม่เกิน 500 บาท หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท ที่ท่านแก้ใหม่นั้นคดีก็ไม่สามารถขึ้นสู่ศาลสูงได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการแก้ไขเพียงเพิ่มอัตราค่าปรับจาก 500 บาท มาเป็น 1,000 บาท ไม่มีเหตุผลที่ท่านอาศัยจะแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากมองให้เห็นเป็นว่าทางรัฐบาลจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ โดยอาศัยค่าปรับจากผู้กระทำความผิดเช่นนั้นหรือ

ประการถัดไปนั้นท่านอาจจะอ้างว่าดัชนีของเงินมันเพิ่มขึ้น ท่านจะอ้างว่าเศรษฐกิจของประเทศชาติมันเพิ่มขึ้นขณะนี้ เพราะฉะนั้นค่าปรับควรจะต้องแก้จาก 500 เป็น 1,000 นั้นกระผมขอกราบเรียนท่านที่เคารพครับว่า ในเรื่องนี้มันยังหลงผิดในข้อเท็จจริง เพราะความจริงนั้นประชาชน 80 เปอร์เซ็นต์นั้นยังไม่มีรายได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ท่านที่เคารพ ดังจะเห็นว่าขณะนี้กำลังร้องเรียนขอปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ยังขอหลักประกันสังคมจากทางรัฐบาล และตัวกระผมเองนั้นก็เป็นผู้แทนจากประชาชนที่ยากจน ขอเรียนชี้แจงว่าประชาชนยังไม่มีรายได้เพิ่มขึ้น ครับ ท่านที่เคารพ นอกจากนั้น

ประการที่ 3 ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ เป็นความผิดซึ่งเกิดขึ้นที่ชนบทเป็นความผิดที่เกิดขึ้นจากคนที่ไม่มีความรู้ ไร้ท่าไม่ถึงการณ์ เพราะฉะนั้นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้จะปรากฏในชนบทอยู่เสมอ ซึ่งเป็นผู้ยากจน เพราะฉะนั้นกฎหมายนั้นจะต้องให้ความคุ้มครองคนเหล่านี้ คนยากจนที่สุจริตนะครับท่าน ถ้าหากท่านไปตัดสินไม่ให้เขามีโอกาสที่จะอุทธรณ์ฎีกาแล้ว ถ้ามองกลับอีกในด้านหนึ่งนั้นเหมือนการกลับแก้กฎหมายฉบับนี้เพื่อสนับสนุนให้เขากระทำความผิดหนักขึ้นหรือโทษหนักขึ้นเช่นนั้นหรือครับถึงจะได้สิทธิ์ในการใช้สิทธิ์ถึง 3 ศาล นี่เป็น

ปัญหาที่น่าคิด ท่านที่เคารพ นอกจากนั้นแล้วความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เกิดที่ชนบทนะครับ ท่านก็จะทราบว่าเป็นการกลั่นแกล้งอยู่ตลอดเวลา บางทีไปจับผู้ต้องหาไม่ได้ ใส่ข้อหานะครับยัดของกลางเข้าไป แล้วเป็นอย่างไรรับถ้าไม่ให้เขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงมันก็คิดตารางกันหมดซิ ท่านที่เคารพ สิ่งนี้แหละครับเป็นสิ่งที่ระดมหวงที่สุดและหวงที่สุด ถ้าหากเขากระทำความผิดจริง ท่านที่เคารพ ศาลปรับเขา 500 บาท 1,000 บาทนั้นไม่มีใครที่จะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา แต่ที่เขาต้องสู้ นั่นเพราะเขาสุจริตนี้ครับรับเราเป็นห่วง ถ้าเราคัดสิทธิเขาไม่ให้เขาอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงนั้นท่านที่เคารพจะได้ชื่อว่าเรานั้นให้สิทธิเสรีภาพของบุคคลเท่าเทียมกันตามกฎหมายแล้ว หรือตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ประการถัดไปนั้นเป็นประการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่จะอภิปรายต่อไปนะครับ ผมก็มีความคิดเห็นในเรื่องนี้ และเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด ท่านประธานและท่านกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบนครับ การพิจารณาของศาลไทยนั้นโดยเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาให้รับฟังผลคดีอาญานะครับมาเป็นพยานของศาลแพ่ง คดีแพ่งฟ้องกันเป็นร้อย ๆ ล้าน คดีแพ่งมีทางที่จะชนะคดีได้ แต่ขณะเดียวกันนั้นเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ถ้าหากเขาถูกปรับไม่เกิน 1,000 บาท ไม่ให้สิทธิเขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง คู่ความทางคดีแพ่งจะเป็นอย่างไรครับเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นท่านต้องชี้ในตอนนี้ให้เห็นนะครับว่าถ้าหากท่านไม่อนุญาตให้เขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงแล้วท่านมีกฎหมายสนับสนุนหรือเหตุผลอันใดที่จะชี้ชัดลงไปว่าไม่ให้เอาผลทางคดีอาญานี้ไปเป็นพยานในทางแพ่ง ท่านที่เคารพ เรื่องนี้หนักที่สุดนะครับ ถ้าการออกกฎหมายเช่นนี้เป็นการเสียเปรียบแล้วไม่ควรอย่างยิ่งนะครับที่จะออกกฎหมาย ต้องมองทุกมุมทุกด้าน

ประการสุดท้ายผมขอเรียนชี้แจงให้ท่านทราบตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่า ทุกคนอ้างว่าการออกกฎหมายอาญานั้นเป็นการรอนสิทธิ แต่การออกกฎหมายนี้ไม่ใช่รอนสิทธิแบบลงโทษนะครับ เป็นการรอนสิทธิที่จะไม่ให้เขาใช้สิทธิทางศาล แล้วท่านจะอ้างผม ผมรู้ท่านจะบอกว่าอย่างไร แม้ว่าจะไม่มีโอกาสที่จะได้อุทธรณ์ข้อเท็จจริง ถ้าปรับไม่เกิน 500 บาท หรือ 1,000 บาทก็ตาม แต่ถ้าคดีใดถ้ามีท่านผู้พิพากษาลงความเห็นแย้งไว้ก็ยังมีโอกาสที่จะอุทธรณ์ในปัญหา

ข้อเท็จจริงได้ ท่านที่เคารพ ขอนี้ยังผิด ในคอนตันที่ผมชี้แจงให้ท่านฟัง เพราะว่าสิทธิเสรีภาพของคนที่ใช้สิทธิทางศาลที่จะได้รับความเท่าเทียมกัน หรือได้รับความคุ้มครองนั้นไม่ใช่จะไปตกอยู่ในอำนาจของคนใดคนหนึ่งที่จะมาชี้หรือกำหนดให้เขาได้ ถ้ายังให้เขาชี้หรือกำหนดให้เขาได้นั้นก็แสดงว่า เขายังไม่ได้รับความเสมอภาคกันในทางกฎหมาย และยังไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ขอรบกวนขอขอบคุณ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัติคดีคำว่า จำนวนเงิน ออกจาก (4) คงไว้แต่เพียง ปรับสถานเดียว เท่านั้นก็ควรที่จะให้เขาใช้สิทธิในการอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการเสียหายอย่างยิ่ง ขอรบกวนขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้ นายใหม่ ศิริวันกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ รัชราภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ พรรครวมไทย กระผมเป็นกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาฉบับนี้ด้วย ขอรบกวนเรียนท่านประธานนะครับว่า แม้ว่าโดยวิชาชีพ กระผมจะเป็นทนายความ แต่การมาพิจารณากฎหมายนั้นไม่ได้คำนึงถึงความสะดวกหรือประโยชน์ของการเป็นทนายความ ในมาตราต่าง ๆ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แม้ว่ากระผมจะมีบางส่วนที่มีความไม่เห็นด้วยก็ตาม แต่ก็ได้มีการประนีประนอมกับกรรมาธิการต่าง ๆ ในลักษณะที่สามารถจะปล่อยให้มีการผ่านกันไปได้ แม้ว่ากระผมจะไม่เห็นด้วยก็ตาม แต่ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตรา 7 ที่แก้ไขมาตรา 193 ทวินี้เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับสิทธิของประชาชน สิทธิของประชาชนที่ควรจะได้รับจากการพิจารณาจากศาลตามกระบวนการยุติธรรม และโดยเฉพาะสิทธิของจำเลยซึ่งถูกพิพากษาให้ลงโทษ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ปฏิญาณตัวเอาไว้ตั้งแต่มาเข้าปฏิบัติหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วว่า กระผมจะพยายาม

ในการที่จะสร้างสิทธิของประชาชนในบ้านเมืองของเราซึ่งมีสิทธิไม่เต็มที่ในขณะนี้ให้เพิ่มมากขึ้น แต่ความรู้สึกความตั้งใจของผมยังไม่สามารถที่จะทำได้ถึงขนาดนั้น แต่ก็มีความตั้งใจว่าแม้กระผม จะไม่สามารถให้สิทธิกับประชาชนได้เต็มบริบูรณ์ก็ตาม แต่กระผมจะไม่เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะ ทำลายหรือบั่นทอนสิทธิของประชาชนที่เขามีอยู่ในขณะนี้ซึ่งไม่เต็มที่บริบูรณ์อยู่แล้ว ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผมอยากจะเรียกร้องเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่ได้รับมอบหมาย จากประชาชนให้มาปกป้องสิทธิของประชาชน แม้ว่าหลายท่านในสภาแห่งนี้จะไม่มีความเชี่ยวชาญ เกี่ยวกับด้านกฎหมายก็ตาม แต่กระผมอยากจะขอให้ท่านทั้งหลายให้ความสนใจกับร่างพระราช- บัญญัติในมาตรานี้ให้มากที่สุด ในมาตรานี้แต่เดิมที่มีการบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญานั้นไม่มี เพราะถือว่าเมื่อจำเลยถูกพิพากษาแล้วก็มีสิทธิในการที่จะอุทธรณ์ โดยเฉพาะอุทธรณ์ในปัญหา ข้อกฎหมาย แต่ต่อมากระทรวงยุติธรรมมองเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ขึ้นมาสู่ศาลสูงนั้นมันมากมาย เหลือเกิน วิธีการในการที่จะแก้ไขปัญหาก็เพื่อให้ความยุติธรรมกับประชาชนแทนที่จะมีการ พิจารณาเกี่ยวกับการพิพากษาอรรถคดี แต่ก็กลับพิจารณาในการที่จะลดสิทธิของประชาชน ในการที่จะเสนอปัญหาขึ้นมาสู่ศาลสูง จริงอยู่เราอาจจะบัญญัติกฎหมายใด ๆ ก็ตามในการที่จะ ตัดสิทธิไม่ให้เขาเสนอปัญหาขึ้นมาสู่ศาลสูงก็จะทำให้จำนวนคดีลดลง แต่กระผมคิดว่ามันไม่ใช่ วิธีการที่ถูกต้อง กระผมเสียใจเป็นอย่างยิ่งนะครับที่การพิจารณากฎหมายในสภาซึ่งกระผมเป็น สมาชิกอยู่ด้วย จะต้องมีส่วนหนึ่งในการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิทธิของประชาชนในการที่จะ เสนอปัญหาตามขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมให้ประชาชนมีสิทธิน้อยลง ท่านประธานที่เคารพครับ ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้สำหรับมาตรา 193 ทวิ นั้น ร่างที่รัฐบาลเสนอมานั้นจะแก้ไข แต่เพียง (4) เพียงอย่างเดียวเท่านั้นเพื่อให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจในปัญหาเรื่องนี้ได้มี โอกาสทบทวนได้อย่างชัดเจน กระผมจะขออธิบายคร่าว ๆ นะครับว่า ในมาตรา 193 ทวิ นี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการที่จำเลยถูกต้องห้ามไม่ให้เสนอปัญหาคือศาลอุทธรณ์ ในหลักทั่วไป ของมาตรา 193 ทวิ นั้นได้กำหนดเอาไว้ว่าห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น ในปัญหา ข้อเท็จจริง ในคดีซึ่งอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือ

ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หมายความว่าปกติธรรมดาไม่สามารถที่จะอุทธรณ์ ปัญหาข้อเท็จจริงในอัตราโทษตามที่กำหนดเอาไว้ได้เลย แต่มีข้อยกเว้นอยู่ 4 ประการ

ประการที่ 1 ถ้าหากจำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก หรือให้ลงโทษกักขัง แทนโทษจำคุกมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ หรือจำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรื้อการลงโทษไว้ก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง หรือศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแต่รื้อการกำหนดโทษไว้ก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง หรือจำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่า 500 บาทมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งกระผมเองขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าไม่เห็นด้วยเลยในการที่จะกำหนดบททั่วไป ในการที่จะไม่ให้เขาอุทธรณ์ยกเว้น ที่มีการยกเว้นเอาไว้ในกฎหมายมาตรานี้ แต่ไหน ๆ กฎหมายได้มีการใช้กันอยู่แล้วกระผมไม่สามารถที่จะแก้ไขเพื่อเพิ่มสิทธิให้กับจำเลยได้ กระผมก็ยอมรับ แต่กระทรวงยุติธรรมโดยรัฐบาลเสนอกฎหมายเข้ามาแก้ไขอีกว่า การที่จำเลยซึ่งมีสิทธิอยู่แต่เดิม ในการที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง ถ้าหากว่าศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่า 500 บาทละก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงได้ แต่กระทรวงยุติธรรมโดยรัฐบาลเสนอกฎหมาย มาว่าคราวนี้แม้ว่าศาลจะพิพากษาลงโทษปรับเกินกว่า 500 บาท ถ้าไม่ถึง 1,000 บาท ก็ไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้องขออนุญาตท่านประธาน กล่าวคำกระทบกระเทือนถึงกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ขอกราบเรียน นะครับว่า โดยความเคารพต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ศาลไหนก็ตาม กระผม มีความเคารพเพราะสำนึกอยู่ว่า เขาปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ แต่เรา ก็ต้องเข้าใจเหมือนกันนะครับว่า ไม่ว่าผู้พิพากษาคนไหนก็ตามแต่ ตามหลักการนั้นจะพิจารณา ด้วยความเที่ยงธรรม ด้วยความยุติธรรม แต่ผู้พิพากษาก็เป็นมนุษย์ปุถุชนเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขงของเราเนี่ยละครับที่ถูกโจมตีและก็ถูกบิดเบือนอยู่ตลอดเวลาว่าเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือว่าเข้ามาไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการที่จะทำงานรับใช้ประชาชนทุกคนในสภาแห่งนี้ ก็ มีทั้งคนดีหรือว่าคนที่มีความบกพร่องในความประพฤติส่วนตัวเช่นเดียวกัน ผู้พิพากษาก็เหมือนกัน

เพราะฉะนั้นการเป็นมนุษย์ปุถุชนที่จะพิจารณาอะไรก็ตามแต่ ถ้ามีผลกระทบกระเทือนโดย
 สิ่งแวดล้อมภายนอกเข้ามา แล้วก็จะทำให้เกิดปัญหาในการพิจารณาพิพากษาคดี กระผมไม่
 สามารถพูดอย่างนี้ได้นอกสภา เพราะว่าอาจจะต้องถูกลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล แต่ความ
 เป็นจริงในกระบวนการยุติธรรมนั้นคนในวงการก็พอจะรู้กันอยู่ว่าอะไรเป็นอะไร แต่กระผมก็
 ยอมรับนะครับว่ากระทรวงยุติธรรมได้พยายามดูแลการพิพากษา การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา
 เพื่อให้อยู่ในร่องในรอย อยู่ในกรอบของกระบวนการยุติธรรม เพราะขณะนี้มีสถาบันเป็นที่พึ่งของ
 ประชาชนคือ สถาบันตุลาการเท่านั้นที่เราสามารถจะบอกกับประชาชนให้เขามีความอบอุ่นใจได้
 ว่าเรายังมีสถาบันยุติธรรม โดยเฉพาะตุลาการนี้ในการที่จะให้ความเป็นธรรมกับเขา ท่านประธาน
 ที่เคารพครับข้อบกพร่องอีกประการหนึ่งที่เรากำลังยอมรับกันก็คือว่า ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่มา
 พิจารณาคัดสินคดีอะไรแล้ว จะถูกทำให้จำเลยต้องห้ามไม่สามารถจะใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ ทั้ง ๆ ที่
 ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นนั้นยังขาดประสบการณ์แวดล้อมในการที่จะพิพากษาอรรถคดีให้ละเอียดถูกต้อง
 กระผมได้เคยสนับสนุนในการที่จะเพิ่มอัตราเงินเดือนให้กับผู้พิพากษา เพราะถือว่าท่านจะต้องมี
 ความเป็นอยู่ที่ดีในการพิพากษาคดีต่าง ๆ จึงจะเป็นไปโดยปราศจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ มารบกวน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ในสมัยที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนนี้ คือประธานชวน หลีกภัย
 เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมเป็นผู้หนึ่งในการที่ช่วยกันสนับสนุนเพื่อที่จะให้
 ผู้พิพากษาได้รับการปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ แต่กระผมตั้งข้อแม้
 เอาไว้ว่า ขอให้กระทรวงยุติธรรมปรับปรุงในการที่จะพิจารณาเกี่ยวกับคุณภาพของผู้พิพากษาศาล
 ชั้นต้น เพราะจะต้องไปให้ความยุติธรรมกับเขา และความยุติธรรมตามหลักของกฎหมายนั้น
 ผู้พิพากษาทุกคนไม่ว่าจะมีประสบการณ์เพียงวันเดียวหรือว่าจะมีประสบการณ์มาเป็นสิบ ๆ ปี ก็มี
 อำนาจเท่าเทียมกันในการที่จะพิพากษา ท่านประธานที่เคารพครับ ในครั้งนั้นได้พูดจากันอยู่ว่า
 กระทรวงยุติธรรมจะปรับปรุงเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลชั้นต้นโดยจะเอาผู้พิพากษาศาล
 ที่มีอาวุโสออกไปตามหัวเมืองต่าง ๆ แต่หลายปีผ่านมาแล้วก็ปรากฏว่ายังไม่ได้มีการดำเนินการ
 ในเรื่องนี้แต่อย่างใด เพราะฉะนั้นกระผมจึงจำเป็นต้องกราบเรียนว่า เราไม่สามารถจะฝาก

หลักประกันให้กับผู้พิพากษาศาลชั้นต้น โดยเฉพาะท่านที่ยังขาดประสบการณ์หลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งกระผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายเห็นว่า อันตรายอย่างใดในการที่เราจะมาตัดสินคดีจำเลยไม่ให้เขาใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อศาลสูง ซึ่งมีประสบการณ์ในการพิจารณาคดี กระผมยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของตัวเอง ที่ข้องเกี่ยวอยู่ในวงการยุติธรรม ท่านประธานครับ เมื่อไม่ช้าไม่นานนี้ มีราษฎรจังหวัดศรีสะเกษของกระผมถูกฟ้องในข้อหาเกี่ยวกับกระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่ามีชาวบ้านคนหนึ่งนะครับ ไปตัดไม้มา ซึ่งก็อาจจะไม่ถูกละครับ แต่สภาพสังคมชนบทโดยเฉพาะในภาคอีสานซึ่งประธาน ซึ่งนั่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนี้คงจะรู้แน่ครับว่า ความยากจนของประชาชนนั้นมันไม่มีการที่จะหาไม้ตามกฎหมายเอามาสร้างบ้านสร้างเรือน มีไม้ปลูกอยู่ในนา ในขณะที่ถ้าหากว่ามี น.ส.3 ก็สามารถที่จะขออนุญาตได้ แต่บางที่ดินซึ่งเป็นความบกพร่องของรัฐบาลอีกละครับ ไม่สามารถจะออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้กับเขาได้ ทั้ง ๆ ที่เขาครอบครอง ราษฎรเหล่านั้นก็ไปตัดไม้เอามาซ่อมแซมบ้านเรือนมันผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้แน่นอน ผมไม่เถียงหรอกครับ ในเรื่องของทางหลักนิติศาสตร์ แต่รัฐศาสตร์นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งจะไม่พูดจากันละครับ เพราะว่ามันไม่ใช่ข้อยกเว้น ราษฎรเขาไปตัดไม้เอามา แล้วก็เอารถเข็น ๆ ขึ้นมา คราวนี้จะขึ้นมาบนถนนก็ปรากฏว่ามันสูง มันชันขึ้นคนเดียวขึ้นมาไม่ไหว มีชาวบ้านอีก 2 คน เดินผ่านมาก็เลยบอกให้ช่วยกันเข็นหน่อย อัยการคนอีสานของเราท่านประธานก็คงจะรู้แน่ครับ ว่ามันมีน้ำใจเผื่อแผ่ใคร เรียกร้องขอที่จะให้ช่วยเหลืออะไรก็ยินดีที่จะปฏิบัติตาม ก็ไปช่วยกันเข็นรถเข็นขึ้นมาบนถนนก็ปรากฏครับว่าถูกเจ้าหน้าที่ป่าไม้มาพอดี ก็เลยจับมาดำเนินคดีฐานร่วมกันมีไม้เอาไว้ในครอบครอง อ้างคนที่ไปตัดไม้มาก็รับสารภาพ แล้วก็บอกว่าอายุ 2 คนที่มาด้วยกันนี้ขอแรงให้เขาเข็น แต่พนักงานสอบสวนพนักงานป่าไม้ก็ทำเรื่องมา พนักงานอัยการก็ฟ้องร่วมกันให้ไปสู้คดีเอาเองในศาล ก็สู้คดีกันครับ ผลสุดท้ายปรากฏว่าศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ร่วมกันกระทำความผิดลงโทษปรับเอาละครับไม่ละครับสิทธิตามกฎหมายเราสามารถจะอุทธรณ์ได้ คราวนี้ท่านประธานครับ เราใช้สิทธิอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นไม่ยอมให้มีการรับอุทธรณ์ โดยตั้งข้อแม้เอาไว้ว่าจะรับอุทธรณ์ต่อเมื่อเอา

เงินค่าปรับมาชำระกับศาลเสียก่อน ท่านประธานเห็นไหมครับ ว่าข้อบกพร่องของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นตุลาการนั้นเป็นอย่างไร สิทธิในการอุทธรณ์เขาก็มีอยู่ แล้วสิทธิเขาจะได้รับการประกันตัวนั้นมันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ศาลตั้งข้อแม้ว่าถ้าคุณไม่เอาค่าปรับมาชำระเสียก่อนก็จะไม่ยอมรับอุทธรณ์ นี่ปัญหาเรื่องนี้เกิดขึ้น แต่ก็ได้กราบเรียนให้กับผู้ใหญ่ในกระทรวงยุติธรรมได้รับทราบ ก็เราสามารถจะแก้ไขปัญหานี้ไปกันได้ ท่านประธานครับ ผลสุดท้ายศาลอุทธรณ์ก็พิพากษากลับศาลชั้นต้นให้ปล่อยจำเลย ซึ่งกระผมได้กล่าวมาแล้วออกไป เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นได้นะครับ ว่าถ้าหากเรามาบัญญัติกฎหมายเอาไว้ใน (4) ในการที่จะตัดสินคดีไม่ให้อุทธรณ์ คำพิพากษา ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาทนั้นมันจะทำให้จำเลยต้องเสียสิทธิอย่างไรบ้าง อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมพบมามากมายก็คือเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา ส่วนมากเจ้าหน้าที่สรรพสามิต ซึ่งมักจะได้รับผลประโยชน์จากผู้จำหน่ายสุราก็จะต้องให้ออกไปให้เงินเดือนเจ้าหน้าที่สรรพสามิตไปจับ เพื่อที่จะกำหราบปราบปรามราษฎรที่เขาต้มเหล้าอะไรกัน กระผมไม่ว่าจะครับถ้าจะไปทำตามหน้าที่อะไร แต่ปรากฏว่ามีปัญหามากที่สุดก็คือว่าไปจับเหล้าได้ตามท้องที่ในนาแล้วก็หาตัวผู้กระทำความผิดไม่ได้ วิธีการของเจ้าหน้าที่ก็คือว่านาแปลงนี้เป็นของใครเหล้าอยู่ที่นั่นก็เอาเจ้าของนามาเป็นผู้ต้องหา บางคนก็ไม่มีความรู้อะไร เขาให้รับสารภาพบอกว่าเสียเงินค่าปรับไปหน่อยก็จะหมดเรื่องกันไป ก็ยอมเสียเงินไปเสียจริงเสียไม่จริง เข้าบัญชีหลวงหรือเข้าบัญชีกระเป๋าคูใครอันนี้ก็ไม่ทราบไม่สามารถจะตรวจสอบกันได้ แต่บางคนก็จะพอรู้กฎหมายกันบ้างก็สู้คดีครับ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า สำหรับราษฎรยากจนจริง ๆ แล้วถ้าเขาไม่มีความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ แล้วเขาไม่ปฏิเสธละครับ ถ้าหากว่ามันเสร็จเรื่องได้เท่าไร เขาก็ยิ่งอยากจะทำให้มันเสร็จเร็ว ๆ แต่บางคนเขาไม่ได้ทำความผิดอะไรเลย ถูกบังคับถูกย่ำยีหัวใจถูกกระบวนการซึ่งเขาคิดว่ามันไม่ยุติธรรม เขาก็ต้องต่อสู้ สู้อุปแล้วก็ปรากฏว่าผลมันจะต้องเดือดร้อนกับเจ้าหน้าที่ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบศาลท่านก็มองเห็นปัญหานี้ว่าถ้าหากว่าปล่อยตัวจำเลยไปแล้วก็อาจจะต้องมีคดีใหม่สืบกันต่อมา คือการฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ ศาลท่านก็มีความเห็นในทางที่จะตัดปัญหาให้

หมดสิ้นไปก็คือการที่จะลงโทษจำเลยเสีย แต่ไปลงโทษจำเลยโดยที่ท่านเองก็รู้อยู่ในใจนะครับ จำเลยเขาไม่ได้ทำความผิดท่านก็ใช้วิธีการลงโทษปรับจำเลยน้อย ๆ เพื่อที่เรื่องมันจะได้ยุติ หมายความว่าจำเลยต้องยอมรับผลแห่งคำพิพากษาว่ากระทำความผิดแต่ปรับนิดเดียว ปรับนิดเดียว เพื่ออะไร เพื่อไม่ให้เขามีสิทธิในการที่จะอุทธรณ์ข้อเท็จจริงต่อปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ใครเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในวงการเกี่ยวข้องกับประชาชนแล้วก็จะรู้ เพราะฉะนั้นการที่มีการแก้ไขสิทธิเพื่อไม่ให้ราษฎร โดยเฉพาะจำเลยได้อุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงโดยขยายวงเงินโทษ ค่าปรับจาก 500 บาท มาเป็น 1,000 บาท นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักกระบวนการ ยุติธรรมหรือเกี่ยวกับเรื่องการที่จะรับรองสิทธิของประชาชนแต่อย่างใดทั้งสิ้น คำตอบของ กรรมวิธีการที่มีปัญหาในปัญหาเรื่องนี้ก็คือ เนื่องจากเวลานี้ค่าของเงินมันเพิ่มมากขึ้น อ้าย 500 บาทนั้นมันบัญญัติเอาไว้หลายปีแล้ว เพราะฉะนั้นตอนนี้ค่าของเงินมันเพิ่มมากขึ้นก็ขยายให้มัน เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดก็ไม่ใช่ว่าจะต้องการอะไรล่ะครับ กระผมก็อยากจริงจัง ๆ ว่าเวลานี้ อ้ายเงินงบประมาณที่เอามาบริหารประเทศนี้มันสิ้นไว้มั้ดออกกันจริง ๆ แล้วหรืออย่างไรล่ะครับ ต้องพยายามหาหนทางทุกวิถีทางในการที่จะให้ประชาชนได้รับความลำบาก แม้แต่สิทธิขั้นพื้นฐาน ในการที่เขาจะขอความเป็นธรรมตามกระบวนการยุติธรรม ท่านประธานครับ ไหน ๆ เมื่อได้มีการแก้ไขปัญหามาแล้วว่า ถ้าหากว่ามีการลงโทษปรับเกินกว่า 500 บาท ขยายไปถึง 1,000 บาทได้ ผมก็คิดว่าในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและต้องการในการที่จะสร้างสิทธิให้ กับประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะขอความเป็นธรรมได้ ผมก็เลยตัดเลยละครับ หมายความว่า ต่อไปถ้าหากว่าศาลต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ แม้แต่เพียงบาทเดียวก็ขอให้เขาได้มีสิทธิใน การที่จะอุทธรณ์ ไม่มีภาระหน้าที่ ไม่มีปัญหาอะไรทั้งนั้น เพียงแต่ว่าศาลอาจจะต้องทำงานเพิ่ม มากขึ้น แต่การทำงานเพิ่มมากขึ้นของศาลนั้นเป็นประโยชน์ในการที่ประชาชนเขาจะได้มีความ อบอวนใจว่า เขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการเบื้องต้นขั้นแรกแล้ว เขายังมีศาลสูงเพื่อ เป็นที่พึ่งพาอาศัย ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่ากรรมวิธีการจะอ้างเหตุว่า ตามมาตรา 193 ครั้นนั้น มีสิทธิที่จะให้ผู้พิพากษารับรอง เพื่อที่จะเสนอปัญหาข้อเท็จจริงขึ้นไปสู่ศาลสูงก็ตาม แต่ในความ

เป็นจริงนั้น โอกาสลักษณะอย่างนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะให้
กระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่จะต้องออกกฎหมายไปให้ทางกระทรวง
ยุติธรรม โดยเฉพาะผู้พิพากษาได้ปฏิบัตินี้ต้องคำนึงถึงว่า เราออกกฎหมายไปนั้นกระทบกระเทือน
สิทธิกับประชาชนอย่างไร มีกฎหมายอยู่หลายฉบับครับ ที่ประชาชนมีความขมขื่นใจอย่างมาก
ไปตัดไม้มาต้น 2 ต้น ถูกปรับเป็นเงิน 10,000, 20,000 บาท เวลาพูดไปก็มีคนบอก
โดยเฉพาะศาลบางท่านก็บอกว่าศาลต้องทำตามนี้ เพราะว่าสภาเขาออกกฎหมายมาอย่างนี้ แล้วนี่
ละครับ สภา ก็จะเป็นเครื่องมือเพื่อที่จะให้คนอื่น ๆ เขาอ้างว่าสภาออกกฎหมายมาอย่างนี้ นี่นา
เพราะฉะนั้นประชาชนเดือดร้อนก็เป็นเรื่องที่สภาเป็นผู้ออกกฎหมาย ผมจึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิก
ทั้งหลายได้ตระหนักถึงว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับในส่วนอื่น ๆ นั้น
กระผมไม่ได้ขัดข้องเลย จะทำอย่างไรก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าคิดว่าเป็นความสะดวกในการที่จะทำให้
การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความเป็นธรรม และก็รวดเร็ว แต่สำหรับมาตรานี้เป็นมาตราเกี่ยวกับ
สิทธิของประชาชนจริง ๆ ถ้าหากว่าเขาไม่ได้รับสิทธิก็เท่ากับเราไปบั่นทอนสิทธิเขา ซึ่งผมคิดว่า
ในฐานะเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจะยอมให้มีการออกกฎหมายเพื่อสกัดกั้นสิทธิของ
ประชาชนอย่างนั้นหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอดคิดคำนึง ชัย
ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในสังกัดสหประชาชาติไทย โดย ๆ นี่สำคัญ
ครับ ท่านประธาน ในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญานี้
กระผมไม่ใช่ทนายความ และไม่ได้เรียนรู้ในเรื่องกฎหมาย แต่ว่ากฎหมายบังคับว่าทุกคนต้องรู้
กฎหมาย กระผมมาศึกษาในการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญานี้ ในมาตรา 7 นี้ที่แก้มาตรา
193 ทวินี้ ท่านประธานทราบไหมครับ ก่อนปี 2523 ยังไม่มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
ในมาตรานี้ ก็ปรากฏผลว่าประชาชนก็อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุขนะท่านประธาน ไม่ค่อย
เดือดร้อนเหมือนทุกวันท่านประธาน ความเสมอภาคในปัจจุบันนี้ท่านประธานก็คงจะรู้มีตรงไหน

ท่านประธาน ไม่มีอะไรเลยครับ ฝ่ายบริหารวังแก่ประชาชนตลอดท่านประธาน ใครมีสิทธิอะไร
 ใครมีอำนาจวาสนา ใครมีเงินมีทองผู้นั้นก็สบาย ท่านประธาน จะไปทำอะไรก็สะดวก และ
 ประชาชนคนไทยด่าว่า ๆ ท่านประธานก็คงจะรู้ ท่านประธานเองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร ประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านประธานอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ สมัยที่ท่านประธานเป็น
 เจ้าหน้าที่ของรัฐ อยู่กรมประชาสัมพันธ์ ใคร ๆ ก็รักท่านประธาน พอท่านประธานมา
 เป็นผู้แทนราษฎร ท่านประธานก็เหนื่อยหน่อย ความทุกข์ยากของราษฎรในเรื่องการที่จะอุทธรณ์
 ในเรื่องข้อเท็จจริงที่แก้กฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผมจึงเสนอขอ
 ปลดถ่ายทั้งหมดนะครับ ท่านประธานไม่อยากให้มีเลยครับในมาตรานี้ เพราะราษฎรจะได้สบาย
 ขึ้น ท่านประธาน มีบางท่านที่ขอแปรให้เหมือนเดิมว่า 500 บาท อะไรต่าง ๆ ผมยังไม่เห็นด้วย
 ใหญ่เลยครับ (4) ตัดออกไปเลย และกฎหมายใหญ่ ๆ คือว่ารอนสิทธิเขาทุกอย่างครับ ท่าน
 ประธาน ต้อง 3 ปีเกิน 60,000 บาทอะไรทำนองนี้ จึงจะมีสิทธิอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงอะไรต่าง ๆ
 ข้อเท็จ ข้อจริงอยู่ตรงไหน ท่านประธาน ผมอยากทราบท่านประธาน ผมอยากจะให้ท่าน
 ประธานกรรมธิการชุดนี้ได้ชี้แจงให้ผมได้เข้าใจด้วย เพราะผมไม่รู้กฎหมาย พอมาเห็น
 กฎหมายนี้ ทำตั้งแต่สมัย ปู่ ย่า ตา ทวด มาตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ไม่มีกฎหมาย
 อย่างนี้เขายังสบายครับ ท่านประธาน พอมีเรื่องนี้ขึ้นมา ท่านประธานเอ๋ย ท่านประธาน ต้อง
 ขายวัว ขายควาย ขายเปิด ขายไก่ ขายไข่ ขายถึงลูกสาวอีก ท่านประธาน ปัญหามันเกิด
 อย่างนี้ ท่านประธาน ผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จึงได้อดรอนทนสู้ไม่ไหว และฟังคำชี้แจงในคณะ
 กรรมธิการ แล้วผมก็ยังไม่สบายใจ เพราะว่าท่านเหล่านี้ที่เราเสนอเข้าไปเป็นคณะกรรมธิการ
 และสภานี้รับรอง ผมนึกว่าไปช่วยผม ไปช่วยราษฎร ที่ไหนได้ ท่านไม่ได้ช่วยอะไรเราเลย
 ไม่ได้ช่วยสักนิด ท่านช่วยแต่ว่าทำอะไรภาวก็เสียอยู่แล้ว เรื่องอย่างนี้ต้องหนักอีกครั้ง และ
 ท่านประธานทราบไหมเดี๋ยวนี้คุณสร้างเท่าไรก็ไม่พอ ท่านประธาน งบประมาณแต่ละปีเลี้ยง
 ผู้ต้องหาผู้ต้องขังนี้ครับ ไม่พออีกท่านประธาน จึงมีการปล้นจี้กัน เผาคุก เผาอะไรต่าง ๆ
 เพราะว่าข้าวไม่ค่อยมีจะกินในคุกในตาราง ท่านประธาน แล้วเรื่องอะไรจ้ะ ๆ ให้เขาอุทธรณ์

ไปศาล ทางสภาเองก็จะของงบประมาณเท่าไร สภาก็ไม่เคยขัดเลย จะสร้างศาล จะรื้อศาลอุทธรณ์ รื้อศาลฎีกา รื้ออะไรให้ทั้งนั้น ไม่เชื่อ ท่านประธานถาม ท่าน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนี้ครับ ท่านนั่งยิ้ม ๆ อยู่ ประธานโทษที่กระผมได้กล่าวอ้างถึงเรื่องมันก็มีว่าต้องไปให้ความเป็นธรรมศาลตุลาการ เป็นสถาบันสูงสุด ที่ประชาชนในชาติต้องอาศัยพึ่งใบบุญครับ เพราะท่านเป็นคนที่ทำให้ความเป็นธรรมครับ เราถืออย่างนั้นครับ ความยุติธรรมสูงสุดก็อยู่ที่ศาล ศาลถ้าศาลท่านดี ผมว่าดีทุกคนแหละครับ แต่ว่าฟัง ๆ จากเพื่อนสมาชิกพูดแล้ว และตัวประสบการณ์ของผมเองผมก็ไม่ไหวเหมือนกันครับ บางกรณีบางอย่างนะครับ เพราะว่าเราก็เห็นๆ กันอยู่ แต่เราก็ต้องเคารพและในชีวิตไม่ยากขึ้นศาลเลย ผมนะ แต่ก็อยู่ไม่ได้ต้องขึ้นศาลตลอดครับ ไม่รู้เป็นอะไรครับ ก็จึงอดไม่ได้ ความจริงไม่ยากเล่นผู้แทนนะครับ ไม่อยากเป็นสมาชิกสภาผู้แทนหรอก เป็นกำนันดีกว่า แต่ว่าก็อดรนทนไม่ได้ครับ กำนันก็ถูกนายอำเภอบีบ ถูกเจ้าเมืองบีบ มันอย่างนั้นครับ ท่านประธาน ก็เลยต้องลาออกจากกำนันเสีย ก็มาสักผู้แทนได้มาดูหน้าดูตา ท่านประธานที่นี่ ท่านประธานครับ เหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนนะครับ ท่านประธานลองให้คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ท่านประธาน เรียนถามก่อนครับ ท่านได้ศึกษารายละเอียดไหมครับว่า ที่คดีสิทธิเขาปีหนึ่งก็คดีครับที่พิพากษาไปแล้วและเขาอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นพิพากษาไปแล้วมันก็สำนวน มันก็ร้ายครับ ทั่วประเทศ ท่านพอที่จะชี้แจงให้ผมได้เข้าใจได้ไหมครับ ไม่ต้องมากหรอกครับ แค่ศาลอาญาที่กรุงเทพ ฯ นี้ครับ ที่รอนสิทธิเขาแล้วก็อยู่ พวกเหล่านี้แหละครับ ต้องไปถูกจำขังนะครับ ในกรุงเทพมหานครที่จำขังไว้ครับ เท่าไรครับ รอนสิทธิเขาอย่างมหาร้ายเลยครับ กฎหมายมาตรา 193 ทวิ ถ้าออก (4) เข้าไปอีกเสร็จเลยครับ สภาแห่งนี้ต้องอนุมัติเงินค่าอาหาร ค่ายาสีฟัน ค่าสบู่ ค่ามั่งลวดอีกครับ เยอะอีกครับ ไม่ไหว่นะครับ ท่านประธาน ฉะนั้นผมว่าควรจะต้องออกเสียครับ คือพูดภาษาพื้นบ้านผม ผมไม่เห็นด้วยอยากจะให้ตัดออก แต่ถ้าท่านชี้แจงเป็นที่พอใจของกระผม ให้สภาแห่งนี้ได้รับรู้ปัญหาในการรอนสิทธิในกฎหมายมาตรานี้ ถ้าท่านแก้คดีที่คณะกรรมการเสียงข้างน้อยเมื่อสักครู่นี้ชี้แจงไปแล้วกระผมก็อาจจะร่วมมือกับท่านให้การสนับสนุนกฎหมายนี้ต่อไปก็ได้ แต่ตอนนี้กระผมไม่

เห็นด้วยอย่างยิ่งครับ เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นประชาชนคนที่ไม่รู้กฎหมายจริง ๆ นั้นแหละครับเป็นผู้ที่ต้องทุกข์ทรมานแสนสาหัสอย่างยิ่ง คือประชาชนคนบ้านนอกของกระผม แต่ในกรุงเทพ ฯ ก็มากพอควรครับที่เห็น ๆ อยู่ เห็น ๆ อยู่นะครับ ตามโรงพักต่าง ๆ ไปถึงอัยการเลยอะไร แต่อัยคดีใหญ่ ๆ นี่ผมไม่เห็นว่ามัน พุดง่าย ๆ ครับ ท่านประธาน อย่างคดีเรื่องราวก็ตามนี้ ล็อคเลขอะไรก็ตามนี้ทำไมมันไม่เห็นมีอะไรครับ แต่อัยเรื่องเหล่านี้ครับ อัยเรื่องจับไม้เอย สาโทเอย แต่ในที่ผมห่วงที่สุดนะเรื่องกฎหมายที่สภาแห่งนี้ออกไปนี่ไม่กี่วันที่กระผมยิ่งห่วงใหญ่ครับ เรื่องอะไรท่านประธานทราบไหมครับ เรื่องการค้าประเวณีเอย เกี่ยวข้องกับเรื่องข่มขืนกระทำชำเราอนาจาร กระผมห่วงพวกผู้ชายมาก กระผมห่วงจริง ๆ นะครับท่าน คณะกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบนก็อย่าไปไว้วางใจนักวันหนึ่งท่านอาจจะโดนก็ได้ สิ่งเหล่านี้ละครับ เราอุทธรณ์ข้อเท็จจริงไม่ได้ เมื่ออุทธรณ์ข้อเท็จจริงไม่ได้แล้ว ปัญหามันเกิดขึ้นอย่างไรครับ ก็ต้องไปอยู่ในที่คุมขัง ฉะนั้นกระผมอ้อนวอนเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ โปรดพิจารณาโดยรอบคอบ ระหว่างที่ท่านมีอำนาจไม่เป็นไรครับ ถ้าสมมุติว่าเขายุบสภาไล่พวกเราออกจากสภาแห่งนี้ไปหรือไม่ได้รับเลือกตั้ง คอนนั้นละครับท่านประธาน เพื่อนสมาชิกก็คงจะน้ำตานองหน้าเหมือนกับกระผมเคยโดนมาแล้ว กระผมขอพึ่งคำชี้แจงขอขอบคุณ และก็ขอเรียนถามต่อไปอีกสักครั้งหนึ่งท่านประธาน เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากครับท่านประธานไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะครับท่านประธาน ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายจิรนิติ หะวานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม

นายจิรนิติ หะวานนท์ ผู้พิพากษาประจำกระทรวงช่วยราชการสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ ขอกราบเรียนว่าในเรื่องสิทธิการอุทธรณ์ฎีกาของประชาชนนั้นเมื่อเราพิจารณาเรื่องสิทธิเราก็ควรจะพิจารณาเรื่องการบริหารความยุติธรรม เพื่อให้สิทธินั้นได้มีผลปฏิบัติอย่างแท้จริงด้วย ในปัจจุบันนี้ศาลอุทธรณ์มีคดีค้างอยู่ถึง 23,000 คดี เพียงแต่ไม่ต้องรับคดีใหม่ศาลอุทธรณ์ก็ต้องใช้เวลาพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปเป็น

เวลาถึงปีครึ่ง จะเห็นว่าการที่เราปล่อยให้อำนาจคดีขึ้นไปสู่ศาลอุทธรณ์มากนี้แล้วก็คิดไปคั่งค้าง อยู่ในศาลอุทธรณ์เป็นจำนวนมาก ทำให้คดีต่าง ๆ ก็จะต้องล่าช้าต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่สำคัญ ๆ ที่จำเลยถูกควบคุมตัวไว้ในระหว่างการพิจารณา คดีพวกนี้จำเลยก็ต้องถูกควบคุมตัวต่อไป การดำเนินคดีก็ต้องล่าช้าออกไปเพื่อพิจารณาคดีทุก ๆ ประเภทเรียงไปเป็นลำดับ เพราะฉะนั้นรัฐซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องบริหารความยุติธรรมเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงก็ต้องมาพิจารณาว่าแล้วเราจะทำอย่างไร เพื่อที่จะให้สิทธิของประชาชนนี้ได้มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาแล้วก็เห็นว่า บรรดาคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ บางคดี ซึ่งศาลชั้นต้นได้พิพากษาคัดสินลงโทษไปปรับเพียงไม่เกิน 1,000 บาทนี่ เป็นคดีที่ส่วนมากแล้วจำเลยมักจะรับสารภาพ ไม่มีปัญหาในทางข้อเท็จจริงมากมายอะไรนักที่จะต้องพิจารณากัน ก็เห็นว่าบรรดาคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ พวกนี้ เราได้คัดสิทธิที่จะไม่ให้อุทธรณ์ฎีกาเสียทีเดียวนะครับ จะเห็นว่าในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ ยังมีอีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา 193 ครี ซึ่งให้โอกาสจำเลยที่ต้องการจะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงนี้ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตอุทธรณ์จากผู้พิพากษาได้ โดยให้เหตุผลไปว่าคดีนั้นมีความสำคัญอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น จะมีผลในทางคดีแพ่งอย่างไร จะมีผลกระทบกระเทือนต่อมาจากคดีนั้นอย่างไร ซึ่งผู้พิพากษาก็จะพิจารณาใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางที่จะให้อุทธรณ์ฎีกาไปได้ ตามมาตรา 193 ครี

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำไม่จึงได้ขยับจากโทษปรับ 500 บาทเป็น 1,000 บาท ก็จะได้เห็นว่าในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยความผิดลหุโทษนั้น เราก็กำหนดไว้ว่าความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1,000 บาทนั้น คือความผิดลหุโทษ จะเห็นว่าโดยระบบที่กฎหมายของเราที่เราวางไว้ อัตราโทษปรับ 1,000 บาทนี่ เป็นคดีเล็กน้อยจริง ๆ ซึ่งสมควรที่จะเสร็จไปแล้วตั้งแต่ศาลชั้นต้น ปัญหาในเรื่องการรับฟังปัญหาข้อเท็จจริงนั้น โดยสภาพของการพิจารณานั้น ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งเป็นผู้ดำเนินกระบวนการพิจารณาเองได้เห็นพยานเข้ามาเบิกความในบัลลังก์เองนั่นแหละ จึงจะเป็นผู้ที่สามารถพิจารณาข้อเท็จจริง ซึ่งนำพยานหลักฐานได้อย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม กระบวนการยุติธรรมก็ได้พยายาม

พัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะผู้พิพากษาศาลชั้นต้นนี้ขึ้นตามที่ทางรัฐสภาได้เคยกรุณาให้ความเห็นไว้ นะครับ ปัจจุบันนี้การอบรมผู้ช่วยผู้พิพากษาซึ่งจะออกไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างจังหวัดนั้น ก็ได้เพิ่ม การอบรมขึ้นจาก 1 ปีเป็น 1 ปี 4 เดือน โดย 4 เดือนนี้เรานำผู้ช่วยผู้พิพากษานั้นไปอบรมที่ สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งสร้างขึ้นใหม่ต้องไปอยู่ประจำที่นั่นต้องนอนพักอยู่ที่นั่นตลอดเวลา มีการอบรมทั้งความรู้และคุณธรรมทุกอย่าง เมื่อครบ 4 เดือนแล้วจึงจะมาได้รับการอบรม ทางภาคปฏิบัติที่ศาลอีกเป็นเวลา 1 ปี หลังจากครบ 1 ปี 4 เดือนก็ยังคงรับราชการอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ฯ อีกเป็นเวลา 1 ปีเป็นอย่างน้อย ก่อนที่จะส่งไปอยู่ต่างจังหวัด จะเห็นว่าก็ได้ พยายามพัฒนาบุคลากรของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นขึ้น นอกจากนั้นในศาลบางศาล ซึ่งเป็นศาล สำคัญที่อยู่ในต่างจังหวัดนั้น เราก็ได้ตั้งระบบศาลอาวุโสขึ้นมา พยายามที่จะให้ผู้พิพากษาอาวุโส นั้นอยู่ที่ศาลอาวุโสให้นานที่สุดครับ

เหตุผลอีกประการหนึ่ง ในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อขยายจำนวนอัตราโทษปรับจาก 500 บาทเป็น 1,000 บาท ก็ดังที่กล่าวแล้วว่าภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ได้ต่างจากเมื่อตอนที่ เราแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2523 เป็นอันมาก เงิน 500 บาทเมื่อปี 2523 จะมีค่า ไม่เท่ากับ 500 บาทในปัจจุบันนี้ ดังนั้นจึงเห็นว่าการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 139 ทวิ (4) นี้จะ ช่วยให้การบริหารความยุติธรรมเพื่อให้สิทธิต่าง ๆ ของประชาชนนี้ได้มีผลในทางปฏิบัติอย่าง แท้จริง และก็เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบันด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ รัชราภรณ์ ขออนุญาตท่านประธานเพื่อที่จะใช้เหตุผลในการที่จะได้แย้งคำชี้แจงของกรรมาธิการ ให้เพื่อนสมาชิกเห็น ท่านกรรมาธิการที่ลุกขึ้นมาชี้แจงพยายามที่จะให้มองเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของ ประชาชนกับการบริหารความยุติธรรม ความจริงมันคนละเรื่องครับ อ้ายการบริหารความยุติธรรม นั้นมันเป็นส่วนหนึ่งที่ทางราชการจะต้องพิจารณาว่าเรามีหลักประกันอะไรในการที่จะให้ความยุติธรรม กับประชาชน แต่อ้ายสิทธิสำหรับเพื่อให้ประชาชนแสวงหาความเป็นธรรมนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ท่านกรรมาธิการบอกว่าขอให้พิจารณาคณะนี้มีคดีค้างอยู่ที่ศาลอุทธรณ์ 23,000 กว่าคดี ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ปกติประชาชนใครอยากจะไปขึ้นศาล ใครอยากจะเป็นคดีกันบ้าง แต่คดีมีขึ้นมาเพราะอะไร เพราะว่าปัญหามันเกิดขึ้นปัญหาเกิดขึ้นจนกระทั่งคดีความต้องสู่ศาลนั้นเกิดจากอะไร เกิดจากปัญหาการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลใช่หรือไม่ เพราะรัฐบาลไร้ประสิทธิภาพในการที่จะทำให้ประชาชนมีความสุขโดยสันติจึงทำให้ประชาชนมีความเดือดร้อน และความเดือดร้อนของประชาชนอาศัยใคร อาศัยกระบวนการยุติธรรมซึ่งเราคิดว่านั่นคือสถาบันที่จะให้ความเป็นธรรมกับประชาชนได้ ถ้าประชาชนมีความสมบูรณ์พูนสุขภายใต้การบริหารงานของรัฐบาล ซึ่งมีประสิทธิภาพในการที่จะดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้ ผมรับรองครับว่าไม่ต้องมาแก้ปัญหามันในการที่จะจำกัดสิทธิของประชาชนเลยเขาไม่เอาคดีไปสู่ศาลหรอกครับ คนเอาคดีไปสู่ศาลนี้มันลำบากมากมายเหลือเกิน ไหนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเงินทองไหนจะต้องเสียเวลา ไม่มีความจำเป็น ไม่มีใครอยากจะทำคดีไปสู่ศาลหรอกครับ ที่เอาคดีไปสู่ศาลเพราะเขาคิดว่าเขายอมเสียเวลายอมเสียเงินเพื่อจะแสวงหาความเป็นธรรม แล้วอยู่ ๆ จู่ ๆ ก็จะมาสกัดกันว่า เวลานี้คดีมันค้างศาลอุทธรณ์ 23,000 กว่าคดี ก็อยากจะทำให้คดีมันลดเสียไม่อยากจะให้คดีขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์วันนี้แค่ 1,000 บาทได้ไปหน้าก็แค่อีกจาก 1,000 บาทก็แค่เป็น 10,000 บาทได้ ก็อ้างเหตุว่าคดีขึ้นมาสู่ศาลมากเหลือเกิน นี่หรือครับ คือความเป็นธรรมในสายตาของกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าเราจะต้องมาพิจารณา 1. การที่จะลดอรรถคดีก็คือการทำให้ประชาชนนี้มีความสุขสมบูรณ์โดยทั่วกันแล้วเขาก็จะไม่คดี อีกประการหนึ่ง ก็คือการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพแน่นอนที่สุดครับกระทรวงยุติธรรม อาจจะเพิ่มอัตรากำลังของผู้พิพากษา อาจจะต้องใช้เงินงบประมาณกระผมสนับสนุนให้มีการใช้เงินงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการที่จะหาผู้พิพากษามาให้ประชาชนมากกว่าจะอนุมัติงบประมาณไปสร้างศาลโดยทุบศาลเก่าทิ้ง ท่านประธานครับ วิธีการในการที่เราจะแสวงหาความเป็นธรรมให้กับประชาชน เราจะเอาตัวบุคคลหรือเราจะเอาวัตถุสิ่งเหล่านี้ให้กระทรวงยุติธรรมซึ่งท่านรัฐมนตรีนั่งฟังอยู่ด้วย ได้ไปพิจารณาทบทวน ถ้าหากว่าความเป็นธรรมของเรามันมีพร้อมบริบูรณ์อยู่แล้ว

ท่านจะสร้างศาลให้ใหญ่โตมโหฬารเท่าไรผมไม่ได้ว่าอะไรเลย แต่เวลานี้เราลำบากใจเหลือเกินนะครับที่จะต้องอนุมัติเงินงบประมาณเป็นจำนวนหลาย ๆ ร้อยล้านบาทเอาไปสร้างตึก โดยที่บอกไม่ได้ว่าเราจะให้ความเป็นธรรมกับประชาชนได้อย่างไร ในขณะที่เดียวกันกลับมานั่งทอนสิทธิของประชาชนที่เขาน่าจะพึงมี อีกประการหนึ่ง ที่ท่านชี้แจงว่าน่าจะครับว่าเมื่อปี 2523 เงิน 500 บาทไม่เท่ากับขณะนี้ ผมก็ยอมรับครับในสายตาของคนบางคนมันอาจจะไม่เท่า แต่โดยเฉพาะประชาชนที่ยากจนนี้เขาอาจจะมองเห็นว่า อ้าย 500 บาทในขณะนี้มันมากกว่า 500 บาทในสมัยก่อนด้วยซ้ำไป เพราะสำหรับประชาชนในชนบทในภาคอีสานเหมือนท่านประธานกับกระผมนี้แหละ เงินบาทหนึ่งเขาก็หาด้วยความยากลำบากชาวไร่ชาวนาไม่มีเงินเดือนจะกินครับต้องอาศัยเรี่ยวแรงในการที่จะลงทุนลงแรงหลายสิ่งหลายอย่าง แล้วหลักประกันในการที่เขาจะมีรายได้จากการที่เขาจะต้องอุทิศหยาดเหงื่อแรงงานไปทำ มันไม่มีหลักประกันเลยว่า เขาจะได้รายได้อะไรมาแต่ละบาทแต่ละสตางค์ เพราะฉะนั้นใครอย่ามาดูถูกเงินนะครับว่า อ้าย 500 บาทเมื่อ 2523 กับ 500 บาทในสมัยนี้มันไม่เท่ากัน เงินบาทหนึ่งสำหรับประชาชนนั้นมีค่ามากมายมหาศาล

มีฉะนั้นจะเป็นเหยื่อของนักการเมืองบางคนที่เขาเงินไปหลอกหล่อเขาหรือครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะให้ เราอย่าไปตีราคาเรื่องสิทธิของประชาชนเทียบเคียงกับอัตราเงิน เพราะว่า เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เราจะเอาค่าของเงินไปเทียบกับสิทธิของประชาชนมันไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบกันได้เลย แล้วที่ท่านชี้แจงมานะครับว่าคดีที่ศาลปรับไม่เกิน 1,000 บาทนั้นจะเป็นคดีเล็กน้อย ส่วนใหญ่จำเลยรับสารภาพ ในกรณีจำเลยรับสารภาพเขาไม่ดื้อรนในการที่จะอุทธรณ์หรือครับ คดีที่เขามีความรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม เขาอยากจะขอความเป็นธรรมต่อไปตามกระบวนการขั้นตอนนั้นแหละครับที่เขาเห็นว่ามันเป็นความยิ่งใหญ่ คดีเล็กน้อยนั้นไม่สามารถจะตีราคากันด้วยข้อหาหรืออัตราโทษ มันตีค่ากันด้วยความรู้สึกว่าเขาได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ต่างหาก ถ้าเขาคิดว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมจะถูกปรับเพียงบาทเดียว เขาก็คิดว่าเขาควร จะแสวงหาความเป็นธรรม แล้วรัฐน่าจะให้หลักประกันในความเป็นธรรมเขาเสมอภาคกับคนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นคดีเล็กคดีน้อยนั้นไม่ได้อยู่ที่ข้อหา ไม่ได้อยู่ที่อัตราอะไรทั้งสิ้น

แต่อยู่ที่ความรู้สึกของคนว่าเขาได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ ในการที่ท่านกรรมการชี้แจงนะครับ ว่า ยังมีโอกาสในการที่จะใช้มาตรา 193 ครี ให้ดุลพินิจศาลในการที่จะรับรองปัญหาข้อเท็จจริง ไปสู่ศาล ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่าคดีปกครองธรรมดา มันก็อาจจะเป็นไปได้โดยปกติ แต่ผมเจอมาแล้วครับ ผมเป็นคดีกับรัฐมนตรีคนหนึ่งในรัฐบาลปัจจุบัน แล้วบังเอิญรัฐมนตรีท่านนั้น เป็นรัฐมนตรีที่อยู่พรรคเดียวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งกระผมจะไม่กล่าวหาละครับ ว่าเข้าไปพัวพันอะไรกันอยู่บ้าง แต่การพิพากษาของศาลชั้นต้นให้เหตุผลนะครับบอกว่า ผมเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการทำงานของรัฐมนตรีนอกสภา ถ้าหากว่าผม อยากจะมีความสงสัยในการทำงานอะไรของรัฐมนตรี ผมต้องมาตั้งกระทู้ถามหรือต้องมาเปิดอภิปรายผมไปพูดนอกสภาไม่ได้ ท่านประธานครับ ผมจำได้ว่าศาลสูงได้เคยพิพากษาเกี่ยวกับ เรื่องการที่จะวิพากษ์วิจารณ์การทำงานโดยเฉพาะคนที่อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีนี้ ไม่ว่าจะเป็นใคร ก็ตามมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์ได้ เพราะมันเป็นส่วนได้เสียของประชาชน แต่เวลานี้ศาลชั้นต้น ศาลหนึ่งชี้ขาดออกมาว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มีสิทธิจะดำเนินวิพากษ์วิจารณ์รัฐมนตรี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่นอกสภา ผมก็อุทธรณ์ ผมไม่ได้ขัดข้องอะไรหรอกครับ คดีอย่างนี้ แต่ปรากฏว่า ศาลชั้นต้นชี้ขาดมานะครับว่า คดีที่ผมอุทธรณ์ไปนั้นเป็นปัญหาข้อเท็จจริง นั้นหมายความว่าไม่สามารถจะเสนอปัญหานี้ไปสู่ศาลสูงได้ หลักประกันของผมขาดสิ้นทันที แล้วเวลานี้ปัญหา อย่างนี้มันจะมีหลักประกันอะไรได้บ้างว่า ประชาชนจะได้รับความเป็นธรรมจริง ๆ แล้ว โดยเฉพาะในการที่จะออกกฎหมายเพื่อให้ดุลพินิจศาลอย่างกว้างขวางนั้น ขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาดูเถอะครับว่า เราต้องการที่จะให้หลักประกันจริง ๆ ดุลพินิจของคนนั้นมันดุลพินิจ กว้างขวางเหลือเกินครับ และโดยเฉพาะมาตรา 193 ทวินี้ให้ศาลชั้นต้นเป็นคนพิจารณาด้วยซ้ำ ไปว่า อะไรเป็นปัญหาข้อเท็จจริง อะไรเป็นปัญหาข้อกฎหมาย แม้จะรู้แก่ใจว่าเป็นปัญหา ข้อกฎหมาย ถ้าต้องการช่วยคู่ความอีกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สั่งเอาไว้ว่าเห็นว่าเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ก็จบ สิทธิในการที่จะเสนอปัญหาไปสู่ศาลสูงเพื่อที่จะให้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบนั้นเป็น อันหมดสิ้นลงทันที เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะ ขอกราบเรียนท่านประธานให้ได้โปรดพิจารณา

และให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักนะครับว่า สำหรับมาตรานี้เป็นการที่เราต้องการรับรองสิทธิของประชาชนที่เขาสงสัยว่าเขาได้มีความผิดจริงหรือเปล่า ให้ศาลสูงซึ่งประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการพิจารณาคดี เพื่อขอหลักประกันให้กับประชาชนไม่ได้มีปัญหอะไรมากมายเลยนะครับ ที่ท่านบอกว่าเวลานี้นะครับ การที่คดีมันค้างคั่งอยู่มากมายทำให้กระทบกระเทือนกับคนที่เขารอการพิจารณาอยู่ ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า ศาลคงจะมีดุลพินิจในการที่จะพิจารณาคดีไหนว่าเป็นคดีที่ควรจะได้รับพิจารณาโดยรวดเร็ว ไม่ใช่เรียงไปตามลำดับละครับว่า อันนี้ขึ้นมาก่อนจะต้องพิจารณาก่อน เพราะผมจับได้ครับ ต้องยกตัวอย่าง อย่างคดีอดีตรัฐมนตรีวัชรมุสิกพงศ์ ท่านประธานครับ ปรากฏว่าศาลพิพากษาศาลชั้นต้นพิพากษาแล้วก็อุทธรณ์ไป ใช้เวลาไม่ถึงเดือนครับศาลอุทธรณ์พิพากษาลงมาทันที ในขณะที่คดีอื่น ๆ นะครับ อุทธรณ์ไปตั้ง 2 ปี 3 ปี แล้วคดีก็ยังไม่ตัดสินมา เพราะฉะนั้นศาลอาจจะมีความคิดเองว่าเรื่องไหนมันรวดเร็ว เรื่องไหนไม่อะไร มันมีเหตุผลอย่างไร ศาลก็คงจะรู้ดีอยู่แล้วว่าอะไรควรพิจารณาลำดับช้าก่อนหน้าหลังอะไรกัน ท่านประธานที่เคารพ แล้วก็สิทธิของประชาชนที่จะได้รับในการที่จะพิจารณาที่ผมอยากจะขอฝากทางกระทรวงยุติธรรมให้พิจารณาก็คือว่า ถ้าหากว่ามีโอกาสให้จำเลยเขาได้รับการประกันตัวได้ นั่นเป็นการรับรองสิทธิพื้นฐานของเขา เมื่อเขาได้รับการประกันตัวไปแล้วครับ ก็ไม่เป็นไรหรอกครับ จะพิจารณาคดีกันอย่างไรก็ไม่เป็นไร ขอให้ความเป็นธรรมกับเขาเท่านั้น ก็หน้าที่เขาจะสบายใจได้ ด้วยเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานมาแล้วครับ อยากจะขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักถึงปัญหาเรื่องนี้ อย่าคิดว่าเป็นปัญหาเล็กปัญหาน้อย แต่เป็นปัญหาที่เราควรจะพิจารณากันว่า สิทธิของประชาชนนั้นเราจะรับรองเขาในการที่จะให้เขามีสิทธิเสมอกับคนอื่น หรือเราจะมาช่วยกันห้ามนั้นบนสิทธิของประชาชนที่กำลังมีอยู่ในขณะนี้ให้น้อยลงไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะ ขอมติที่ประชุมนะครับ
คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมเรียนท่านประธานเมื่อสักครูแล้วว่า กระผมขออีกครั้ง แล้วเมื่อที่ท่านประธานก็ให้รอไว้ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังข้องใจอยู่ไม่มากนักครับ ท่านประธานด้วยความเคารพ ซึ่งกระผมได้ฟังจากท่านคณะกรรมการวิสามัญ คือท่านเลขา ฯ ท่านได้ตอบเมื่อสักครู่ ก็รู้สึกว่ายังไม่ค่อยสบายใจหนัก คือหมายความว่าศาลนี้ค้างคดีศาลอุทธรณ์นี้ตั้ง 2-3 หมื่นคดี นี่ ถ้าอย่างนี้กระผมว่า ทำไมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบริหารราชการอย่างไรครับ กระผมไม่สบายใจนักนะท่านประธาน คือกระผมเข้าใจว่า คือศาลผู้อาวุโสต่าง ๆ เห็นย้ายเข้า ๆ มาเป็นศาลอุทธรณ์ ศาลอะไรเยอะแยะครับ แล้วก็ยังมีแต่ศาลใหม่ ๆ นี่ไปอยู่บ้านนอก กระผมไม่ค่อยรู้เรื่องครับ ก็อยากจะทราบว่ามันติดตรงไหนครับ ทำไมคดีมันจึงค้างมากครับ แล้วเรื่องข้อเท็จจริงเรื่องความเป็นธรรมของประชาชนคนในชาตินี้ครับ เป็นเรื่องใหญ่มากนะครับ ท่านประธาน มันใหญ่จริง ๆ ครับ ไม่ใช่เล็กน้อย ไม่ใช่ว่าจะเพื่อปิดสวะ ปิดสวะว่าคดีมันค้าง อุทธรณ์มันค้าง 2-3 หมื่นคดี แล้วก็มาแก้กฎหมายนี้เพื่อไม่ให้อุทธรณ์ได้ เพื่อจะปิดขยะสกัดกันศาลชั้นต้นอะไรทำนองนี้ กระผมว่าความเป็นธรรมในโลก ของประเทศไทยเรานี้มันอย่างนี้แล้วหรือ กระผมยังไม่สบายใจครับท่านประธาน แล้วกระผมทราบว่า จะจริงเท็จประการใด กระผมก็ไม่ทราบนะครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาอนุเคราะห์นะครับ คือตอนนี้ท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็อยู่ที่นี้ กระผมอยากทราบว่าเห็นได้ข่าวว่าจะตั้งศาลอุทธรณ์ภาคก็แสดงว่า ก็จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนคนในชาตินี้มากขึ้น คือจะไม่ให้อุทธรณ์นี้อยู่ในกรุงเทพมหานคร จะพยายามขยายไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากที่สุด ก็เป็นการกระจายตามนโยบายของรัฐบาล กระผมก็เห็นด้วยครับ แต่ที่นี้ปัญหานี้ครับ ปัญหามันมีอยู่นิดเดียวว่า ทำไมครับจึงต้องมาสกัดกันในเรื่องการอุทธรณ์ที่ต้องแก้ในบพนี้ครับ ทุกคนต้องการความเป็นธรรมนะครับ ต้องการสิทธิเสมอภาคกัน คือบางคนนี้ครับ ได้บวชได้เรียนมาแล้ว แล้วไม่เคยทำผิดเลย แต่ถูกกลั่นแกล้งนี่ เขาอยากจะขอความเป็นธรรม ถึงว่ามันจะอย่างไรก็ตาม เสียเงินเสียทองอย่างไรก็ต้องสู้ สู้เพื่อความเป็นธรรมคือขอให้อุทธรณ์ให้ได้อุทธรณ์เสร็จแล้วก็ขอฎีกาให้ได้ในรูปกระบวนการยุติธรรม โดยอาศัยหลักทางศาลซึ่งเรายกที่สุดแหละครับ

ผมนี่ผมยกศาลที่สุดแหละครับ กระบวนการตุลาการใครก็ตาม กระผมเห็นถึงจะอายุน้อยกว่า กระผม กระผมก็ต้องกราบเคารพไหว้ แล้วเคารพ เคารพจริง ๆ ด้วยครับ เหมือนกับเราเคารพ ประธานสภาที่นี้เหมือนกัน ฉะนั้นกระผมอยากจะประธานกราบเรียนว่า จะแก้ไขปัญหานี้มี วิธีการอย่างไรครับ ถ้าสมมุติว่าสภากัดอันนี้กระผมเรียนเมื่อสักครู่นี้ ที่ท่านตอบกระผมว่า ยังค้างอยู่ 20,000 กว่าราย 20,000 กว่าคดีนี้จะแก้ไขอย่างไรครับ คือหมายความว่าถ้าเอา (4) เข้ามา แล้วมันจะสภากัดกัน 20,000 กว่ารายหมดไปหรืออย่างไรครับ กระผมอยากจะขอให้ท่านประธาน ได้กรุณาอนุเคราะห์ชี้แจงให้กระผมได้ทราบในเรื่องนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานอย่างรวบรัด นะครับ เรื่องใหญ่ นะครับท่านประธาน ปู๊ปปู้ปก็จะขอไหวต พุชไธ้ เราณี ราษฎรมันเดือดร้อน ท่านประธานครับ คนไม่รู้กฎหมายนี่ะ อยากจะรู้กฎหมายที่นี้ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมาก ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมาธิการครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ ภักดีธนากุล ผู้อำนวยการกองวิชาการ สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไม่นานจะกรรมาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมาธิการ กระผมอยากจะ ขอเริ่มเรียนชี้แจงในจุดที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท้วงติงถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนว่า ร่าง กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาชุดนี้ ได้มีพื้นฐานและวัตถุประสงค์ อยู่ที่เดียวกันกับท่านสมาชิกผู้ท้วงติงว่า เรามุ่งที่จะหาทางปรับปรุงการบริหารงานยุติธรรมของเรา ว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนได้รับสิทธิเสรีภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ร่างกฎหมาย ชุดนี้ไม่ได้มีเป้าหมายอยู่ที่เพียงแค่สกัดกั้นสิทธิการอุทธรณ์ฎีกา หรือว่าไปปรับค่าของเงิน แต่อย่างใดทั้งสิ้น การเสนอร่างกฎหมายชุดนี้นั้นได้มีการวิจัยและก็ค้นคว้าตามหลักวิชาการอย่าง รอบคอบ ก่อนที่จะผ่านขั้นตอนการกลั่นกรองของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายอย่างเป็นขั้นตอนถูกระบบ ปัญหานี้ครับท่านประธานครับ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต ในต่างประเทศระหว่างแนวความคิดที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน 2 ฝ่าย

ฝ่ายหนึ่งเป็นแนวความคิดทางดั้งเดิมที่มองปัญหาว่าควรจะให้สิทธิเสรีภาพประชาชนนี้
 เดิมทีสูงสุด ให้มีสิทธิสูดตึกกันได้เต็มที่อย่างไม่มีอะไรไปจำกัดขัดขวางเลย แนวความคิดทางแรกนี้
 เมื่อสังคมได้พัฒนาไป ประชากรเพิ่มมากขึ้นจนเป็นปัญหาให้แก่ทุกประเทศ แล้วก็คิดความใน
 ศาลได้เปลี่ยนจำนวนจากระดับ 1,000 ระดับ 10,000 มาเป็นระดับ 100,000 ทำให้
 แนวความคิดเดิมนี้เกิดผลในทางปฏิบัติตรงกันข้ามกับเป้าหมายเดิม กล่าวคือปรากฏว่าการที่เปิด
 สิทธิให้แก่ประชาชนอุทธรณ์ฎีกาคดีได้อย่างเสรีโดยไม่มีข้อจำกัดเลยตามเป้าหมายเดิมนั้น กลับ
 ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีในชั้นศาลอุทธรณ์ศาลฎีกานั้นขาดประสิทธิภาพ และล่าช้าลงไป
 อย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ ผลของการพิจารณาพิพากษาคดีที่จำเป็นต้องรับกระทำอย่างเร่งด่วน
 หรือว่าต้องกระทำอย่างฉุกเฉินทุกในชั้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา เพราะจำนวนคดีความที่ขึ้นไปมาก
 นั้นเป็นผลให้ประชาชน โดยเฉพาะจำเลยในคดีอาญาผู้ยากไร้ ผู้ไม่มีหลักทรัพย์ไปเป็นประกันใน
 การขอลปล่อยชั่วคราว ซึ่งอยู่ในระหว่างควบคุมในระหว่างการพิจารณา ซึ่งเป็นจำนวนถึง 40
 เปอร์เซ็นต์ของผู้ต้องขังในเรือนจำของเราในปัจจุบันนี้ ต้องได้รับทุกขเวทนาอย่างที่น่าเห็นใจ
 อย่างยิ่ง จุดนี้เองที่เป็นจุดที่ทำให้เกิดความคิดแนวที่ 2 ขึ้นมาว่า การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของ
 ประชาชนในเรื่องของสิทธิในการดำเนินคดี ควรจะมีการจัดระบบที่จะให้การอำนวยความสะดวก
 คุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยยอมลดความคิดในทางอุดมการณ์
 สูงสุด ที่จะให้ทุกคน ทุกฝ่ายทุกคู่ความ มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาคดีอย่างไรก็ได้ขึ้นมาสู่ศาลสูงได้ครบ 3
 ชั้น เดิมตามเป้าหมายเดิม โดยแนวทางความคิดที่ 2 นี้ ระบบกฎหมายของหลาย ๆ ประเทศ
 ไม่ว่าจะเป็นในสหรัฐอเมริกาหรือในประเทศอังกฤษหรือในอีกหลาย ๆ ประเทศ ก็ได้พบทางออก
 ว่า มันน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบการอุทธรณ์ฎีกาจากการที่ให้สิทธิเด็ดขาดในคดีทุกประเภท
 เป็นว่า ควรจะมีคดีบางประเภทที่ไม่ถึงขนาดไม่มีความจำเป็นถึงขนาดที่จะขึ้นไปได้รับการ
 กลับรื้อองถึง 2 ชั้นหรือ 3 ชั้น โดยไม่มีการตรวจสอบความจำเป็นเบื้องต้นเสียก่อน
 เพราะฉะนั้นแนวความคิดนี้จึงได้จำกัดคดีบางประเภทโดยเฉพาะคดีที่ประชาชนเดือดร้อนไม่มากนัก
 ให้เปลี่ยนจากสิทธิที่จะอุทธรณ์ฎีกาได้ทุกกรณีมาเป็นการผ่านการกลับรื้อองของผู้พิพากษา หรือ

ของศาลใดศาลหนึ่งเสียก่อน ว่าเป็นคดีที่สมควรที่จะให้อุทธรณ์ฎีกาได้ มีมูลที่ควรจะอุทธรณ์ฎีกาได้ ถ้าใช้คำเพื่อให้หลักเลียงคำในทางกฎหมายนะครับท่านประธานครับ หมายความว่า ไม่ใช่ว่า อุทธรณ์ฎีกากันเพราะเหตุที่ไม่รู้จะทำอะไรให้ดีกว่าไปกว่านี้ ก็อุทธรณ์ฎีกากันไป แล้วก็ไปสร้าง ปัญหาการเบียดเบียนยึดยึดของคดีความในศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา แล้วทำให้จำเลยในคดีต่าง ๆ ด้วยกันในชั้นศาลสูงนี้ต้องพลอยเดือดร้อนไปด้วย โดยวิธีนี้เขาก็จะเปลี่ยนระบบการอุทธรณ์ โดยสิทธิมาเป็นการอุทธรณ์โดยขออนุญาตเสียก่อน มีการกลั่นกรองเสียก่อนว่าไม่ใช่เป็นการ อุทธรณ์โดยไร้เหตุผล ในระบบของเราครับ ท่านประธานครับ เรายังไม่กล้าที่จะนำแนวความคิดที่ ไปในทางที่ 2 ระบบใหม่นี้มาใช้อย่างเต็มที่ ระบบคามร่างของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรื่องนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนขอความกรุณาว่า ถ้าได้มองในภาพรวมนะครับ อย่าได้ มองเฉพาะร่างมาตรานี้หรือใน (4) นี้ ถ้ามองในภาพรวมจะเป็นประจักษ์พยานได้อย่างดีครับว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีเจตนาเพียงแค่ปลดสวะคดีความให้ออกไปจากศาลให้พ้นความรับผิดชอบ แต่อย่างใดทั้งสิ้น เป็นเจตจำนงค์แน่วแน่ของผู้ร่างที่จะปรับปรุงมาตรฐานและคุณภาพของ ระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยไม่ได้มองเพียงด้าน ง่ายใจทงหรือจำเลยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่อย่างเดียว หากแต่ได้มองถึงความเป็นไปได้ในคุณภาพ นประสิทธิภาพที่รัฐในขอบเขตรัฐ (Resource) ที่จำกัด ขอประทานโทษที่กระผมจะ เลือดคำต่างประเทศ ในอำนาจหรือทรัพยากรที่เราอยู่อย่างจำกัดที่ไม่สามารถเพิ่มเติมได้นี้ นี้ ว่าจะทำให้ระบบของเราที่มีอยู่ดีขึ้นได้อย่างไร และโดยเฉพาะในร่างมาตรา 193 ทวิ นี้ ท่านประธานที่เคารพ เราไม่ได้มาเน้นที่การที่จะไปคัดสิทธิจำเลยแต่อย่างใด ถ้าท่านสมาชิก ทรงเกียรติได้กรุณาอ่านมาตรา 193 ทวิทั้งมาตรา จะพบว่าเราได้เพิ่มสิทธิการอุทธรณ์ฎีกาหรือว่า คสิทธิอุทธรณ์ของฝ่ายโจทก์ที่เคยมีอยู่ในกฎหมายปัจจุบันลง ในกฎหมายปัจจุบันนี้ นะครับ นคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ แบบนี้ที่อยู่ในบังคับมาตรา 193 ทวิ ถ้าศาลตัดสินลงโทษจำเลยใน (1) 2) (3) (4) โจทก์มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยหนักขึ้นได้ ผลของ กฎหมายปัจจุบันนี้ทำให้จำเลยจะต้องถูกขังระหว่างการศึกษาคดีในศาลอุทธรณ์ ในกรณีที่โจทก์

อุทธรณ์ขอให้ศาลเพิ่มโทษ แม้เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงในจุดนี้ก็ได้มีการพิจารณาพร้อมกันจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแล้วเห็นว่า ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งแก่ประชาชนผู้ยากไร้และแก่จำเลย จึงได้เห็นกันว่าควรจะตัดสิทธิอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงของฝ่ายโจทก์ในกรณีที่เข้ามาตรา 193 ทวินี้ออกเสีย นั่นด้านหนึ่งที่เรากันหรือปรับปรุงมาตรา 193 ทวิขึ้น ในทางตรงกันข้ามก็มีข้อเรียกร้องว่า ทางฝ่ายจำเลยเองนี้ แม้เราจะเปิดข้อยกเว้นให้มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้ตาม (1) (2) (3) (4) แล้วนี้ แต่ว่าวัตถุประสงค์ของ (4) ในมาตรา 193 ทวิ นี้ไม่ใช่ขึ้นอยู่ที่จำนวนเงินครบ ท่านประธานครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องว่า 100 บาท 500 บาท หรือ 1,000 บาท กระผมเห็นด้วยอย่างเต็มที่เลยว่า เรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้นของบุคคลนั้นจะเอาเงินจำนวนเงินมาตีค่าไม่ได้ครับ แต่ว่าหลักการของพวกเราในชั้นยกวางนี้ หรือในชั้นพิจารณานี้ได้เพ่งมองว่า มันควรจะมีเกณฑ์มาแบ่งสักจุดหนึ่งว่าแค่ไหนเป็นคดีเล็กน้อย ที่ควรจะเป็นระบบขออนุญาตอุทธรณ์ แค่นั้นเป็นคดีใหญ่ที่ควรจะให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนเต็มที่เหมือนอย่างระบบเดิม แล้วเราก็พบว่าในกฎหมายอาญาของประเทศไทยนี้ เราแบ่งความผิดออกเป็น 2 ประเภท คือความผิดเล็กน้อยนั้นเราเรียกว่าความผิดหลุโทษในความผิดหลุโทษนะครับท่านประธานครับ เรากำหนดอัตราโทษกันไว้เป็นสมมติบัญญัติของสังคมเราไว้ว่า คือความผิดที่มีอัตราโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท เราก็คิดกันเอาเกณฑ์ 1,000 บาทนี่ละครับ มาใช้เป็นหลักว่าถ้าเพื่อปรับกันไม่ถึง 1,000 บาท เป็นคดีเล็กน้อยที่การอุทธรณ์ฎีกาในข้อเท็จจริงนะครับ ควรจะกระทำโดยมีการขออนุญาตมีการกลั่นกรองก่อนเสียชั้นหนึ่งในมาตรา 193 ตรีนะครับ ซึ่งในมาตรา 193 ตรีไม่ใช่เป็นเรื่องจำกัดสิทธิใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เป็นเรื่องเปิดทางไว้ว่าจำเลยที่อุทธรณ์ข้อเท็จจริงในมาตรา 193 ทวิ ไม่ได้นั้นก็มาขออนุญาตต่อผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีนั้นให้พิจารณาอนุญาตให้อุทธรณ์ได้ถ้าผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีนั้นอนุญาตให้อุทธรณ์ได้คดีก็มีความพอสมควรให้เห็นว่า มันมีแง่มุมที่ศาลอุทธรณ์ควรจะได้พิจารณากันอย่างจริงจัง ควรจะขึ้นไปเบียดคดีอื่นในศาลอุทธรณ์ คดีจึงขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์ แต่ถ้าเป็นคดีที่ไม่มีเหตุใด ๆ เลย ไม่มีแง่มุมเลยก็ไม่ควรที่จะต้องให้ขึ้นมาสู่การพิจารณาเต็มรูปแบบในศาลอุทธรณ์ แนวความคิดของร่างมาตรานี้ก็มีอยู่ในภาครวมเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับขอกราบขอบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้
 กลับขึ้นบัลลังก์ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณปิยะพันธุ์

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 กรงว่าเพื่อนสมาชิกซึ่งไม่มีร่างอยู่ในมือนี้จะเกิดความสับสน อยากกราบเรียนนะครับว่าแม้ว่าร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นการแก้ไขในกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญา แต่เนื้อหาของ
 มาตรา 193 ทวิไม่ได้เกี่ยวข้องกับมาตรานี้ ใดๆ ที่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นจะไปอ้างเหตุภาครวม
 ของมาตรานี้ ใดๆ มาเกี่ยวข้องกับมาตรานี้ไม่ได้ทั้งสิ้น เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสิทธิในการที่จะ
 เพิกถอนปัญหาข้อเท็จจริง แต่มาตรานี้ ใดๆ นั้นเป็นเรื่องวิธีการดำเนินการในกระบวนการอย่างอื่น
 เพราะฉะนั้นเราต้องพูดกันเฉพาะมาตรา 193 ทวิ ที่มีการขอแก้ไขเท่านั้น เพราะกฎหมายฉบับนี้
 ไม่ได้แก้มาตั้งแต่แก้มาตราโน้นบ้างมาตรานี้บ้าง แต่ละมาตรานั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้อง
 เกี่ยวพันอะไรกันทั้งสิ้น ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ขั้นตอนในการที่ขยายวงเงิน
 อัตราโทษปรับจาก 500 บาท เป็น 1,000 บาท โดยอ้างเหตุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
 เกี่ยวกับโทษว่า ถ้าโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาทละก็ให้ถือเป็นอัตราโทษเพื่อที่จะเอามาวาง
 ป็นบรรทัดฐานชี้ให้เห็นว่าตรงนี้ถ้าไม่เกินความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าเป็นความผิดตาม
 กฎโทษละก็ไม่ให้มีการอุทธรณ์ข้อเท็จจริงได้ กราบเรียนท่านประธานนะครับไม่ใช่แก้เป็น
 เรียงแรกนะครับ มาตรา 193 ทวิ (4) นี้ แต่แก้มาแล้วครั้งหนึ่ง ตอนนั้นให้ 500 บาท แล้ว
 เอนนั้นทำไมไม่พูดกันถึงเรื่องอัตราโทษเกี่ยวกับเรื่องโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท ตอนนั้น
 จะมีเหตุผลอย่างอื่นนะครับ แต่ตอนนี้ต้องการจะขยายวงเงินจาก 500 เป็น 1,000 บาท ก็
 ลอยมาบอกว่าหาอะไรจะมาปรับเข้ากับเหตุผลนี้ได้ คั้นไปคั้นมาก็เจอว่าอัตราโทษโทษปรับ
 ไม่เกิน 1,000 บาท มันก็เข้ามาสวมกันพอดี แล้วต่อไปถ้าจะแก้เป็น 10,000 บาท ก็ไปหา
 เหตุอย่างอื่นมาอีก ถ้าลองแก้จากครั้งหนึ่งจากอัตราโทษจำนวนเงินซึ่งไม่มีเลยมาเป็น 500 บาท
 แล้วขณะนี้แก้จาก 500 บาท มาเป็น 1,000 บาทได้ ต่อไปก็แก้จาก 1,000 เป็น 10,000

ได้ แก่จนกระทั่งผลสุดท้ายไม่สามารถจะเอาข้อเท็จจริงเสนอศาลอุทธรณ์ได้เลย นี่ไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหา ผมยอมรับนะครับว่าปัญหาในการที่ศาลอุทธรณ์ไม่สามารถจะพิจารณาคดีให้รวดเร็วได้นั้น มันเป็นปัญหาที่กระทรวงยุติธรรมพยายามหาทางแก้ไข แต่อยากจะกราบเรียนนะครับว่าวิธีการที่จะแก้ไขมันน่าจะมีวิธีการอื่น ผมอยากถามคำถามแต่เพียงคำถามเดียวเท่านั้นว่า หกวิธีอื่นที่จะแก้ไขปัญหานั้นแล้วหรือจึงได้มาใช่วิธีการอย่างนี้ เราน่าจะใช่วิธีการอย่างนี้เป็นทางเลือกสุดท้าย เพราะมันกระทบกระเทือนกับสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนจริง ๆ ที่ท่านกรรมการชี้แจงมาว่ามาตรา 193 ทวิมันแก้หลัก 2 ประการด้วยกันคือแต่เดิมนั้นให้คู่ความทั้งสองฝ่ายทั้งจำเลยนี้สามารถที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงได้ถ้าหากว่าเข้าไปในกรณียกเว้นตาม (1) (2) (3) (4) แต่ขณะนี้มาแก้ไขเพื่อที่จะให้สิทธิแต่เฉพาะตัวจำเลยเท่านั้น อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ถ้าเข้าข้อยกเว้น (1) (2) (3) (4) ซึ่งผมเองก็ไม่เห็นด้วย เพราะเราจะมาพิจารณาปัญหานั้นเราไม่ควรจะเอาใจเราเข้าไปเป็นฝ่ายโจทก์หรือเข้าไปเป็นฝ่ายจำเลย ไม่ว่าโจทก์ไม่ว่าจำเลยนั้นต่างก็มีสิทธิขั้นพื้นฐานในการที่จะเสนอคดีแต่ทำไมกระผมยอม และก็ไม่สงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเพียงจำเลยเท่านั้นที่จะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงได้ ถ้าเข้าข้อยกเว้น ท่านประธานครับ เพราะผมยอมรับว่าการพิจารณาในเบื้องต้นนั้น ถ้าหากว่าโจทก์ซึ่งเป็นฝ่ายกล่าวหาเขาแล้วนำสืบเอาพยานหลักฐานเข้ามาพิจารณาจนกระทั่งศาลไม่เชื่อถือก็ถือว่าโจทก์เป็นฝ่ายบกพร่องเอง ผมยอมในการที่จะตัดสิทธิของคู่ความฝ่ายหนึ่งออกไปในฐานะซึ่งจำเลยจะต้องกระทบกระเทือนเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพ เพราะถูกศาลลงโทษต่าง ๆ นานาเหล่านี้ที่น่าที่จะมีสิทธิในการที่จะเสนอปัญหาให้ศาลสูงได้พิจารณา แต่ที่ผมยอมไม่ได้ก็คือใน (4) ในการที่จะมากำหนดเพดานเอาไว้ว่าถ้าปรับจาก 500 บาท ขยายเป็นว่าถ้าเกิน 500 บาท ไม่เกิน 1,000 บาท ก็ไม่ให้มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ ผมยอมตรงนี้ไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะผมถือว่าความเสียหายอย่างใหญ่หลวงในการที่เราจะจำกัดความเป็นธรรมในความรู้สึกของประชาชนนั้นเราน่าที่จะพิจารณาให้ดีเพียงแค่ตัดสิทธิคู่ความโจทก์ออกไปนั้น ก็ถือว่าเป็นการตัดสิทธิคู่ความที่เขาควรจะแสวงหาความยุติธรรมได้อยู่แล้ว เป็นการเสียสิทธิของคู่ความฝ่ายหนึ่งไป ผมก็ยอม

เพราะยอมในแง่ที่ว่าโจทก์นั้นไม่ได้กระทบกระเทือนเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพแต่ประการใด แต่ฝ่ายจำเลยนั้นมาถูกตัดสินคดีตาม (4) นี่ มันเป็นเรื่องที่ผมยอมไม่ได้อยากจะขอเปรียบเทียบใน (3) กับ (4) (3) กรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่รอการกำหนดโทษไว้ นั้นสามารถอุทธรณ์ข้อเท็จจริงได้ ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดนะครับ เพียงแต่ว่ารอการลงโทษไว้ค่าปรับก็ไม่ต้องเสีย โทษก็ไม่ต้องรับสามารถจะอุทธรณ์ข้อเท็จจริงได้ แต่ (4) ศาลสั่งให้ลงโทษปรับคือมันหนักยิ่งกว่า (3) อีก เพราะว่าต้องเสียเงินค่าปรับให้กับศาล ทั้ง ๆ ที่ (3) นั้น ศาลรอการลงโทษไม่ต้องเสียอะไรเลย ยังอุทธรณ์ได้ แต่ (4) เสียสคงค์นะครับ เสียเงินค่าปรับ แต่อุทธรณ์ไม่ได้ ผมก็ว่ามันมีความรู้สึกลักลั่นกันอยู่แล้วมันก็เป็นเรื่องที่เราจะเห็นความเสียหายแตกต่างกันอย่างชัดเจน ใน (3) นั้นเสียหายน้อยกว่าด้วยซ้ำไป เพราะไม่ได้เสียอะไรเลย เพียงแต่ศาลบอกว่ามีความผิด แต่รอการกำหนดโทษไว้ไม่ต้องเสียอะไรเลย (4) นั้น ศาลต้องพิพากษาว่าผิดนะครับ ถึงจะปรับเสียสคงค์ด้วย แต่ว่าไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ข้อเท็จจริง ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกนะครับ ลองพิจารณากันดูให้ดี แล้วก็อยากจะกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องประสิทธิภาพในการที่ศาลอุทธรณ์จะพิจารณาว่าจริงอยู่ละครับ ความล่าช้ามันก่อให้เกิดความอึดอัดใจสำหรับคนที่เป็นคนที่อยู่พอสมควร แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าขอให้กระทรวงยุติธรรมไปปรับปรุงระบบการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์ว่าอะไรควรที่จะพิจารณาก่อนหลังรวดเร็ว อย่างนั้นมันน่าที่จะแก้ไขกันไปก่อน ถ้าแก้ไขปัญหาดัง ๆ อื่น ๆ กันจนหมดสิ้นแล้ว เบนกระทั่งไม่มีเรื่องอื่นที่จะแก้กันแล้วค่อยมาพูดกันอีกทีหนึ่ง ที่ผมต้องยกตัวอย่างให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายเห็นก็คือคดีอดีตรัฐมนตรีวีระ มุสิกพงศ์ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนะครับ จำเลยคืออดีตรัฐมนตรี วีระ นะครับ ศาลชั้นต้นยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ท่านพิจารณารวดเร็วครับ ศาลอุทธรณ์อยู่ไม่ถึงอาทิตย์ลงมาเลยนี่ละครับ ที่ผมอยากจะให้กระทรวงยุติธรรมไปปรับปรุงดูว่าอะไรควรที่จะพิจารณาก่อน ควรจะพิจารณาหลัง คดีที่เขาถูกจำคุกอยู่ ทำไมไม่พิจารณาก่อน คดีที่

ศาลต้นยกฟ้องกลับพิจารณาในระยะเวลาอันรวดเร็วเหล่านี้เป็นข้อบกพร่องที่ทางกระทรวงยุติธรรม
ต้องไปหาทางแก้ไข วิธีอื่นแก้ไขให้มันดีเสียก่อนครับ แล้วค่อยมาแก้วิธีการที่ทำให้ประชาชนเขา
เสียสิทธิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำรัสครับ

นายจำรัส มัชฌาโส (กรรมาธิการ) : ขอรบกวนเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมขอชี้ 2 ข้อเท่านั้นครับ ให้ชัดเจนไปนะครับ ถ้าคณะกรรมการชี้
ชี้แจงเหตุผลอันนี้ได้น่ารับฟังมากครับ ขณะนี้ผมขอแปรญัตติตัดจำนวนค่าปรับออก แต่ท่านแก้ไข
จาก 500 บาท มาเป็น 1,000 บาท โดยอ้างเพื่อจะลดคดีขึ้นสู่ศาล ให้คำตอบผมหน่อยครับ
ว่าท่านจะปรับเกิน 500 บาท กับ 1,000 บาทนั้น เป็นการลดคดีขึ้นสู่ศาลสูงได้ในกรณีใด ครับ
ชี้ให้ชัดเจนครับ ถ้าหากไม่จำเป็นก็ไม่ต้องพูด 500 หรือ 1,000 บาท เพราะความคิดของผมนั้น
ถ้าหากท่านไม่ต้องให้คดีขึ้นสู่ศาลสูงท่านก็ปรับไม่ให้เกิน 5,000 หรือปรับไม่ให้เกิน 500 บาท
ก็ขึ้นไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นชี้ให้ผมเห็นครับว่า ทำไมต้องจาก 500 มาเป็น 1,000 บาท
แล้วจะลดคดีขึ้นสู่ศาลสูงได้หนึ่ง

ประการที่ 2 ท่านที่เคารพครับ ถ้าท่านไม่ให้เขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ถ้าคดีแพ่ง
เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาท่านจะไม่ไปตัดสิทธิ์ของบุคคลที่ผู้คดีแพ่งหรือครับ สมมุติฟ้องคดีแพ่งเป็น
พัน ๆ ล้าน คดีอาญาปรับกันเพียงไม่เกิน 1,000 บาท ถ้าไม่ให้เขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เขาเอา
ผลทางคดีอาญาไปอ้างคดีในศาลแพ่ง ถ้าท่านยังคงไม่ให้เขาอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงเช่นนี้ จะไม่
เป็นการออกกฎหมายที่จะทำให้เสียหายมากกว่าเป็นผลดีหรือครับ ตอบ 2 ประเด็น ขอขอบคุณ
มาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ กรรมาธิการ

นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วุฒินันท์ พงศ์อารยะ ครับ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ประธานกรรมาธิการ ขอ
ประทานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมมีบังอาจที่จะชี้แจงตอบให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่สงวน

และได้อภิปรายไปแล้วครับ เพราะนั่นคืออุดมการณ์ของท่าน นั่นคือความคิดเห็นของท่าน ซึ่งผมก็เคารพและนั่งฟังด้วยความสงบตลอดมา " แต่มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ทราบในบางประการ จึงขออนุญาตเรียนดังนี้ครับ

สำหรับท่านสมาชิก ชัย ชิตชอบ ที่ท่านสงวนและขอแปรญัตตินั้นตามข้อเท็จจริงที่เป็นจริงท่านยื่นหนังสือขอแปรญัตติ แต่เวลาเชิญท่านมาชี้แจงท่านไม่มา ท่านทำหนังสือบอกว่าให้คนอื่นชี้แจง ครึ่งผมให้คนอื่นชี้แจงคนอื่นเขาก็ไม่ชี้แจงเพราะเขาไม่รู้เรื่องกัน แต่อย่างไรก็ตามหนังสือของท่านบอกขอสงวนไว้ผมก็ให้โอกาส ท่านจะได้พูดในสภานี้และท่านก็ได้พูดแล้ว แต่สิ่งที่ท่านสงวนและขอแปรญัตตินั้นเป็นการขัดกับหลักการที่กฎหมายที่รัฐบาลเสนอมา

นายชัย ชิตชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมขอניתเดี่ยวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านอธิบายก่อนนะครับ เชิญกรรมาธิการก่อนเลยครับ เชิญ

นายชัย ชิตชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ เดี่ยวครับ เดี่ยวผมเปิดโอกาสครับ

นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ขอประธานกราบเรียนต่อครับ ที่ท่านสงวนและขอแปรญัตตินั้นเท่ากับเป็นการไม่ให้แก้กฎหมายนี้ ถ้าการไม่ให้แก้กฎหมายนี้ก็เท่ากับเป็นการขัดกับหลักการครับ ที่กฎหมายนี้เสนอเข้ามา แต่หลักการอันนั้นสภาอันทรงเกียรตินี้เราได้รับหลักการแล้วนะครับ จึงยื่นให้คณะกรรมการผมไปพิจารณา คณะกรรมการก็ไปพิจารณาในหลักการอันนั้นแล้วครับ และก็ยังอยู่ในหลักการซึ่งสภาอันทรงเกียรตินี้ได้รับหลักการนั้นแล้วครับ ฉะนั้นประเด็นที่จะคัดออกเพื่อไม่ให้กฎหมายนี้ได้ใช้บังคับนั้นน่าจะขัดกับหลักการครับ ผมขอเรียนต่อที่ประชุมสภาให้ได้โปรดทราบ

สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายเอาไว้ว่า การแก้กฎหมายนี้เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญโดยท่านอ่านมาตราในรัฐธรรมนูญนั้นเพียงมาตราเดียว แต่จริง ๆ แล้วรัฐธรรมนูญมีหลายมาตราครับ รัฐบาลนี้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญครับ คือการที่จะออกกฎหมายบังคับหรือรอนสิทธิ

ใครนั้นจำเป็นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาฯ นั้นรัฐบาลก็ได้ทำตามรัฐธรรมนูญด้วยการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาสู่สภาฯ และเราก็ได้พิจารณากันในวาระที่ 1 แล้ว และบัดนี้มาสู่วาระที่ 2 เป็นไปตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญทุกประการครับ ไม่เป็นการขัดรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ที่ท่านอภิปรายว่าแก๊จาก 500 บาทเป็น 1,000 บาทครับ อันนี้เป็นวิธีพิจารณาความอาญานะครับ ไม่ใช่กฎหมายเปรียบเทียบคดีอาญานะครับ ไม่ใช่เรื่องของการกำหนดค่าปรับเป็นแต่เพียงกำหนดวงเขตว่า ถ้าโทษปรับเกินกว่า 1,000 บาทครับ จึงจะอยู่ในข้อยกเว้นนี้ครับ ฉะนั้นขอสภาฯ ได้โปรดเข้าใจข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริงด้วยครับ สำหรับที่แก๊จาก 500 บาทเป็น 1,000 บาทนี้ครับ ท่านกรรมาธิการร่วมคณะได้เรียนชี้แจงท่านแล้วว่า เพื่อให้สอดคล้องกับในทางการเปรียบเทียบคดีอาญาในคดีลหุโทษครับ ก็น่าจะรับฟังได้นะครับ

ต่อไปนี้ครับ สำหรับท่านปิยะณัฐครับ ซึ่งท่านมีเหตุผลของท่านครับ และมีอุดมการณ์ของท่าน อันนี้เป็นเหตุผลและอุดมการณ์ที่ควรแก่การเคารพครับ แต่อย่างไรก็ตาม มันก็จะขัดกับหลักการที่ทางรัฐบาลนี้ได้เสนอเข้ามา เพื่อขออนุมัติสภาฯ ในการที่จะแก้ไขกฎหมายนี้ครับ ฉะนั้นหลักการและเหตุผลเราได้รับมาแล้วครับ ครึ่งได้เต้ามาถึงขั้นตอนนี้ นำที่สภาฯ จะพิจารณาตามหลักการและเหตุผลที่เราได้รับมาแล้วนั้นครับกระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพท่านประธานครับและก็เคารพเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ เมื่อสักครู่นี้ท่านโทษผมต้องเอย่นาม คือคุณพี่ชายผมอดีตรัฐมนตรีว่าการจังหวัดหลายจังหวัดนะครับ คือ ท่านวุฒินันท์ พงศ์อารยะ ได้เรียนต่อสภาว่า กระผมได้มอบหมาย นั้นเป็นวิธีการตามหลักการปฏิบัติ เนื่องจากว่า ท่านประธานคณะกรรมการนั้นนัดให้กระผมมาแปรญัตตินะตรงพอดีกับกรณีเรื่องกฎหมายฉบับนี้ครับ ผมต้องไปขึ้นศาลจังหวัดบุรีรัมย์ แต่ผมเขียนชดในนั้น แล้วก็มอบหมายให้คณะกรรมการที่ร่วมในการพิจารณาในกฎหมายฉบับนี้ดำเนินการแทน แต่ก็ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านประธานคณะกรรมการ ให้ผมสงวนก็เป็นพระคุณอย่างสูง ซึ่งความเป็นจริงนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก แล้ว

ท่านได้เรียนเมื่อสักครู่ว่า มันผิดต่อหลักการ กระผมขอเรียนท่านประธานครับมันไม่ได้ผิด
ไรสักนิดนะครับ ผมหน้าที่ผู้แทนราษฎร สิทธิในการที่จะสงวน กฎหมายที่บัญญัติแล้วก็ทำให้
ประชาชนเดือดร้อน ผมเป็นตัวแทนประชาชนผมมีสิทธิตามกฎหมาย 10,000 เปอร์เซ็นต์ครับ
ใช้ 100 ครับท่านประธาน โดยเหตุนี้กระผมจึงคิดว่าไม่ผิดหลักการและไม่ขัดต่อหลักการใดๆ
สิ้นที่กระผมกราบเรียนนะครับ เนื่องจากว่ากระผมไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่กระผมเป็นสมาชิก
สภาแห่งนี้ แล้วก็เป็นผู้แทนมาศึกษาอยู่ที่นี้ มาหลายสิบปีครับ ก็เลยมั่วบ้างนิด ๆ น้อย ๆ
กระผมก็ขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า อ้ายเรื่องระหว่างมาตรา 193 ทวิที่แก่นี้
ครับท่านประธาน กระผมเรียนมาแล้วว่า ผมไม่เห็นด้วย เพราะมันรอนสิทธิจริง ๆ ครับ
การลงโทษอะไร ๆ ต่าง ๆ นี่ยังมีสิทธิอุทธรณ์ แต่อ้ายปรับ 1,000 บาทอะไรต่าง ๆ นี่ มัน
สิทธิในการเสมอภาค ถ้ามีสငคอย่างท่านประธาน คืออย่างพี่ชายผมที่วุฒินันท์ พงศ์อารยะ
ป็นไรครับ เสีย 1,000 เสีย 10,000 ก็ไม่เป็นไร แต่ชาวบ้านของผมมันไม่มีนี่ครับ
งคไม่มี แล้วก็บางทีนี่ขณะนี้ท่านประธานทราบไหมครับ เพราะว่ากฎหมายได้แก้ไข ว่าโทษจำ
70 บาท แต่กรมแรงงานนี่ไปทำจริง ๆ 20 บาท กินข้าวเองด้วยนะครับ

ประธาน คิดถูกต้องว่า สมาย มันก็ล้นคุก นี่ผมจึงเรียนต่อท่านประธานว่า ปัญหามันมี
งนี้ จึงไม่ยอมทำให้มาตรานี้ใน (4) นี่ให้มีอยู่ที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน และท่าน
ธานก็เป็นนักกฎหมาย ท่านประธานก็เป็นคนที่ช่วยชาวบ้านมา ช่วยคนที่ตกทุกข์ได้ยากใน
คดีอาญามาก ท่านประธานรู้ดี รู้ดีกว่าผม ฉะนั้นกระผมคิดว่าท่านประธานก็เห็นด้วย
ที่ฝ่ายพวกกระผมเสียงข้างน้อยเมื่อสักครู่นี้ครับ ในคณะกรรมการเสียงข้างน้อย และ
ไม่ใช่เป็นคณะกรรมการ แต่ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ชอบมาพากลในเรื่องการแก้
มายฉบับนี้ ผมจึงได้เสนอแปรญัตติ ท่านประธานครับ ผมหวังว่าท่านประธาน ก็คงจะเห็น
งกับกระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เพื่อช่วยเหลือประชาชนคนในชาติ เพราะว่า
แล้วว่า ตอนนี้กระผมยุติธรรมก็กำลังปรับปรุงแก้ไขปัญหาเรื่องอุทธรณ์โดย ฯพณฯ รัฐมนตรี
แหละครับ ฯพณฯ สอาด ปิยวรรณ นี่สะอาดสมชื่อประธานโทษที่เอ่ยนาม ขอประธานโทษ

ด้วยท่านกำลังแก้ไขอยู่ กำลังจะของบประมาณอะไรทราบว่าเป็นปี 2532 นี้ เพื่อจะขยายภาค
ศาลอุทธรณ์นี้ไปทุกภาค อ้ายนี้ผมก็เห็นด้วย เพื่อให้ตุลาการของเราที่มีบทบาทสำคัญที่จะแก้ไข
บำบัดทุกข์บำรุงสุข ให้ความเป็นธรรมเสมอภาคแก่ประชาชนคนในชาติ อันนี้กระผมเห็นด้วย
ฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมว่า ขอให้คณะกรรมการผู้ทรงเกียรติที่นั่งอยู่ข้างบนนี้ครับ ท่าน
เห็นใจเถอะครับ ถอนและกดยอมปรับลดตัดตอนดังที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ข้างล่างนี้ครับ
ได้ร้องขอต่อท่านเพื่อประชาชนได้อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข กระผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์
อันกอปรประการก็เหมือนกับพระท่านว่านะครับ แต่ผมจะไม่พูดอะไรมากกว่านี้ก็ขอความกรุณา
ท่านประธานว่าท่านประธานคงจะได้มีความเห็นแล้วก็เพื่อนสมาชิกแห่งสภาฯ ก็คงจะได้พิจารณา
อย่างรอบคอบ เพื่อความอยู่สุขของประชาชนที่ยากไร้ในแผ่นดินนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญมีประเด็น
ใหม่ก็คือ เรื่องขัดหลักการหรือไม่ขัดหลักการ กระผมเองก็ยังไม่ค่อยแน่ใจ อยู่นะครับ แม้ว่าจะเป็น
ผู้แทนราษฎรมาก่อนท่านประธานกรรมการ 12 ปี แต่ผมก็ยัง บังเอิญท่านอาจจะมีความ
เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องหลักการ แต่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกทั้งหลายนะครับ เรื่อง
หลักการหรือไม่หลักการนี้ ขอให้คำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับหรือประชาชนจะเสีย
ประโยชน์ ผมคงจะพูดสั้น ๆ นะครับ ว่าเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานและเพื่อน
สมาชิกทั้งหลายนั้นเป็นเหตุผลที่ต้องการจะไม่ไปบั่นทอนสิทธิของประชาชนในการที่จะแสวงหา
ความยุติธรรมตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยภายใต้กติกาที่เราคิดว่าเราน่าที่จะให้กับ
ประชาชนได้ ขอกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นแหละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรฐานนี้ไม่มีการแก้ไขนะครับ แต่มีกรรมการ
สงวนคำแปรญัตติ และมีผู้แปรญัตติ ผมขอถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรแก้ไขตามที่
ผู้สงวนคำแปรญัตติ หรือคงไว้ตามร่างเดิม

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติ
โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ 52 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 98 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ แก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติ 52 เสียง
จรับ คงไว้ตามร่างเดิม 98 เสียงครับ มติคงไว้ตามร่างเดิม เชิญต่อไปครับเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข มี
ผู้สงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัย ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสหประชาไทย ในมาตรา 8 ที่มีการแก้ไขใน
มาตรา 198 นั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็นัดเดี่ยวครับท่านประธาน คือว่าหวังว่าท่าน
คณะกรรมการวิสามัญ คงจะมีความเห็นแล้วก็แก้ไขให้กระผมได้ครับ เนื่องจากว่าท่านประธาน
ทรงทราบนะครับ ผู้ต้องขังที่อยู่ในห้องขังส่วนใหญ่ครับท่านประธานการอุทธรณ์คืออุทธรณ์
ภายใน 1 เดือนนะครับ ผมอยากจะทราบกราบเรียนถามว่าคนที่ขาดอุทธรณ์นะมีสิทธิอุทธรณ์
ต่อขาดอุทธรณ์นี้มันมากนะครับท่านประธาน มากจริง ๆ ครับ เดือนเดียวแป๊บเดียวนะท่าน
ประธาน นี่ผมก็เลยขอแก้ไขเป็น 45 วันต่อไปอีก ความจริงอยากจะเอาชะ 60 วันเสียด้วยซ้ำ
คำว่าขอ 45 วัน ก็ขอประธานทราบเรียนว่าเนื่องจากว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ที่ถูกคำพิพากษา
ล้วนนะท่านประธาน เมื่อถูกพิพากษาแล้วก็เกือบจะไปหาทนายนะครับ เกือบจะบางที่ถูกขังอยู่ใน
อนจำ แล้วก็เกือบจะญาติมาถึงนะครับมาเยี่ยมบางทีก็มา เยี่ยมวันอาทิตย์บางทีก็ไม่ได้มาตั้ง 2
อาทิตย์ครับ มันไปแล้ว 15 วันครับ แล้วก็เกือบจะหาทนายได้เกือบจะวิ่งเต็นหาเงินหาทองมา

เสียค่าอุทธรณ์ ค่าอะไรได้นี้ครับ ท่านประธานหมดแล้วครับ 1 เดือนหมดแล้วครับ เยอะปัญหา อันนี้ในฐานะที่ผมเคยได้รับรู้ปัญหาที่ผู้ถูกคดีต่าง ๆ แล้วก็ไม่มีบทกำหนดการอุทธรณ์นี้ครับในเดือนหนึ่งมากเกินไป ฉะนั้นผมก็ใคร่ประทานกราบเรียนขอความกรุณาต่อท่านประธานและคณะกรรมการวิสามัญว่าจะขยายไปได้อีกไหมครับ จะขยายไปอีกได้ไหมครับ ขยายไปอีกสัก 15 วันหรือเป็นเดือนหนึ่งก็ยังดีครับ เป็น 2 เดือนเสีย เพราะว่าปัญหาอันนี้ผมว่าบางที่ถ้าทนายความที่เป็นผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมด้วยอย่างยิ่งฝ่ายค้านนี้ครับ ต้องประชุมตรงนี้ตรงนั้นอะไรต่าง ๆ ไม่มีสมองในการที่จะเอาสำนวนนี้มาตรวจแล้วก็มาเขียนอุทธรณ์เกือบจะเสร็จนี้ครับ บางทีก็เลื่อนอุทธรณ์ เลื่อนแล้วเลื่อนอีกอะไรต่าง ๆ นี่ครับ อาจจะเลื่อนได้ครั้งเดียวอะไรทำนองนั้น ตามวิธีการประมวลการอุทธรณ์อะไร ผมไม่รู้กฎหมายอันนี้ ผมทราบเพียงแต่ว่ามันได้รับความเดือดร้อนมากในเรื่องอุทธรณ์เดือนหนึ่งนะครับ ถ้ากฎหมายมาแก้อย่างนี้แล้วก็อยากจะแก้เป็นไม่ผิดหลักการขยายไปอีก ผมเข้าใจว่าคงจะไม่เป็นอะไรมังครับ ขอเลื่อนไปเป็น 45 วันเถอะครับ การอุทธรณ์ก็หวังที่ประชุมแห่งนี้ เพราะว่าเวลาก็เกือบจะพอสมควรแก้ท้องไส้อยู่แล้ว กระผมก็ไม่อยากรบกวนเวลาในการที่จะชี้แจงแสดงเหตุผลให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบ เพราะว่าทุกคนก็คงจะรู้ สภาพแห่งนี้คงจะรับรู้ในเรื่องการอุทธรณ์ 1 เดือนนี้บางที่ทั้งที่ยอม ก็คือหมายความว่าหมดกำหนดแล้วนี่ก็จึงขอขยายไปอีกสัก 15 วันเป็น 45 วัน ก็หวังว่าได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการ ถ้าจะกรุณาผมว่าก็แก่นิดเดียวครับ จาก 1 เดือนเป็น 45 วัน ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ เชิญ

นายวิเชียร คันณ้อง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเกี่ยวกับกฎหมายมาตรานี้เดิมที่อุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาเพียง 15 วันเท่านั้นครับ ในที่สุดก็ได้แก้มาให้มีระยะเวลาอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา 1 เดือน ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อที่ว่าให้สอดคล้องกับกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตัวความที่จะอุทธรณ์ก็คงจะไม่มี ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนต่อกัน เพราะปรากฏว่าถ้าหากว่าเราบัญญัติกฎหมายนี้ให้อุทธรณ์ภายในกำหนด 15 วันเหมือนเดิม

บางคนเขาเข้าใจผิดคิดว่าเคลื่อนที่น่าจะเป็น 1 เดือน เมื่อเป็นโอกาสเช่นนี้มันเป็นการเสียสิทธิ์ ส่วนระยะเวลากำหนด 1 เดือนนั้นทางฝ่ายคณะกรรมการเห็นว่า เป็นระยะเวลาที่สมควร ซึ่งคู่ความมีโอกาสที่จะค้นหาพยานหลักฐานหรือว่าทำคำอุทธรณ์ได้ ผมก็ขอกราบเรียนชี้แจงเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ คือมาตรา 193 ทวิก็ผ่านไปแล้วนะครับ ที่ผมร้องขอก็เนื่องจากว่ามันเป็นการลดทอนท่านประธานด้วยความเคารพครับ คือการลดคดี คดีไม่ไปค้างอยู่ที่ศาลอุทธรณ์มากครับท่านประธาน ถ้าเราขยายระยะเวลาไปยาวคือทำให้คณะกรรมการในคณะอุทธรณ์จะได้พิจารณา ถ้าเลื่อนไปยิ่งยาวเท่าไรก็ทำให้คดีค้างคั้งนี้ น้อยลงครับ ต้องพิจารณาในประเด็นนี้ครับ ผมจึงอยากจะประทานกราบเรียนถามท่านประธาน ผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญว่า ความเป็นไปได้ในการ ถ้าสมมุติว่าถ้าเราขยายระยะเวลาไปความเป็นธรรมจะเกิดขึ้นมากน้อยแค่ไหน อันนี้ผมก็คิดว่าคงจะมาก เพราะว่ากระบวนการในการที่จะเตรียมเอกสารหลักฐานในการที่จะเขียนอุทธรณ์นั้นจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ แล้วก็คดีเก่า ๆ ที่อยู่ในศาลอุทธรณ์แล้ว คณะศาลอุทธรณ์ก็จะได้พิจารณานั้นออกมาได้เร็วขึ้นไม่ไปค้างสำนวนในศาลมาก อันนี้ประการหนึ่ง ฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าถ้าเราขยายระยะเวลาจาก 15 วัน กระผมทราบแล้วละครับคือว่าให้มันเหมือนกับคดีแพ่งคือภายในระยะเวลา 1 เดือน ความจริงในระยะเวลา 1 เดือนนี้ คดีแพ่งนี้ยิ่งหนักเลยครับเพราะคดีแพ่งนี้มันจะต้องใช้พยานหลักฐาน กระบวนการอะไรมากมายก่ายกองมันต้องขยายไปอีกครับ คดีแพ่งนี้ ท่านคณะกรรมการที่เคารพ จะต้องขยายอีก เพราะว่าถ้าตุลาการเราน้อยคณะในศาลอุทธรณ์ก็น้อย ถ้าระยะเวลายาวไป นะครับงานมันก็ทำให้ 20,000 กว่าคดีออกได้เร็วขึ้น กระผมมีความเห็นอย่างนั้นคือหาทางช่วย แก้ไขกระทรวงยุติธรรมให้สะดวกสบายขึ้น ด้วยเหตุนี้กระผมจึงได้เสนอขอขยายระยะเวลาให้มันมากกว่าที่ท่านเลื่อนจาก 15 วัน เป็น 1 เดือน กระผมก็เลยเลื่อนเป็น 45 วัน ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติที่ประชุมว่าจะให้แก้ไขตามที่สมาชิกแปรญัตติหรือคงไว้ตามร่างเดิม

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่จะรับคงไว้ตามร่างเดิม ขอเชิญต่อ
นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 9 มาตรา 10 และ
มาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย พรกก้าวหน้า ท่านประธาน
ครับ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเกี่ยวกับมาตรา 12 แก้มตรา 219 โดยเพิ่ม
ข้อความในตอนที่ว่า "แต่ข้อห้ามนี้มีให้ใช้แก่จำเลยในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขมากให้
เพิ่มเติมโทษจำเลย" เจตนารมณ์ของกรรมาธิการนั้นกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่กระผมยัง
ติดใจสงสัยอยู่ว่าถ้าหากศาลอุทธรณ์มีการแก้ไขโดยเพิ่มเติมโทษมากนี้ คำว่า มาก นี่มันขอบข่าย
แค่ไหน ใครจะเป็นผู้วินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในส่วนตัวของกระผมเองแล้วกระผมเห็นว่าเจตนา
ของกรรมาธิการนี้เป็นเจตนาที่ดีมากเพื่อให้สิทธิแก่จำเลย ในการที่จะฎีกาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ ซึ่งก็เป็นประโยชน์จะรับสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน แต่คำว่า มาก นี่รับกระผม
สงสัยว่ามันแค่ไหนถึงจะเรียกว่ามาก แค่นี้ถึงจะเรียกว่าน้อย ถ้าหากกรรมาธิการจะแก้ไขโดย

เพิ่มเติมข้อความทั้งหมดนี้ แต่ตัดคำว่า มาก จะได้ไหมครับว่า "แต่ข้อห้ามนี้มีให้ใช้แก่จำเลย
ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขให้เพิ่มเติมโทษจำเลย" ถ้าอย่างนี้นะครับศาลอุทธรณ์จะ
เพิ่มเติมโทษจำเลยขึ้นมาอีก 1 เดือน หรือ 15 วัน หรือ 2 เดือนอะไรอย่างนี้นะครับก็เป็นการ
ทำให้จำเลยนี้ต้องได้รับโทษมากขึ้น อย่างนี้ก็อาจจะให้สิทธิจำเลยสามารถฎีกาในข้อเท็จจริง
ต้นนะครับ ถ้าอย่างนี้กระผมว่าจะเป็นคนประโยชน์ต่อประชาชนมากขึ้น แต่คำว่า มาก นี่เอา
ครับถึงแม้จะเป็นดุลพินิจของศาล แต่ละศาลก็อาจจะใช้ดุลพินิจไม่เหมือนกันนะครับแต่ละศาล
แต่ละคณะ ฉะนั้นกระผมเป็นห่วงนะครับว่าอะไรจะเป็นมาตรฐานในข้อความคำพูดที่คำว่า มาก นี้
หากจะตัดคำว่า มาก ออกจะได้ไหมครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานนะครับ
รักษาท่านคณะกรรมการชุดนี้นะครับ เพราะไหน ๆ ก็มีเจตนาดีต่อจำเลยแล้วนี้ถ้าหาก
ศาลอุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติมโทษลงโทษจำเลยเพิ่มขึ้นกว่าศาลชั้นต้นนี้ก็อาจจะให้สิทธิแก่จำเลยใน
กรณีที่ฎีกาข้อเท็จจริงได้ทุกกรณีไปไม่จำเป็นจะต้องอยู่ในดุลพินิจของศาลแต่ละศาล เพราะไม่
เช่นนั้นแล้วกระผมว่าจะเกิดความลักลั่นกันนะครับของแต่ละศาล ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับกรรมการ

นายจิรนิติ หะวานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ใน
องศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขมากนี้เป็นหลักที่ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาวางบรรทัดฐานมาอย่าง
ในหนาและก็เป็นเวลานานแล้วว่า ที่ว่าแก้ไขมากนี้หมายถึงศาลอุทธรณ์พิพากษา แก้ไขทั้งบท
ะโทษ แก้ไขบทนั้นก็คือบทมาตราความผิดที่ลงแก่จำเลย ส่วนโทษก็คือจำนวนโทษที่ลงแก่
เลยต้องแก้ไขทั้งบทและโทษ จึงเรียกว่าเป็นการแก้ไขมาก ถ้าแก้ไขเพียงแต่บทอย่างเดียว
โทษเท่าเดิมก็ไม่เรียกว่าเป็นการแก้ไขมากครับ หรือถ้าแก้ไขแต่โทษอย่างเดียว โดยไม่แก้ไข
มาตราที่ลงก็ไม่เรียกว่าเป็นการแก้ไขมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นหลักในเรื่องการแก้ไขมากนี้จึง
หลักเกณฑ์ที่มั่นคง แล้วก็เป็นบรรทัดฐานกันมาเป็นเวลานานแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอผ่านมาตรานี้ไปนะครับ ขอเชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 13 มาตรา 14 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 นะครับ ถ้าไม่มีการเพิ่มเติมถ้อยคำหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน ก็ถือว่าจบ เราก็จะถามมติในวาระที่ 3 ต่อไปว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นชอบนะครับ

มีข้อสังเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผมขอถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาจะได้ส่งไปให้คณะรัฐมนตรีต่อไป ก็จบการพิจารณาในวาระที่ 4.1 นะครับ

วาระที่ 4.2 เราไปเริ่มต้นปลาย ผมขอนัดประชุมเวลา 14.00 นาฬิกา นะครับ ขอพักประชุมครับ

พักการประชุมเวลา 12.33 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 14.45 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกมาในที่ประชุมแล้ว 183 ท่าน กรบองศ์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

วาระต่อไปเป็นวาระที่ 4.2 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 1083/2531

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท.103

28 มีนาคม 2531

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายเจริญ ภัคดีธนากุล	2. นายจำรัส มัชฌนาโส
3. นายจิรนิติ หะวานนท์	4. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์
5. นายดำรงค์ บุญชิต	6. นายทรงยศ รามสูต
7. นายทองสว ย สหัทธกัน	8. นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
9. นายบุญพันธ์ ขวัญนะ	10. นายประสพสุข บุญเดช
11. นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์	12. นายมานพ ธนสุกาญจน์
13. นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี	14. นายวิเชียร คำน้อง

15. นายวิทยา ชันอาสา	16. นายวีรัตน์ คยางคนนท์
17. นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ	18. นายสกุล ศรีพรหม
19. นายสงบ ทิพย์มณี	20. นายสมรรค ศิริจันทร์
21. นายสุเมธ สุทธิวาทนฤพุดิ	22. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา
23. นายอนุรักษ์ จูรีมาศ	24. นายอภิชัย ด้วงคี่นาค
25. นายอิสระ สมชัย	26. นายเอี่ยม ทองใจสด

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

วุฒินันท์ พงศ์อารยะ

(นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันพุธที่ 18 พฤศจิกายน 2530 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ เป็นประธานคณะกรรมการ นายสมรรถ ศิริจันทร์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง นายสงข ทิพย์มณี เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง นายจิรนิติ หะวานนท์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายจรัญ ภักดีธนากุล เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ นายจำรัส มัชฌนาโส เป็นโฆษกคณะกรรมการ และนายวิทยา ชันอาสา เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายจิรนิติ หะวานนท์ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยราชการสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

3. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมี 1 คน คือ นายชัย ชิดชอบ

4. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ และนายจำรัส มัชฌนาโส (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นแก่มาตรา 22 (4) เป็นดังนี้

"(4) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ/กักขัง/จำคุก/กักขัง" ~~ปรับ/กักขัง/จำคุก~~

นายธีรพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก่
มาตรา 22 (4) เป็นดังนี้

"(4) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษเกินกว่า ~~หนึ่งปี~~ ห้าร้อยบาท"

นายชัย ชิดชอบ ขอแปรญัตติคัดออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

จิรนิติ หะวานนท์

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 ในคดีอาญาห้ามมิให้อุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลแขวงในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (1) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก หรือให้ลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (2) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (3) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่รอกการกำหนดโทษไว้ หรือ
- (4) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท"

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการพร้อมไหมครับ มีอะไรจะแถลงเชิญครับ

นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วุฒินันท์ พงศ์อารยะ ครับ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทยครับ ประธานคณะกรรมการขอประทานทราบเรียนว่าตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) ในวันพุธที่ 17 พฤศจิกายน 2530 ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติ 7 วัน นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ปรากฏดังนี้

ผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายจิรนิติ หะวานนท์ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยราชการสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมี 1 คนคือ นายชัย ชิดชอบ ผลของการพิจารณารายงานนี้คือ ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีการแก้ไขทั้ง 3 มาตรา ได้เสนอร่างเดิมมาพร้อมนี้แล้ว เพื่อโปรดพิจารณาครับกระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสหประชาไทย ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมได้แปรในมาตรา 22 ทั้งหมด ผมขอตัดทั้งหมด ท่านประธานครับ เหตุผลก็ดังที่กระผมกราบเรียนในประมวลอาญาที่แก้ไขในมาตรา 193 ทวิ แล้ว เมื่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล วิ. อาญาในมาตรา 193 ทวิ ได้ผ่านไปแล้ว ซึ่งเป็นแม่ของกฎหมายฉบับนี้ กระผมก็แปรไปก็ไม่มีประโยชน์อะไรครับ ท่านประธาน กระผมก็ไม่มีอะไรที่จะไปสู่ฝ่ายคณะกรรมการซึ่งมีพี่ชายผม ประธานโทษ ท่านวุฒินันท์ พงศ์อารยะ เป็นประธาน สู้ไม่ได้หรอกครับ พี่เราต้องยกให้ ผมขอถอนครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ รัชราภรณ์ (กรรมาภิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากมาตรานี้เป็นไปในลักษณะเดียวกับร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาที่เราได้พิจารณาไปเมื่อเข้านี้แล้ว แล้วเมื่อสภานี้มีมติเป็นไปตามร่างของกรรมาภิการ ถ้าหากจะมีการพิจารณาในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกันนะครับ ก็จะทำให้กฎหมายเป็นไปในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นกระผมยอมรับมติเสียงข้างมาก กระผมขอถอนความเห็นที่ได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้สำหรับมาตรานี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กรรมาภิการไม่มีท่านใดคิดใจแล้ว ก็จบการพิจารณาในวาระนี้นะครับ และถ้าไม่มีการแก้ไขถ้อยคำหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ 2 ค่อยไปผมขอลงมติในวาระที่ 3 ว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบนะครับ จบการพิจารณา
ในวาระที่ 4.2 ขอบคุณกรรมมาธิการครับ

วาระที่ 4.3 ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 1128/2531

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท. 10300

31 มีนาคม 2531

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน

ของคณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	2. พลเรือตรี กุมท กมลนาวิน
3. นายคงศักดิ์ กลีบบัว	4. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
5. ว่าที่ ร้อยตรี ณัฐ ศรีเฟื่องฟู	6. นายทวี ไกรคุปต์
7. นายบัวพรม วีรกุลยานพันธุ์	8. นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ
9. นายประสม ประคุณศึกษาพันธ์	10. นายประสาร ดำนกุล
11. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น	12. นายผัน บุญชิต
13. นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	14. นายพัลลภ คั่นหยงมาศ
15. นายไมตรี คั่นเต็มทรัพย์	16. นายมานพ ธนสุกาญจน์
17. นายวัชร ประภาพัฒน์	18. นางวาณี ทาญสวัสดิ์
19. นายวาสนา บุญภูพันธ์คันติ	20. นายวิชัย จันทร์เจริญ

21. นายวิเชียร คำน้อง	22. นายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์
23. นายสวัสดิ์ คชเสนี	24. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
25. จำสับเอก อนันต์ สุขสันต์	26. นายอำไพ โคกระแสร์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ทวี ไกรคุปต์

(นายทวี ไกรคุปต์)

ประธานคณะกรรมการ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พุทธศักราชที่ 1 ตุลาคม 2530 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกนายทวี ไกรคุปต์ เป็นประธานคณะกรรมการ นายวัชร ประภาพัฒน์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง พลโท ประสิทธิ์ ชื่น เป็นรองประธานคณะกรรมการคนที่สอง นายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายบัวพรม ธีรกุลยานพันธุ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการคนที่หนึ่ง ยกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง นายพรเทพ ชะไพบูลย์ เป็นโฆษกคณะกรรมการ นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นางนิศยา รเวหาศน์ นิตกร 6 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และนางสาวสมจิตต์ พันวิโรจน์ นิตกร 5 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 17</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 18</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 19</u>	ไม่มีการแก้ไข

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วย
แล้ว

วิสิทธิ์ น้อยพันธุ์

(นายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 5 รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยความ

ของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือ

อื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะ

เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุตามมาตรา 16 มาตรา 20 มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 มาตรา 21 ทวิ และมาตรา 44 (1) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา 16 หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา 20 มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 หรือมาตรา 21 ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 13 รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการเสนอตามมาตรา 8 (5) เป็นคณะกรรมการวิชาการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานและปฏิบัติงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อเสนอคณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือทำการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวิชาการ

การประชุมของคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการวิชาการได้นำมาตรา 11 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 25 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511

"มาตรา 25 ทวิ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 16 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 24 และมาตรา 25 คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (1) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 - (2) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน
 - (3) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 27 ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อ

- (1) ผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ
- (2) ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 16 ขอเลิกแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (3) ประกาศหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรฐานใหม่ แก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้น มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานใหม่ หรือแก้ไขมาตรฐาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการตามมาตรฐานใหม่ หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขออนุญาตให้ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับและเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการตามใบอนุญาตเดิมต่อไปได้ตามมาตรฐานเดิมภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 37 คณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 29 มาตรา 33 วรรคหนึ่ง มาตรา 34 มาตรา 35 หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 25 ทวิ"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 44 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสถานที่ผลิต เก็บ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเวลา ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะที่บรรทุก ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณ พอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(2) เข้าไปในสถานที่หรือที่อื่นใดในเวลา ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะใดเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามหรือ ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบ

(3) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา 16 มาตรา 20 มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 มาตรา 21 ทวิ มาตรา 29 หรือมาตรา 33 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 20 ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา 21 ทวิ วรรคสอง หรือ

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 35 หรือ

(๑) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมาย หรือที่ไม่ได้ใช้เครื่องหมายอันเป็นเครื่องหมายฝ่าฝืนมาตรา ๓๑

(4) ยึดหรือยึดวัตถุที่นำส่งที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุที่ส่งให้ผู้อื่นด้วยหรือส่งให้ผู้อื่นที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งยึดหรือยึดวัตถุ หรือวัตถุใด ๆ ที่ใช้เกี่ยวข้องกับที่ที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 46 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม มาตรา 44 (3) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 16 ฝ่าฝืนมาตรา 35 หรือเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 16 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 31 คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ หากไม่สามารถทำลาย เครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

(2) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 20 ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา 21 ทวิ วรรคสอง คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่นำเข้าอาจ

สั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไปก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นไปสิ้นสภาพ หรืออาจสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ทำหรือผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาต หรือขอรับอนุญาตก่อนได้

(3) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป และอาจสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป หรือไม่ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือไม่ทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

(4) ในกรณีที่ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่ายฝ่าฝืน มาตรา 36 คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรืออาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุงการทำให้สิ้นสภาพ หรือการส่งกลับคืนไปซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการรอไว้เพื่อขอรับใบอนุญาต หรือขอรับอนุญาต หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 42 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

"มาตรา 46 ทวิ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 44 (3) หรือ 45 ถ้าภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร

สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมาย 44 (4) / ถ้าพนักงานสืบสวนหรือเจ้าพนักงานของรัฐไม่พึงพอใจ
คดี หรือคดียังไม่พิพากษาให้รับ และเจ้าพนักงานหรือผู้ควบคุมคดีซึ่งมีอำนาจหรือรับผิดชอบในการสืบสวน
จนได้วันที่กำหนดค่าสิ่งยึดอายัดไว้ยังไม่ดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี
ให้ยึดเป็นของแผ่นดิน และให้เจ้าพนักงานไต่สวนเห็นว่าของคดีหรือทรัพย์สินที่มีอำนาจยึดอายัด
ของเจ้าพนักงานหรือผู้ควบคุมคดีนั้นได้ค่ามัดจำคืนแล้ว

ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 44 (3) หรือ (4) นั้นเป็นของเสียง่าย หรือ
ถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น
สำนักงานจะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของ
แผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวน
สุทธิเท่าใดให้ถือไว้แทนสิ่งนั้น"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 48 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 48 ทวิ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมตามมาตรา 20 ทวิ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 21 ทวิ วรรคหนึ่ง แล้วฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 20 ทวิ วรรคสอง หรือ
มาตรา 21 ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 วรรคสอง ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 49 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 หรือมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 50 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 มาตรา 25 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 54 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 35 ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 56 ผู้ใดขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 44 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 56 ทวิ มาตรา 56 ทวิ แต่มาตรา 56 ทวิ ๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

"มาตรา ๕๖ ทวิ ผู้ใดได้ส่วน ทำให้เสียหาย ที่ขาย หรือทำให้ทรัพย์สินอื่น ซึ่งตรา หรือเครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับ หรือทำขึ้นไว้สิ่งใด ๆ ในที่รวมปฏิบัติการค้าของ พนักงานที่ เพื่อเป็นหลักฐานในทางคดีหรืออาจเกิดผลดีต่อบุคคลที่รวม หรือวัตถุตามกฎหมายตรา 44 (๒) หรือ (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ตริ ผู้ใดทำให้เสียหาย ที่ขาย หรืออื่นใด ไม่เสีย//หรือทำให้ สูญหายหรือทรัพย์สินอื่นซึ่งเกิดผลดีต่อบุคคลที่รวม หรือวัตถุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้หรืออาจเกิด ผลดีต่อบุคคลที่รวม ๕๕ (๒) หรือ (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 อัตราโทษ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา 46 ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุศสาหกรรม พ.ศ.2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือหรือไม่ให้คำชี้แจงแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 47 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 57 ทวิ และมาตรา 57 ตริ แห่ง พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511

"มาตรา 57 ทวิ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลเป็น ผู้กระทำความผิดและต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้ มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 57 ตีความผิดตามมาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 53 มาตรา 55 หรือ
มาตรา 57 ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

.....

.....

ขอเชิญกรรมการวิสามัญครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการพร้อมขอเชิญครับ เชิญกรรมการ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คณะกรรมการวิสามัญได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่มีผู้ใดสงวนคำแปรญัตติ มีแก้ไขบ้างในบางมาตรา ซึ่งกรรมการได้เสนอท่านประธานสภาเพื่อนำสู่ให้สมาชิกแห่งสภานี้พิจารณา หากท่านสมาชิกมีข้อสงสัย กรรมการยินดีและพร้อมที่จะชี้แจง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดใจในมาตรา 6 ที่มีการเพิ่มเติมแก้ไขในมาตรา 25 ทวิ กระผมใคร่จะประทานกราบเรียนเรียนถามคณะกรรมการวิสามัญ ว่าถ้าเราไม่เพิ่มเติมข้อความดังที่เพิ่มเติมนี้นะครับ เช่น ในวิธีการ (1) (2) (3) นี้นะครับ ถ้าเราไม่เพิ่มเติมเราเอาข้อความเดิมมันเสียหายตรงไหนครับ เพราะว่าในท้ายใบอนุญาตนั้นมันก็มีปรากฏอยู่แล้วทุก ๆ ใบอนุญาต ผมใคร่จะประทานกราบเรียนถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการ เชิญครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในมาตรา 6 ที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นในร่างเดิมมีข้อความว่า "ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 16 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 24 และมาตรา 25 คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขเป็น

หนังสือให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติด้วยก็ได้" คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าเป็นการให้อำนาจคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตกว้างขวางมากเกินไป คณะกรรมาธิการจึงมีความเห็นว่าควรที่จะตีกรอบให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจอยู่ในขอบเขตใน 3 ข้อ ที่เราตีกรอบไว้ด้วยเหตุผลอันนี้ครับก็จึงเพิ่มเติม เพื่อไม่ให้อำนาจคณะกรรมการมีกว้างขวางมากเกินไป แต่ให้อยู่ในกรอบที่เราเพิ่มเติมใน 3 ข้อนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ทำให้กระผมยังต้องสงสัยใหญ่ครับท่านประธาน คือความจริงข้อความเดิมนี้คณะกรรมการเรามอบอำนาจ แล้วก็การออกใบอนุญาตก็ตาม 3,4 มาตรฐานี้ และกฎเกณฑ์ก็บังคับอยู่แล้วครับ เราไปเพิ่มเติม การเพิ่มเติมทำกรอบไว้อย่างนี้ครับ ยิ่งจะทำให้ผู้ประกอบการนี้เดือดร้อนหนักเข้าไปอีกครับ ฉะนั้นผมจึงอยากจะทราบรายละเอียดว่า ที่วางกรอบไว้นะครับ มันเคยมีสาเหตุอย่างนี้เกิดขึ้นในมาตรฐานอุตสาหกรรมมาแล้วใช่หรือไม่ เช่น ในกรณีเรื่อง มอก.อะไรต่าง ๆ ที่มีปัญหาในกระทรวงศึกษาธิการนะครับ แล้วก็เรื่องมีราวอะไรกันหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ ประการ คือว่าได้ออกใบอนุญาตไปแล้วอะไร ๆ ต่าง ๆ นี้ ปัญหามันก็เกิดขึ้น จนมีเรื่องเข้าสู่คณะกรรมการหลายคณะ ที่มาวางกรอบนี้ ผมว่ามันจะทำให้ยิ่งลำบากในการเข้าควบคุม ฉะนั้นผมจึงอยากจะขอทราบเหตุผลให้ชัดแจ้งมากกว่าที่ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญชี้แจงมาเมื่อสักครู่นี้ เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้รับทราบเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการที่จะดำเนินการควบคุมดูแลต่อไป ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประธานกรรมาธิการ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในร่างที่แก้ไขเพิ่มเติม คือร่างเดิมครับ อันนี้เป็นร่างที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการอย่างกว้างขวางมากเกินไป เป็นร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมมานะครับ ให้อำนาจคณะกรรมการ ถ้าหากว่าเราให้อำนาจคณะกรรมการกว้างขวาง โดยมีอำนาจที่จะกำหนดเงื่อนไขเป็น

หนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติอย่างไรก็ได้ อันนั้นเราเห็นว่ามันจะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ขออนุญาตที่ได้รับใบอนุญาตคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ผู้รับอนุญาตนี้ปฏิบัติไม่ได้ก็ได้ เพื่อไม่ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น ไม่ให้ได้รับความเดือดร้อน เราจึงกำหนดกรอบอำนาจของคณะกรรมการเพื่อไม่ให้สร้างเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการอาจจะรับไม่ได้ เป็นการแก้ปัญหาคับ เป็นการที่ไม่ให้ผู้ประกอบการเดือดร้อนตามที่ท่านสมาชิกมีความวิตกกังวล นะครับ เราแก้ไขครับ อันนี้ครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าคุณชัยไม่คิดใจแล้วนะครับ ผมขอผ่านไป มาตราต่อไปครับ เชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 7 และมาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 11 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 16 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 18 และมาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบร่างนะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่ผิดพลาดหรือข้อความที่ขัดแย้งกันก็ถือว่าจบการพิจารณาวาระที่ 2 ต่อไปผมขอถามวาระที่ 3 ว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบครับ จบทบทพิจารณา
วาระที่ 3 นะครับ ขอขอบคุณกรรมการครับ

ต่อไปวาระที่ 4.4 ร่างพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 1130/2531

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท. 10300

31 มีนาคม 2531

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายกรีช กงเพชร	2. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ
3. นายเฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์	4. นายดุสิต รัตศิริ
5. นายดุสิต โสภิตชา	6. นายเด่น ไต่มีนา
7. นายธงชาติ รัตนวิชา	8. นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์
9. นายนรินทร์ หิรัญบุรณะ	10. นายประทีป นามประกาย
11. นายประเทือง คำประกอบ	12. นายประสม ประคุณศึกษาพันธ์
13. นายปรีดี บุญยัง	14. นายพินิจ จันทรสุนทร
15. นายมงคล จงสุทธนามณี	16. นางยุพา อุดมศักดิ์
17. นายวัฒนา อิศวหม	18. นายศิววงศ์ จังคศิริ
19. นายสนิท จันทรวงศ์	20. นายสมชัย ฤชุพันธุ์

21. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์

22. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์

23. นายสุมิตร สุนทรเวช

24. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล

25. นายสุวิทย์ คุณกิตติ

26. นายอมร จันทรมบูรณ์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ยุพา อุดมศักดิ์

(นางยุพา อุดมศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 19 พฤศจิกายน 2530 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปีโครเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 30 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นางยุพา อุดมศักดิ์ เป็นประธานคณะกรรมการ นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง นายอมร จันทรมนุญ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง นายศิริวงศ์ จังคศิริ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายดุสิต ไสภิตชา เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ นายธงชาติ รัตนวิชา เป็นโฆษกคณะกรรมการ และนายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายทวีศักดิ์ ดานุสวัสถ์ ผู้อำนวยการกองเชื้อเพลิงธรรมชาติ นายไกรฤทธิ์ นิลคูหา วิศวกรปีโครเลียม 6 นายคุณจิต นาครทรรพ วิศวกรปีโครเลียม 5 นางสุภาวดี จันทโรवास เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5 นางยุพาวดี วัลยะเพ็ชร เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5 และนางสาวบุญบันดาล ทิพนันทน์ นักวิทยาศาสตร์ 5 กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

3. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

4. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3 มีการแก้ไข

มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5 มีการแก้ไข

นายสุวิทย์ คุณกิตติ และนายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดความใน (12) ของมาตรา 16 ออก

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ความใน (12) ของมาตรา 16 เป็นดังนี้

"การตัดทอนปรับปรุงค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทาน

ตามมาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99 ตรี"

มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข

นายสุวิทย์ คุณกิตติ และนายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดความใน (8) ของมาตรา 22 ออก

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ความใน (8) ของมาตรา 22 เป็นดังนี้

"ตัดทอนปรับปรุงค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียม"

ตามมาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99 ตรี"

มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 9 มีการแก้ไข

<u>มาตรา 10</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 16</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 17</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 18</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 19</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 20</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 21</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 22</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 23</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 24</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 25</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 26</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 27</u>	มีการแก้ไข

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก่วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑ ตรี เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๑ ตรี ในพื้นที่ที่สภาพทางธรณีวิทยาบ่งชี้ว่าการการผลิต
ปิโตรเลียมในพื้นที่นั้นจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก รัฐมนตรีโดย
คำแนะนำของคณะกรรมการอาจให้สัมปทานสำหรับพื้นที่ดังกล่าว โดย
ลดหย่อนค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่เริ่มผลิตขึ้นมาจากพื้นที่นั้นตาม
จำนวนปิโตรเลียมที่กำหนดไว้ในสัมปทานก็ได้ แต่พื้นที่ที่กำหนดให้สัมปทาน
ดังกล่าวจะต้องมีขนาดไม่เกินสองร้อยตารางกิโลเมตร และค่าภาคหลวงที่
จะลดหย่อนต้องไม่เกินค่าร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่จะพึงเสีย
โดยระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับลดหย่อนค่าภาคหลวงจะต้องไม่เกิน
สองปี นับแต่วันที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ผลิตตาม
มาตรา ๔๒ สำหรับพื้นที่ผลิตแต่ละแห่ง"

<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข

มาตรา 37

ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราค่าภาคหลวง

ไม่มีการแก้ไข

5. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วย

แล้ว

ศิริวงศ์ จังคศิริ

(นายศิริวงศ์ จังคศิริ)

เลขานุการคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

.....

 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "น้ำมันดิบ" "น้ำมันดิบที่ส่งออก" "ผลิต" และ "จำหน่าย" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"น้ำมันดิบ" หมายความว่า น้ำมันแร่ดิบ แอสฟัลท์ โอโซเคอไรท์ ไฮโดรคาร์บอน และปิโตรเม้นทุกชนิดที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ไม่ว่าในสภาพของแข็งของหนืดหรือของเหลว และให้หมายความรวมถึงก๊าซธรรมชาติเหลวด้วย

"น้ำมันดิบที่ส่งออก" หมายความว่า น้ำมันดิบที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่า การส่งออกน้ำมันดิบจะกระทำโดยผู้รับสัมปทานหรือผู้อื่น และให้หมายความรวมถึงส่วนของน้ำมันดิบ ที่ผู้รับสัมปทานได้ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร และได้มีการนำน้ำมันดิบดังกล่าวไปกลั่นเป็น ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์นั้นถูกส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ตามปริมาณที่คำนวณได้ตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 89 (1)

"ผลิต" หมายความว่า ดำเนินการใด ๆ เพื่อนำปิโตรเลียมขึ้นจากแหล่งสะสม และ ให้หมายความรวมถึง ใช้กรรมวิธีใด ๆ เพื่อทำให้ปิโตรเลียมอยู่ในสภาพที่จะขาย หรือจำหน่าย ได้แต่ไม่หมายความถึง กลั่น ประกอบอุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียม ประกอบอุตสาหกรรมโรง- แยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลวหรือโรงอัดก๊าซ

"จำหน่าย" หมายความว่า

(1) ส่งน้ำมันดิบไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมัน ไม่ว่า โรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาจะเป็นของผู้รับสัมปทานหรือไม่

(2) ส่งก๊าซธรรมชาติไปยังโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อกิจการดังกล่าว ไม่ว่าโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาดังกล่าวจะเป็นของผู้รับสัมปทานหรือไม่

(3) นำปิโตรเลียมไปใช้ในกิจการใด ๆ ของผู้รับสัมปทานหรือผู้อื่นโดยไม่มีการขาย หรือ

(4) โอนปิโตรเลียมโดยไม่มีค่าตอบแทน"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการปิโตรเลียม" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้แทนกระทรวงกลาโหม

ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก
ไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้งต้อง
ไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็นเลขานุการคณะ
กรรมการก็ได้"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม
พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 16 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
และให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การให้สัมปทานตามมาตรา 23
- (2) การต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมตามมาตรา 25
- (3) การต่อระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมตามมาตรา 26
- (4) การขยายอายุสัมปทานตามมาตรา 27 และมาตรา 52 ทวิ
- (5) การอนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการปีโตรเลียมตาม
มาตรา 47
- (6) การอนุญาตให้โอนสัมปทานตามมาตรา 50
- (7) การเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา 51
- (8) การสั่งให้ผู้รับสัมปทานจัดหาปีโตรเลียมเพื่อใช้ในราชอาณาจักรตามมาตรา 60
- (9) การห้ามส่งปีโตรเลียมออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา 61
- (10) การสั่งให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นปีโตรเลียมตามมาตรา 83
- (11) การรับชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศตามมาตรา 87

(12) การลดหย่อนค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทานตามมาตรา 99 ทวิ และมาตรา

99 คีรี

(13) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 22 รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ

- (1) ให้สัมปทานตามมาตรา 23
- (2) ต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมตามมาตรา 25
- (3) ต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมตามมาตรา 26
- (4) อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงปริมาณงานตามมาตรา 30
- (5) อนุญาตให้ผู้รับสัมปทานรับบริษัทอื่นเข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมตาม

มาตรา 47

- (6) อนุญาตให้โอนสัมปทานตามมาตรา 50
- (7) แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบว่ารัฐบาลจะเข้าใช้สิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมใน

พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งด้วยความเสี่ยงภัยแต่ฝ่ายเดียวตามมาตรา 52 ทวิ

- (8) ลดหย่อนค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมตามมาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99

คีรี

- (9) กำหนดค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจตามมาตรา 100 จ"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 25 ระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนดไม่เกินหกปีนับแต่วันให้สัมปทาน

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะขอต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานยื่นคำขอต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม พร้อมกับเสนอข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินปริมาณงาน หรือทั้งปริมาณเงินและปริมาณงานสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สามก่อนสิ้นระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ถ้าผู้รับสัมปทานขอสำรวจปีโตรเลียมไม่เกินสามปี ไม่มีสิทธิขอต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมอีก

การต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ให้กระทำได้เมื่อผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามสัมปทานทุกประการ และได้ตกลงในเรื่องข้อผูกพันช่วงที่สามสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมก่อนสิ้นช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การต่อระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียวเป็นเวลาไม่เกินสามปี"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 26 ระยะเวลาผลิตปีโตรเลียมตามสัมปทานให้มีกำหนดไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันถัดจากวันสิ้นระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม แม้จะมีการผลิตปีโตรเลียมในระหว่างระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมด้วยก็ตาม"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 ในการให้สัมปทาน รัฐมนตรีมีอำนาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานไม่เกินรายละเอียดสำรวจ เว้นแต่ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร อาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแปลงสำรวจก็ได้ แต่เมื่อรวมพื้นที่ของแปลงสำรวจทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสองหมื่นตารางกิโลเมตร

เขตพื้นที่แปลงสำรวจที่มีโซอยู่ในทะเล จะให้เป็นไปตามที่ผู้ขอสัมปทานเห็น
ผู้กำหนดค่ามรดกที่ดินและเงื่อนวันที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดก็ได้ หรือจะให้เป็นไปตามที่
กรมทรัพยากรธรณีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ ไป ก็ได้ แต่แปลงสำรวจ
ที่มีโซอยู่ในทะเล จะกำหนดให้มีพื้นที่เกินแปลงละสี่พันตารางกิโลเมตรไม่ได้

เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเล ให้เป็นไปตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด โดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเลให้รวมถึงพื้นที่เกาะที่อยู่ในเขต
แปลงสำรวจนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การให้สัมปทานสำหรับแปลงสำรวจในทะเลที่
กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตร ในกรณีดังกล่าวรัฐมนตรี
มีอำนาจให้ผู้ขอสัมปทานได้รับสัมปทานตามจำนวนแปลงสำรวจและจำนวนพื้นที่ของแปลงสำรวจ
ทั้งหมดที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร "

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

"ในกรณีที่ปรากฏว่าปริมาณงานตามที่กำหนดไว้ในช่วงข้อผูกพันหนึ่ง ๆ ของ
สัมปทาน ไม่เหมาะสมกับสภาพทางธรณีวิทยาของพื้นที่สัมปทาน หรือในกรณีที่มีเทคโนโลยีการ
สำรวจปิโตรเลียมที่ทันสมัยขึ้น เมื่อผู้รับสัมปทานขอเปลี่ยนแปลงข้อผูกพันด้านปริมาณงาน ให้
รัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงข้อผูกพันดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม และถ้าการ
เปลี่ยนแปลงข้อผูกพันนั้นทำให้ผู้รับสัมปทานใช้จ่ายเงินน้อยกว่าจำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายตามข้อผูกพัน
เดิมผู้รับสัมปทานต้องจ่ายเงินส่วนที่ลดลงให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรี
อนุมัติ"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม
พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"(1) เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ต้องคืนพื้นที่ร้อยละห้าสิบของพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้น แต่ถ้าเป็นแปลงสำรวจที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตรให้คืนพื้นที่ร้อยละสามสิบห้าของพื้นที่แปลงสำรวจแปลงนั้น"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 39 ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองหรือช่วงที่สาม ถ้าเป็นการคืนพื้นที่ทั้งหมดที่เหลืออยู่ของแปลงสำรวจแปลงใด ให้ผู้รับสัมปทานพ้นจากข้อผูกพันทั้งหมดสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานยังมิได้ปฏิบัติไปในแปลงสำรวจแปลงนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในสัมปทานให้ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติภายในระยะเวลาก่อนการคืนพื้นที่ และให้นำบทบัญญัติมาตรา 32 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 40 ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง ให้ผู้รับสัมปทานได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพัน สำหรับการสำรวจปีโตรเลียมที่ยังคงเหลืออยู่ในแปลงสำรวจแปลงนั้น ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่การคืนพื้นที่นั้นกระทำในระหว่างปีที่สี่นับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ถ้าพื้นที่ที่คืนไม่เกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา 36 ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง แต่ถ้าพื้นที่ที่คืนครั้งหนึ่งหรือหลายครั้งรวมกันเกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา 36 แล้ว ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปีโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันเริ่มต้นของช่วงข้อผูกพันนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนของพื้นที่ที่คืนแต่ละครั้ง เฉพาะส่วนที่เกินพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา 36 กับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานยังถืออยู่ในวันเริ่มต้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สาม หักด้วยพื้นที่ที่ต้องคืนตามมาตรา 36 หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันที่มีการคืนแต่ละครั้ง กับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สอง สุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

(2) ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานใช้สิทธิคืนพื้นที่หลังจากสิ้นปีที่สิ้นนับแต่วันเริ่มระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันเริ่มต้นของปีที่ห้าของระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราส่วนของพื้นที่ที่ดินแต่ละครั้งกับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานถืออยู่ในวันเริ่มต้นของปีที่ห้า หรือตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่ในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับแต่วันที่มีการคืนแต่ละครั้ง กับระยะเวลาทั้งสิ้นของช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองนับจากวันเริ่มปีที่ห้า สุดแต่อัตราใดจะน้อยกว่า

ภายใต้บังคับมาตรา 39 ในการใช้สิทธิคืนพื้นที่แปลงสำรวจบางส่วนในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สาม ผู้รับสัมปทานไม่มีสิทธิได้รับการลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สาม"

มาตรา 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 42 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

"มาตรา 42 ทวิ เมื่อผู้รับสัมปทานได้รับความเห็นชอบของอธิบดี ให้ผลิตปิโตรเลียม ในพื้นที่ผลิตตามมาตรา 42 แล้ว ให้ผู้รับสัมปทานยื่นแผนการผลิตในรายละเอียดสำหรับพื้นที่ผลิตดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับสัมปทานต้องเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมตามแผนภายในสิ้นปีที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีตามมาตรา 42 ถ้าผู้รับสัมปทานไม่เริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมสำหรับพื้นที่ที่ได้กำหนดให้เป็นพื้นที่ผลิตนั้นสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะ ขอย้ายระยะเวลาเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมออกไปจากกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานแจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผล ให้อธิบดีทราบล่วงหน้าก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าหกเดือน ถ้าอธิบดีเห็นว่า

การที่ผู้รับสัมปทานไม่สามารถเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิตนั้นมิใช่ความผิดของผู้รับสัมปทาน ให้อธิบดีโดยอนุมัติ รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาเริ่มทำการผลิตออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่การอนุญาตให้ขยายทั้งพื้นที่ระยะเวลาเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมให้กระทำได้ไม่เกินคราวละสองปี และขยายได้ไม่เกินสองคราว

ตลอดระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิต ผู้รับสัมปทานจะต้องทบทวนแผนการผลิตปิโตรเลียมตามวรรคหนึ่ง แล้วแจ้งผลการทบทวนเป็นหนังสือต่ออธิบดีทุกปี และถ้าผู้รับสัมปทานประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแผนการผลิตปิโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีก่อนจึงจะเปลี่ยนแปลงแผนการผลิตปิโตรเลียมได้"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 45 เมื่อสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใด และผู้รับสัมปทานได้รับสิทธิผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้นแล้ว ผู้รับสัมปทานมีสิทธิสงวนพื้นที่ในแปลงสำรวจแปลงนั้นไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบสองครึ่งของพื้นที่เดิมของแปลงสำรวจแปลงนั้นตามระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานกำหนด แต่ต้องกำหนดไม่เกินห้าปีนับแต่วันสิ้นระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงนั้น แต่ผู้รับสัมปทานจะคืนพื้นที่แปลงสำรวจที่ขอสงวนไว้นั้นก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้

ในการสงวนพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อการสงวนพื้นที่ได้เป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ผู้รับสัมปทานย่อมมีสิทธิสำรวจปิโตรเลียมในพื้นที่ที่สงวนไว้นั้นได้ และให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าสงวนพื้นที่ล่วงหน้าเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานพบปิโตรเลียมในเขตพื้นที่ที่สงวนไว้และประสงค์จะผลิตปิโตรเลียมให้นำมาตรา 42 มาใช้บังคับ"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 48 ผู้รับสัมปทานมีสิทธิโอนสัมปทานทั้งหมด หรือเฉพาะที่เกี่ยวข้อง
แปลงสำรวจใดแปลงหนึ่ง พื้นที่ผลิต หรือพื้นที่ที่สงวนไว้เขตใดเขตหนึ่งให้แก่บริษัทอื่น
โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้

(1) บริษัทผู้รับสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับโอนสัมปทานนั้นเกินร้อยละห้าสิบของ
หุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้

(2) บริษัทผู้รับโอนสัมปทานถือหุ้นในบริษัทผู้รับสัมปทานเกินร้อยละห้าสิบของ
หุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ หรือ

(3) มีบริษัทที่สามถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้
ทั้งในบริษัทผู้รับสัมปทานและบริษัทผู้รับโอนสัมปทาน

การโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับสัมปทานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบพร้อมทั้ง
แสดงหลักฐานว่าการโอนดังกล่าวได้เป็นไปตามกรณีที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ผู้รับ
สัมปทานได้มีการรับรองของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือด้านการจัดการกับผู้รับสัมปทาน
เกี่ยวกับทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญ ตามมาตรา 24 วรรคสอง ผู้รับ
สัมปทานต้องยื่นหลักฐานแสดงการรับรองผู้รับโอนสัมปทานโดยบริษัทดังกล่าวให้แก่รัฐมนตรีด้วย
ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นว่าผู้รับโอนสัมปทานเป็นผู้ที่ยื่นขอสัมปทานได้โดยไม่ต้องมีการ
รับรองหรือมีบริษัทอื่นที่รัฐบาลเชื่อถือถือเข้ารับรองผู้รับโอนสัมปทานแทนตามมาตรา 24 แล้ว

การโอนตามมาตรา นี้ จะมีผลต่อเมื่อผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดีว่า
การโอนได้เป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรา นี้แล้ว"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) ไม่ชำระค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ"

มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 52 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ.2514

"มาตรา 52 ทวิ ในกรณีที่รัฐมีความต้องการผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ รัฐบาลอาจขอให้ผู้รับสัมปทานเร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานได้สงวนไว้ตามมาตรา 45 ก็ได้ โดยเสนอแผนการผลิตในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะตามโครงสร้างของแหล่งปิโตรเลียม

ถ้าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่มีสภาพทางธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวย รัฐบาลจะเสนอให้มีการลดหย่อนค่าภาคหลวงตามมาตรา 99 ทวิ และ/หรือเสนอเพิ่มค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจตามมาตรา 100 ฉ (ข) สำหรับพื้นที่นั้นหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้รับสัมปทาน ไม่สามารถเจรจาทำความตกลงกับรัฐบาลได้ภายในสิบสองเดือน นับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับข้อเสนอจากรัฐบาลตามวรรคหนึ่ง และรัฐบาลเห็นว่าการเร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมดังกล่าวเป็นความจำเป็นแก่เศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทานทราบว่า รัฐบาลจะเข้าใช้สิทธิประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่นั้นด้วยความเสี่ยงภัยแต่ฝ่ายเดียว

เมื่อรัฐบาลได้แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงการเข้าใช้สิทธิดังกล่าวแล้วให้ถือว่าสิทธิตามสัมปทานของผู้รับสัมปทานเฉพาะในพื้นที่ที่ได้กำหนดขึ้นตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง และรัฐบาลมีอำนาจมอบหมายให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือผู้หนึ่งผู้ใด เข้าประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวได้

หากในการประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ดังกล่าวมีผลกำไรปิโตรเลียมประจำปีตามมาตรา 100 จัตวา ของหมวด 7 ทวิ เกิดขึ้น ให้รัฐบาลนำผลกำไรปิโตรเลียมประจำปีดังกล่าวชำระคืนเงินลงทุนอันเป็นรายจ่ายที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายในพื้นที่ดังกล่าว ให้แก่ผู้รับสัมปทานจนกว่าจะครบจำนวน และในการคำนวณผลกำไรขาดทุนสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมของรัฐตามมาตรา 100 ให้คำนวณดังเช่นการคำนวณสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานอื่น แต่มิให้มีค่าลดหย่อนพิเศษตามมาตรา 100 คีรี (4) เพื่อนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่าย

ในระหว่างการประชุมปรึกษาหารือกับรัฐบาลตามมาตรานี้ ผู้รับสัมปทาน มีสิทธิขอเข้าร่วมทุนกับรัฐบาลได้ โดยใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อกำหนดว่าด้วย การประชุมปรึกษาหารือกับรัฐบาลโดยการลงทุนแต่ฝ่ายเดียว ของสัญญาร่วมทุนระหว่าง ผู้ประชุมปรึกษาหารือกับรัฐบาลที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยที่ให้ผลดีที่สุดแก่ผู้รับสัมปทาน แต่การขอ ใช้สิทธิเช่นนั้นจะต้องแจ้งให้รัฐบาลทราบอย่างช้าภายในสามปีนับแต่วันที่รัฐบาลได้เข้าใช้สิทธิ ประชุมปรึกษาหารือกับรัฐบาลตามมาตรานี้

ถ้ารัฐบาลไม่เริ่มต้นประชุมปรึกษาหารืออย่างจริงจังในพื้นที่ที่กำหนดขึ้นตาม วรคหนึ่งภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่สิทธิตามสัมปทานของผู้รับสัมปทานนั้นสิ้นสุดลง ตามวรรคสี่ ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอให้รัฐบาลคืนสิทธิในพื้นที่ดังกล่าวให้แก่ตนโดยทำเป็น หนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดสองปีดังกล่าว และใน กรณีที่มีการคืนสิทธิในพื้นที่ ให้ขยายอายุสัมปทานของผู้รับสัมปทานเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ นั้นออกไปเท่ากับระยะเวลาที่รัฐบาลได้เข้าใช้สิทธิตามมาตรานี้ และรัฐบาลมีสิทธิได้รับคืนเงินที่ ได้ลงทุนไปในพื้นที่ดังกล่าวเป็นจำนวนเท่าที่การลงทุนนั้นได้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับสัมปทาน"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 59 ก่อนส่งน้ำมันดิบออกนอกราชอาณาจักรเว้นแต่การส่งออก เพื่อการ วิเคราะห์หรือการทดลอง ผู้รับสัมปทานต้องประกาศราคา เอฟ โอ บี ณ จุดที่ส่งออกตามชนิด ความถ่วงจำเพาะและคุณภาพของน้ำมันดิบนั้น

ราคาที่ประกาศตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดและเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราวตามวิธี กำหนดคุณภาพที่ทันสมัย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงราคาประกาศของน้ำมันดิบที่เทียบเคียงกันจาก ประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันกับประเทศไทย ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของจุดที่ส่งออกและจุดที่รับซื้อ รวมทั้งช่องทางที่จำหน่ายได้ในตลาดและค่าขนส่งด้วย

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าราคาที่ได้รับสัมปทานประกาศไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับสัมปทานแก้ไขราคาประกาศให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้รับสัมปทานยังไม่แก้ไขหรือแก้ไขแล้วแต่ยังไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาประกาศขึ้นใหม่แทนผู้รับสัมปทาน

หากผู้รับสัมปทานเห็นว่าราคาอธิบดีประกาศตามวรรคสามไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคสอง ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอต่อศาลเพื่อให้กำหนดราคาประกาศใหม่ได้ แต่ต้องร้องขอภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่อธิบดีกำหนดราคาประกาศ และให้ศาลมีอำนาจกำหนดราคาประกาศได้ตามที่เห็นสมควร ถ้าผู้รับสัมปทานไม่ร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าราคาประกาศเป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอต่อศาลตามวรรคสี่ ให้ราคาประกาศเป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งของศาลเป็นที่สุด"

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) คำภาคหลวง ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 76 ผู้รับสัมปทานต้องรายงานผลการประกอบกิจการปิโตรเลียมต่อกรมทรัพยากรธรณีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นความลับ และมีให้เปิดเผยจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่กรมทรัพยากรธรณีได้รับรายงานหรือพึงได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งวันแต่

(1) เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการแก่ส่วนราชการ หรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

(2) เป็นการนำข้อสนเทศจากรายงานนั้นไปใช้ในการเรียบเรียงและเผยแพร่รายงานหรือบันทึกทางวิทยาศาสตร์ เทคนิคหรือสถิติ โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ทั้งนี้ต้องหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อสนเทศด้านพาณิชย์ให้มากที่สุด หรือ

(3) ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับสัมปทานให้เปิดเผยได้ แต่การให้หรือไม่ให้ความยินยอมของผู้รับสัมปทานต้องกระทำโดยไม่ชักช้า

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่รายงานเกี่ยวกับการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ผลิต และรายงานเกี่ยวกับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานได้ค้นพื้นที่แล้วตามมาตรา 36 หรือมาตรา 37"

มาตรา 21 ให้ยกเลิก (1) ของมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 84 ภายใต้บังคับมาตรา 99 มาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99 ครี ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานผลิตได้ในแต่ละแปลงสำรวจ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เสียเป็นตัวแทน ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงตามมูลค่าปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายได้ในเดือนนั้น ในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ในกรณีที่เสียเป็นปิโตรเลียม ให้เสียเป็นปริมาณปิโตรเลียมที่คำนวณเป็นมูลค่าได้เท่ากับจำนวนค่าภาคหลวงที่พึงเสียเป็นตัวแทนตาม (1) ทั้งนี้โดยให้คำนวณปิโตรเลียมที่เสียเป็นค่าภาคหลวงรวมที่เป็นปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายด้วย

มูลค่าปีโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายได้ในเดือนนั้นตาม (1) หมายถึงมูลค่าปีโตรเลียมทั้งสิ้นที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายปีโตรเลียมทุกชนิดในรอบเดือน

สำหรับปีโตรเลียมที่ผลิตได้จากพื้นที่ผลิตในแปลงสำรวจที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่า เป็นแปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตร ให้ผู้รับสัมปทานเสียค่าภาคหลวงเป็นจำนวนร้อยละเจ็ดสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่ต้องเสียตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (2) ของมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(จ) ปีโตรเลียมนอกจาก (ก) ถึง (ง) ให้ถือราคาที่ขายได้จริงในกรณีที่มีการขาย และให้ถือราคาตลาดในกรณีที่มีการจำหน่าย"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 87 มาตรา 88 มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 87 ในกรณีที่ให้เสียค่าภาคหลวงเป็นตัวเงิน ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายเดือนประติทิน

ค่าภาคหลวงสำหรับปีโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายในเดือนใด ให้ถือเป็นค่าภาคหลวงสำหรับเดือนนั้น และให้ผู้รับสัมปทานชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนถัดไป ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด พร้อมทั้งยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย

ผู้รับสัมปทานจะยื่นคำขอชำระค่าภาคหลวงเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลใดก็ได้ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร จะอนุมัติให้ชำระเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลนั้นตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดก็ได้

มาตรา 88 ในกรณีที่มีการส่งน้ำมันดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่กลั่นจากน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทานขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ออกนอกราชอาณาจักรโดยผู้รับสัมปทานมิได้

เสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออกตามราคาประกาศที่กำหนดไว้ในมาตรา 85 (2) (ก) ให้ผู้รับสัมปทาน หรือผู้ที่ทำการส่งออกเสียค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือสำหรับน้ำมันดิบส่วนที่กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกนอกราชอาณาจักรเป็นจำนวนเท่ากับความแตกต่างระหว่างค่าภาคหลวงที่รัฐพึงได้รับจากผู้รับสัมปทานถ้าผู้รับสัมปทานเป็นผู้ส่งน้ำมันดิบดังกล่าวออกเอง ณ เวลาที่มีการส่งออก กับค่าภาคหลวงที่รัฐได้รับจากผู้รับสัมปทานเมื่อผู้รับสัมปทานขาย หรือจำหน่ายน้ำมันดิบภายในราชอาณาจักร

มาตรา 89 การเก็บค่าภาคหลวงตามมาตรา 88 มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกในรอบเดือน ได้แก่

(ก) ในกรณีที่มีการส่งออกเป็นน้ำมันดิบ คือ ปริมาณน้ำมันดิบที่ผู้รับสัมปทาน หรือผู้ที่ทำการส่งออก ได้ส่งออกทั้งสิ้นในรอบเดือน

(ข) ในกรณีที่มีการส่งออกเป็นผลิตภัณฑ์ที่กลั่นจากน้ำมันดิบ คือ ปริมาณน้ำมันดิบที่ใช้กลั่นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ตามปริมาณที่มีการส่งออกในรอบเดือน ปริมาณน้ำมันดิบดังกล่าว ให้คำนวณด้วยการนำปริมาณน้ำมันดิบที่ใช้ในการกลั่นผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกในรอบเดือนเฉพาะส่วนที่ผู้รับสัมปทานได้ขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรคูณด้วย "อัตรามาตรฐานร้อยละ" ของปริมาณผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกที่จะพึงได้มาจากการกลั่นน้ำมันดิบที่ใช้กลั่นนั้น คูณด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งออกนอกราชอาณาจักรในรอบเดือนนั้น และหารด้วยปริมาณผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกซึ่งกลั่นได้ทั้งสิ้นในรอบเดือน

"อัตรามาตรฐานร้อยละ" ของผลิตภัณฑ์ชนิดที่ส่งออกที่จะได้มาจากการกลั่นน้ำมันดิบ ให้คำนวณตามชนิดของน้ำมันดิบที่ใช้กลั่น วิธีการกลั่นและเงื่อนไขทางเทคนิคอื่นตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

(2) ราคาประกาศที่ใช้สำหรับคำนวณค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่ส่งออกได้แก่

ราคาประกาศ ณ เวลาที่มีการส่งออก ในกรณีที่ไม่มีราคาประกาศ ให้ใช้ราคาประกาศสำหรับน้ำมันดิบที่มีคุณภาพอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันของผู้รับสัมปทานรายอื่น และในกรณีที่ไม่มีราคาประกาศดังกล่าว ให้อธิบดีกำหนดราคาประกาศโดยคำนึงถึงสภาพการณ์ตามที่กำหนดในมาตรา 59 วรรคสอง

(3) วิธีการคำนวณความแตกต่างของค่าภาคหลวงตามมาตรา 88 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นนอกจากที่กำหนดในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้"

มาตรา 25 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 90 ในกรณีที่ให้เสียค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียม ให้ผู้รับสัมปทานชำระเป็นรายเดือนตามมาตรา 87 วรรคหนึ่ง และให้ชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาและตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่ตามมาตรา 85 วรรคสอง พร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียค่าภาคหลวงตามที่อธิบดีกำหนดโดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้น และยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนดด้วย"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 94 เมื่ออธิบดีได้ประเมินค่าภาคหลวงแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้รับสัมปทาน พร้อมกับกำหนดเวลาให้ผู้รับสัมปทานชำระค่าภาคหลวง ตามที่ประเมินภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินของอธิบดี

ถ้าผู้รับสัมปทานไม่พอใจในผลการประเมินของอธิบดี ให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิร้องขอต่อศาลเพื่อกำหนดค่าภาคหลวงใหม่ได้ แต่ต้องร้องขอภายในระยะเวลาไม่เกินหกเดือนนับ

แต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน และให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าภาคหลวงได้ตามที่เห็นสมควร ถ้าผู้รับสัมปทานไม่ร้องขอต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าค่าภาคหลวงเป็นไปตาม การประเมินของอธิบดี

การร้องขอต่อศาลตามวรรคสองไม่เป็นเหตุขอลดหย่อนค่าภาคหลวง และเพื่อ ประโยชน์ในการชำระค่าภาคหลวงในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้จำนวนค่าภาคหลวง เป็นไปตามที่อธิบดีประเมินตามมาตรา 91 หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 92"

มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99 ตรี แห่ง พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

"มาตรา 99 ทวิ เพื่อส่งเสริมและเร่งรัดให้มีการสำรวจและ/หรือพัฒนาแหล่ง ปิโตรเลียมในพื้นที่บางพื้นที่ภายในแปลงสำรวจหรือในพื้นที่ผลิตของผู้รับสัมปทาน ที่มีสภาพทาง ธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวยและไม่อยู่ในแผนการสำรวจหรือแผนการผลิตของผู้รับสัมปทาน ให้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจลดหย่อนค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทาน โดยทำความตกลงกับผู้รับสัมปทานเพื่อให้ผู้รับสัมปทานทำการสำรวจและ/หรือพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว ตามแผนซึ่งกรมทรัพยากรธรณีจะได้กำหนดขึ้นรตามที่จะได้ตกลงกัน

ในการให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีเพื่อลดหย่อนค่าภาคหลวงตามวรรคหนึ่ง ให้คณะ กรรมการคำนึงถึงสภาพทางธรณีวิทยาและศักยภาพทางปิโตรเลียมของพื้นที่ดังกล่าว สถิติ ค่าใช้จ่ายในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่มีสภาพทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกัน ความ ต้องการผลิตปิโตรเลียมภายในประเทศ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงราคาผลิตปิโตรเลียม ในตลาด และผลได้ผลเสียอื่น ๆ ของประเทศที่จะได้รับจากการเร่งรัดให้มีการสำรวจและ พัฒนาแหล่งปิโตรเลียม

ค่าภาคหลวงที่จะลดหย่อนตามมาตรานี้ จะต้องเป็นค่าภาคหลวงที่เกิดจากกิจการ ปิโตรเลียมที่ผู้รับสัมปทานดำเนินการอยู่แล้วในแปลงสำรวจหรือพื้นที่ผลิตนั้น หรือเป็นค่า

ภาคหลวงที่จะเกิดขึ้นจากการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนดไว้ในแผน และการลดหย่อนดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่ผู้รับสัมปทานพึงต้องเสีย สำหรับปิโตรเลียมทั้งหมดที่ผลิตได้ในแปลงสำรวจและพื้นที่ผลิตที่อยู่ในแปลงสำรวจนั้นหรือไม่เกินร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่จะเกิดจากการผลิตปิโตรเลียม ในพื้นที่ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด แล้วแต่กรณี โดยระยะเวลาที่ได้รับลดหย่อนจะต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ได้ทำความตกลงหรือนับแต่วันที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ผลิตตามมาตรา 42 สำหรับพื้นที่ผลิตแต่ละแห่งที่อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดในแผนของกรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณี และในความตกลงกับผู้รับสัมปทานดังกล่าว จะมีเงื่อนไขหรือมีข้อกำหนดอย่างใด ๆ ตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา 99 ตี ในพื้นที่ที่สภาพทางธรณีวิทยาบ่งชี้ว่าการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่นั้นจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจให้สัมปทานสำหรับพื้นที่ดังกล่าวโดยลดหย่อนค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียมที่เริ่มผลิตขึ้นมาจากพื้นที่นั้นตามจำนวนปิโตรเลียมที่จะกำหนดไว้ในสัมปทานก็ได้ แต่พื้นที่ที่กำหนดให้สัมปทานดังกล่าวจะต้องมีขนาดไม่เกินสองร้อยตารางกิโลเมตร และค่าภาคหลวงที่จะลดหย่อนต้องไม่เกินมูลค่าร้อยละสามสิบของจำนวนค่าภาคหลวงที่จะพึงเสียโดยระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทาน มีสิทธิได้รับลดหย่อนค่าภาคหลวงจะต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ผลิตตามมาตรา 42 สำหรับพื้นที่ผลิตแต่ละแห่ง

ในการให้คำแนะนำของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์ตามมาตรา 99 ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับ และในการให้สัมปทานตามมาตรานี้มิให้นับรวมเป็นจำนวนแปลงสำรวจหรือเป็นพื้นที่ของแปลงสำรวจตามข้อจำกัดของการให้สัมปทานตามมาตรา 28

การเปิดให้สัมปทานตามวรรคหนึ่ง ให้กรมทรัพยากรธรณีกำหนดข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและ/หรือปริมาณงานขั้นต่ำสำหรับการสำรวจปิโตรเลียม ที่ผู้ขอสัมปทานจะต้องปฏิบัติหากได้รับสัมปทานจากรัฐบาลโดยได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวงตามมาตรานี้"

มาตรา 28 ให้ยกเลิกความในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 100 ในการเก็บค่าภาคหลวงจากบุคคลตามมาตรา 88 จากบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่ผู้รับสัมปทาน รัฐมนตรีจะมอบให้กรมสรรพสามิตเก็บแทนกรมทรัพยากรธรณีก็ได้"

มาตรา 29 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 7 ทวิ กับมาตรา 100 ทวิ มาตรา 100 ตริ มาตรา 100 จัตวา มาตรา 100 เบญจ มาตรา 100 ฉ มาตรา สัตต และ มาตรา 100 อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514

"หมวด 7 ทวิ

ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ

มาตรา 100 ทวิ ในหมวดนี้

"รายได้ปิโตรเลียม" หมายความว่า รายได้ของผู้รับสัมปทานที่เกิดจากแปลงสำรวจแต่ละแปลง ทั้งนี้เฉพาะรายได้ตามรายการที่กำหนดในมาตรา 100 ตริ (1)

"รายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็นทุน" หมายความว่า รายจ่ายที่เป็นทุนที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายลงไปในประกอบการกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 100 ตริ (2)

"รายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็น" หมายความว่า รายจ่ายตามปกติและจำเป็นที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายไปในการประกอบการกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 100 ตริ (3) แต่ไม่รวมถึงค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนและเงินที่ได้ชำระเป็นผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ถ้ามี

"ค่าลดหย่อนพิเศษ" หมายความว่า จำนวนเงินลดหย่อนที่รัฐบาลกำหนดตามมาตรา 100 ตริ (4) สำหรับแปลงสำรวจแต่ละแปลง

มาตรา 100 ตริ รายได้ปิโตรเลียม รายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็นทุนรายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็น และค่าลดหย่อนพิเศษในหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) รายได้ปีใดก็ตาม หมายความว่าเฉพาะจำนวนรวมของรายได้ตามรายการดังต่อไปนี้

- (ก) ยอดเงินได้จากการขายปีใดก็ตาม
- (ข) มูลค่าของปีใดก็ตามที่จำหน่าย
- (ค) มูลค่าของปีใดก็ตามที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง
- (ง) ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจการปีใดก็ตาม

มูลค่าของปีใดก็ตามตาม (ข) และ (ค) ให้คำนวณตามมาตรา 85 และในกรณีที่มีการโอนสัมปทานตามมาตรา 48 ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ตาม (ง) ให้ถือมูลค่าตามบัญชีครั้งสุดท้ายของบริษัทผู้โอนในวันที่การโอนมีผล

(2) รายจ่ายปีใดก็ตามที่เป็นทุน ได้แก่ รายจ่ายที่เป็นทุนตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปีใดก็ตาม

(3) รายจ่ายปีใดก็ตามตามปกติและจำเป็น ได้แก่ รายจ่ายตามปกติและจำเป็นตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปีใดก็ตาม แต่ไม่รวมถึงค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนและเงินที่ชำระเป็นผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ถ้ามี รายจ่ายปีใดก็ตามตามปกติและจำเป็นจะต้องเป็นรายจ่ายที่ผู้รับสัมปทานสามารถพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจแก่อธิบดีว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในการประกอบกิจการปีใดก็ตามตามปกติวิสัย

(4) ค่าลดหย่อนพิเศษ ได้แก่ จำนวนเงินที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเป็นครั้งคราวในขณะที่ให้สัมปทาน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เงินจำนวนนี้รัฐบาลยินยอมให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธินำมาคำนวณรวมกับรายจ่ายในลักษณะที่เสมือนเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนของแปลงสำรวจแต่ละแปลง เพื่อนำมาหักออกจากรายได้ปีใดก็ตามอันจะเป็นการลดผลกำไรของผู้รับสัมปทานในการเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษให้แก่รัฐบาลตามหมวดนี้ ค่าลดหย่อนพิเศษเป็นมาตรการสำหรับชักจูงให้มีการลงทุนเพื่อการประกอบกิจการปีใดก็ตามใน

ประเทศไทย โดยรัฐบาลจะกำหนดจำนวนโดยคำนึงถึงสภาวะการแข่งขันในการลงทุนระหว่างประเทศ

ในกรณีที่รายได้หรือรายจ่ายตามมาตรา ๑๐๐ เกี่ยวพันกับแปลงสำรวจหลายแปลง และไม่สามารถแบ่งแยกกันได้อย่างชัดเจน ให้คำนวณรายได้หรือรายจ่ายของแปลงสำรวจแต่ละแปลงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๐ จัตวา ให้คำนวณกำไรขาดทุนสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลง เป็นรายปีตามรอบระยะเวลาบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และรายได้ปิโตรเลียมเมื่อได้หักผลบวกของรายจ่ายปิโตรเลียมที่เป็นทุนรายจ่ายปิโตรเลียมตามปกติและจำเป็น และค่าลดหย่อนพิเศษแล้ว ผลอันนี้ย่อมเป็น "ผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี" หรือ "ผลขาดทุนปิโตรเลียมประจำปี" แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ มี "ผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี" ให้นำ "ผลขาดทุนปิโตรเลียมประจำปี" ก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันไปหักลดหย่อนได้ และถ้าหากยังมีผลขาดทุนปิโตรเลียมประจำปีคงเหลือเป็นจำนวนเท่าใด ก็ให้นำไปหักลดหย่อนในรอบระยะเวลาบัญชีต่อไปได้เพียงเท่าจำนวนที่เหลืออยู่

ในรอบระยะเวลาบัญชีใด การประกอบกิจการปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแปลงใดมี "ผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี" ให้ผู้รับสัมปทานเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษให้แก่รัฐบาล ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๑๐๐ เบญจ ให้เรียกเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษจากผลกำไรปิโตรเลียมประจำปี ในอัตราที่กำหนดจาก "ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร" โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่ไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาท ไม่ต้องเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ

(2) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน 4,800 บาท แต่ไม่เกิน 14,400 บาท ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 1 ของ 240 บาทแรก จะให้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1 ต่อทุก ๆ 240 บาท เศษของ 240 บาท ให้ถือเป็น 240 บาท

(3) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน 14,400 บาท แต่ไม่เกิน 33,600 บาท ให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1 ต่อทุก ๆ 960 บาท เศษของ 960 บาท ให้ถือเป็น 960 บาท

(4) ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร ส่วนที่เกิน 33,600 บาท ขึ้นไปให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1 ต่อทุก ๆ 3,840 บาท เศษของ 3,840 บาท ให้ถือเป็น 3,840 บาท

แต่ทั้งนี้ จะเรียกเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษเกินร้อยละ 75 ของผลกำไรปิโตรเลียมในแต่ละปีไม่ได้

มาตรา 100 ฉ "ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร" คือ จำนวนรายได้ปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานที่เกิดจากแปลงสำรวจในรอบปี ทารด้วยผลบวกของมูลค่าสะสมรวมของหลุมเจาะปิโตรเลียมทั้งหมดซึ่งผู้รับสัมปทานได้ลงทุนเจาะไปแล้วในแปลงสำรวจนั้น กับ "ค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจ"

การกำหนดค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตรตามมาตรานี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดสัดส่วน ระหว่างรายได้ของผู้รับสัมปทานที่ได้มาจากปิโตรเลียมที่ผลิตในแปลงสำรวจกับความพยายามในการลงทุนของผู้รับสัมปทานและสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจนั้น

การคำนวณ "ค่าของรายได้ในรอบปีต่อหลุมเจาะลึกหนึ่งเมตร" ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) รายได้ปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานในแปลงสำรวจในรอบปีให้นำมาคำนวณ

เฉพาะรายการตามมาตรา 100 คี (1) (ก) (ข) (ค) และให้ปรับมูลค่าด้วยค่าเงินเพื่อ
และค่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง

(ข) "ค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยาของแปลงสำรวจ" หมายความว่าถึงจำนวน
ความลึกเป็นเมตร ของหลุมเจาะปิโตรเลียมในแปลงสำรวจ ที่รัฐบาลยินยอมให้ผู้รับสัมปทาน
มีสิทธินำมาใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเพื่อลดการเสียผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ค่าคงที่ดังกล่าวนี้
รัฐมนตรีจะได้ประกาศกำหนดและระบุไว้ในสัมปทาน โดยคำนึงถึงสภาพทางธรณีวิทยาของ
แปลงสำรวจ และสถิติค่าใช้จ่ายในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่มีสภาพทางธรณีวิทยา
คล้ายคลึงกับแปลงสำรวจที่เกี่ยวข้องประกาศค่าคงที่ดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขสำหรับการเพิ่ม
ค่าคงที่ในกรณีโครงสร้างที่มีสภาพทางธรณีวิทยาที่ไม่เอื้ออำนวยไว้ด้วยก็ได้ แต่ค่าคงที่ที่ประกาศ
กำหนดหรือที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัมปทานต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่น
เมตร อันถือเป็นค่ามาตรฐานทางธรณีวิทยาโดยทั่วไปของประเทศ

(ค) ความลึกสะสมรวมของหลุมเจาะปิโตรเลียมทั้งหมดซึ่งผู้รับสัมปทานได้เจาะ
ในแปลงสำรวจ ได้แก่ ผลรวมของความลึกเป็นเมตรตามแนวหลุมของหลุมเจาะปิโตรเลียมทุก
หลุมซึ่งผู้รับสัมปทานได้เจาะในแปลงสำรวจนั้น ตั้งแต่เริ่มต้นประกอบกิจการปิโตรเลียม จนถึง
วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยให้รวมความลึกของหลุมเจาะที่ผู้รับสัมปทานได้เจาะ
ตามวิธีการสำรวจ อนุรักษ์ และผลิตปิโตรเลียมที่ดี แม้ว่าจะไม่มีการผลิตปิโตรเลียมจากหลุม
ดังกล่าว แต่ไม่ให้รวมหลุมเจาะที่ได้มีการผลิตปิโตรเลียมไปแล้วเป็นปริมาณเกินกว่าหนึ่งแสน
บาร์เรล และเป็นหลุมเจาะที่ผู้รับสัมปทานได้ทำการสละหลุมนั้นแล้ว

มาตรา 100 สักด เพื่อประโยชน์ในการคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ
ตามความในหมวดนี้ ให้ผู้รับสัมปทานยื่นแบบแสดงรายการเพื่อคำนวณการเสียผลประโยชน์
ตอบแทนพิเศษสำหรับแปลงสำรวจแต่ละแปลงตามกำหนดระยะเวลาและตามแบบที่อธิบดีกำหนด

โดยแสดงรายการครบถ้วนตามแบบนั้นและยื่นเอกสารประกอบตามที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ นับแต่ผู้รับสัมปทานเริ่มต้นประกอบกิจการปิโตรเลียมเป็นต้นไป

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 91 มาตรา 92 มาตรา 93 มาตรา 94 มาตรา 95 มาตรา 96 และมาตรา 98 มาใช้บังคับกับการประเมินผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษและเงินเพิ่มในกรณีที่ได้ชำระผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษภายในกำหนดเวลา

มาตรา 100 อธิบดี ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามหมวดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจค้น ตรวจสอบ หรือยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวกับรายได้หรือรายจ่ายในการประกอบกิจการปิโตรเลียม"

มาตรา 30 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 104 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514

"มาตรา 104 ทวิ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ยื่นแผนการผลิตปิโตรเลียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 42 ทวิ วรรคหนึ่ง หรือไม่แจ้งผลการทบทวนแผนการผลิตปิโตรเลียมเป็นรายปีตามมาตรา 42 ทวิ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าผู้รับสัมปทานจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง"

มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 109 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514

"มาตรา 109 ทวิ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา 100 อธิบดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 110 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วย

ถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท"

มาตรา 33 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 34 ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญชีอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514

มาตรา 35 เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานได้รับความยินยอมจากรัฐมนตรี ตาม
มาตรา 36 บรรดาบทบัญญัติทั้งหลายนอกจากบทบัญญัติว่าด้วยค่าธรรมเนียมอันเป็นค่ารังวัดและค่าหลักเขตบนพื้นดินแห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับสัมปทานสำหรับสัมปทานที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้พระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับผู้รับสัมปทานดังกล่าว

มาตรา 36 ผู้ที่ได้รับสัมปทานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่แปลงสำรวจที่ยังมิได้มีการผลิตและขายหรือจำหน่ายปีโตรเลียมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้ การยื่นคำขอให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ และในการนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ พร้อมทั้งบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาใช้บังคับกับแปลงสำรวจนั้นทุกมาตรา เว้นแต่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับระยะเวลาสำรวจปีโตรเลียม ขนาดพื้นที่แปลงสำรวจตามสัมปทานและการคืน

พื้นที่ โดยให้ผู้รับสัมปทานยังคงมีสิทธิเช่นเดิมตามมาตรา 25 มาตรา 28 มาตรา 36 และ มาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช- บัญญัตินี้

การยื่นหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราช- บัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออธิบดีแล้ว ให้ผู้รับสัมปทานทำความตกลงกับรัฐบาล เกี่ยวกับการกำหนดค่าลดหย่อนพิเศษและการแสดงรายการเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษบทบัญญัติในหมวด 7 ทวิ แห่งพระราช- บัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยดำเนินการตาม ระเบียบที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่สามารถทำความตกลง ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ให้ถือว่าคำขอนั้น ไม่มีผล เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุมัติให้ขยายเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแต่ต้องไม่เกินกว่า หนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอ

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจให้ความยินยอมแก่ผู้รับสัมปทานที่ได้ยื่น คำขอตามมาตรานี้ และเมื่อรัฐมนตรีให้ความยินยอมแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับสัมปทาน ทราบ

ให้แปลงสำรวจในสัมปทานที่ผู้รับสัมปทานที่ได้ขอให้ใช้สิทธิและได้รับความยินยอม จากรัฐมนตรีตามมาตรานี้ อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ กับพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตั้งแต่ วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือแจ้งความยินยอมของรัฐมนตรีตามวรรคสาม และให้สัมปทาน เดิมของผู้รับสัมปทานยังคงใช้บังคับได้ไปพลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีการออกสัมปทานปิโตรเลียม เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานที่ยื่นคำขอเป็นผู้ที่ได้รับสัมปทาน

ในแปลงสำรวจบนบกในระหว่างวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2525 ถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ ให้ผู้รับสัมปทานดังกล่าวพ้นจากเงื่อนไขการชำระผลประโยชน์รายปีและโบนัสรายปี
ตามที่กำหนดในสัมปทาน

การเปลี่ยนแปลงสิทธิและหน้าที่ของผู้รับสัมปทานตามพระราชบัญญัตินี้ย่อมไม่
กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนใด ๆ ที่ผู้รับสัมปทานได้เสียหรือจะต้องเสีย
ให้แก่รัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในสัมปทานเดิม ก่อนวันที่สัมปทานเดิมจะสิ้นสุดลงตามวรรคสี่ และ
ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้รับสัมปทานในอันที่จะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ ากรัฐบาล

มาตรา 37 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

"อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอสัมปทาน	ฉบับละ	50.000 บาท
(2) ค่าสงวนพื้นที่แต่ละแห่ง	ตารางกิโลเมตรละ	200.000 บาทต่อปี
เศษของตารางกิโลเมตร ให้คิดค่าธรรมเนียมตามอัตราส่วน		
(3) ค่ารังวัด ตามความยาวของระยะที่วัด		
กิโลเมตรหรือเศษของกิโลเมตรละ		500 บาท
(4) ค่าหลักเขตบนพื้นดิน	หลักละ	1.000 บาท"

"บัญชีอัตราค่าภาคหลวง

		<u>ร้อยละ ของมูลค่าปิโตรเลียม</u> <u>ที่ขายหรือจำหน่ายในรอบเดือน</u>
ขั้นที่ 1	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขายหรือจำหน่ายได้ ในรอบเดือนไม่เกิน 60,000 บาเรล	5
ขั้นที่ 2	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขายหรือจำหน่ายได้ ในรอบเดือน ส่วนที่เกิน 60,000 บาเรล แต่ไม่เกิน 150,000 บาเรล	6.25
ขั้นที่ 3	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขายหรือจำหน่ายได้ ในรอบเดือน ส่วนที่เกิน 150,000 บาเรล แต่ไม่เกิน 300,000 บาเรล	10
ขั้นที่ 4	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขายหรือจำหน่ายได้ ในรอบเดือน ส่วนที่เกิน 300,000 บาเรล แต่ไม่เกิน 600,000 บาเรล	12.5
ขั้นที่ 5	ปริมาณปิโตรเลียมทุกชนิดที่ขายหรือจำหน่ายได้ ในรอบเดือน ส่วนที่เกิน 600,000 บาเรล	15

ปริมาณปิโตรเลียมที่ขายหรือจำหน่ายในรอบเดือน หมายถึง ปริมาณปิโตรเลียม
ทั้งหมดทุกชนิดที่ผู้รับสัมปทาน ขายหรือจำหน่ายได้ในเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการกำหนดปริมาณปิโตรเลียม ให้ถือว่าปริมาณความร้อนของ
ก๊าซธรรมชาติจำนวนสิบล้าน บี ที ยู มีค่าเทียบเท่าปริมาณปิโตรเลียมหนึ่งบาเรล "

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการพร้อมจะชี้แจงขอเชิญครับ

นางยุพา อุดมศักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางยุพา อุดมศักดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ปีโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปีโตรเลียม (ฉบับ
ที่ ...) พ.ศ. ขอชี้แจงว่า คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ
ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มอบหมายไปเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ.2530 เสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้ว โดยไม่มีผู้แปรญัตติคณะกรรมการใช้เวลาพิจารณาทั้งหมด 14 ครั้ง และได้เดินทางไป
ดูการเจาะสำรวจน้ำมันที่สุพรรณบุรี 1 ครั้ง คณะกรรมการได้พิจารณาแก้ไขร่างพระราช-
บัญญัติบางมาตราเพื่อให้ข้อความในร่างพระราชบัญญัติชัดเจนขึ้น และครอบคลุมเพื่อรักษา
ผลประโยชน์ของชาติให้มากขึ้นดังร่างที่ท่านสมาชิกทุกคนได้รับแล้ว ขอสภาได้โปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติปีโตรเลียม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ถ้าไม่ติดใจก็ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 5 มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานโทษนะครับ มาตรา 3 สักครู่นี้ไม่มี
ผู้สงวน มาตรา 5 มีผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข มี
ผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าไม่ติดใจก็ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 7 และมาตรา 8

ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 และมาตรา 11

ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 13 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 14 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) มาตรา 15 และมาตรา 16

ไม่มีการแก้ไข มาตรา 17 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) มาตรา 18 มาตรา 19

มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 และมาตรา 23 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 24 มาตรา 25

และมาตรา 26 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 27 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) มาตรา 28 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 29 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 30 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 31 มาตรา 32
มาตรา 33 และมาตรา 34 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีการแก้ไขนะครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ประธานโทษ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 35 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 36 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 37 ไม่มีการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียมไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราค่าภาคหลวง ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบร่างนะครับ ถ้าไม่มีการแก้ไขถ้อยคำที่ผิด
หรือข้อความที่ขัดแย้งกันก็ถือว่าจบการพิจารณาวันที่ 2 ต่อไปผมขอถามมติในวาระที่ 3 ว่า
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบนะครับ จบการ
พิจารณาในวาระที่ 4.4 นะครับ ขอบคุณกรรมาธิการ

ต่อไปวันที่ 4.5 ร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

กรรมวิธีการชุดเดียวกันนะครับ ขอเชิญกรรมวิธีการครับ

นางยุพา อุดมศักดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางยุพา อุดมศักดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาฉบับที่ 2 พร้อม
กับฉบับแรกตั้งที่ท่านสมาชิกทุกท่านมีอยู่ในมือแล้ว ขอสภาได้โปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12
มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบร่างนะครับ ถ้าไม่มีการแก้ไขถ้อยคำหรือ
ข้อความที่ขัดแย้งกันก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ 2 ผมขอถามมติในวาระที่ 3 นะครับ ว่า
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ มติที่ประชุมเห็นชอบครับ จบการ
พิจารณา ขอบคุณกรรมวิธีการครับ

ต่อไปวาระที่ 4.6 ร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับ
ที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 1177/2531

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท.10300

7 เมษายน 2531

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ

คณะกรรมการวิสามัญ 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	2. นายจักรพันธ์ หัตถียกุล
3. นายจำนงค์ โพธิสาโร	4. นายชาญชัย ไพรัชกุล
5. นายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์	6. นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ
7. นายบุญส่ง สมใจ	8. นายปภิต พัฒนกุล
9. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	10. นายปติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา
11. นายฉ้น บุญชิต	12. นายมนตรี คำนโพนบูลย์
13. นายมีชัย ฤชุพันธ์	14. นายระวี กิ่งคำวงศ์
15. นายระวี หิรัญโชติ	16. นายวโรทัย ภิญญสาสน์
17. ว่าที่ร้อยตรี วิชัย จิตรพิทักษ์เลิศ	18. นายวิรัช รัตนเศรษฐ์
19. นายสนั่น พยัคฆกุล	20. นายสมบูรณ์ สิทธิมนต์

21. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

22. นายอนุทิน ชาญวีรกูล

23. นายไกรสร กองงาม

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

มีชัย ฤชุพันธุ์

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันพุธที่ 16 กันยายน 2530 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธานคณะกรรมการ นายไฉรงค์ สุวรรณศิริ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง นายจำนงค์ โพธิสาโร เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง นายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายมนตรี ด่านไพบูลย์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ เป็นโฆษกคณะกรรมการ นายโอภาส ร่องเงิน เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง และนายระวี ทิรัญโชติ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง

2. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายเดชา วาณิชวโรตน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 กองประสานการพัฒนาชนบท สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี นายกรุงไกร ภักตร์โกมล รองอธิบดีกรมธนารักษ์ นายอุทัย พรหมหิตร ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง นายเผด็จชัย ยิ้มเนียม ผู้อำนวยการกองบริการกองทุนปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นายวิจิตร สกุลทัต ผู้อำนวยการกองนิติการ นายไพโรจน์ โลกนิยม หัวหน้า

ฝ่ายนิติการและระเบียบ กองนิติการ นางวัลวิศาห์ สุวรรณวัฒน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 กองวิชาการและแผนงาน นายพร คันวานิช เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 กองวิชาการและแผนงาน นายเทียมทัน อุณหะสุวรรณ นิตกร 5 กองนิติการ นางสาวพัชรรัตน์ กองวงสา นิตกร 5 กองนิติการ นายสถิตย์พงษ์ สุดชูเกียรติ นิตกร 5 กองนิติการ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และนายสุรัตน์ สืบเหล้ารบ รักษาการผู้อำนวยการกองวิชาการ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

3. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายทวี ชูทรัพย์ อธิบดีกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย นายผ่อง เล่งอี้ รองอธิบดีกรมป่าไม้ นายธำรงค์ ประกอบบุญ ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ นายสมาน ภูแพะ เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ 7 นายสมเทพ ลาขโรจน์ เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ 7 และนายไพรัช ธารไชย หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน 48 คน คือ

(1) พลเรือตรี กุมุท กมลนาวัน	(2) นายเกษม รุ่งธนเกียรติ
(3) นายจรัส พัวช่วย	(4) นายจำรัส มั่นนาโส
(5) พลโท จิตรพล ณ ลำปาง	(6) นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี
(7) นายเจริญ เขาวนประยูร	(8) นายชัย ชิดชอบ
(9) ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	(10) นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ
(11) นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	(12) นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์
(13) นายบุญชู โรจนเสถียร	(14) นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์
(15) นายประทีป นามประกาย	(16) นายประเทือง คำประกอบ
(17) นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์	(18) นายพินิจ จันทรสุนทร
(19) นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา	(20) นายมงคล จงสุทธนามณี

(21) นายมีชัย พันธุวร	(22) นายเรืองวิทย์ ลิกค์
(23) นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา	(24) พลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล
(25) นายวิชัย จันทร์เจริญ	(26) นายสนิท กุลเจริญ
(27) นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	(28) นายสมรรค ศรีจันทร์
(29) นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	(30) นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ
(31) นายสมักร สุนทรเวช	(32) นายสังข์ทอง ศรีธเรศ
(33) นายสัญญา สติรบุตร	(34) นายสีหนาท ภาชา
(35) นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร	(36) นายสุนทร นิลเกตุ
(37) เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล	(38) นายสุรพร คณัยตั้งตระกูล
(39) นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	(40) นายสุวิทย์ คุณกิตติ
(41) นายเสกสรร แสนภูมิ	(42) นายเสนีย์ มะดากะกุล
(43) นายทอง ศิริพันธุ์	(44) นายองอาจ เสนาธรรม
(45) นายอดิศักดิ์ ไก่กุลกานนท์	(46) นายอัมพล จันทร์เจริญ
(47) นายอุส่าห์ สระมาลา	(48) นายโอภาส พลศิลป์

อนึ่ง คำแปรญัตติของ พลเรือตรี ภูมิท กมลนาวัน นายเจริญ เขาวนประยูร ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ นายพินิจ จันทร์สุรินทร์ นายมงคล จงสุทธานามณี นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา นายเรืองวิทย์ ลิกค์ พลอากาศโท วิจิตร ศิริกุล นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ นายสุนทร นิลเกตุ เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูล นายสุรพร คณัยตั้งตระกูล นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล นายเสกสรร แสนภูมิ นายทอง ศิริพันธุ์ นายองอาจ เสนาธรรม นายอุส่าห์ สระมาลา และนายโอภาส พลศิลป์ ถือว่า ได้ตกไปตามข้อบังคับ ฯ ข้อ 81

5. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ และพลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ นายสีหนาท ภาชา

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นายสมิคร สุนทรเวช

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ นายบุญชู โรจนเสถียร นายจำรัส มัชฌนาโส

นายจรัส พัวช่วย นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ นายสมรรค ศิริจันทร์

และนายเสนีย์ มะดากะกุล ขอแปรญัตติแก้ความในบทนิยามคำว่า

"เกษตรกร" เป็นดังนี้

" "เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

เป็นหลัก และให้กำหนดว่าผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ต้องมีที่ดินทำกินหรือมีแหล่งเพาะปลูกพืชไร่ พืชสวน หรือ

เลี้ยงสัตว์

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ ขอแปรญัตติแก้ความในบทนิยาม
คำว่า "เกษตรกร" เป็นดังนี้

" "เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก
และให้หมายดังต่อไปนี้ถึง ผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมตาม
โครงการที่คณะกรรมการกำหนด ดังที่ตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
ดังที่ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ ขอแปรญัตติแก้ความในบทนิยามคำว่า
"เกษตรกร" เป็นดังนี้

" "เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก
และให้หมายความรวมถึงผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามโครงการ
ที่คณะกรรมการกำหนด ดังที่โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีดังที่ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายสัญญา สติบุตร ขอแปรญัตติแก้ความในบทนิยามคำว่า
"เกษตรกร" เป็นดังนี้

" "เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก
หรือผู้ที่สำเร็จวิชาทางการเกษตร และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ประสงค์จะ
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนด ดังที่โดย
ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีดังที่ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	<u>ผู้แปรญัตติขอสงวน</u>
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
พลโท จิตรพล ณ ลำปาง	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	<u>ผู้แปรญัตติพอใจ</u>

นายบุญเทียม เชมมาภิรัตน์ นายสนิท กุลเจริญ นายชัยสิทธิ์
ภูวภิรมย์ขวัญ นายสมัคร สุนทรเวช นายสัญญา สติรบุตร นายปิยะณัฐ
วิชราภรณ์ นายบุญชู โรจนเสถียร นายจำรัส มัณนาโส นายจรัส พัวช่วย
นายสมรรค ศิริจันทร์ และนายเสนีย์ มะดากะกุล ขอแปรญัตติข้อความออก
 ทั้งมาตรา โดยให้คงใช้บทนิยามคำว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ใน
 มาตรา 4 ของพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 ดังนี้
 " "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" หมายความว่ารวมถึง คณะกรรมการ
 ปฏิรูปที่ดินกรุงเทพมหานครด้วย "

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 5

มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ นายประเทือง คำประกอบ

และพลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี นายอัมพล จันทร์เจริญ

นายประทีป นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีเวศ นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ นายเกษม รุ่งธนเกียรติ นายสุวิทย์ คุณกิตติ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ และนายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12 วรรคหนึ่งไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เชมมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12 และ

มาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน /อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง /อธิบดีกรมป่าไม้ /อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน /อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัด /ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการและกรรมการอื่นอีกแปดเจ็ดสิบเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเสียคน และผู้แทนเกษตรกรสืบจากทุกจังหวัด ให้เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัด ขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด ปลัดจังหวัด /ปลัดจังหวัด ปลัดจังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นกรรมการ และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน กรรมการอื่นอีกสิบสองคน

มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 วรรคสอง เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัด ขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด ปลัดจังหวัด /ปลัดจังหวัด ปลัดจังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นกรรมการ และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน กรรมการอื่นอีกสิบสองคน

ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธานและปฏิบัติหน้าที่สืบต่อไป เป็นประธานและ
เลขานุการ/ จากผู้แทนเกษตรกร"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร นายสีหนาท ภาชา

และนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12
และมาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวง
มหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดี
กรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน
อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดี
กรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดี
กรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมธนารักษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการและ
กรรมการอื่นอีกแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสี่คน และ
ผู้แทนเกษตรกรสี่คน ให้เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
เป็นกรรมการและเลขานุการ

เพื่อให้ได้สิทธิตามที่เกษตรกรได้กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา ๕๕ ให้
บังคับใช้ในส่วนที่ผู้แทนเกษตรกรได้ให้เหตุผลสมควรที่ควรกำหนดเขตปฏิรูป
ปฏิรูปที่ดินสืบต่อไปสำหรับเกษตรกรได้"

มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 ว/ร/ค/ส/อ/ง เมื่อได้มีพระราช-
กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่ง
อำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตร
จังหวัด ปลัดจังหวัด ประมงจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชยจังหวัด
พัฒนาการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ราชพัสดุ
จังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนธนาคารเพื่อ
การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งเป็นกรรมการ และปฏิรูปที่ดินจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ ขอแปรญัตติคัดความออกทั้งมาตรา โดยให้
คงใช้ความในมาตรา 12 และมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 ดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวง
มหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรม
ส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดินและผู้จัดการ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการ และกรรมการ
อื่นอีกเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสี่คนและผู้แทนเกษตรกร
สามคน ให้เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นกรรมการ
และเลขานุการ

มาตรา 13 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตาม
 มาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มี
 คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัด
 นั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการ
 จังหวัด เป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรม-
 จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้จัดการสาขาธนาคารเพื่อการเกษตร
 และสหกรณ์การเกษตร และนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
 เกษตรกรรม เป็นกรรมการและกรรมการอื่นอีกสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
 จากผู้แทนเกษตรกร "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12
 และมาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม
 ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน
 กรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัด
 กระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน
 อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน
 อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์การเกษตร อธิบดีกรม
 ส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดี
กรมบัญชีกลาง เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการ
 สำนักงานประมาณ และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
 เกษตร เป็นกรรมการและมีกรรมการอื่นอีกแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

จากผู้ทรงคุณวุฒิสี่คน และผู้แทนเกษตรกรรมสี่คนโดยให้เลขาธิการสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้
บังคับในท้องที่ที่ผู้แทนเกษตรกรรมได้ให้คำแนะนำแก่ที่ประชุมที่ประชุม
ปฏิรูปที่ดินจังหวัดสำหรับท้องที่ที่กำหนดแล้ว

มาตรา 13 ภายหลังใช้บังคับมาตรา 12 มาตรา 25 เมื่อได้มีพระราช-
กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตท้องที่
อำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ประจำจังหวัดนั้นขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูป
ที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ
ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ประมงจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชยจังหวัด
พัฒนาการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ราชพัสดุ
จังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทน
กรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
นายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และผู้แทนเกษตรกร
ในจังหวัดนั้นอีกสี่ไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็น
กรรมการ และปฏิรูปที่ดินเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมัคร สุนทรเวช นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ นายบุญชู
โรจนเสถียร นายจำรัส มั่นนาโส นายจรัส พัวช่วย นายบุญเทียม
เขมาภีร์ตัน นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ นายสมรรถ ศิริจันทร์ และ
นายเสนีย์ มะดากะกุล ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12 และมาตรา 13
เป็นดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริม อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมข้าว ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ปรึกษาปลัดกระทรวง และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเสียคน และผู้แทนเกษตรกรสี่สามคน ให้เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด ปลัดจังหวัดจังหวัด ปลัดจังหวัดจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดิน

มาตรา 13 ภายหลังใช้บังคับมาตรา 12 มาตราสอง เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด ปลัดจังหวัดจังหวัด ปลัดจังหวัดจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดิน

เพื่อเกษตรกรรม และสัญญาเช่าที่ดินทำกินในจังหวัดนั้นซึ่งที่ดินนั้นเป็นกรรมกร
และกรรมกรอื่นอีกสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมกร จากผู้แทน
เกษตรกร และให้ปฏิรูปที่ดินจังหวัดเป็นกรรมกรและเลขานุการ "

ผู้แปรญัตติ ขอสงวน

นายสัญญา สติรบุตร ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 12 และ
มาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และผู้แทนเกษตรกรจังหวัดโดยการคัดเลือกจากเกษตรกรจังหวัดละหนึ่งคน เป็นกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง ให้โดยมีเลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

[illegible]

มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 วรรคสอง เมื่อได้มีพระราช-
 กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่ง
 อำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
 ประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน
 จังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการการเป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด
ปลัดจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาการ
จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด คลังจังหวัด
ราชพัสดุจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน
ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นายอำเภอในท้องที่ที่มี
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน
ซึ่งรัฐมนตรีผู้แทนเกษตรอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ซึ่งนายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรมแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้ปฏิรูปที่ดินจังหวัด โดยมีเกษตรจังหวัด
เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ และนายสีหนาท ภาษา ขอแปรญัตติ
 แก่ความในมาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 วรรคสอง เมื่อได้มีพระราช-
 กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่ง
 อำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
 ประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน
 จังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เกษตร
จังหวัด ปลัดจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด

พัฒนาการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทน
กรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร นายอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
คณะกรรมการสภาตำบล และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน
ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และปฏิรูปที่ดินจังหวัด เป็นกรรมการและ
เลขานุการ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี นายอัมพล จันทร์เจริญ

นายประทีป นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีเวศ นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ นายเกษม รุ่งธนเกียรติ นายสุวิทย์ คุณกิตติ
นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ และนายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร ขอแปรญัตติ
แก้ความในมาตรา 13 เป็นดังนี้

"มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 วรรคสอง เมื่อได้มี
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขต
อำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรมประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการ
ปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ
เกษตรจังหวัด ปลัดจังหวัด ประมงจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด
พัฒนาการจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทน
กรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร นายอำเภอและคณะกรรมการสภาตำบลในท้องที่ที่มีการ
ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน ซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และปฏิรูปที่ดินจังหวัด เป็นกรรมการและ
เลขานุการ "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 6

มีการแก้ไข

นายประเทือง คำประกอบ และพลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ และนายสีหนาท ภาชา ขอแปรญัตติ
แก้ความเป็นดังนี้

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือ
เขตของตำบลหรืออำเภอเป็นหลัก โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน
ในเขตท้องที่อำเภอที่มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง
หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพหรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่น
ประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ~~ที่ดินที่ผู้มีผลผลิตต่อได้ต่ำเป็น~~
~~เกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในท้องที่ที่หนดเขตก่อนหลัง~~ ที่ดินที่จะกำหนด
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล
เข้าไปด้วย"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมัคร สุนทรเวช นายปิยะณัฐ วัชรารมณ์ นายบุญชู
โรจนเสถียร นายจำรัส มัธนาโส นายจรัส พัวช่วย นายบุญเทียม
เขมาภีร์ตัน นายชัยสิทธิ์ ภาภิรมย์ขวัญ นายสมรรถ ศิริจันทร์ และ
นายเสนีย์ มะดากะกุล ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือ
เขตของตำบลหรืออำเภอเป็นหลัก โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน
ในเขตท้องที่อำเภอที่มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเองหรือ
มีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพหรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบ

เกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำเป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในการกำหนดเขตก่อนหลัง ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเขตของตำบลหรืออำเภอเป็นหลัก โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินในเขตท้องที่อำเภอที่มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพหรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่น ประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำเป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในการกำหนดเขตก่อนหลัง ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย "

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ และนายสัญญา สัตถิบุตร ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเขตของตำบลหรืออำเภอเป็นหลัก โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินในเขตท้องที่อำเภอที่มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่น ประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำเป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในการกำหนดเขตก่อนหลัง ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย "

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็น เขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเขตตำบล/หรืออำเภอเป็นหลัก โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินในเขตท้องที่อำเภอที่มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำเป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในการกำหนดเขตก่อนหลัง ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 7

มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ พลโท จิตรพล ณ ลำปาง และ

นายประเทือง คำประกอบ

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร

นายสีหนาท ภาชา นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นายสนิท กุลเจริญ

นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ และนายสัญญา สติรบุตร ขอแปรญัตติตัดความ

ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 8

มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ และพลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอแก้ไขความใน (4) ของมาตรา 26 เป็นดังนี้

"(4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรืออุทยานแห่งชาติ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในที่ดินส่วนใดแล้ว เมื่อ ส.ป.ก. จะนำที่ดินแปลงใดในส่วนนั้นไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินมีผลเป็นการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติในที่ดินส่วนแปลงนั้น และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจเข้าที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนตามกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ"

นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พ้นชูร และนายเปรม มาลากุล ณ
อยุธยา ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 26 (1) ออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(4) นายสมศักดิ์ ขาญด้วยกิจ ขอแปรญัตติตัดความใน มาตรา 26 (4) ออกทั้งหมด และแก้ความในมาตรา 26 (2) เป็นดังนี้

"(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการ ของทางราชการ เมื่อ~~ที่~~~~การ~~~~นั้น~~~~ได้~~~~แล้ว~~ ให้~~การ~~~~นั้น~~~~มี~~~~ผล~~~~แล้ว~~ ให้~~การ~~~~นั้น~~~~มี~~~~ผล~~~~แล้ว~~ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามกฎหมายว่าด้วยที่

ราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสีหนาท ภาชา ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 26 (1)

และ (4) ออกทั้งหมด และแก้ความในมาตรา 26 (2) เป็นดังนี้

"(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการของทางราชการ เมื่อกระทรวงการคลังได้ให้คำสั่งขึ้นส่งคณะกรรมการมีมติเห็นชอบแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 26 (4) ออก

ทั้งหมด และแก้ความในมาตรา 26 (2) เป็นดังนี้

"(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการของทางราชการ เมื่อกระทรวงการคลังได้ให้ความยินยอมแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสัญญา สติบุตร ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 26 (2) และ (3) เป็นดังนี้

"(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการของทางราชการ เมื่อกระทรวงการคลังได้ให้ความยินยอมแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีข้อกำหนดการถอนสภาพตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและตามประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ ส.ป.ก.มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้

ในกรณีที่ทางราชการยังต้องใช้ที่ดินตอนใดเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะต่อไป ให้คณะกรรมการจัดที่ดินเพื่อใช้ตามความจำเป็น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(3) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า หรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่น ตามกฎหมายที่ดินและที่ดินนั้นอยู่นอกเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี

นายอัมพล จันทร์เจริญ นายประทีป นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีธเรศ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง นายอดิศักดิ์ โมกุลกานนท์ นายเกษม

รุ่งธนเกียรติ นายสุวิทย์ คุณกิตติ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ และ

นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 26 (4) ออก
ทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติข้อความออกทั้งมาตรา
โดยให้คงใช้ข้อความในมาตรา 26 ของพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ดังนี้

"มาตรา 26 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินใช้
บังคับในท้องที่ใดแล้ว

(1) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือได้
เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันก็ดี หรือพลเมืองยัง
ใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ หรือยังไม่เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับ
พลเมืองใช้ร่วมกัน เมื่อได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนโดย
คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็ดี ให้พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้น มีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมาย
ที่ดิน และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรมได้

(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้น มีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน สำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ให้พระราช-
กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้น มีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณ-
สมบัติของแผ่นดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมาย
ที่ดินและให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรมได้

ในกรณีที่ทางราชการยังต้องใช้ที่ดินคอนไคเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะต่อไป ให้คณะกรรมการจัดที่ดินเพื่อใช้ตามความจำเป็น โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(3) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า หรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมา เป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดิน และที่ดินนั้นอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือเขตที่ดินที่ได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้ถาวร มติคณะรัฐมนตรี ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 9

มีการแก้ไข

พลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ นายสีหนาท ภาชา นายบุญเทียม

เขมาภีร์ตัน นายสนิท กุลเจริญ นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ นายสัญญา

สถิตบุตร นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี นายอัมพล จันทร์เจริญ นายประทีป

นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีธเรศ นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง นายอดิศักดิ์

โกศลกุลกานนท์ นายเกษม รุ่งธนเกียรติ นายสุวิทย์ คุณกิตติ นายสมศักดิ์

เกียรติสุนนท์ และนายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร ขอแปรญัตติตัดความออกทั้ง

มาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 10

ไม่มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทน์เจริญ และนายประเทือง คำประกอบ

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร

นายสีหนาท ภาชา และนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ขอแปรญัตติคัด
ความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 11

มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทน์เจริญ นายประเทือง คำประกอบ พลโท จิตรพล
ณ ลำปาง นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี นายอัมพล จันทน์เจริญ
นายประทีป นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีธเรศ นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ นายเกษม รุ่งธนเกียรติ นายสุวิทย์ คุณกิตติ
นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ และนายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ และนายสีหนาท ภาชา ขอแปรญัตติ
แก้ความเป็นดังนี้

"มาตรา 30 บรรดาที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก.ได้มาให้
ส.ป.ก.มีอำนาจจัดให้เกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกรเช่าหรือเช่าซื้อได้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ตาม
ขนาดการถือครองในที่ดินดังกล่าวต่อไปนี้

(1) จำนวนที่ดินไม่เกินตั้งแต่ห้าสิบไร่ไม่เกินสองร้อยไร่สำหรับ
เกษตรกรและบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งประกอบเกษตรกรรมอย่างอื่น
นอกจากเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ใหญ่ตาม (2)

(2) จำนวนที่ดินไม่เกินตั้งแต่หนึ่งร้อยไร่ไม่เกินสี่ร้อยไร่ สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งใช้ประกอบเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ใหญ่ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

(3) จำนวนที่ดินที่คณะกรรมการเห็นสมควร สำหรับสถาบันเกษตรกร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประเภทและลักษณะการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกรนั้น ๆ

นอกจากการจัดที่ดินให้แก่บุคคลตาม (1) (2) และ (3) ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจจัดที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุคคลใดเช่า เช่าซื้อ ซื้อ หรือเข้าทำประโยชน์ เพื่อใช้สำหรับกิจการอื่นที่เป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้ ทั้งนี้ ตามขนาดการถือครองในที่ดินที่คณะกรรมการเห็นสมควร ส่วนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตหรือการให้ผู้ได้รับอนุญาตถือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

การจัดที่ดินให้เช่าหรือเช่าซื้อตามกฎหมายนี้ไม่ผูกมัดให้ขั้วสันแห่งกฎหมายเกี่ยวกับทางดินตามกฎหมายเช่าหรือเช่าซื้อ และสิทธิทางเช่าหรือเช่าซื้อดังกล่าวจะไม่ผูกมัดกับนิติบุคคลและได้ตกทอดทางมรดก เว้นแต่จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติคัดความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมัคร สุนทรเวช นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ นายบุญชู
โรจนเสถียร นายจำรัส มัชฌนาโส นายจรัส พัวช่วย นายบุญเทียม
เขมาภีร์คณ นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ นายสมรรถ ศิริจันทร์
และนายเสนีย์ มะดากะกุล ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 30 วรรคสอง
ออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร นายสีหนาท ภาชา และ
นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา 30
วรรคสาม ออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ และนายสัญญา
สถิรบุตร ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา 30 วรรคแรกโดยให้ใช้ความเดิมใน
มาตรา 30 วรรคแรก ของพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
พ.ศ.2518 ดังนี้

"มาตรา 30 ในเขตปฏิรูปที่ดิน ถ้าเป็นที่ดินของรัฐซึ่งมีจำนวน
เนื้อที่ตั้งแต่หนึ่งหมื่นไร่ขึ้นไปให้คณะกรรมการจัดให้สถาบันเกษตรกรเช่า
ระยะยาว ถ้าเป็นที่ดินของรัฐซึ่งมีจำนวนเนื้อที่ไม่ถึงหนึ่งหมื่นไร่ คณะ
กรรมการจะให้สถาบันเกษตรกรหรือเกษตรกรเช่าระยะยาวก็ได้ แต่จะโอน
สิทธิในที่ดินของรัฐนั้นมิได้ แต่ถ้าเป็นที่ดินที่ได้มาโดยการจัดซื้อหรือเวนคืน
คณะกรรมการจะให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเช่าระยะยาวหรือเช่าซื้อ
ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย จันทร์เจริญ
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ นายสีหนาท ภาชา นายชัย ชิดชอบ
นายมีชัย พันธ์วร นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี
นายอัมพล จันทร์เจริญ นายประทีป นามประกาย นายสังข์ทอง ศรีธเรศ
นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ นายเกษม รุ่งธนเกียรติ
นายสุวิทย์ คุณกิตติ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ และนายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร
ขอแปรญัตติตัดความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"มาตรา 32 ถ้า ส.ป.ก. ได้จัดซื้อหรือเวนคืนที่ดินได้มาโดย
ประการอื่นซึ่งที่ดินแปลงใด เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้
สิทธิของผู้เช่าที่ดินแปลงนั้นตามสัญญาเช่าหรือตามกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมเป็นอันสิ้นสุดลง"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสัญญา สติรบุตร ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"มาตรา 32 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินใน
บังคับในท้องที่ใด ถ้าและ ส.ป.ก. ได้จัดซื้อหรือเวนคืนที่ดินได้มาโดย
ประการอื่นซึ่งที่ดินแปลงใดเพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมแล้ว ให้
สิทธิของผู้เช่าที่ดินแปลงนั้นตามสัญญาเช่าหรือตามกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดิน
เพื่อการเกษตรกรรมเป็นอันสิ้นสุดลง"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย จันทร์เจริญ และพลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร
นายสีหนาท ภาชา นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นายสนิท กุลเจริญ
นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ และนายสัญญา สติบุตร ขอแปรญัตติข้อความ
 ออกทั้งมาตรา โดยให้คงความเดิมในมาตรา 36 วรรคสาม ของพระราช-
 บัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 ดังนี้

"บรรดาที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้ให้
 ส.ป.ก.เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 14

ไม่มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธ์วร
นายสีหนาท ภาชา และนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ขอแปรญัตติตัด
 ความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 15

มีการแก้ไข

นายวิชัย จันทร์เจริญ พลโท จิตรพล ณ ลำปาง

และนายประเทือง คำประกอบ

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"ที่ราชพัสดุที่กระทรวงการคลังได้มาเนื่องจากการจัดซื้อของ
ส.ป.ก.หรือมีผู้ยกให้แก่ ส.ป.ก.เพื่อดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้กระทรวงการคลัง
ดำเนินการโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. เพื่อใช้ในการ
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัย ชิดชอบ นายมีชัย พันธุมร นายสีหนาท ภาชา

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นายสนิท กุลเจริญ นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ

และนายสัญญา สติวรบุตร ขอแปรญัตติคัดความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา 16

ไม่มีการแก้ไข

พลโท จิตรพล ณ ลำปาง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ขอแปรญัตติแก้ความเป็นดังนี้

"ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายกรัฐมนตรี
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสนิท กุลเจริญ นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ และนายสัญญา

สติวรบุตร ขอแปรญัตติคัดความออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

6. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการ
วิสามัญได้พิจารณาเห็นสมควรตั้งเป็นข้อสังเกตดังนี้

การใช้ประโยชน์จากเอกสารสิทธิ

จากการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญในเรื่องเอกสารสิทธิได้
รับทราบว่าเอกสารสิทธิที่ราษฎรจะได้รับจากการปฏิรูปที่ดินนั้นเป็นเอกสารสิทธิที่ไม่สามารถนำไป
จำหน่ายจ่ายโอนแก่กันได้ เป็นผลให้ราษฎรไม่สามารถนำเอกสารสิทธิดังกล่าวไปค้ำประกัน
หนี้เงินกู้จากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ ดังนั้นเพื่อให้ราษฎรได้มีโอกาสจัดหาเงินทุนหมุนเวียน
ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพื่อเลี้ยงชีพตนเอง รัฐบาลควรจะมีนโยบายส่งเสริมให้
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จัดหาแหล่งเงินกู้ให้กับราษฎรในเขตการปฏิรูป
ที่ดิน โดยพิจารณาผ่อนผันให้ราษฎรสามารถนำเอกสารสิทธินี้ไปใช้ประโยชน์ในการค้ำประกัน
หนี้เงินกู้จากสถาบันทางการเงินนั้น ๆ ได้

7. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

ประเทือง วิจารณ์ปรีชา

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" "เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก และให้หมายความรวมถึงผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมตาม โครงการที่คณะกรรมการกำหนด ด้วยตามเห็นชอบของคณะกรรมการหรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาด้วย "

มาตรา 4 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ประธานชุมชนสหกรณ์แห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการกลางกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินแปดเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ และผู้แทนเกษตรกรสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ให้เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในท้องที่กรุงเทพมหานครแล้ว ให้คณะกรรมการทำหน้าที่คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสำหรับกรุงเทพมหานครด้วย

มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 12 วรรคสอง เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา 25 ใช้บังคับในเขตอำเภอหนึ่งอำเภอใดในจังหวัดใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัดขึ้นคณะหนึ่งในจังหวัดนั้น เรียกว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ เกษตรจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด ประมงจังหวัด ป่าไม้จังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาการจังหวัด สหกรณ์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นายอำเภอ

และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอในท้องที่ที่มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และผู้แทนเกษตรกรในจังหวัดนั้นอีกสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและปฏิรูปที่ดินจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ "

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การกำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามวรรคหนึ่งตามปกติให้กำหนดเฉพาะที่ดินที่จะดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมแต่ในกรณีที่จะให้ถือเขตของตำบลหรืออำเภอเป็นหลักก็ได้ โดยให้ดำเนินการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินในเขตท้องที่อำเภอซึ่งมีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพหรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำเป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับความสำคัญในการกำหนดเขตก่อนหลัง ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมิให้รวมที่ดินในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล เข้าไปด้วย "

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 25 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518

"มาตรา 25 ทวิ ถ้าที่ดินที่ ส.ป.ก.ได้มาตั้งเป็นแปลงเล็กแปลงน้อยและมิได้ในท้องที่ซึ่งยังไม่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินไว้บังคับ ให้ ส.ป.ก. มีอำนาจดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในที่ดินนั้น ตามพระราชบัญญัตินี้เสมือนว่าเป็นที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน โดยไม่ต้องดำเนินการกำหนดเขตที่ดินในท้องที่นั้นให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินตาม มาตรา 25 "

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 26 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินไว้บังคับในท้องที่แล้ว

(1) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันก็ดี หรือพลเมืองยังใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ หรือยังไม่เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เมื่อได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน โดยคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็ดี ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าวโดยมิต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้

(2) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการของทางราชการ เมื่อกระทรวงการคลังได้ให้ความยินยอมแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมิต้องดำเนินการถอนสภาพตามกฎหมายว่าด้วยราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้

(3) ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งเป็นกร้างว่างเปล่า หรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยอื่น ตามกฎหมายที่ดินและที่ดินนั้นอยู่นอกเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้

(4) ถ้าเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมในที่ดินส่วนใดแล้วเมื่อ ส.ป.ก. จะนำที่ดินแปลงใดในส่วนนั้นไปใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินมีผลเป็นการยกป่าสงวนแห่งชาติในที่ดินส่วนแปลงนั้น แล้วให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนตามกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตาม (4) ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
และมีอำนาจในการให้เช่าที่ดินอันเป็นป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าวได้ และให้ค่าเช่าที่ได้มาตก
เป็นของกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 26 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518

มาตรา 26 ทวิ ที่ดินที่ ส.ป.ก. มีอำนาจนำพาไว้ในที่ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้นผู้ครอบครองที่ดินภายในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน จะขอมีสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจาก ส.ป.ก. ข้อห้ามดังกล่าวไม่รวมถึงผู้ที่ได้แจ้งการครอบครองโดยชอบแล้วตามกฎหมายให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน หรือตามประมวลกฎหมายที่ดินก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นใช้บังคับ"

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518

"ในการจัดซื้อที่ดินตามมาตรานี้ ถ้าเจ้าของที่ดินประสงค์จะขายที่ดินของตนให้ทั้งหมด ก็ให้ ส.ป.ก. มีอำนาจจัดซื้อได้"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 30 บรรดาที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก. ได้มา ให้ ส.ป.ก. มีอำนาจจัดให้เกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกรเช่าหรือเช่าซื้อได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ตามขนาดการถือครองในที่ดินดังกล่าวต่อไปนี้

(1) จำนวนที่ดินไม่เกินห้าสิบไร่ สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งประกอบเกษตรกรรมอย่างอื่นนอกจากเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ใหญ่ตาม (2)

(2) จำนวนที่ดินไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งใช้ประกอบเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ใหญ่ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

(3) จำนวนที่ดินที่คณะกรรมการเห็นสมควร สำหรับสถาบันเกษตรกร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประเภทและลักษณะการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกรนั้น ๆ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการจัดให้เกษตรกร และเป็นที่ดินที่คณะกรรมการกำหนดมิให้มีการโอนสิทธิในที่ดินก็ให้จัดให้เกษตรกรเช่า ในกรณีอื่นให้จัดให้เกษตรกรเช่าหรือเช่าซื้อตามที่เกษตรกรแสดงความจำนง ถ้าเป็นการจัดให้สถาบันเกษตรกร ให้จัดให้สถาบันเกษตรกรเช่า

บรรดาที่ดินที่ ส.ป.ก.ได้มา ถ้าเป็นที่ดินของรัฐและมีเกษตรกรถือครองอยู่แล้ว เกินจำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่งก่อนเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อเกษตรกรดังกล่าวยื่นคำร้องและยินยอมชำระค่าเช่า หรือค่าชดเชยที่ดิน ในอัตราหรือจำนวนที่เพิ่มขึ้นตามที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับที่ดินส่วนที่เกินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการจัดที่ดินให้เกษตรกรเช่า หรือจัดสรรให้แล้วแต่กรณีตามจำนวนที่เกษตรกรถือครองได้ แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสองร้อยห้าสิบไร่ ในการกำหนดอัตราค่าเช่า หรือค่าชดเชยที่ดินดังกล่าว ต้องคำนึงถึงระยะเวลาและวิธีการที่เกษตรกรได้ที่ดินนั้นมา ความสามารถในการทำประโยชน์ ประเภทของเกษตรกรรม และการทำประโยชน์ที่ได้ทำไว้แล้วในที่ดินนั้น

ในการจัดที่ดินให้เกษตรกรตามวรรคสาม ถ้าเกษตรกรได้เข้าครอบครองที่ดินดังกล่าวก่อน พ.ศ. 2510 ให้เรียกเก็บเฉพาะค่าธรรมเนียมในการโอนและรังวัดและค่าปรับปรุงพัฒนาที่ดินที่ ส.ป.ก.ดำเนินการให้ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าสิบไร่

นอกจากการจัดที่ดินให้แก่บุคคลตาม (1) (2) และ (3) ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจจัดที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุคคลใดเช่า เช่าซื้อ ซื้อ หรือเช่าทำประโยชน์เพื่อใช้

สำหรับกิจการอื่นที่เป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้ ทั้งนี้ ตามขนาดการถือครองในที่ดินที่คณะกรรมการเห็นสมควร ส่วนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตหรือการให้ผู้ได้รับอนุญาตถือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

การจัดที่ดินให้เช่าหรือเช่าซื้อตามมาตรา 32 ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเช่า หรือเช่าซื้อ และสิทธิการเช่าหรือเช่าซื้อดังกล่าวจะโอนแก่กันมิได้ แต่ หรือ ไม่ได้ ยกเว้นการโอนทางมรดก เว้นแต่จะเขียนไป ได้เฉพาะตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 32 ถ้า ส.ป.ก. ได้ที่ดินแปลงใดมาโดยการจัดซื้อหรือเวนคืนหรือได้มาโดยประการอื่นซึ่งที่ดินแปลงใดตามมาตรา 25 ทวิ เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้สิทธิของผู้เช่าที่ดินแปลงนั้นตามสัญญาเช่าหรือตามกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นอันสิ้นสุดลง"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 36 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518

"มาตรา 36 ทวิ บรรดาที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ใด ๆ ที่ ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้มาโดยประการอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มิให้ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินมีอำนาจออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเกี่ยวกับที่ดินของ ส.ป.ก.ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามที่ ส.ป.ก.ร้องขอ"

มาตรา 15 ที่ราชพัสดุที่กระทรวงการคลังได้มาเนื่องจากการจัดซื้อของ ส.ป.ก. หรือมีผู้ยกให้แก่ ส.ป.ก. เพื่อดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงการคลังดำเนินการโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ การโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวมิให้นำความในมาตรา 8 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับ และให้ดำเนินการโอนตามประมวลกฎหมายที่ดิน

บรรดานิติกรรมใด ๆ ที่ได้กระทำเกี่ยวกับที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้คงมีผลใช้ได้ต่อไป

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการพร้อมเชิญครบ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ในชั้นนี้กรรมการยังไม่มีอะไรจะแถลงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนคำแปรญัตติ คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ ชานุด้วยกิจ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ชานุด้วยกิจ ส.ส.ระยอง พรรคสหประชาชาติ โดย ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับคำจำกัดความมาตรา 3 คำว่า เกษตรกร หมายความว่าอย่างไรนั้น ตามร่างเดิม เกษตรกร หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ผมได้ขอให้ตัดข้อความคำว่า "และให้ หมายความว่ารวมถึงผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย" ทั้งนี้ผมเห็นว่าอาชีพเกษตรกรหรือผู้เป็นเกษตรกรนั้น เป็นอาชีพหลักของประเทศ และก็มีบุคคลผู้ประกอบอาชีพขณะนี้ถึง 85 เปอร์เซ็นต์ และคนพวกนี้นั้นทำเลี้ยงชาติเลี้ยงบ้านเลี้ยงเมือง เราอยู่ได้มาก็เพราะเกษตรกร แทนที่เรา รัฐบาลจะได้สนับสนุนเกษตรกรให้ล้มดาอำปากได้ ให้เขามีสิทธิอะไรได้ทั้งหลาย และก็ควรอย่างยิ่งที่จะสงวนอาชีพของเขาเอาไว้เพื่อเขาเหล่านั้น แต่รัฐบาลเองกลับจะลิดรอนแล้วก็เปิดช่องว่างให้ผู้ที่ไม่มีอาชีพเป็นเกษตรกรอย่างแท้จริงกลับได้มาแย่งอาชีพหรือแย่งแผ่นดินของเขา ท่านประธานที่เคารพครับ ในโลกนี้มีอยู่ 10 ประเทศที่มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก

ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในโลก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเป็นโอกาสอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะสนับสนุนเกษตรกรรมเหล่านี้ และในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศไทยของเราก็เป็นอันดับ 1 ที่มีอาชีพเกษตรกรรม มีอาชีพด้านนี้มาแล้วก็ส่งบำรุงหรือว่าผลิตผลให้แก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมาเป็นเวลานานมาแล้ว เราอยู่ได้ก็เพราะเกษตรกรรมแท้ ๆ แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้นั้นแทนที่จะสงวนแผ่นดินหรือสงวนอาชีพให้เกษตรกรรมอย่างแท้จริง กลับบัญญัติให้บุคคลผู้อื่น ซึ่งมีความประสงค์จะเป็นเกษตรกรหรือทำอาชีพนี้กลับมีสิทธิที่จะมาด้วย ผมได้รับคำชี้แจงจากกรรมาธิการว่า คำว่า ผู้ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมนั้นท่านหมายความว่า บัดนี้ลูกหลานของเราเรียนจบแล้วไม่มีงานการทำ นิสิต นักศึกษาจำนวนมาก เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านั้นแหละที่จะมารับภาระหรือว่ามารับสิทธิที่จะเป็นเกษตรกรต่อไป ซึ่งเรื่องนี้นั้นผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าแทนที่จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรรมนั้น คำว่า "ผู้" ในที่นี้ ท่านชี้แจงว่าหมายถึงคน ไม่ได้หมายถึงนิติบุคคลด้วย ผมเองนั้นก็ไม่ได้เห็นด้วย เพราะคำว่าผู้นั้นก็หมายถึงคน ผู้จะหมายถึงใครไม่ได้ ผู้ก็หมายถึงคน คนก็หมายถึงคนธรรมดาและนิติบุคคลไปด้วย เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่าผู้นี้หมายถึงคนเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงนิติบุคคลด้วย ซึ่งขณะนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่านิติบุคคลนั้นกำลังจะคืบคลานเข้ามาเป็นเจ้าของประเทศไทย 49 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเกษตร หรือที่ทำกิน หรือแผ่นดินไทยโดยนิติบุคคลนั้นสามารถที่จะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ถึง 49 เปอร์เซ็นต์ของประเทศไทย ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นแล้วในอนาคตต่อไปนั้นคนไทยแต่ละคนซึ่งมีอาชีพเกษตรกรรมนั้น เราก็จะลดลงไปเพราะคนไทยนั้นคนหนึ่งก็ทำต่างคนก็ต่างทำ แต่ถ้าหากว่าต่างประเทศเข้ามา 49 เปอร์เซ็นต์ เขาไม่ได้มาบริษัทละ 49 เปอร์เซ็นต์ ๆ แล้วก็ต่างคนต่างแยก แต่หลายร้อยบริษัทหลายพันบริษัท เขารวมกันเป็นบริษัทเดียวกัน ในเรื่องขายเดียวกัน ท่านมองภาพพจน์ออกไหมครับว่า บริษัททั้งหลายในชื่อต่าง ๆ กันนั้นความจริงแล้วบริษัทเดียวกัน แต่แยกไป ๆ แยกไป เพราะฉะนั้นพื้นที่ของเกษตรในอนาคตนั้นจะเป็นของคนต่างชาติหรือบริษัทต่างชาติเสีย 49 เปอร์เซ็นต์ แต่มวในร่างของต่างบริษัท ๆ ต่างบริษัท แต่แท้จริงแล้วเครือข่ายอันเดียวกัน ถ้าเป็น

เช่นนั้นแล้วคำว่า ผู้ ในที่นี้นั้นถ้าไม่พิจารณาให้ดีแล้วก็เป็นการยกแผ่นดินไทยที่มีอาชีพเกษตรกรรมหรือประกอบกรเพาะปลูกอย่างสำคัญนั้น ยกให้แก่ต่างชาติต่างบ้านต่างเมือง แล้วคนไทยเราซึ่งเป็นเกษตรกรแต่ตั้งแต่เดิมนั้นก็จะลดลงไป ๆ แล้วจะหาแผ่นดินอยู่ไม่ได้ อย่างเช่นจังหวัดจันทบุรีขณะนี้บริษัทเชลล์จะไปซื้อที่ 125,000 ไร่ เพื่อปลูกยูคาลิปตัส เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมเขาทำได้ ก็เพราะกฎหมายมันมีช่องโหว่ช่องว่าง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายอันนี้ก็ให้อำนาจเขาอีกด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งนี้นั้นจะชี้ให้เห็นได้ว่าต่อไปนั้นเมื่อเกษตรกรเป็นผู้ที่เลี้ยงชาติด้านเมือง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประเทศไทยแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำจัดการบุคคลเหล่านั้น แล้วก็ข้อความให้หมายถึงเกษตรกรที่จะมีผืนแผ่นดินประกอบอาชีพนั้นจะต้องเขียนอย่างรัดกุม ถ้าท่านสามารถจะชี้แจงได้ว่า หรือจะจำกัดว่า ผู้นี้หมายถึงนิสิต นักศึกษา ลูกหลานคนไทยทั้งหลาย ก็ใช้ความสามารถเขียนให้มันแจ่มชัดลงไป ถ้าท่านเขียนว่า ผู้ แล้วจะหมายถึงบุคคลธรรมดาเช่นนั้นผมก็ว่าเป็นไปไม่ได้ อีกประการหนึ่งการที่คณะกรรมการได้ชี้แจงว่า ตามที่ผมได้กราบเรียนมาแล้วเมื่อครั้งนั้นว่าบริษัทต่างประเทศไม่มีสิทธิ บริษัทต่างประเทศไม่มีอำนาจต่าง ๆ นั้น ผมก็ขอเรียนว่าขณะนี้ เป็น ที่ประจักษ์แน่ชัดแล้วทุกคนก็กำลังเดือดร้อนอยู่ว่า เราจะขจัดอย่างไรที่จะไม่ให้บริษัทต่างประเทศหรือนายทุนต่างประเทศนั้นมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเกษตรกรรม เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วคำจำกัดความครั้งนี้แหละครับจึงชี้ให้เห็นว่า เราจะยกอาชีพเกษตรกรรมให้แก่ใคร เราจะรักษาให้เกษตรกรกฎหมายปฏิรูปเพื่อการเกษตร หรือกฎหมายปฏิรูปเพื่อเกษตรกรรมนั้นจะเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อคนไทยทั้งชาติ หรือว่าเพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่คนต่างชาติ ผมก็ขอกราบเรียนว่าคำจำกัดความนั้น ผมเห็นว่าควรจะเฉพาะผู้มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอบุญเทียมครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้แปรญัตติเอาไว้ในเรื่องนี้ว่า คำจำกัดความของเกษตรกรหมายความว่าผู้ประกอบ

อาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยที่ให้ตัดข้อความอื่นที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องการจะเพิ่มเติมแก้ไข เพราะเห็นว่าเกษตรกรนั้นเป็นคนไทย เป็นเจ้าของแผ่นดิน ควรที่จะได้มีโอกาสที่จะได้ทำมาหากินแล้วก็ฟื้นฟูแผ่นดินนั้นให้เจริญในทางด้านเกษตรกรรม การที่ทางรัฐบาลต้องการที่จะแก้ไขดังที่ได้เสนอร่างมานั้น เป็นการเปิดโอกาสโดยยึดหลักตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้ลงทางทำตามต่างชาติดแล้วคิดว่านั้นคือ ทางที่จะทำให้เมืองไทยนี้เจริญรุ่งเรือง ผมกล้ายืนยันได้ในเรื่องเช่นนี้ เพราะว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติตั้งแต่ฉบับ 1 ถึงฉบับนี้ ไม่ได้ทำให้ประชาชนคนไทยได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิมเลย ทุกอย่างที่ได้แถลงออกมานั้น เป็นไปตามตัวเลข รายได้ที่เพิ่มขึ้น ความมั่งมีศรีสุขที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นความมั่งมีที่เป็นของคนส่วนน้อย เพียงจำนวนไม่กี่คน ไม่กี่ตระกูลครอบครัวนั้น แต่ว่าคนส่วนใหญ่ที่เป็นคนของประเทศ ที่เคยเป็นเจ้าของประเทศอย่างแท้จริงนั้น ได้กลายเป็นทาสที่ดินที่ทำงานทางเกษตรกรรม เพื่อจะแลกค่าจ้างแรงงานให้กับนายทุนที่เป็นทั้งคนไทยที่ขายชาติ และชาวต่างชาติที่มาลงทุนเพื่อจะสูบเลือดเอาผลประโยชน์จากประเทศไทยเท่านั้น ผมกล้าที่จะยืนยันเช่นนี้เพราะในประเทศหลายประเทศ ในต่างประเทศ ในอเมริกาใต้และประเทศอื่น ๆ ที่ได้ถูกนายทุนต่างประเทศที่ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและการเศรษฐกิจสมัยใหม่ การเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่ไม่ได้คำนึงถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนว่าจะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร แต่คำนึงถึงแต่ตัวเลขและผลกำไรเท่านั้นว่าคือผลสำเร็จสูงสุดของนักเศรษฐกิจสมัยใหม่ และสภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติของไทยก็ใช้แบบนี้ ไม่ต้องคำนึงถึงว่ารายได้นั้นจะตกไปถึงคนที่เป็นคนไทยหรือไม่อย่างไร มุ่งแต่ตัวเลขว่าจะทำให้ประเทศไทยนั้นก้าวหน้าออกไปเป็นนิคส์ (Nics) เป็นอะไรอย่างที่ว่าเฟื่องถึง แล้วก็ดำเนินรอยตามแบบที่ต่างประเทศเขาได้หลอกให้เราทำแล้วก็ให้หวังว่าจะทำ เกษตรกรที่แต่ก่อนนี้เป็นเจ้าของแผ่นดินมีความเป็นอยู่เพียงพอที่จะมีพออยู่พอกิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ก็ตกเป็นเหยื่อของการค้าการโฆษณาที่นำสินค้าที่ไม่ได้จำเป็นต่อชีวิตอย่างแท้จริงไปทำการโฆษณา แล้วก็ซื้อสินค้าต่าง ๆ เหล่านั้นซึ่งเป็นผลผลิตของทางอุตสาหกรรม แล้วในที่สุดเกษตรกรเหล่านั้นก็ต้องกลายเป็นผู้เช่าแผ่นดินที่ตัวเองเคยเป็น

เจ้าของ แล้วก็ต้องหลังไหลเข้ามาเป็นทาสแรงงานในโรงงาน แล้วเป็นปัญหาของเมืองใหญ่ ๆ อย่างที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ผมเชื่อว่าการที่รัฐบาลเสนอนี้เข้ามาก็คิดว่าจะทำให้บ้านเมืองเราดีขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพชีวิตของคนจริง ๆ แต่คำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจแบบที่นักเศรษฐกิจไม่เคยคิดถึงเรื่องชีวิตของคน นักเศรษฐกิจที่มีชื่อเสียง ลอร์ด เคน (Lord Kane) บอกเอาไว้เลยว่าฟาวด์ อีส แฟร์ (Found is fair) แล้วก็แฟร์ อีส ฟาวด์ (Fair is found) ไม่ได้คิดเลยว่าประโยชน์นั้นจะเกิดขึ้นแก่อะไร ทำอะไรก็ได้ คิดในข้ออื่นในกระดูกก็ได้ ขอให้ได้ประโยชน์ถือว่าแฟร์ ถือว่าเป็นธรรมแล้ว และพัฒนาเศรษฐกิจแบบนี้แหละครับ ที่ได้ยวนี้เข้ามาในเมืองไทยมากมายเหลือเกิน กู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาทำโครงการใหญ่ ๆ โค ๆทั้งหลายทั้งปวงเป็นหลายหมื่นล้าน เป็นแสนล้าน แต่คนไทยก็ยังยากจนมากขึ้น ๆ ทุกวัน ๆ แล้วก็ตั้งนิยามชมชอบอวดอ้างว่าทำเป็นผลสำเร็จ โดยไม่พูดถึงว่าเดี๋ยวนี้เรามีคนว่างงานเท่าไร เดี๋ยวนี้เราเป็นหนี้เท่าไร เดี๋ยวนี้เรามีโสเภณีเท่าไร แล้วเดี๋ยวนี้การศึกษาของเราเป็นอย่างไร สิ่งนี้แหละครับเป็นผลที่มากจากการแก้ไขกฎหมายที่จะเดินไปในในแนวพัฒนาเศรษฐกิจแบบใหม่ ผมจึงจำเป็นที่จะต้องไม่เห็นด้วย แล้วก็หวังว่าจะได้ช่วยให้ได้แก้ไข อย่างน้อยก็ยึดเอาแบบเดิมไว้ก่อน เดี่ยวนี้ประชาชนก็เดือดร้อนแล้ว นายทุนต่างชาตรวมกับของคนไทยด้วยที่ยกว่วนหาที่ดินเป็น 1,000 ไร่ เป็น 10,000 ไร่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ต่าง ๆ เหล่านี้รู้กันแล้วทั้งนั้น แล้วคนที่เขาเป็นเจ้าของที่ดินหรือทำมาหากินอยู่ที่นี่จะทำอย่างไร ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้พวกนักเศรษฐกิจสมัยใหม่ไม่เคยนึกถึง ผมไม่อยากที่จะเห็นประเทศไทยต้องไปมีการปฏิวัติปฏิรูป ที่ประชาชนลุกฮือขึ้นยึดแผ่นดินและไม่มีแผ่นดินจะอยู่ เหมือนอย่างอเมริกาได้หลายประเทศที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ แล้วอย่าคิดว่าเมืองไทยจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ในเมื่อความจำเป็นบังคับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานครับว่าผมจำเป็นที่จะต้องไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมีชัยครับ

นายมีชัย พันธุรว (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม มีชัย พันธุรว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร พรรคสหประชาไทย
 ความจริงนั้นร่างพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น กระผมขอกราบเรียน
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธานไว้ที่นี้ว่า ในวาระแรกนั้นกระผมไม่ได้ยอมรับอยู่แล้ว
 เนื่องจากกระผมเห็นว่า พ.ร.บ.ฉบับนี้นั้นจะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเกษตรกรกับบุคคลที่
 บรรณาจะเข้ามาเป็นเกษตรกรตามร่างของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามในเมื่อ สภาอันทรงเกียรติ
 แห่งนี้ได้ผ่านวาระที่ 1 และตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเรื่องนี้กระผมและ คณะจึงจำเป็นต้อง
 เหลือเกินที่จะต้องขอแปรญัตติในมาตรา 3 ซึ่งใจความนั้นเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง 2 ท่าน
 ที่กล่าวมานั้น ก็เป็นเจตนาอันเดียวกันกับกระผมที่ตรงกันจริง ๆ นั่นคือหมายถึงว่ากระผมนั้น
 เป็นห่วงเกษตรกรที่แท้จริงที่เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของไทยแท้ กระผมไม่ได้ประมาทรัฐบาล
 กระผมไม่ได้ประมาทคณะกรรมการผู้ทรงเกียรติว่าไม่ได้มองการณ์ไกลถึงปัญหาที่จะติดตามมา
 ในอนาคตว่า แผ่นดินไทยทุกตารางนิ้วนั้นจะมีบริษัทหรือใครก็ตามที่แอบอ้างคำว่าเกษตรกร
 ตามความหมาย ของตัวร่างที่ทางรัฐบาลเสนอมายึดครองเอา เพราะฉะนั้นเมื่อความเห็นของ
 กระผมไม่ตรงกันกับของคณะกรรมการ กระผมจึงได้สงวนคำแปรนี้ไว้เพื่อกราบเรียนเพื่อน
 สมาชิกสภาผู้แทนอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า เราน่าจะช่วยกันคัดข้อความตามที่กระผมและคณะ
 ผู้แปรญัตตินั้น เพื่อจะให้เกิดประโยชน์ต่ออาณาประชาราษฎร์ที่เป็นเกษตรกรทั่วไป เหตุผลส่วนอื่น ๆ
 นั้นกระผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกผู้ขอแปรญัตติไว้นั้นคงจะให้เหตุผลเพิ่มเติม ส่วนกระผมนั้นขอ
 กราบเรียนด้วยความจริงใจว่ากระผมขอยืนยันตามคำแปรญัตติครับผม ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาษา ส.ส.ชัยภูมิ พรรคสหประชาไทย ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ก็เนื่องจากว่า ขณะนี้
 เราก็คิดกันอยู่หลายอย่าง โดยเฉพาะปัจจุบันนี้เราพูดกันมาก ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร ผู้ทั้งหลาย สื่อมวลชน ได้พูดถึงปัญหาการครองครองที่ดิน โดยอาศัยคำว่าเกษตรกรนี้

และมุ่งที่จะมาลงทุนในการทำประโยชน์ในแผ่นดินไทยกันมากมาย กระผมเชื่อเหลือเกินว่า คำอธิบายต่าง ๆ นี้ น่าจะเข้าใจกันได้ดีว่าเราวิตกกังวลขนาดไหน ฝ่ายรัฐบาลเองก็วิตกกังวลในเรื่องนี้พอสมควรท่านประธานครับ ทำไมจะต้องมาพูดจากันมากมายก่ายกอง แค่นี้ก็มองเห็นแล้วว่าเรารักผืนแผ่นดินกันอย่างไร แผ่นดินนี้เรารักกันอย่างไร เราจะสงวนไว้ให้ใคร เกษตรกร ของชาติมีเพิ่มขึ้นทุกวัน หน้าที่การงานหายากขึ้นทุกที ข้านายร้อยจ่ายเท่าไร ข้านายสิบจ่ายเท่าไร ข้าราชการจจ่ายเท่าไร คนยากคนจนมีโอกาสนหรือไม่ กระผมไม่อยากจะพูดเลยไปว่า เดียวนี้ผู้หลักผู้ใหญ่ในแผ่นดินนี้มันเป็นคนไทยก็เปอร์เซ็นต์กันเขียว แล้วถ้าหากเป็นอย่างนี้ละครับท่านประธานที่เคารพ คนยากคนจนมันจะไม่มีที่ดินทำกิน ใคร ๆ ก็จะเป็นเกษตรกร เดียวนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดก็อยากเป็นเกษตรกร เดียวนี้ใคร ๆ ก็อยากเป็นเกษตรกรถ้าเผื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปอย่างนี้ อีกหน่อยคนประเทศไทยมี 56 ล้านคนนี่ มันจะมีคนอยากเป็นเกษตรกรถึง 60 ล้านคน เพราะมันจะพ่วงคนต่างชาติด้วย ท่านประธานที่เคารพ ฝากความรู้สึกนี้ไว้ และมันไม่น่าจะฝากเพราะว่าความรู้สึกนี้เกิดขึ้นมาทุกคนในขณะนี้ เราซบซิบนินทา เราพูดจากันตลอดเวลาว่าบ้านนี้เมืองนี้มีชาวต่างชาติเข้ามา อ้างคำว่า เกษตรกรมาเอาพื้นที่บ้านเราเยอะแยะมากมาย กระผมขอความเมตตาเถอะครับ ตัดกันอย่างนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งแผ่นดินของชาติ เราเสียแผ่นดินไปไม่กี่วันมานี้ ให้อายุอาวธโดยเขามายึดเราไป เจริญจากเราก็สู้เขาไม่ได้ แล้วมาอย่างนี้จะออกกฎหมายให้เขาเสียอีก วันหนึ่งกรุงเทพ ฯ มันจะเป็นของชาติอื่น ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำรัสครับ

นายจำรัส มัธนาโส (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม จำรัส มัธนาโส ส.ส. จากจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย ในมาตรานี้ท่านก็จะเห็นว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกภาคของประเทศไทยนั้นได้ให้ความสนใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อตอนเข้านั้นกระผมตั้งใจมาแต่เช้า ก็เพื่อจะแสดงความคิดเห็น ไม่ต้องการที่จะให้มีการลิดรอนสิทธิของคนไทย แต่มาตอนบ่ายนี้ก็

พบเข้าอีกแล้วนะครับ แทนที่ชาวเกษตรกรซึ่งเป็นกระดูกสันหลังพี่น้องของกระผมชาวอีสาน นั้นได้รับความดีใจที่ทางรัฐบาลได้ออกกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ก็นึกว่าเพื่อ ชาวเกษตรกร แต่ท่านกลับไปเพิ่มความหมายชาวเกษตรกรนั้นออกไปอีกมากมายก่ายกอง เหลือเกิน ท่านประธานคงมีความคิดเห็นว่ายากจะให้บุคคลอื่น ซึ่งมีความประสงค์อยาก ประกอบการเหล่านี้ จะเป็นลูกชาวเกษตรกรก็ดี จะเป็นข้าราชการก็ดีให้มีโอกาสที่จะกระทำ เกี่ยวกับเรื่องการเกษตร ท่านที่เคารพ ถ้าเป็นอย่างนั้นกระผมไม่จำเป็นจะต้องยืนคัดค้าน ณ ที่นี้ แต่ที่นี้ความหมายที่เราขอคัดค้านนั้นนะครับ ท่านประธานครับ เป็นนักกฎหมาย ท่านได้ชี้แจงว่าคำว่า "ผู้" นี้หมายถึงบุคคลเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่ารวมไปถึงนิติบุคคล กระผมขอล้ำว่าถ้าที่กระผมได้เรียนมาเหมือนกันนั้น ถ้าหากคำว่า ผู้ แปลว่าบุคคล ต่อไปคำว่า บุคคล นั้นก็ให้หมายความถึงนิติบุคคลรวมเข้าไปด้วย ตรงนี้ละ ท่านที่เคารพ ขณะนี้ทุกคนก็เห็นว่าทำไมเราไปเกรงกลัวนักกลัวหนาเล่าครับ ว่านายทุนข้ามชาติเขาจะไม่มา ลงทุนในไทย ออกกฎหมายต้อนรับกันอย่างนี้หรือครับท่านที่เคารพเลยพระราชบัญญัตินี้ออกไปก็ จึงเป็นเรื่องพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ กระผมจนไม่สามารถที่จะชี้แจงที่ห้องประชุมแห่งนี้ได้ นอกจากขอความกรุณาเถอะครับ สงวนผืนแผ่นดินไทยไว้เพื่อคนไทยเถอะครับ ขอกราบขอบคุณ มากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเปรมครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุตรดิตถ์ พรรค สหประชาธิปไตย กระผมกับคณะได้ร่วมกันแปรญัตติมาตรา 3 นี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่าน สมาชิกหลายท่านที่ได้แปรญัตติได้กล่าวแล้วว่า ประเทศไทยเรานั้นควรสงวนแผ่นดินเกษตรกรรม นั้นไว้ให้เกษตรกรของไทยเป็นหลัก ขณะนี้ตามที่อธิบดีกรมที่ดินก็ได้ชี้แจงต่อสื่อมวลชนว่า ปัจจุบันนิติบุคคลต่างชาติ โดยอาศัยมือคนไทยในกฎหมายเปิดช่องว่างให้ซื้อแผ่นดินไทยโอน กันวันหนึ่งตั้งเป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ไร่ แดงชายฝั่งทะเลบ้าง ทางตะวันออกบ้างและบางแห่ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่น ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ที่จังหวัดปทุมธานี ปรากฏว่ามี การซื้อในนามนิติบุคคล ประชาชนเกษตรกรชาวนาจะไม่มีที่ทำมาหากินอยู่แล้ว เพราะไม่มีเงิน จะซื้อ ท่านประธานที่เคารพ ชาวนาไทย ชาวไร่ไทยนั้นเป็นจำนวนไม่น้อยที่ทำนา ทำไร่อยู่ ปัจจุบันนั้นไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินเหล่านั้น ต้องเช่านายทุนทำอยู่และขณะนี้ ท่านประธาน กระผมไม่เห็นเลยว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ท่านแถลงมาด้วยเหตุด้วยหลักการและ เหตุผล ว่าจะช่วยชาวนา ชาวไร่เกษตรกรของไทย ท่านทราบไหมครับ เวลานี้มีข่าวลือครับ ว่ารัฐมนตรีร่วมคณะรัฐบาลปัจจุบันนี้มีนิติบุคคลเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมหาศาล และมีหุ้นลมกับ ทำฟาร์มกุ้งกุลาดำมากมายในภาคใต้ ท่านประธานที่เคารพ มีกฎหมายฉบับนี้เปิดช่องว่างให้ รัฐมนตรีร่วมคณะรัฐบาลนี้มีบริษัทนิติบุคคลทำมาหากินครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมมาธิการครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมฟังคำชี้แจงคำแปรญัตติของท่านสมาชิกซึ่งสงวน คำแปรญัตติไว้คงจะพอจับความห่วงใยได้ 2 ประการนะครับ ประการที่ 1 คือ กลัวว่าคำนิยาม คำว่า เกษตรกร จะหมายความรวมไปถึงนิติบุคคล และประการที่ 2 เกรงว่าคนต่างชาติจะ เข้ามาเป็นเกษตรกร ครับ ความห่วงใยอันนี้ก็เป็นความห่วงใยอันเดียวกันกับคณะกรรมการ เหมือนกัน ขออนุญาตชี้แจงคำว่า เกษตรกร ที่ได้เขียนนิยามไว้ในที่นี้ สมมุติว่าจะไม่เชื่อถือ กันว่าคำว่า ผู้ นั้นหมายถึงคนธรรมดา แล้วก็ขอความกรุณาได้อ่านคำนิยามโดยตลอด จะเห็น ว่าคำนิยามนั้นได้แบ่งเจาะจงถึงคนธรรมดาโดยแท้ไม่ได้หมายความรวมถึงนิติบุคคลด้วย เพราะ เราได้พูดถึงคนซึ่งมีอาชีพทำการเกษตรเป็นหลัก นิติบุคคลไม่มีอาชีพหรือครับมีแต่วัตถุประสงค์ ในการทำกิจการต่าง ๆ ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นได้อาจจะชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ คำนิยาม คำว่า นายแพทย์ เราหมายความว่าผู้ประกอบอาชีพการแพทย์ เราคงจะไม่นั่งเถียงกันนะครับ ว่าเรากลัวว่านิติบุคคลที่ใดจะมาประกอบอาชีพแพทย์ ครับ คงจะดีเสียกว่าที่นิติบุคคล

ส่วนในประเด็นปัญหาที่เป็นห่วงกันว่าคนต่างชาติจะเข้ามาแปลกปลอมเป็นเกษตรกร ในความหมายของกฎหมายปฏิรูปที่ดินนั้นขอเรียนยืนยันว่า ในการที่จะคัดเลือกบุคคลเข้ามาเป็นเกษตรกรที่จะรับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินนั้นมีกฎเกณฑ์ตายตัวแน่ชัดว่า จะต้องเป็นคนไทย และเรามีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการสงวนอาชีพของคนไทย อาชีพเกษตรกรนั้นเป็นอาชีพที่สงวนเอาไว้สำหรับคนไทย เพราะฉะนั้นคงจะไม่ต้องห่วงใยกับการที่คนต่างด้าวจะเข้ามา คนต่างด้าวที่เข้ามากรำงานซื้อที่ดินนั้นเป็นปัญหาแล้วเราก็จะต้องช่วยกันแก้ปัญหาที่นั่น ๆ และทางคณะรัฐมนตรีกำลังจะเสนอกฎหมายเพื่อแก้ปัญหานี้อยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสครับ

นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรัส

พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจประชาคม ความจริงผมเป็นผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ด้วยคนหนึ่งซึ่งสงวนไว้ก็คือให้ตัดคำจำกัดความคำว่า เกษตรกรที่กฎหมายซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอเพิ่มขึ้นมาว่าให้หมายความถึงประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบคณะรัฐมนตรี กรรมาธิการมาแก้ไขเพิ่มเติมว่า เกษตรกรนั้นคือผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก และให้หมายความถึงผู้ประสงค์จะประกอบวิชาชีพเกษตรกรรม ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงเรื่องนี้ผมก็ไม่อยากจะต่อล้อต่อเถียงกับท่านกรรมาธิการไปมากมายมากนัก เพราะในวาระที่ 1 นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองหรือแม้แต่คณะรัฐมนตรีเองก็ได้เห็นการพิจารณาการประชุมในวาระที่ 1 ว่าเป็นอย่างไร จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ถ้าผมจะไม่พูดก็รู้สึกจะไม่สบายใจ อยากจะกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งรัฐบาลอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ท่านร่างไว้เมื่อปี 2518 ขณะนั้นก็ประมาณ 13 ปี ผมอยากจะอ่านให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ฟังว่า เจตนารมณ์หรือเหตุผลที่อาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ นะครับ รัฐบาลนั้นท่านออกกฎหมายปฏิรูปที่ดินนี้เพื่ออะไรนะครับ ขอประทาน ท่านประธานนะครับว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือฉบับปี 2518

นะครับ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพในการเกษตร ที่ดินจึงเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นรากฐานเบื้องต้นของการผลิตทางเกษตรกรรม แต่ปัจจุบันปรากฏว่าเกษตรกรกำลังประสบความเดือดร้อน เนื่องจากต้องสูญเสียสิทธิในที่ดินและกลายเป็นผู้เช่าที่ดิน ต้องเสียค่าเช่าที่ดินอัตราสูงเกินสมควร ที่ดินขาดการบำรุงรักษา จึงทำให้อัตราการผลิตเกษตรกรรมอยู่ในระดับต่ำ เกษตรกรไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยเสียเปรียบจากระบบการเช่าที่ดินการจำหน่ายผลิตผลตลอดมา ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะความยุ่งยากในทางเศรษฐกิจสังคม การปกครองและการเมืองของประเทศเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยด่วนที่สุด โดยวิธีการปฏิรูปที่ดิน เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีที่ทำกิน และให้การใช้ที่ดินเกิดประโยชน์มากที่สุด

พร้อมกับการจัดระบบการผลิตการจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรม เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกร ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองแนวนโยบายแห่งรัฐในการลดความเหลื่อมล้ำฐานะของบุคคลในทางเศรษฐกิจและสังคม ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้เมื่อปี 2518 นั้นนะครับ ถ้าจะพูดถึงประเด็นสำคัญก็คือว่า ประการที่ 1 ในปี 2518 นั้นเกษตรกรมีสิทธิในที่ดินนั้นนะครับ ไม่เพียงพอที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรนั้นอยู่ในฐานะเป็นผู้เช่า แต่ในปัจจุบันนะครับ ตั้งแต่ปี 2518 ถึงปัจจุบันนี้ 13 ปี ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลไหนบ้างแก้ไขปัญหาระบบสิทธิทำกินของเกษตรกรนี้ได้บ้าง ผมไม่เคยเห็นเลยครับ เคยมีครั้งหนึ่งครับปี 2522 สมาชิกสภาผู้แทนของท่านประธานนั้นแหละครับจากภาคใต้ ท่านเสนอกฎหมายที่ดินมาตราอะไรผมจำไม่ได้ ประกาศคณะปฏิวัติคนประกอบอาชีพเกษตรกรรมต้องมี 50 ไร่อะไรทำนองนั้นนะครับ มีอยู่ 2-3 เรื่องเสร็จแล้วก็ไม่ผ่านความเห็นของที่ประชุมสภาแห่งนี้ ต่อจากนั้นนะครับ เราก็เงียบกันไปจนป่านนี้นะครับ ปรากฏว่าเกษตรกรหรือพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศยังเป็นเกษตรกรอยู่มีอาชีพเกษตรกรรมคนเหล่านี้ก็ยังยากจน ยังไม่มีรัฐบาลไหนจะแก้ไขได้อีกครับ ที่จริงกฎหมายฉบับนี้ถ้าเราจะแก้ไขเราต้องแก้ไขตรงที่ว่าทำอย่างไรนะครับจะให้เกษตรกรนั้นมีสิทธิในการถือครองที่ดินตรงนั้น

ต่างหากครับ ท่านประธานที่เคารพ ตอนที่ท่านรัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้มาใหม่ ๆ นะครับ ผมก็ได้ฟังข่าวและค่อนข้างจะดีใจ ว่ามีรัฐมนตรีนะครับหลายท่านค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าควรมีสสิทธิในการทำกินของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ปรากฏว่าเจตนารมณ์ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาล มันตรงข้ามกับกฎหมายฉบับปี 2518 เป็นการเอื้ออำนวยให้นายทุนซึ่งอยู่ภายในประเทศนี้แหละครับ กระผมไม่ได้พูดถึงคนต่างประเทศ จะมามีสิทธิที่ดินในเมืองไทยนะครับ ผมไม่ได้พูดถึงว่านิติบุคคลหรืออะไรหรอกครับ เพียงแต่ว่าคนที่ครอบครองที่ดินอยู่ในเมืองไทยขณะนี้ล่ะครับ คนส่วนใหญ่ก็นั่นแหละครับ ไม่มีสิทธิในที่ดินต้องเช่าทำกิน ท่านมองไปสิครับ ตั้งแต่กรุงเทพพระมหานครไปถึงรังสิตนั่น ลองไปไล่ดูสิครับ ใครบ้างเป็นเจ้าของที่ดินผืนใหญ่เป็น 1,000 ไร่ 10,000 ไร่ ไปถึงอุทยานะครับ นี่ครับ คือเรื่องจริงของสังคมไทย แต่ท่านจะมาแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เพื่อเอื้ออำนวยให้เขาปฏิบัติตามความต้องการของนายทุนเหล่านี้ ซึ่งครอบครองเมืองไทยอยู่นะครับ นี่ล่ะครับชัดเจนเลย ถ้าไม่แก้ไขคำว่า "เกษตรกร" นะครับ นายทุนซึ่งครอบครองเมืองไทยอยู่เหล่านี้ ไม่สามารถจะปฏิบัติตัวในฐานะเป็นเกษตรกรได้ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อมาแก้แบบนี้ผลจะปรากฏอะไรเกิดขึ้นครับ เกษตรกรซึ่งเดิมเคยหวังว่าจะมีสิทธิทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่สาธารณะหรือที่รกร้างว่างเปล่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปนะครับ นายทุนซึ่งอยู่ในเมืองไทย ไม่จำเป็นต้องเป็นต่างชาติหรอกครับ จะอาศัยกฎหมายฉบับนี้นะไปเบียดบังที่เขา ที่ควรจะได้ ในที่สุดอะไรจะเกิดขึ้นครับ เหมือนคุณสีหนาท ภาชา จากชัยภูมินะครับ เมืองไทยมันจะต้องวิบัติ กระผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ เดิมกระผมตั้งใจจะไม่พูดแล้วครับ ถ้าไม่พูดวันนี้ก็คงจะไม่มีความสุขและคงจะค่อนข้างจะลำบากใจ ไม่ทราบว่าจะไปตอบเกษตรกรเขาว่าอย่างไร อยากจะกราบเรียนนะครับ ท่านกรรมาธิการนะครับ ท่านมีวิธีแก้ไขบอกว่า ถ้าผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมต้องผ่านพระราชกฤษฎีกานะครับ กระผมก็ไม่คิดใจหรอกครับ พระราชกฤษฎีกานั้นก็ออกโดยคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีมีบ้างไหมล่ะครับ คนที่เป็นเกษตรกรแล้วมาเป็นรัฐมนตรี ไม่มีหรอกครับ ไม่ค่อยมีหรอกครับ มีแต่คนที่มีความรู้ฐานะจะร่ำรวย

ทั้งนั้น แล้วก็มีวิ่งเต้นกันเป็นเส้นเป็นสายขึ้นมา จนออกเป็นพระราชกฤษฎีกา กระผมก็ไม่ทราบว่าจะครับ นี่กระผมพูดความจริงหรือไม่ครับ กระผมอยากจะกราบเรียนครับว่า ทุกท่านน่าจะครับคงจะเห็นว่าอายเรื่องนี้มันเป็นเรื่องสำคัญ ความจริงถ้าเราปล่อยอย่างนี้ไปนะครับ มันก็คงจะทำให้เกษตรกรรมนี้ลำบากมากขึ้น ๆ ในที่สุดสภาวะของบ้านเราจะต้องมีการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงสังคมกัน แล้วเราจะทำอย่างไรครับ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ ท่านกรรมการเสียงข้างมากท่านเห็นว่ามันเป็นอย่างนี้ก็ให้ปล่อยให้เป็นอย่างนี้แล้วนะครับ เกษตรกรเขาจะสาปแช่งรัฐบาลหรือไม่ นั่นก็เป็นเรื่องอนาคตที่จะต้องดูกันต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปิยะณัฐ รัชราภรณ์ รวมไทย จากศรีสะเกษ กระผมมีอาชีพเป็นทนายความนะครับ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นเกษตรกรก็ตาม แต่ในฐานะของนักการเมืองซึ่งมีความสนใจในเหตุการณ์บ้านเมือง ถ้าท่านประธานจะลองไปศึกษาการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์การปกครองของโลกในประเทศอื่น ๆ มูลเหตุสำคัญมันเกิดมาจากการที่ชาวไร่ชาวนาเกษตรกรถูกบีบคั้น แล้วไม่ได้รับความเป็นธรรม ประเทศไทยของเรานั้นมันยังไม่ถึงขนาดนั้น เพราะเรามีสถาบันสูงสุด คือสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสิ่งที่หล่อหลอมจิตใจของประชาชนให้มีความคิดในลักษณะที่ยังไม่รุนแรงอะไร แต่กระผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า ความวิตกกังวลมันมีอยู่พอสมควร ถ้าหากรัฐบาลซึ่งจะต้องบริหารราชการแผ่นดิน มิได้คำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ แล้วไม่ดำเนินการในทางที่จะแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรเหล่านั้นมีหลักประกันอันมั่นคงเพียงพอว่าเขาจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่พอสมควรในสังคมประเทศของเรา ท่านประธานครับเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้กล่าวที่มาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบแล้วถ้าหากพวกเรายังมีความคิดย้อนหลังไปได้ว่าเหตุการณ์เมื่อปี 2518 ซึ่งเป็นมูลเหตุในการที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของเราอย่างไร กระผมเชื่อมั่นนะครับว่า ถ้าหากว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จากการที่ประชาชน

ส่วนใหญ่ของประเทศ รวมทั้งนิสิต นักศึกษา ได้ร่วมกันเรียกร้องระบอบประชาธิปไตย จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์เมื่อปี 2517 แน่นนอนที่สุดครับ กฎหมายฉบับนี้จะไม่มีการออกมาได้ เพราะว่ามันเป็นกฎหมาย ซึ่งมีความคาบเกี่ยวกับผลประโยชน์ของนายทุน โดยเฉพาะบรรดา ผู้เป็นเจ้าของที่ดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงวันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็ดี รัฐบาลก็ดีได้ทำอะไรให้เกษตรกรได้มีความมั่นใจได้ว่า เขาจะได้รับการ ช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ซึ่งเขามีปัญหามาอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องหนี้สิน หรือว่า ปัญหาความเดือดร้อนที่เกษตรกรได้รับ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เราได้รับทราบข่าวคราว ความเคลื่อนไหวจากกระทรวงเกษตรก็คือ รัฐมนตรี 3-4 คน ยังหาความสามัคคีกันไม่ได้ ก็ต้องไปสาละวันแก้ปัญหาเรื่องการบริหารงานมากกว่าการที่จะทำงานให้เกษตรกรได้มีความสุข ความสบายยิ่งขึ้น แน่นนอนที่สุดครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติในการที่เราจะ พยายามแสวงหาประโยชน์ให้กับเกษตรกร เพราะฉะนั้นหลักสำคัญที่สุดในกฎหมายทั้งฉบับเห็น จะอยู่ตรงคำนิยาม คำว่า เกษตรกรคืออะไร ถ้าเกษตรกร หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม นั่นก็หมายความว่า กฎหมายฉบับนี้จะเอื้ออำนวยในการที่จะทำให้เกษตรกรนี้ ได้รับประโยชน์ แต่ผมไม่เข้าใจเหมือนกันนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลได้เสนอร่างเข้ามา เพื่อประสงค์ที่จะแผ่ขยายความช่วยเหลือนอกจากผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แล้วยังให้ หมายความว่ารวมถึงผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม แม้ว่ากรรมวิธีการชุดนี้จะได้เอาร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปพิจารณา แล้วมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนิยามของคำว่าเกษตรกร แต่ ก็ไม่ได้ทำอะไรให้คำนิยามนั้นเกิดประโยชน์กับผู้เป็นเกษตรกรอย่างแท้จริง เพราะถ้อยคำที่ แก้ไขนั้น แก้ไขจากการที่ร่างเดิมกำหนดเอาไว้ว่าความช่วยเหลือที่จะได้รับบรรดาเกษตรกร ต่าง ๆ นอกจากจะเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักแล้ว ยังให้หมายความรวมถึง ผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราช กฤษฎีกา ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ได้ตั้งใจเลยครับว่า คำว่า ผู้ประสงค์ นี้จะ หมายความว่าถึงบุคคลหรือนิติบุคคล แต่กระผมมีความรู้สึกว่ามันทำไมในขณะนี้รัฐบาลยังไม่สามารถ

จะช่วยเหลือหรือให้หลักประกันอะไรกับเกษตรกรได้อย่างแท้จริง จึงพยายามที่จะแผ่ขยายอำนาจหรือผลประโยชน์ตามกฎหมายฉบับนี้ไปให้กับบุคคลอื่น จริงอยู่นะครับ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ นั้นสามารถจะกำหนดได้ แต่กำหนดเอาไว้ในพระราชกฤษฎีกาและเราก็ไม่รู้เหมือนกันนะครับว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้นมันจะมีอะไรกันบ้าง เวลาที่ผมอยากจะเรียนถามว่าเพียงแต่รัฐบาลช่วยเหลือผู้ประกอบการเกษตรกรรมจริง ๆ ให้ได้ผลดีเสียก่อน ถ้าทำตรงนี้ได้แล้วเกษตรกรเขามีความสุขสบายกันดีแล้วค่อยคิดไปช่วยเหลือคนอื่น ๆ ข้อความที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอมาให้สภาพิจารณา ประโยชน์มันจะตกขึ้นกับใคร ผมฟังเหตุผลของเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์พูดแล้วเห็นว่ามีทางเป็นไปได้เพราะคนที่จะได้รับประโยชน์คือผู้ที่อ้างว่า ประสงค์จะประกอบการอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนดมา ท่านประธานครับ บรรดาผู้ที่สามารถดำเนินการเพื่อที่จะรับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้แน่นอนที่สุดจะต้องเป็นผู้ที่มีทุนมีรอน และนั่นก็หมายความว่า นายทุนก็ต้องสืบคลานเข้ามาเบียดเบียนผู้ประกอบการเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ชื่อนั้นดี หลักการนั้นดี แต่ถ้าเรามาดูคำนิยามจริง ๆ แล้ว คนที่จะได้รับประโยชน์นั้นเห็นจะไม่ใช่เกษตรกรอย่างแน่แท้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอฟังคำชี้แจงว่า กรมการมีความคิดเห็นอย่างไรในการที่ยังคงเอาไว้ว่า นอกจากผู้ประกอบการเกษตรกรรมเป็นหลักแล้วสามารถที่จะได้รับประโยชน์ในเงื่อนไขที่กฎหมายฉบับนี้จะเอื้ออำนวยให้ด้วยถ้าหากกรมการชี้แจงในสิ่งที่ไม่ใช่ประเด็นหลักแล้ว กระผมก็อยากจะวิงวอนเพื่อนสมาชิกเอาไว้ว่าถึงเวลาละครับที่รัฐสภาของเรานี้ สภาผู้แทนราษฎรของเราจะต้องคำนึงถึงว่าเราจะออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของใคร เพื่อประโยชน์ของคนที่กำลังมีปัญหาอยู่ในขณะนี้หรือประโยชน์ของคนที่เรามองเห็นแล้วว่าเขานายทุนแน่ ๆ แล้วก็ต้องมาเบียดเบียนมาเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมสืบต่อไป กระผมเองไม่เห็นด้วยมาตั้งแต่วาระที่ 1 และก็คิดว่าคงจะไม่เห็นด้วยในวาระที่ 3 แต่ในวาระที่ 2 นี้ถึงอย่างไร ๆ ก็ต้องพยายามต่อสู้ให้กับผู้ประกอบการเกษตรกรรมให้ได้เสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบุญชูครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่อยู่ในพรรคของกระผมก็ได้นำเอาจุดหมายที่ถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ของการออกกฎหมายฉบับนี้มาเรียนต่อที่ประชุมนี้แล้วนะครับ ซึ่งกระผมก็อยากจะเน้นในประเด็นนี้อีกครั้งหนึ่งครับ เพราะว่าการแก้กฎหมายซึ่งได้ออกมาใช้แล้วมันก็ต้องมีความมุ่งหมายที่จะให้การแก้ไขกฎหมายนั้นมันสามารถทำให้มีผลในการบรรลุเป้าหมายเดิมนี้ได้ดีขึ้น คือถ้าหากว่ากฎหมายออกมาแล้ว เราประสงค์จะได้ประโยชน์จากกฎหมายนั้นอย่างไร มีเป้าหมายอย่างไร แล้วเมื่อใช้กฎหมายนั้นไประยะหนึ่งเห็นว่า เป้าหมายที่ประสงค์นั้นมันยังบรรลุไม่ได้ด้วยเหตุมีอุปสรรคหรือมีเรื่องราวที่ถือได้ว่าทำให้การบรรลุเป้าหมายนั้นไม่สำเร็จผลหรือไม่สมบูรณ์ ที่นี้เรามาพิจารณาสิครับว่า ขณะนี้สภาพในเรื่องเกี่ยวกับที่ดินซึ่งเป็นทุนสำคัญในการประกอบกิจการของเกษตรกร ซึ่งเราถือว่าเป็นเรื่องที่จะต้องช่วยกันแก้ไขเพราะว่าเป็นปัญหาของแผ่นดินนี้ คือว่าเกษตรกรของเราจำนวนมากได้สูญเสียที่ดินไป เนื่องจากว่าสภาพเศรษฐกิจของคนกลุ่มนี้หรือเกษตรกรนั้นเลวลงไปทุกวัน ๆ ทำให้ต้องขายที่ดินก็ดี หรือถูกยึดที่ดินไปก็ดีนั้น เราควรจะค้นหาทางเอาที่ดินเหล่านั้นมาคืนให้ เราจึงออกกฎหมายนี้ เพราะว่าถ้าเราไม่ดำเนินการอย่างใดที่จะช่วยบุคคลเหล่านี้แล้ว บุคคลเหล่านี้ก็ย่อมไม่มีโอกาสที่จะได้ทุนสำคัญคือที่ดินนี้มาทำกินต่อลองพิจารณาสิครับ ขณะนี้เกษตรกรที่ต้องเช่าที่ดินเขาทำกินอยู่ในปัจจุบันนี้มีจำนวนเป็นล้าน แล้วที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า สิ่งที่เรายังไม่สามารถจะทำได้ตามผลของวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ก็เพราะว่าเราจัดเรื่องทุนรอนกันไว้ไม่พร้อมไม่บริบูรณ์ มีเงินจำกัดอยู่ตลอดเวลาในการที่จะทำให้การปฏิรูปที่ดินคือการกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ออกไปให้กับบุคคลซึ่งขาดที่ดินทำกินได้ครบนั้น เราทำได้ล่าช้ามากเพราะว่าขัดข้องด้วยการเงิน มีวงเงินจำกัดที่จะทำ จำนวนที่ดินที่ต้องเช่ากันอยู่ขณะนี้ถึง 19 ล้านไร่ แล้วบุคคลที่กำลังทำงานเกษตรอยู่แล้ว แล้วประสบความลำบากเนื่องจากขาดที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ต้องเสียค่าเช่า ต้องแบ่งผลประโยชน์ที่ได้น้อยอยู่แล้วนี้ให้กับเจ้าของที่ดินไป งานที่เราพึง

จะต้องทำโดยเร่งด่วนก็คือ คนที่เป็นเกษตรกรอยู่แล้วขาดที่ดินทำกินให้ได้ไปให้ครบโดยเร็วที่สุด นั้นจะเป็นงานสำคัญ เป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วท่านทำได้ช้ามาก ปี ๆ หนึ่งนี้ทำที่ดินที่กระจายออกไปนี้ไม่กี่หมื่นไร่ 19 ล้านไร่ท่านต้องใช้เวลานานเท่าไร แล้วปัจจุบันนี้ท่านจะขยายขอบเขตของงานหรือต้องการที่จะให้การปฏิรูปนี้ไปสู่บุคคลที่ไม่ได้เป็นเกษตรกรแต่มีความประสงค์จะเป็นเกษตรกรใหม่เข้ามา มันสมเหตุผลหรือครับ ทำไมเราต้องมารีบทำในสิ่งซึ่งเข้าไปอีกสักหน่อย ทำให้คนที่เขาขาดที่ดินทำกินให้ได้ครบเสียก่อน ผมได้เรียนกับท่านประธานแล้วนะครับว่า ที่ทำได้ช้าแล้วที่ทำให้งานนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จนั้นก็เพราะว่ามีเงินจำกัด ถ้าด้วยความจำกัดของสิ่งนี้ยังมีอยู่ เอาเพียงแค่สิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันกระจายให้คนที่เป็เกษตรกร แล้วนี่ยังต้องใช้เวลาอีกเป็น 10 ปีถ้าทำแบบนี้ขยายไปให้กับคนที่มีความประสงค์ที่จะเป็นเกษตรกรต่อไปนี้ด้วยเหตุผลอะไร มีความเร่งร้อนอย่างไร ข้อนี้จึงทำให้เขาสงสัยกันว่าเจตนาที่แท้จริงที่จะบรรลุนี้มันมีอะไรที่แอบแฝงอยู่แน่ เขาจึงได้ขัดข้อง และผมก็ขอยืนยันว่า งานที่จะต้องทำให้สำเร็จนั้นคือคนที่เป็เกษตรกรแล้วยังขาดที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ควรจะได้รับการสนองจากกฎหมายนี้ให้มันเสร็จเสียก่อน ให้มันเป็นผลที่ชี้ให้เห็นชัดแล้วว่า เรามีโอกาสที่จะทำกว้างออกไปกว่านี้ได้แล้ว นั้นละครับเป็นเหตุผลของพวกเราในการคัดค้านที่จะไม่ให้ขยายความคำว่า เกษตรกร นั้นให้มันกว้างไปกว่าเดิม เอาแต่คนที่สูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินไปแล้วยังไม่มีที่ทำกินนั้นนะ ท่านกระจายออกไปให้ครบเสียก่อนเถอะหรืออย่างน้อยสัก 70-80 เปอร์เซ็นต์ ก่อนค่อยมาขยายก็ยังมีเหตุผลสมควรที่จะได้รับการพิจารณาโดยไม่จำเป็นจะต้องมานั่งคำนึงว่าจะมีวัตถุประสงค์อะไรแอบแฝงอยู่ แต่ถ้าในลักษณะปัจจุบันนี้เห็นชัดว่า 19 ล้านไร่ที่ประชาชนต้องเช่าทำกินอยู่ในขณะนี้ ตัวก็ยังไม่สามารถที่จะจัดการแก้ไขให้มีการกระจายไปสู่คนที่เช่านี้โดยกฎหมายฉบับนี้ที่ไม่สามารถจะทำได้ ผมก็ได้เรียนต่อท่านประธานแล้วนะครับ ก็คือการจำกัดของเงิน ไม่มีเงินพอที่จะทำแล้วจำนวนจำกัดที่เป็นอยู่ขณะนี้ ถ้าต้องเอาไปแบ่งอีกพวกหนึ่งซึ่งความจริงยังไม่ได้เป็นเกษตรกรจะเข้ามาเป็นเกษตรกรทีหลัง เป็นการเจียดเอาสิ่งที่ขัดข้อง

หรือจำกัได้อยู่แล้วไปสู่คนที่ยังไม่สมควรจะได้รับการพิจารณา ถ้าคนที่มีปัญหาอยู่ในปัจจุบันชาติที่
ทำกินอยู่ปัจจุบันนี้ได้รับการสนองครบแล้ว ผมไม่ได้ว่าอะไรเลย นี่คือเหตุผลของพวกเราครับ
ท่านลองพิจารณาเถอะว่าสิ่งที่เราพูดกัน คัดค้านกันนั้นมันมีเหตุผลหนักแน่นพอที่ท่านจะ
เปลี่ยนแปลงไหม ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัคครับ

นายสมัค สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมัค สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร เหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้แล้วก็ขอ
ตัดข้อความที่ว่าออกนั้น กระผมมีเหตุผลสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ เพราะเบื้องหน้าเบื้องหลัง
ของการทำกฎหมายฉบับนี้ก็คือ ผู้คนซึ่งได้มีอำนาจอาสาเข้ามาเป็นรัฐมนตรีในกระทรวงที่
เกี่ยวข้องเรื่องนี้ได้ดำเนินการเอาพวกพ้องไปทำกิจกรรมไว้ที่จังหวัดของตัวเอง นางุ้งก็มี
ปาล์มน้ำมันก็มี 20,000 ไร่ 30,000 ไร่ ทำกันไว้อย่างนี้ครับ แล้วก็รับมาออกกฎหมาย
เปิดช่องเพื่อพรรคพวกตัวซึ่งไม่ใช่เกษตรกรที่แท้จริงนั้นจะได้สิทธิกันต่อไป เห็นได้ชัดเจนครับ
ว่าทำกฎหมายนี้เพื่อพวกพ้อง กระผมไม่ต้องไปออกชื่อจังหวัด ไม่ต้องออกชื่อรัฐมนตรี ท่าน
ประธานคงนึกออกเหมือนกระผมนะครับ ไม่ยาวลงไปถึงจังหวัดตรงของท่านประธานนะครับ
เหนือขึ้นมาอยู่ตรงกลาง ๆ นั้นละครับ ทำกันอย่างนี้เพื่อเหตุ รู้กันอย่างนี้ เห็นกันอย่างนี้
นี่แปลว่าเป็นรัฐมนตรีแล้วทำกฎหมายเพื่อหากินช่วยพรรคพวก อย่างนี้ถึงต้องค้านครับ ถ้า
ทำไว้แค่นั้นมันไม่ได้สิทธิ เพราะไม่ใช่เกษตรกรอย่างดั้งเดิมมา กระผมกราบเรียนท่านประธาน
นะครับ กฎหมายฉบับนี้นอกจากจะทำมาหากินให้พวกพ้องแล้วคนที่เขารอสิ่งที่รัฐบาลได้
พยายามจะแก้ไขให้ปัญหาของผู้คนที่มีความเดือดร้อน เรื่องที่ไม่ได้กรรมสิทธิ์นั้น รัฐบาลได้
พยายามอย่างยิ่ง เมื่อ พ.ศ.2527 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน ได้มีมติ ค.ร.ม.ที่จะทำเรื่อง
บันได 3 ขั้น ถ้าเข้าไปอยู่ก่อน พ.ศ.2510 จะได้เท่านั้น พ.ศ.2518 ได้เท่านั้น
พ.ศ.2524 ได้เท่านั้น เขากำหนดไว้เสร็จ ผู้คนก็ตั้งคารอ เพราะว่าจะมีสิทธิตามที่รัฐบาล
กำหนดเป็นมติ ค.ร.ม.ก็จริงแต่เป็นการแก้ปัญหาแบบรัฐศาสตร์ ทุกคนตั้งคารออยู่นะครับ พอ

เปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่ พอมีคนมีอำนาจวาสนาก็ตั้งหน้าทำมาหากินแล้วล้มเลิกأيายกระได 3
ขั้นหมด กำหนดเงินจะให้เขาไว้ 50 ล้าน ก็ไม่ให้ ให้ขยับไปหน่อยก็ไม่ทำจนบัดนี้ผู้คนใน
บ้านเมืองหวังอะไรไม่ได้ครับ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเสนอเหตุผลเพียง
เท่านี้แล้วข้อเท็จจริงก็รู้กันอยู่ แต่ไม่พูดกันตรง ๆ กระผมก็เอาเจียดเข้าไปใกล้หน่อย ถ้า
ไม่ใช่จริง ๆ เถียงมาซิครับ เถียงมาซิครับว่าไม่ใช่พวกพ้อง ไม่มีปาสมน้ำมันเป็นหมื่น ๆ ไร่
อยู่ที่ปักขีไต้ เถียงมาซิครับว่า ไม่ใช่มีนาทุ่งอยู่ในจังหวัดนั้น แล้วเถียงมาซิครับ เรื่อง
กระเหียนกระหือรือเอากฎหมายฉบับนี้เข้ามานี้ ไม่ใช่จะทำเพื่อเปิดทางให้พวกพ้องได้หากินกัน
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมศักดิ์
ชาญด้วยกิจ ส.ส.ระยอง พรรคสหประชาชาติไทย ตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจงมาแล้วนั้นทำ
ให้งังเพิ่มข้อสงสัยหนักเข้าไปอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า "ผู้" ท่านบอกว่าไม่ได้หมายถึง
นิติบุคคล ท่านก็พูดของท่านลอย ๆ ขึ้นมา ท่านเขียนไว้ตรงไหนบ้างไหม หรือว่าจะต้องไป
ตีความกันที่ไหนอย่างไรบ้าง และคำว่า "นิติบุคคล" นั้นท่านยังบอกว่าไม่มีอาชีพทางด้าน
เกษตร ลองดูประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 69 บัญญัติไว้ว่า นิติบุคคลย่อมมีสิทธิ
และหน้าที่ต่าง ๆ ตามบทบัญญัติทั้งปวงแห่งกฎหมายภายในขอบเขตที่ประสงค์ของคนตั้งมี
กำหนดไว้ในข้อบังคับและตราสารจัดตั้ง ถ้าบริษัทนั้นเป็นบริษัทที่จดทะเบียนไว้และมีตราสารจัด
ตั้งบอกว่าจะทำนาทุ่ง จะทำสวนยางแล้วอย่างนี้เขาไม่มีอำนาจ ไม่มีสิทธิจะไปทำอย่างนั้น
จดทะเบียนไปทำอะไร เมื่อเขาจดทะเบียนเขาก็มีสิทธิเป็นเจ้าของที่ดินได้ ท่านบอกทำไม่ได้
นั้นผมก็ไม่ทราบว่าท่านเอาอะไรมาอ้าง ท่านประธานที่เคารพ มาตรา 70 ประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ยังบัญญัติต่อไปอีกว่า ภายในบังคับแห่งบทมาตราก่อนนี้ นิติบุคคลย่อมมีสิทธิ
และหน้าที่เหมือนบุคคลธรรมดา มันต่างกันตรงไหนล่ะครับ บุคคลธรรมดาทำนา ทำไร่ ทำสวน
ทำนาทุ่งเป็น 10,000 ไร่ได้ นิติบุคคลก็ทำเป็น 1,000 เป็น 10,000 ไร่ได้เหมือนกัน ท่าน

จะเอาตรงไหนมาล่ะครับว่าไม่ได้ ผมก็เรียนท่านแล้วว่า คำว่า ผู้ นั้นก็หมายถึงคน คน หมายถึงนิติบุคคลและคนธรรมดา ผู้ จะหมายถึงนิสิตนักศึกษา ท่านก็เขียนมาชิลครับว่า ผู้ หมายถึงนิสิตนักศึกษา หมายถึงลูกชาวนา ชาวไร่ เขียนได้ บัญญัติได้ กฎหมายนี้จะเขียนกฎหมายถึงกา หมูหมายถึงหมาเขียนได้ทั้งนั้นแหละ ทำไมท่านไม่เขียนมาเจาะจงลงไปอย่างนั้นล่ะครับ ท่านเขียนพลาญเอาไว้ ผู้ที่ประสงค์ ครับ ผู้ที่ประสงค์นั้นหมายถึงใคร ท่านก็แฝงเอาไว้แล้วท่านก็บอกไม่ได้หมายถึงนิติบุคคล นิติบุคคลทำไม่ได้ จริงไหมครับ ผมจึงขอวิงวอนสภาแห่งนี้ว่าอย่าคำคำเดียวว่า "เกษตรกร" หมายถึงอะไรในกฎหมายปฏิรูปเพื่อเกษตรกรรวมชื่อมันสวย แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นกฎหมายที่มาตรการเกษตรกร เขาเหล่านั้นจะไปอยู่ที่ไหน ขณะนี้นั้นเรารู้อยู่แล้วว่าเขาเหล่านั้นถูกขับไล่ไล่ส่งไปเรื่อย ๆ เรื่อย ๆ เรื่อย ๆ ยิ่งมาพิจารณาบอกว่าเกษตรกรตามที่รัฐมนตรีสมัครได้พูดไปเมื่อก็นั่น ขอภัยที่เอ๋ยชื่อ บอกว่าเดี๋ยวนี้เป็นลูกจ้างเขาเยอะแยะ ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรเป็นหลักแต่เป็นลูกจ้างเขา อาชีพหลักคือลูกจ้างใช้ไหมครับ แต่ผู้ที่เป็นเจ้าของสวน นา ไร่คือนายทุน เพราะฉะนั้นใครล่ะครับที่ดินแปลงนั้นนาทุ่งอันนั้นใครเป็นเจ้าของครับ ใครมีอาชีพหลักเป็นเจ้าของนาทุ่ง เอ้อ นั่นสิครับ เพราะคนทำมีแต่ทุนทำไม่เป็น อ้ายคนเป็นกลายเป็นลูกจ้าง ใครล่ะครับมีอาชีพหลักในการทำนาทุ่งอันนั้น ท่านคิดไหมครับท่านจะยกนาทุ่งนั้นให้ใครล่ะครับ ถ้าท่านมีนาทุ่งเป็น 10,000 ไร่ท่านไม่เอาผมจะลาออกจาก ส.ส. เป็นเจ้าของนาทุ่งเสียเลย แล้วขอไปจดบัญชีที่ไหนก็แล้วแต่ ยมบาลที่ไหนก็แล้วแต่ บอกผมจะเป็นเกษตรกรล่ะ ถ้าตรงนั้นมีทะเบียนจดที่ไหนผมจะไปจดที่นั่นตรงไหนครับมันจดไว้ ทะเบียนตรงนั้นมันจารึกไว้ตรงไหน หรือพอเกิดมาต้องบอกว่าลูกเอ๋ยลูกนั้นเป็นอาชีพเกษตรกรนะลูกนะ จดไว้เลยนะลูกนะเดี๋ยวไม่มีสิทธิ์เป็นผืนแผ่นดินไทย จดเอาไว้ ๆ จดเอาไว้ลูก เอ้อ มันตรงไหนล่ะอาชีพเกษตรกรเป็นหลักนะครับ ตรงไหนล่ะครับหรือหลักมันอยู่ที่ว่าผู้ประสงค์ นั่นแน่ ๆ ชัดเลย ชัดเลยผู้ประสงค์นั้นแหละคือชัดเลยคือตัวเกษตรกร เพราะฉะนั้นท่านถึงไม่ยอมตัด ท่านพลาญตรงนี้ไว้คือผู้ที่ประสงค์นั้นแหละคือเกษตรกรอย่างแท้จริง นั่นคืออาชีพหลัก อย่างนี้ใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอวิงวอนสภา

แห่งนี้ว่า ท่านจะยกประเทศไทยให้ใครนั้นคิดสักนิดหนึ่ง มาตรานี้คำจำกัดความนี้คือยกพื้นแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ที่ทำเกษตรกรรมให้แก่ใคร ผมก็ขอเน้นอีกนิดหนึ่งคนไทยนั้นเราทำดีซะว่า 51 เปอร์เซนต์ต่างคนต่างทำ ๆ แต่ถ้าบริษัทนายทุนแล้วบริษัท 100 บริษัทนั้นคือเครือข่ายกัน ถ้าเขาจะทำนาทุ่งก็ทำไปแล้วคุณนาทุ่งได้ถ้าจะทำสวนยางแล้วก็สามารถไปคุมสวนยางได้ตั้งแต่ปลูกผลิตผลจนถึงโรงงานอุตสาหกรรม แล้วเมื่อนั้นจะรู้สึกว่ามันถูกควบคุมเศรษฐกิจทางดินแดนแล้ว ทางพื้นแผ่นดินแล้วเมื่อนั้นเราก็เป็นเมืองขึ้นนายทุนทางเกษตรกรรมครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้สงวนคำแปรญัตติอีกท่านหนึ่งครับ คุณชัยครับเชิญ
 นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพอย่างสูงยิ่งของ
 กระผม กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสห-
 ประชาธิปไตย กฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา 3
 ในคำจำกัดความ คำว่า เกษตรกร นั้นกระผมก็ขอยืนยันว่าที่กระผมขอให้เหมือนกับกฎหมาย
 เดิมนั้น เพราะว่าเจตนารมณ์ของกระผมนั้นไม่อยากจะให้เมืองไทยนี้หมดความหมายของเจ้าของ
 ประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมต้องพูดคำนี้ก็เนื่องจากว่าปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ
 เรากำลังริเริ่มในเรื่องทุ่งกุลาลำเจียก และก็มีการกู้เงินกู้ทองจากต่างประเทศ ตลอดทั้งมีการ
 ปลูกยางอะไรต่าง ๆ นี่ครับก็ต่างก็พยายามดิ้นรน ถ้าพูดถึงหลักของประเทศชาติมันดีนะครับ
 ท่านประธาน ดีมาก คือมีทุนมาทำให้ประเทศชาติเราเจริญขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจดีขึ้น แต่
 ท่านประธานอนาคตข้างหน้าท่านประธานเคยจำหรือไม่เคยรับเคยเห็นไหมครับในกรุงเทพ ฯ แต่
 ก่อนในทุ่งรังสิตอะไรต่าง ๆ ท่านประธานเอ๋ยมองเห็นข้าวเขียวชะอุ่มในทุ่งนาดูข้าวเหลืองอร่าม
 เลยท่านประธาน นั่นละคือเกษตรกรละแต่ก่อนแต่เดี๋ยวนี้ครับท่านประธานครับ ดีกรามบ้านช่อง
 สง่าผ่าเผยดีก็ไม่มีกั้นเป็นของใครครับท่านประธานครับของคนไทยหรือเปล่า ก็คนครับ
 ท่านประธานที่เป็นเจ้าของเกษตรกร ไม่มีครับท่านประธาน แต่ถ้าท่านประธานอาจจะก็มีมี
 เพียงไม่กี่คนก็ตารางวาละครับ ท่านประธานที่ต้องไปอะไรต่าง ๆ แต่คนอื่นท่านประธาน

คนต่างชาติที่มาลงทุนทั้งนั้น กระผมจึงจำเป็นต้องใช้คำจำกัดความคำว่า เกษตรกร นะคือใช้อย่างไรให้สั้น ๆ ท่านประธาน เพื่อจะอย่างน้อยคือหมายความว่าป้องกันป้องปรามเอาไว้วิธีการของคนในตลาดที่รอบรู้ปัญหาต่าง ๆ นะครับ ร้อยแปดพันประการที่ทำให้คนไทยต้องเป็นหนี้เป็นสินเขาอยู่ทุกวันนี้ ท่านประธานครับพอมาดูเห็นคำจำกัดความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมว่าให้มีเงื่อนไขกำหนดในพระราชกฤษฎีกาด้วยแล้วผมยังไม่สบายใจใหญ่ ท่านประธานครับผมกลัวว่าในขณะนี้ นะครับกรุงเทพ ฯ มันก็จะเป็นป่าคอนกรีตไปหมดแล้ว ถนนจะเดินก็ยังไม่ได้รับต้องทำไปลอยฟ้า ท่านประธานเอ๋ยไปกู้หนี้ยืมสินอะไรต่าง ๆ กรุงเทพมหานครก็ต้องเอาอะไรจากเบลเยียมมายกเหล็กเก่าอะไร 25 ปีอะไรมาที่ท่านประธานมาหมดแล้วครับท่านประธานเอ๋ย ถ้าเราไม่ช่วยกันแก้ไขการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนี้ให้เป็นฐานเพื่ออนาคตลูกหลานนะท่านประธานเราจะอยู่ได้อย่างไร ด้วยเหตุนี้ท่านประธานครับกระผมก็อยากจะกราบเรียนปัญหาที่กระผมต้องกราบเรียนเนื่องจากว่าเมื่อสักครู่นี้ใหญ่ ๆ นี่กระผมฟังจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งบอกว่า มีใครก็ไม่รู้ รัฐมนตรีอะไรมีนาทุ่งสะดังเลยครับ เพราะผมพอดีผมก็เลี้ยงกุ้งด้วยเหมือนกันผมยังไม่ได้เป็นรัฐมนตรีครับ ผมก็ตกใจครับนึกว่าโดนผมเข้า ผมก็จำเป็นจะต้องมากราบเรียนให้ท่านประธานและสภาแห่งนี้ทราบ ผมสะดุ้งเลยครับ เอ ผมนี้ยังไม่ได้รับแต่งตั้งโปรดเกล้า ฯ ให้เป็นรัฐมนตรีทำไม ผมเป็นเกษตรกรจริง ๆ ท่านประธานไม่เชื่อนั่นसार อาทิตยชัยท่านประธานเลยครับ ผมมีกุ้งให้ท่านครับของเมียกระผม ไม่ใช่ของกระผมหรอกครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน เหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนมานี้ก็เนื่องจากว่าเราต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ในเรื่องของคำว่า เกษตรกร กระผมหวังว่าเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้คงจะคิดนะครับว่าทำอย่างไรคนไทยให้เป็นเจ้าของประเทศ และก็เป็นที่เกษตรกรก็ขอให้เป็นคนไทยเถอะ คนต่างประเทศเขามาลงทุนก็อีกเรื่องหนึ่งครับ แต่อย่าให้เขามีสิทธิเหนือคำว่า เกษตรกร นะครับ คือเป็นคนประกอบในด้านอุตสาหกรรม ในด้านเกษตรกรรมไม่ใช่อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมนั้นอีกประเภทหนึ่ง นั้นพวกนายทุนมาเอาผลผลิตที่พวกเกษตรกรทำได้ ทำกุ้งได้ แซ่เหียนส่งไปต่างประเทศให้ญี่ปุ่นขายให้ได้เงินตราต่างประเทศ

หรือว่าปลูกข้าว ปลูกปอ ปลูกถั่ว ปลูกงาอะไรให้ยากกับตาช่วยรักษาอะไรต่าง ๆ เพื่อให้ได้
งาการค้าอะไรใส่ ชื่อจากชานนามากิโลกรัมละ 12 บาท ชาวเกษตรกร แต่ว่ามาโรย
นิดหน่อย 250 ไร่ ตาคาร์ใหญ่ ๆ อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานครับ อันนี้ละครับ กระผมก็
ไม่สบายใจอย่างมาก กระผมก็ใคร่จะประธานกราบเรียนว่า ขอให้ท่านประธานคณะ
กรรมการที่นั่งอยู่หน้าครับช่วยได้เมตตารักคนไทยเถอะครับ สงวนอาชีพคำว่า เกษตรกร ให้
คนไทยเถอะครับ เพราะไหน ๆ ท่านก็เป็นปราชญ์ มหาปราชญ์ ราชบัณฑิตนะครับ คำว่า
เกษตรกร เป็นหลักใหญ่จริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ กระผมก็อยากจะให้ท่านประธาน
คณะกรรมการช่วยเห็นใจผู้แปรญัตติด้วย แล้วก็เห็นชอบตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตตินี้ได้
กราบเรียนต่อท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ หวังว่าสภาคงเห็นใจที่กระผมได้
กราบเรียนนะครับ ผมขอขอบคุณไม่อยากจะกวนเวลาของสภาให้นานกว่านี้นะครับ ขอ
ขอบคุณท่านประธานอย่างมาก ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมคิดว่าความห่วงใยทั้งหมดนี้ตรงกันนะครับ เพียงแต่ความ
เข้าใจอาจจะยังไม่ตรงกันก็ได้ คือเราเป็นห่วงกันว่า คำว่า "ผู้ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพ
เกษตรกรรม" จะไปหมายความว่าถึงพวกนายทุนที่ยังไม่ได้มีอาชีพเกษตรกรรมแล้ว ก็จะไป
ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้ที่ดิน ผมนึกว่าเราอย่าไปห่วงเลยครับว่า บุคคล
เหล่านั้นเขาซื้อที่ดินเขามีแล้ว เขาก็กิจกรรมเป็นหลักอยู่แล้ว และเป็นเกษตรกรตาม
ความหมายเดิมอยู่แล้วทั้งสิ้น คนที่จะก้าวเข้ามาใหม่เพื่อที่จะเอาที่ดินจากการปฏิรูปนี้มันไม่ค่อยมี
หรอกครับ แต่ปัญหาที่เราน่าจะเป็นห่วงนะครับก็คือว่า ชานา ชาวไร่ซึ่งสูญเสียที่ดินไปแล้ว
ต้องอพยพเข้าเมืองไปประกอบอาชีพรับจ้าง ไปเก็บอะไรตามกองขยะ ไปถีบสามล้อ พวกนี้
อยากจะกลับไปอยู่ในอาชีพเกษตรกรรมอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเรามีที่ดินจะเผื่อแผ่ให้เขาไหม เราจะให้
เขาไหม เราจะให้เขาทนทรมานทรมานอยู่ในเมืองหลวงอยู่ต่อไป โดยที่รายได้ก็ไม่เพียงพอ

ต่อการครองชีพอย่างนั้นหรือ นั่นพวกหนึ่งนะครับ อีกพวกหนึ่งเมื่อเวลาเราปฏิรูปที่ดินนี้ ถ้าเป็นสมัยก่อนเราคงจะจัดที่ดินแล้วก็โยนไป แล้วก็ให้ไปเผชิญชะตาชีวิตเอาเอง จะทำกันอย่างไรก็แล้วแต่ ในปัจจุบันนี้เราคงจะเห็นว่าการทำเกษตรกรรมโดยวิธีฟุ้งฟ้าฟุ้งฝนโดยไม่คำนึงถึงการตลาด ไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ มันคงไปไม่ได้แล้ว คงจะต้องใช้วิวัฒนาการสมัยใหม่จะต้องใช้ความรู้ที่ทันสมัย ใช้ความรู้ทางด้านการตลาด รู้ว่าควรจะทำอะไรในระยะไหนอย่างไร และควรจะทำอย่างไร สิ่งเหล่านี้เราจำเป็นที่จะต้องให้เกิดขึ้นให้ได้ในหมู่เกษตรกรที่เราไปจัดขึ้น วิธีที่จะทำให้เกิดขึ้นได้นี้เราก็ต้องใช้สิ่งที่เรามีอยู่เหลือเฟือ เวลานี้เข้าไปประสมประสานกับผู้ที่เป็เกษตรกรเดิม วิธีที่จะประสมประสานก็คือ เรามีคนจบเกษตรกรรมนี้เป็นจำนวนมาก เป็นคนหนุ่ม ๆ ที่ยังมีไฟแรง แล้วก็ประสงค์จะใช้วิชาที่ได้เล่าเรียนมานี้ไปทำอาชีพนี้ แต่คนไม่เคยมีอาชีพเกษตรกรรมมาก่อน ไม่มีที่ดินมาก่อน ถ้าเราสามารถจับบุคคลเหล่านี้สอดแทรกเข้าไปในกลุ่มที่เราจัดการปฏิรูปให้เป็นแกนกลางในการวิวัฒนาการของการทำอาชีพเกษตรกรรมได้ บุคคลเหล่านี้ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่เป็นเกษตรกรเดิมที่ไม่มีความรู้หรือความรู้อย่างไม่ทันสมัยก็จะสามารถเคลื่อนกลิ้งกันไปได้ แล้วก็ทำให้มีการวิวัฒนาการไปพร้อมๆกัน โดยแนวทางอย่างนี้ท่านเห็นว่ามันจะไม่ดีอย่างนั้นหรือครับ โดยที่รัฐบาลก็คณะกรรมการกิจการก็ได้พิจารณาถึงในแนวทางนี้นะครับ จึงเห็นว่าถ้าเราเปิดโอกาส 2 ช่องทางนี้ไว้ให้โดยกำหนดกันให้มันชัดเจนขึ้นมาเป็นพระราชกฤษฎีกานี้มันก็น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์กับอาชีพเกษตรกรรมกับเกษตรกรที่ยากจนที่ยังขาดความรู้ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ กับบุคคลซึ่งต้องทอดทิ้งนาทิ้งไร่มาเพราะความยากจน กระผมเห็นว่าเราอย่าไปห่วงพวกเศรษฐีที่เรามีที่ดินเยอะ ๆ เพราะพวกนั้นเป็นเกษตรกรอยู่ตามกฎหมายอยู่แล้ว กระผมขออนุญาตเรียนตอบท่านอัยการด้วยนะครับว่า จริงอยู่ประมวลกฎหมายแพ่งกำหนดเอาไว้ว่านิติบุคคลน่าจะย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดเอาไว้ในกรอบวัตถุประสงค์ และมีสิทธิและหน้าที่เทียบเท่าบุคคลธรรมดา ก็จริงนะครับ แต่ในหลายกรณีนี้นิติบุคคลทำไม่ได้ครับ สอบเข้าอัยการนิติบุคคลสอบไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการครับ เชิญ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 สุเทพ เทือกสุบรรณ กรรมธิการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่าที่เราต้องขยาย
 หลักการในเรื่องของการปฏิรูปที่ดินออกไปสู่บุคคลที่มีความประสงค์ที่จะเป็นเกษตรกร นอกจาก
 เหตุผลที่ท่านประธานกรรมธิการได้กราบเรียนไปแล้วนั้น ยังมีเหตุผลที่เป็นความจำเป็น
 อย่างอื่นที่ใคร่ขออนุญาตกราบเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบ ก็คือว่าในขณะนี้ทุกวันนี้ยังมีพี่น้อง
 ประชาชนคนไทยจำนวนมากซึ่งไม่มีอาชีพไม่มีที่ดินที่จะทำกินแล้วก็ได้ร้องขอไปยังสำนักพระราชวัง
 บ้าง ทางกระทรวงกลาโหมบ้าง กระทรวงมหาดไทยบ้าง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์บ้าง แต่ว่า
 กฎหมายไม่เปิดโอกาสที่จะให้เราจัดสรรที่ดินให้กับคนเหล่านี้ได้ เพราะว่าคำจำกัดความของ
 กฎหมายปฏิรูปที่ดินซึ่งเขียนไว้เดิมนั้นค่อนข้างจะแคบไป เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะ
 ต้องขอเพิ่มเติมว่าให้สามารถจัดสรรที่ดินให้กับผู้ที่ประสงค์จะเป็นเกษตรกรอย่างที่ได้กราบเรียน
 มา นอกจากนั้นรัฐบาลยังมีนโยบายที่จะไปจัดที่ดินเพื่อความมั่นคงตามหมู่บ้านชายแดนต่าง ๆ
 และรัฐบาลไม่ต้องการให้มีหน่วยงานที่จัดสรรในเรื่องของที่ดินนี้ซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงาน จึง
 มอบหมายให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมเป็นผู้จัดสรรแต่เพียงหน่วยงานเดียวใน
 ขณะนี้ แต่ว่าการที่จะเข้าไปดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวมานั้น
 จะเป็นการจัดตั้งกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรานี้ลงไปให้สามารถจัด
 ที่ดินให้กับผู้ที่เข้าไปอยู่ในพื้นที่ของความมั่นคงได้ ผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่าคนที่เรา
 ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติทางการเกษตรที่เราต้องการจะให้เข้าไปประสบประสานอยู่กับเกษตรกร เพื่อ
 ที่จะได้นำเอาวิชาความรู้สมัยใหม่เป็นตัวนำ ในการพัฒนาการเกษตรนั้น แท้ที่จริงแล้วก็คือ
 บุคลากรของเกษตรกรเหล่านั้นซึ่งได้มาเรียนวิชาเกษตรทั้งในระดับวิทยาลัยทั้งในระดับ
 มหาวิทยาลัย และเดี๋ยวนี้ก็ยังว่างงานอยู่เป็นจำนวนมาก เราต้องการที่จะเอาคนเหล่านี้ไปใช้
 ประโยชน์ นั่นคือสาระสำคัญเนื้อหาจริง ๆ วัตถุประสงค์จริง ๆ ของการแก้ไขกฎหมายใน
 มาตรานี้ ผมขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้สบายใจว่าคนที่ได้ร่วมกันพิจารณากฎหมายฉบับ
 นี้หรือแม้แต่พวกผมที่อยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้ซ่อนเร้นเงื่อนงำใด ๆ เอาไว้ใน

การเสนอกฎหมายตามที่มีผู้สงสัยหรืออภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้แต่อย่างใดทั้งสิ้น มีคำอภิปรายของท่านสมาชิกจากกรุงเทพมหานคร คุณสมัคร์ สุนทรเวช ขอร้องที่ต้องระบุเจาะจงลงไป อภิปรายเถียงกันไปเถียงมา ว่าสงสัยว่ารัฐมนตรีที่อยู่ในกระทรวงเกษตร ซึ่งบ้านอยู่ใกล้จังหวัดศรีสะเกษ ผมไปดูแล้วทั้ง 3 คนไม่ใช่ก็คงเป็นผม เพราะอยู่สุราษฎร์ ใกล้ศรีสะเกษมากที่สุด ขอเรียนว่าท่านสมาชิกอย่าห่วงใยเลยครับ ผมไม่ได้มีพื้นฐานจิตใจที่จะคิดหาประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนกลางจะไปฉ้อไปโกง ไปหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่เหมือนกับที่อดีตรัฐมนตรีบางคนเขาประพฤติกับผมไม่เรียนวิชานี้ครับ แล้วไม่คิดจะทำผมเรียนว่าผมมีส่วนปาล์มจริงครับ ประมาณ 1,000 ไร่เศษ มีเป็นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ครบถ้วน จ้างนองธนาคารเอาไว้ตรวจสอบได้นะครับ นาทุ่งยังไม่มี คิดอยู่ว่าจะมี ผมได้ชักชวนผู้คนมากมายให้ไปทำนาทุ่ง ในพื้นที่รอบอ่าวไทยทั่วประเทศไทยนี้ตั้งแต่จันทบุรียันนราธิวาสเพราะเห็นว่าจะเป็นอาชีพที่ทำเงินให้กับประเทศชาติ และกับประชาชนได้อย่างกว้างขวาง แต่ผมไม่เคยแนะนำให้คนเหล่านั้นไปยึดถือที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ในทางตรงกันข้ามผมแนะนำให้ไปซื้อที่นาเก่า ๆ ซึ่งไม่สามารถจะใช้ทำนาได้ผลแล้ว มาปรับปรุง มาพัฒนาเสียใหม่เพื่อให้เป็นนาทุ่งที่ทันสมัย เพราะฉะนั้นผมก็ขอเรียนชี้แจงไว้ เพื่อประดับสติปัญญาของท่านสมาชิกด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สีหนาท ภาชา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคสหประชาไทย ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังคำชี้แจงจากคณะกรรมการแล้วก็เข้าใจดีในความคิดอันลึกซึ้งซึ่งจะให้บรรดาเกษตรกรที่แท้จริงได้มีที่ดินทำกิน ท่านแรกท่านยกตัวอย่างว่าต้องไปขับสามล้อ ไปถีบสามล้อไปอะไรวะไรเยอะแยะ ไม่มีที่ดินทำกิน ในมุมตรงข้ามท่านประธานที่เคารพ ทำไมไม่ถามขึ้นมาว่า ทำไมเขาต้องไปถีบสามล้อล่ะ ทำไมต้องไปถีบขยะล่ะ อย่างนี้เป็นต้น เพราะเขาไม่มีที่ดินทำกินต่างหากละครับ ผมว่ามาถึงจุดเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ กับคณะกรรมการ เดียวนี้ผู้สงวนคำแปรญัตติมาถึงจุดเดียวกัน คือเรา

มองเห็นว่าคนไทยเรานี้ซึ่งมีอาชีพหลักจริง ๆ ทางเกษตรกรรมนี่จำเป็นจะต้องไปประกอบอาชีพอื่น เพราะไม่มีที่ดินทำกิน นั่นหมายความว่ามันสอดคล้องกับที่พวกผมได้ขอแปรญัตติกันไว้ ถ้าหากเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติปัญหาที่ท่านตะหนกตกใจและเป็นห่วงนั้นก็หมดไป แต่ท่านยังยืนยันอย่างนั้น แล้วปัญหาที่ท่านกำลังได้พูดจาไปเมื่อสักครู่นี้ก็จะเกิดขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ท่านประธานที่เคารพ อีกท่านหนึ่งท่านขึ้นมาขอบพอกับกระผมเป็นส่วนตัว ผมไม่ได้เอ่ยถึงนาทุ่งท่าน ผมคงไม่ต้องเอ่ยถึงอะไรทั้งหมด แต่ท่านเป็นห่วงว่าบรรดานักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนจบในด้านการเกษตรมานั้น ท่านอยากจะให้คนเหล่านี้ได้เข้าไปสอดแทรกทำมาหากินในทางเกษตรกรรม ผมขอเรียนว่าคนบุคคลตรงนี้ส่วนใหญ่เขาเป็นลูกหลานเกษตรกรรมอยู่แล้วครับ คงไม่ต้องพะวงจนเกินไปถึงขนาดนั้น แต่ถึงแม้ท่านพะวงก็เป็นผลดี ถ้าหากจะเป็นไปตามที่ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติได้ขอสงวนไว้ ท่านประธานที่เคารพ มองไปมองมาแล้วทุกคนก็มองในแง่ที่จะให้คนไทยมีที่ดินทำกินด้วยกันทั้งนั้น แต่ผมก็มองออกมาว่าผู้ประสงค์ที่จะเป็นเกษตรกรก็ดี หรือผู้มีอาชีพที่ไม่ใช่เกษตรกรเป็นหลักก็ดี ลองมาเปรียบเทียบซิครับว่าขณะนี้ ใครบ้างที่มีที่ดินมากมายกายกอง ใครบ้างที่จะยอมนำที่ดินมาเข้าสู่โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ ผมมองแล้วล้วนแต่ผู้ยากไร้ทั้งนั้น ครับ มีคำพังเพยบอกว่า ปลาเล็กกินปลาใหญ่ คนฉลาด ครับ ผมพูดคำว่า ปลาเล็กกินปลาใหญ่ครับ คนเข้าใจนี่กว่า ผมพูดผิดครับ ผมเห็นมาแล้วครับ วันหนึ่งถ้าขึ้นยังปล่อยไปอย่างนี้ ปลาเล็ก ๆ ตัวใหญ่ ตัวเล็ก ๆ ทั้งหมดนี้แหละครับ รุมกันเข้าแล้ววันหนึ่งครับตัวใหญ่ ๆ จะหาแผ่นดินอยู่ไม่ได้ จำไว้ครับ ปลาใหญ่กินเสียจนอึดท้อง อืดตายครับ มีแล้วนะครับคนไร้แผ่นดินนะ ผมไปเห็นประเทศใกล้เคียงกำลังจะเกิดเหตุ ขณะนี้เพิ่งไปมาไม่กี่วันนี้ พม่านี่เอง ตัวใหญ่ ๆ กำลังจะตาย ประเทศฟิลิปปินส์ตัวใหญ่ ๆ กำลังจะพัง ระวังให้ดีครับ ผมใช้คำนี้ ผู้ฉลาดกว่าย่อมเอาตัวเอาเปรียบ เราพูดกันอยู่เสมอ แต่วันหนึ่งถ้าเรายังออกกฎหมายอย่างนี้ ผู้ฉลาดกว่าเอาตัวเอาเปรียบมาก ๆ มันจะไม่มีแผ่นดินจะอยู่เช่นเดียวกัน เราอย่าไปคิดว่าการออกกฎหมายอย่างนี้ การช่วยเหลือเกษตรกรแต่ปาก แต่ตัวหนังสือมันบีบบังคับรัดตัวเขาอยู่

ตลอดเวลาที่นั่น วันหนึ่งครับปลาตัวเล็ก ๆ มันรวมกันเข้าแล้ว ผมเป็นห้วงครับ เป็นห้วงปลาใหญ่ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รอบ 2 แล้วนะครับ คุณจรัสครับ

นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านประธานกรรมการท่านบอกว่าจุดประสงค์ของทั้งกรรมการและสมาชิกตรงกัน ก็คือว่าเป็นห่วงเกษตรกรผู้ไม่มีที่ทำกิน ท่านบอกว่าที่ท่านเขียนคำจำกัดความของคำว่า เกษตรกร นี้ หมายความว่าผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมท่านเป็นห่วงคนที่ไม่มีที่ทำกินอพยพมาอยู่ในเมืองมาเป็นกรรมกร มาเป็นสามล้อมาขายหนังสือพิมพ์ แล้วจะกลับไปทำกินที่บ้านเกิดเขาไม่มีที่ทำกิน ท่านว่าอย่างนั้นท่านก็เปิดช่องไว้ ถ้าฟังกันนะครับมันไม่มีน้ำหนักรับ ถ้าจะกล่อมเกลั้กันไปตามภาษาอีสานก็พอฟังได้หรอกครับ แต่ท่านไม่รู้จริงครับ เกษตรกรที่เขอพยพมานั้นคือเกษตรกรส่วนหนึ่งของ 1 ใน 5 ของคนในครอบครัวนั้น อพยพเพียงชั่วคราวเท่านั้น และคนที่เหลือนั้น เขาก็ยังประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ที่บ้าน คนที่อพยพมานั้นก็ยังมีอาชีพเกษตรกรรมอยู่ที่บ้านเขาอยู่ที่เขามานั้นเขามาเพียงชั่วคราว แล้วเขาก็กลับไป ท่านไม่ต้องเป็นห่วงกันหรอก ไม่ต้องไปเปิดช่องตรงนั้นหรอกครับ ท่านประธานกรรมการครับ เราต้องการจริง ๆ ก็คือต้องการจะให้เกษตรกรทุกคนมีสิทธิมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตรงนั้นต่างหาก และท่านทำไมจะต้องมาเขียนกฎหมายให้กว้างออกไปเพื่อเปิดให้คนอื่นมีโอกาสที่จะไปขับไล่ไล่ส่งเขาโดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ ท่านก็ทราบอยู่ครับ ผมไม่เห็นด้วยหรอกครับ ที่ท่านจะบอกว่า โอ เขียนแค่นี้แล้วจะเปิดช่องเพื่อช่วยเหลือคนอพยพเข้ามาอยู่ในเมือง นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ 2 ที่ท่านบอกว่าเศรษฐกิจต่ำ ๆ นั้น เขามีอาชีพเกษตรกรรมถ้วนทั่วที่ดินมากมายในเมืองไทย ผมเห็นด้วยครับ ก็มีอยู่แค่นั้นแหละ กฎหมายแก้คำสั่งคณะปฏิรูปขอช้าอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านรัฐมนตรีอำนวยการนั้นแหละครับ เป็นคนเสนอเมื่อปี 2523 ก็ว่ากันไปจนป่านนี้ก็ทำไม่ได้ อยู่ป่านนี้เพราะอะไรละครับ มันก็เพราะติดผลประโยชน์ตรงนี้ พอติดผลประโยชน์เศรษฐกิจต่ำ แต่ที่จะเกิดใหม่ก็คือเศรษฐกิจใหม่ที่มันจะเกิดขึ้นมันจะไปแย่งคนที่ไม่มีที่

ทำกิน ตรงนี้ต่างหากครับเศรษฐกิจใหม่ เศรษฐีใหม่ท่านทราบไหมครับ เป็นใครและท่านก็ยังไม่
แน่ใจอีกว่า คนที่อพยพจากชนบทมาอยู่ในเมืองมาอยู่ชั่วคราวก็คน ไร่ที่ทำกินก็คน เศรษฐีเก่ามี
ก็คน เศรษฐีใหม่จะเกิดขึ้นอีกเท่าไร ที่จะไปเบียดบังเขาให้ตกไปนะครับ เวลาเขากลับไปแล้ว
เป็นอย่างไรครับ ไม่มีที่ทำกินก็ไปรุกป่าสงวนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรท่านนั้นแหละ
ครับ จึงแก้ไขปัญหานี้ไม่ได้ จนกระทั่งทุกวันนี้แหละครับ ป่าที่ไหนต่อที่ไหนก็พูดกันอยู่จนผม
ไม่อยากจะพูดแล้วนะครับ ถึงวันนี้มันอยู่ตรงนี้ ที่แรกนะครับ ผมแปรญัตติตรงนี้ไว้ ผมไม่ไป
ชี้แจงในชั้นกรรมาธิการหรอกครับ เพราะผมมั่นใจตัวท่านประธานกับท่านรองประธานที่นั่ง
อยู่ติดกัน เออ ความคิดตรงกัน ผมเชื่อเลยครับว่าท่านต้องตัดตรงนี้ออกตามที่ ส.ส. ท่าน
แปรญัตติผมเชื่ออย่างนั้นครับ เอาออกมาเป็นที่ไหนได้ครับ เหมือนของรัฐบาลเบี้ยอย่างเก่า
มาถึงตรงนี้ครับ ผมจำเป็นต้องพูดอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นจึงวอนเถอะครับ ท่านประธาน
กรรมาธิการครับ ถ้าท่านจะเห็นใจนะครับ อย่างลุ่มแกลุ่ม ๆ เออนิดหน่อย แค่นั้นแหละครับ
เอาไปพอผ่าน ๆ ไม่มีประโยชน์อะไรครับ และคนที่เขานับถือท่านอยู่นะครับ ก็จะหมดความ
นับถือท่านกรรมาธิการโดยสิ้นเชิง ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมต้องขอมติที่ประชุมนะครับว่า โดยที่มาตรานี้
มีการแก้ไขรวมทั้งมีท่านสมาชิกขอแปรญัตติด้วย และสงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นผม
ขอมติว่าจะให้มีการแก้ไขตามที่สมาชิกขอแปรญัตติ หรือคงไว้ตามร่างของคณะกรรมาธิการครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามที่ผู้สงวน
คำแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ มีผู้เข้ามาใหม่อีกครับ

(มีสมาชิก 64 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้
ตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 119 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ แก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติ 64 เสียง คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ 119 เสียงครับ คงไว้ตามร่างกรรมการ ขอเชิญ มาตราต่อไปครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้นะครับ มาตรา 4 ถ้าท่านผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจมาตรานี้ ผมขอผ่าน มาตราต่อไปนะครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 5 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 5 มีการแก้ไขและมีผู้แปรญัตติด้วย ครับ มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ถ้าไม่ติดใจผมผ่าน มาตราต่อไปครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 6 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 6 มีการแก้ไข รวมทั้งมีผู้แปรญัตติ และสงวนคำแปรญัตติไว้ ถ้าไม่ติดใจ ผมขอผ่าน มาตราต่อไปครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 7 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 7 มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าไม่ติดใจผมผ่านนะครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 8 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 8 มีผู้สงวนคำแปรญัตติ คุณจิรมิตร อยู่ใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายจิรมิตร เจียมเจริญอุดมดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ เนื่องจากว่า ในมาตรา 8 นั้นครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามมาตรา 26(4) ได้มีการที่จะนำที่ดินป่าสงวนแห่งชาติมาเป็นพื้นที่ปฏิรูป ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการขัดต่อนโยบาย และหลักการสงวนป่าสงวนแห่งชาติไว้ครับ

ประเทศได้เข้าไปอยู่อาศัยและทำกินในป่าสงวนแห่งชาติทั้งก่อนและหลังของการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จนกลายเป็นแหล่งชุมชนขนาดใหญ่โดยทั่วไป และโดยเฉพาะบางแห่งมีสถานที่ราชการ บ้านเรือนที่อยู่อาศัยของราษฎรอย่างมั่นคงถาวร และบางครั้งเกิดเรื่องราวร้องเรียนเป็นปัญหาต่อการปกครองทั้งของรัฐบาล กรมป่าไม้ และกระทรวงเกษตรโดยตลอดมา ซึ่งในครั้งนั้นรัฐบาลตั้งแต่ปี 2518 ได้พิจารณาหาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาของราษฎรที่ไปอาศัยอยู่และทำกินในเขตป่าสงวนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้สอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศอย่างมั่นคงและจริงจังตลอดมา และมีนโยบายที่จะสงวนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศให้มากยิ่งขึ้น และยินยอมที่จะลดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจากร้อยละ 50 ลงมาเหลือร้อยละ 40 ทั้งนี้ก็เป็นการช่วยเหลือราษฎรเหล่านี้ให้มีสิทธิและมีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ทำกินเหล่านั้น ซึ่งได้ทำกินตกทอดมาหลายชั่วอายุคน ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2527 ที่จะให้ดำเนินการช่วยเหลือราษฎรผู้อาศัยและทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยกำหนดโครงการชื่อโครงการว่า โครงการเพิกถอนสภาพป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นที่ตั้งชุมชน โดยมีเป้าหมายโครงการแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นชุมชนที่เกิดขึ้นก่อน พ.ศ.2510 ซึ่งปรากฏตามภาพถ่ายทางอากาศโครงการ แร่ปี 61 ร่วมกับแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหารเป็นหลักฐานที่จะบ่งชี้ในการกันพื้นที่ออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้ได้รับเอกสารสิทธิซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 11.1 ล้านไร่

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มชุมชนที่เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2510 ถึง พ.ศ.2518 ภายหลังการกำหนดพื้นที่เป็นเขตป่าไม้ถาวร หรือได้กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยอาศัยภาพถ่ายทางอากาศ ถ้าพื้นที่ที่ถือครองมิใช่ต้นน้ำลำธาร หรือบริเวณที่รัฐ มีความจำเป็นต้องสงวนไว้เพื่อความมั่นคงของประเทศแล้ว ทางราชการก็จะออกหนังสือสิทธิทำกินให้ ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 13 ล้านไร่

มีพื้นที่ประมาณ 8.2 ล้านไร่ ท่านประธานที่เคารพครับ มติคณะรัฐมนตรีซึ่งได้กำหนดชื่อโครงการและกำหนดจะให้มีการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ทั้งหลายที่ได้เข้าไปอาศัยทำกินในพื้นที่ป่าสงวนมายาวนานนะครับ และก็เกิดเรื่องเกิดราวเป็นปัญหาต่อการปกครองของประเทศมาโดยตลอด และสาเหตุของการที่ราษฎรผู้ยากไร้เหล่านี้ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ดิน ไม่มีที่ทำกิน จำเป็นต้องบุกรุกเข้าไปอาศัยทำกินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของประเทศนะครับ ทุกภาคของประเทศนั้น จนต่อมาภายหลังเนื่องจากรัฐบาลในยุคก่อน ๆ นะครับไม่ได้คำนึงและก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของพี่น้องประชาชนเหล่านี้ จนได้เกิดเป็นเงื่อนไขต่อสงครามภายในและกระเทือนถึงความมั่นคงของประเทศนะครับ ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้หยิบยกขึ้นมาเป็นเงื่อนไขในการที่จะแบ่งแยกประเทศ แล้วก็เปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศเรา สาเหตุที่ผมจะต้องคัดค้านในปัญหานี้นะครับ ก็เนื่องจากว่ารัฐบาลตั้งแต่ปี 2518 จนมาถึงรัฐบาลปัจจุบันนะครับ ท่านได้ตั้งโครงการและเป้าหมายไว้แล้วนะครับที่จะช่วยเหลือและก็ได้กำหนดโครงการอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่าแบ่งเป็น 3 กลุ่มนั้นนะครับได้กำหนดในเรื่องของโครงการต่าง ๆ ที่ให้ดำเนินการและแม้แต่ที่จะดำเนินการ ขออภัยครับ จะดำเนินการโดยเกี่ยวเนื่องตลอดมา แต่ปรากฏว่ารัฐบาลไม่ได้ตั้งงบประมาณให้ครับเป็นเรื่องซึ่งแปลกเป็นที่น่าแปลกมาก ในคณะกรรมการพิจารณางบประมาณแผ่นดินประจำปี 2531 จึงได้จัดสรรงบประมาณนะครับไว้ที่จะให้เริ่มดำเนินการตามโครงการที่จะช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ป่าสงวนตาม 3 ขั้นตอนที่วางไว้เป็นเงิน 17.9 ล้านบาทเป็นการเริ่มต้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยนะครับที่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะล่วงไปถึงการที่จะเอาพื้นที่ป่าสงวนออกมานะครับ มาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน การปฏิรูปที่ดินซึ่งท่านประธานและท่านกรรมาธิการได้กล่าวว่า จะเป็นการช่วยเหลือต่อพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ นั้นให้มีพื้นที่ทำกินนะครับ กระผมคิดว่าการถ้าจะช่วยเหลือตามโครงการปฏิรูปที่ดิน แต่เดิมนั้นก็โดยการซื้อ เช่าซื้อนะครับหรือมีผู้บริจาคให้ ก็เป็นที่ดินจำนวนมากมหาศาลอยู่แล้วในขั้นนี้ยังไม่จำเป็นที่จะต้องเอาที่ดินของป่าสงวน

ปฏิรูป ทั้งนี้เหตุผลอีกประการหนึ่งระยะเวลาที่ผ่านมากรมป่าไม้ได้สูญเสียพื้นที่ป่าไปประมาณ 22 ล้านไร่เศษนะครับมอบให้หน่วยงานของรัฐประมาณ 18 หน่วยงาน กระผมใคร่อยากจะเรียนถามว่า 22 ล้านไร่นั้นหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการไปว่าเพื่อจะจัดสรรให้พี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ได้มีที่ทำกินอย่างมั่นคงถาวรนั้นได้ดำเนินการไปได้ผลเพียงใด และดำเนินการให้กับบุคคลใดบ้างนะครับ และในการดำเนินการของ 18 หน่วยงานในพื้นที่ 22 ล้านไร่ที่ผ่านมาซึ่งกล่าวว่าช่วยเหลือต่อผู้ยากไร้ไม่มีที่ทำกินนั้น กระผมยังไม่มีความเชื่อมั่นใจว่าจะเป็น การช่วยพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ได้ทั้งหมด เหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดที่จังหวัดสกลนครนะครับ พี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ที่อยู่อาศัยพื้นที่ทั้งในเขตป่าและนอกเขตป่าได้ถูกให้อพยพออกจากพื้นที่ เพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำนะครับ และผมได้นำเรื่องนี้มาเรียนต่อทางส่วนราชการพร้อมรายชื่อต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชนผู้สูญเสียที่ดินไป จนบัดนี้นะครับก็ยังไม่ได้รับการที่จะบรรจุให้เข้าไปอยู่ในพื้นที่ทำกินโดยเฉพาะสำนักงานปฏิรูปที่ดินนี้ละครับ

และอีกเหตุผลประการหนึ่ง อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวอ้างมาตั้งแต่คำนิยามว่า เกษตรกรหมายถึงผู้ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม อันนี้ก็เกี่ยวเนื่องมาถึงพื้นที่การที่จะเอาพื้นที่ ของเขตป่าสงวนแห่งชาติออกไปปฏิรูปที่ดินอีกละครับ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติต่าง ๆ ของประเทศนั้นในอดีตเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ทั้งสิ้น ถ้าจะมองดูในภาพผิวเผินว่าขณะนี้พื้นที่ป่าเหล่านั้นหมดสภาพมีความเสื่อมโทรมไม่สามารถที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาเป็นป่าได้อีกแล้วนะครับ สำนักงานปฏิรูปที่ดินก็ได้ร่างพระราชบัญญัติที่จะนำเอาป่าสงวนเหล่านั้นไปดำเนินการปฏิรูป ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานได้คิดไหมว่าในได้ผืนดินของป่าสงวนแห่งชาติต่าง ๆ เหล่านั้นยังมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุมากมายมหาศาลครับ ถ้านำพื้นที่ป่าเหล่านั้นไปปฏิรูปโดยพลการโดยล่งไปโดยไม่ต้องมีการฟื้นฟูป่าสงวน ซึ่งมันมีขั้นตอนของมัน มีกฎหมายเฉพาะของมันอยู่แล้วนี้นะครับ ผมเป็นห่วงว่าป่าสงวนต่าง ๆ ก็จะถูกกล่าวอ้างว่าเอาไปจัดปฏิรูปเพื่อช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร แต่แท้ที่จริงแล้วครับ แท้ที่จริงนั้นการ

โดยเฉพาะนายทุนข้ามชาติเหล่านั้นนะครับ เขารู้ครับว่าได้ดินนั้นมีอะไร มีทรัพยากรอะไรบ้าง อันนี้ครับ ที่เป็นสิ่งที่น่าห่วงมาก แม้แต่โครงการที่ส่งเสริมให้เอกชนรายใหญ่ ๆ นะครับ ขอที่ดินเป็นจำนวนหนึ่งจำนวนแสน เช่น ที่จังหวัดจันทบุรี เป็นต้น ได้พื้นดินที่จังหวัดจันทบุรี อุดมด้วยแร่พวกครับ แต่บริษัทเชลล์นี้อ้างว่าจะมาปลูกปาล์มคาลิปตัส มันเป็นไปไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าคณะกรรมการการตรวจจะคัดมาตรา 26 (4) นี้ ออกไปทั้งหมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้สงวนคำแปรญัตติ คุณเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบุญครับท่านประธาน ผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดสุรินทร์ครับ ท่านประธานครับ ผมสงวนคำแปรญัตติ คัดมาตรา 26 (4) ออกทั้งหมดนะครับ เหตุผล ท่านประธานจำได้ไหมครับ ผมขอทบทวน สักนิดหนึ่ง วันที่ 7 เมษายน รายงานของคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาศึกษาปัญหาและ วิธีการดำเนินการออกหนังสือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน หนังสือสิทธิครอบครองให้แก่ราษฎรที่ตั้ง บ้านเรือนและทำมาหากินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ วันนั้นนะครับ เรามีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตั้งแต่สมัยประชุมที่ 2 และก็ทำหน้าที่เป็น ตัวแทนของเราออกไปศึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดินทำกินในเขตป่าสงวน แล้วก็มารายงาน สรุปให้เราในวันที่ 7 แล้วที่ประชุมแห่งนี้ก็ยอมรับแนวทางการแก้ปัญหาของคณะกรรมการ วิสามัญซึ่งเข้าไปศึกษา ที่ประชุมแห่งนี้ผมจำได้ครับ มีมติเป็นเอกฉันท์เลยนะครับ ไม่มี ใครคัดค้านเลย ทุกท่านเห็นชอบด้วยตามกรรมการแล้วเสนอส่งรัฐบาล ท่านประธานครับ แล้ววันนี้ครับกฎหมายปฏิรูปที่ดินนี้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ ท่านประธาน ท่านประธานลองดูซิ ครับ ปัญหาอย่างเดียวกันนะครับ ปัญหาอย่างเดียวกัน แต่แนวทางแก้ปัญหานี้ต่างกันมาก ใน เดือนเดียวกันนะครับ ท่านประธานสภาแห่งนี้ครับในเดือนเดียวกันวันที่ 7 เมษายน เห็นชอบรับแนวทางตามกรรมการอย่างหนึ่ง แต่วันนี้ครับวันนี้แต่วันที่ 20 นะครับ ห่างกันเพียง 13-14 วันเท่านั้น เรากำลังจะเปลี่ยนแนวทางแก้ปัญหาอีกแล้ว อะไรวะคือ

บรรทัดฐานครับ ท่านประธาน บรรทัดฐานในสภาแห่งนี้มีไหม ผมแปลกใจครับ ผมอาจจะเป็น
 นักการเมืองคนใหม่ที่เข้ามาในสภาแห่งนี้ ผมแปลกใจจริง ๆ ครับ ห่างกันเพียง 14 วัน
 นะครับ แนวทางแก้ปัญหาเปลี่ยนไปอีกแล้ว จะให้ผมยอมรับได้อย่างไรครับ ผมจึงจำเป็นที่
 จะต้องสงวนและแปรญัตติตัด (4) นี้ออกไป เพราะอะไรครับ ท่านประธาน ประชาชนใน
 เขตจังหวัดสุรินทร์ครับ ทุกคนเข้าไปอยู่ในป่าในเขตป่าสงวนนะครับ มีโรงเรียน มีบ้านเรือน มี
 ที่อยู่อาศัยอยู่กันมา 40-50 ปี ผมเรียนครับว่า ประชาชนทุกคนยืนยันครับว่า ไม่มีใครบุกรุก
 ป่าครับ แต่ป่าต่างหากครับ คำว่า ป่าต่างหากครับที่ไปบุกรุกประชาชน บุกรุกที่ดินทำกิน
 ของเขาครับ วันที่คืนดีมีการถ่ายรูปทางอากาศแล้วไปขีดบอกว่านี่คือป่า นี่คือเขตสงวน แล้วก็
 ไปเรียกร่อง ไปเอาสิทธิของประชาชนคืนมา ผมเรียนนะครับว่าผมขอท้าท่านประธานอีก
 ครั้งหนึ่งว่า คนสุรินทร์ทุกคนยืนยันครับ ไม่มีใครบุกรุกป่า แต่คำว่าป่าต่างหากที่ไปบุกรุกประช
 ครับ ผมจึงจำเป็นจะต้องสงวนมาตรานี้และให้ตัดทิ้ง จุดนี้แหละครับที่ผมจะเรียนกล่าวกับ
 ท่านประธาน และผมขอยืนยันนะครับ พรรคร่วมรัฐบาลไม่ได้เครดิตหรอกครับ ในการออก
 กฎหมายฉบับนี้ เพราะกฎหมายและแนวทางอันนี้นะครับเป็นแนวทางของพรรคพลังใหม่ สมัย
 หมอกระแสร ชนะวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค ผมแปลกใจครับท่านประธาน สภาแห่งนี้มี ส.ส.
 พรรคพลังใหม่เพียงคนเดียว คือ คุณเรวดี จินดาพล แต่กลับมีอิทธิพลต่อรัฐบาลชุดนี้มาก
 ขนาดผลักดันนโยบายตัวเองออกมาเป็นกฎหมายรัฐบาลได้ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายเสกสรร แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคราษฎร เกษตรกรตัวแท้
 ตัวจริงครับ กระผมเองอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพนะครับว่า ในการสงวน
 คำแปรญัตติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเองก็สงวนมาตรา 26 ในลักษณะโดยทั่วไป
 แล้วนะครับ กระผมไม่เห็นด้วยหลายมาตราครับ เพราะว่าความจริงแล้ว จากกรรมมาธิการที่
 ศึกษามานี้ครับ ก็คงจะมีความตั้งใจอยากจะช่วยเหลือคนยากจน คนยากจนในที่นี้ผมอยากจะ

กราบเรียนแล้วนะครับ ผูกขาดเลยก็คือเกษตรกร ซึ่งหลายคนก็ยังไม่ทราบว่าเกษตรกรนั้นคืออะไร เกษตรกรคือคนทำการเกษตร รวมทั้งคนขายรถแทรกเตอร์ด้วย อุปกรณ์เกี่ยวกับการเกษตร กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า ชีวิตของคนภาคอีสานมีความเกี่ยวพันกับด้านเกษตรกรรมอย่างมาก แม้กระทั่งการพัฒนาประเทศก็ตามแต่นะครับ ทุกยุคทุกสมัยทุกรัฐบาลมักจะมีการแถลงนโยบายว่า เราจะช่วยเหลือเกษตรกรให้มียูมีกินให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ แต่มาวันนี้มาเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ กระผมเองบอกตรง ๆ ว่าอึดอัดใจมาก อยากจะขอกราบเรียนว่า เราอยากจะได้เห็นด้วยกับการเสนอแนะของกรรมาธิการวิสามัญที่ศึกษาปัญหาที่ทำกินของป่าที่เสื่อมโทรม อย่างที่ท่านเกษมขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ได้อภิปรายไปนั้นนะครับ เพราะว่าในการเห็นด้วยของกรรมาธิการการเสนอแนะ ซึ่งสภาแห่งนี้ก็ได้รับทราบแล้ว แล้วก็ไม่มีใครคัดค้านนั้น น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ตอนนี้กระผมอยากจะกราบเรียนขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ อยากจะให้ความสนใจถึงบรรดาชีวิตของเกษตรกรที่ภาคอีสาน ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาเป็นกฎหมาย คนภาคอีสานที่ไม่มีที่ทำกินนะครับ ชีวิตของคนเรามันเลือกเกิดไม่ได้ครับ คำว่า ไม่มีกินในที่นี้ ไม่มีแม้กระทั่งที่ดินเลย ที่กระผมไม่สบายใจมากที่สุดก็คือ เกี่ยวกับนี้แหละครับ ส.ป.ก. นี่ อันแปลว่า จัดสรรอะไรครับ ประโยชน์กองกินอะไรนี้แหละครับ ซึ่งบ้านกระผมเรียกไม่ถูกนะครับ ซึ่งลักษณะนี้กระผมไปเปิดดูการทำงานของ ส.ป.ก. ตั้งแต่ปี 2520 ท่านประธานที่เคารพ จนถึงปี 2528 ช่วยเหลือเกษตรกรที่ไม่มีที่ทำกินนะครับ จากการจัดสรรที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ช่วยได้เพียง 1,000 กว่าคนเศษ ๆ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นงานใหญ่ระดับนี้นะครับ ถ้า ส.ป.ก. มาเป็นการจัดการในเรื่องนี้ กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า 1. จะไม่มีโอกาสทำสำเร็จ 2. ประชาชนจะไม่มีเอกสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวนี้ไม่มีประโยชน์ ติดคุก ติดตะราง ไม่มีที่ดินหลักทรัพย์ที่จะต้องไปประกันตัวนะครับ อันนี้เป็นสิ่งที่ลำบากมาก และสิ่งที่จะต้องทำไม่ได้ และถ้ากราบเรียนต่อท่านประธานแล้วก็คือว่า เกี่ยวกับการจัดสรรที่ทำกินใหม่ ข้อนี้สำคัญครับ เวลานี้มีประชากรที่ทำกินอยู่แล้ว ถ้าท่านให้เขาออกไปนี้นะครับ แล้วคนอื่นมา

จัดแบบนี้ครับ พื้นที่แต่ละแห่งไม่เหมือนกัน พื้นที่บางแห่งมีความอุดมสมบูรณ์มีแหล่งน้ำ พื้นที่บางแห่งอยู่ในโซดเขา สภาพการได้เปรียบเสียเปรียบมันมีมาก ความกดดันความไม่พอใจ เกิดขึ้น ฆ่ากันตายครับท่าน กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า การจัดทำการจัดสรรปฏิรูปที่ดินของ ส.ป.ก. แม้กระทั่งทุ่งกุลาร้องไห้เวลานี้ยังไม่เสร็จ คุณพ่อกระผมมีนาอยู่ 1,000 ไร่ ท่าน อดส่ำแบ่งเอาไว้ว่า ให้กระผมนี้ 100 ไร่ กระผมก็ยังไม่ให้จัดสรรอีกนะครับ ให้ ส.ป.ก. แบ่งเอาไว้ 40 ไร่ นะครับ เพื่อเลิกการเมืองจะได้ไปทำนากิน ตอนนั้นนะครับบางแห่งเขาไม่ ยอมก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้นี้ หมายถึงคนมีที่ดินเป็นพัน ๆ ไร่ ไม่ยอมออก นี่คือ ข้อที่กระผมเป็นห่วงมากครับ ส่วนความคิดเห็นต่าง ๆ ก็เหมือนกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หลายต่อหลายท่านได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนให้ทราบว่า ถ้าจะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็รู้สึกว่าจะหวานอมขมชื่นพอสมควรนะครับผม ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอบุญเทียมครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทยกรุงเทพมหานคร ผมได้ขอแปรญัตติและให้ตัดมาตรานี้ออกไปทั้งมาตรา ผมเองไม่ใช่ นักกฎหมายนะครับ แต่ว่าได้ดูแล้วรู้สึก ว่า อำนาจของ ส.ป.ก. ที่อาศัยพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมีล้นฟ้าเหลือเกิน สามารถที่จะประกาศกฤษฎีกาตรงไหน แล้ว ก็ไม่ต้องไปเพิกถอนกฎหมายเดิมเลย ใช้ไปได้เลย ก็รู้สึกว่ากฎหมายที่ออกมาใหม่นี้จะก่อให้เกิดความยุ่งยากมากมาย เพราะตามเจ้าของเดิมที่เขาถือครองตามกฎหมายเดิมที่เป็นอยู่ ถ้า เขาไม่ยินยอมที่จะรับกฎหมายใหม่ที่มาปฏิรูปอันนี้ ก็จะมี ความขัดแย้งเกิดขึ้นอย่างมาก ผมก็ ไม่เข้าใจเหมือนกันละครับว่า มันจะเป็นไปได้อย่างไรถ้ากฤษฎีกาอย่างนี้ที่ประกาศโดยคณะกรรมการเห็นชอบให้ไปปฏิรูปที่ดินแล้ว แต่ว่ามีอำนาจมากมายที่ไปยกเลิกโดยไม่ต้องไปเพิกถอน กฎหมายเดิม กฎหมายต่าง ๆ ป่าสงวนแห่งชาติ หรือกฎหมายอะไรต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่แล้วนี่ครับ ก็เห็นว่ามาตรานี้น่าจะไม่ใช่ประโยชน์ แต่กลับจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนเกิดขึ้นจากการ ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา ส.ส.ชัยภูมิ พรรคสหประชาชาติ โดย ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้โดยขอคัดความใน มาตรา 26 (1) และ (4)
ออกทั้งหมดนะครับ ผมจะเรียนอย่างนี้นะครับท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ
ทั้งหลายก็ได้อภิปรายกันไปบ้างแล้ว ผมว่าเรื่องนี้มันน่าจะต้องพูดกันให้ถ่องแท้นะครับ เมื่อ
เห็นท่านกรรมาธิการยกมือจะชี้แจง ผมคิดว่าปัญหาเรื่องนี้จะเป็นปัญหาใหญ่มาก เพราะว่า
หน่วยงานที่ทำคือ ส.ป.ก.ท่านประธานที่เคารพ ส.ป.ก.นี้ทำงานมาอย่างไร เราสถานะ
พูดจากันมานานมาก ในการพิจารณาการตรวจเงินแผ่นดินของ ส.ตง.กิตติ ในการพิจารณาของ
คณะกรรมการวิสามัญกิตติ เราพูดจากันมากกว่า คณะทำงานของ ส.ป.ก.นี้ทำงานไม่ได้ผล
และก็ใช้จ่ายโดยอื้อลุ่มฉะไม่เป็ระเบียบเรียบร้อย ส.ตง.เองก็บันทึกไว้อย่างชนิดที่เรียกว่า
น่าวิคก น่ากังวล และน่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเราออกกฎหมายนี้ออกมาอีกครั้งหนึ่ง ผม
คิดว่าเมืองานแค่นี้ท่านประธานครับ ยังทำไม่ได้จะเอางานใหญ่ ๆ ไปให้ทำอีกนี้ ผมเป็นห่วง
เหลือเกินว่าเราจะออกกฎหมายมาเพื่อให้คนทำงานไม่ได้ แล้วจะได้ประโยชน์อะไร แต่ที่
นอกเหนือจากนี้เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดจากันไปแล้วว่า มันคงจะเป็นปัญหาใหญ่โด
ขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ไปดูข้อความใน (1) บอกว่า "ถ้าในเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีที่ดิน
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ใน
ที่ดินนั้น หรือได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันก็ดี หรือพลเมืองยังใช้
ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ หรือยังไม่เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
เมื่อได้จัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน โดยคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วก็ดี ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินนั้นมีผลเป็นการถอนสภาพการเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าว โดยมีต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวล
กฎหมายที่ดิน และให้ ส.ป.ก.มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้"

ครับท่านประธาน ที่ผมท่านให้ที่ประชุมฟังก็เพราะว่า ผมเป็นห่วงครับ เมื่อครั้งที่ผมอยู่
 มหาไถยนี้ ผมได้เดินทางไปจังหวัดพิษณุโลกไปหลายจังหวัด เนื่องจากปัญหาที่กระผม
 กราบเรียนมาแล้ว ประชาชนจำนวนหนึ่งซึ่งมีที่ดินอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง พอจัดปฏิรูปที่ดินแล้ว คน
 เหล่านั้นไม่มีโอกาสได้อยู่ที่ดินที่เก่า ย้ายเขาไปอยู่ที่อื่น จังหวัดชัยภูมิของผมเขาเรียก
 บ้านหนองไร่ไก่ ย้ายจากบ้านหนองไร่ไก่อ้อยไปอยู่ ณ ที่ใหม่ น้ำก็ไม่มี โรงเรียนให้ลูกเรียนก็
 ไม่มี อะไรต่ออะไรมากมายก่ายกอง ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าผ่านออกไปนี่นะครับ ผู้ที่จะ
 จួយโอกาสให้กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ก็คือผู้ที่เข้าไปอยู่ในที่ดินเหล่านี้เพื่อประโยชน์
 อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่คนที่เขาอยู่เดิมที่จะเคลื่อนย้ายออกไปนั้น เขาไม่เคยตระหนักหรือว่า
 เขาจะเดือดร้อนแค่ไหน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นห่วงตรงนี้ มีการฆ่าฟันกันหลายศพ
 นะครับ ที่จังหวัดพิษณุโลกนั้นผมได้ไปอดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้พาผมเข้าไป เขาเรียกทุ่งอะไร
 ผมก็จำไม่ได้ ทุ่งसानครับ ผมได้ไปเรียกใครต่อใครมา โอ้อโฮ ล้อมหน้าล้อมหลังจะฆ่ากันตาย
 ครับ พกปืนมา พกมีดมา ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าถ้าเราปล่อยอันนี้ออกไปนะครับ สิ่ง
 ต้องเกิดขึ้นกับรัฐบาลต่อ ๆ ไปหรือรัฐบาลนี้แหละ จะเป็นดาบสองคม เพราะว่าโดยอาศัย
 พระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ คงจะมีการปฏิรูปที่ดินกันขนานใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (4)
 ซึ่งกระผมขอยกเลิกทั้งหมด ตัดออกทั้งหมด เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้พูดไปแล้ว เมื่อ 2
 วงเล็บ (1) (4) รวมกันแล้วนี้ มันน่ากลัว ท่านประธานมองภาพชัดครับว่า คนยกโขยงมาตีกัน
 มารบราฆ่าฟันกัน ขณะนี้ปัญหาอาชญากรรมบ้านเมืองเกี่ยวข้องกับด้านอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับปัญหา
 เศรษฐกิจของครอบครัวของตนเองมากมายก่ายกองครับ ถ้าเอาเรื่องนี้ออกไปแล้ว ผมว่า
 เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ไม่ว่าด้านกระทรวงเกษตร ไม่ว่าด้านกระทรวงมหาดไทยคงจะต้องทำงาน
 กันหนัก คงมีการรบราฆ่าฟันกันเป็นอย่างยิ่ง ผมถือว่าเรื่องนี้รัฐบาลกำลังจะสนับสนุนให้มีการ
 ฆ่ากัน ให้มีการแก่งแย่งชิงดีกัน ให้มีการเอาวัดเอาเปรียบกัน เพราะฉะนั้นพิจารณาให้ถ่องแท้
 เกอะครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมใช้คำว่าแก่งแย่งชิงดีกัน ฆ่ากัน เอาวัดเอาเปรียบกัน
 ท่านประธานที่เคารพ ที่อำเภอคอนสารของกระผมมันนะ เมื่อก่อนทุกอย่างที่ปรับตัวเข้ามาอยู่

ในสภาพนี้ จนกระทั่งมีการเขียนหนังสือเรื่องทุ่งลุยลายนะครับ เป็นภาพยนตร์ฆ่ากันตาย เพราะเรื่องอย่างนี้แล้วกฎหมายฉบับนี้ออกไปผมยังไม่รู้จะมีเรื่องอะไรเพิ่มเติมขึ้นมาอีกบ้าง อาจจะมีหนองสองห้อง อาจจะมีอะไรต่ออะไรเพิ่มขึ้น แล้วก็ออกเป็นหนังสือฆ่ากันเป็น ภาพยนตร์ให้ประชาชนได้ดู เพราะกฎหมายฉบับนี้ ผมฝากไว้ด้วยเถอะครับ ท่านประธาน ที่เคารพครับ อย่าให้ต้องเป็นนิยามฆ่ากันให้ชาวบ้านในวันต่อ ๆ ไปได้เห็นแล้วเขาจะเกิดมา พุดว่า อ้ายผู้แทนราษฎรปี 2529 อ้ายรัฐบาลรุ่นนี้มีใครเป็นนายกเรียงลำดับมาเลยว้า มันออก กฎหมายอย่างนี้ให้คนฆ่ากัน พันกันได้อย่างไร ผมกลัวครับ เพราะวันต่อ ๆ ไปมันฉลาดนะ ครับ แล้วประวัติศาสตร์มันจะบันทึกไว้ว่า พวกเราในสภาแห่งนี้กำลังจะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ให้ประชาชนเดือดร้อนในอนาคต ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานกรรมาธิการ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงถึงอำนาจตามมาตรา 26 (1) ที่ท่าน คิดใจว่าเป็นอำนาจมากนะครับ ขออนุญาตเรียนว่า มาตรา 26 (1) (2) (3) นั้น เป็น กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้อยู่แล้ว ไม่ได้ไปเพิ่มเติมอะไรเลยนะครับ เป็นกฎหมายที่เขาใช้กัน อยู่เป็นปกติ ที่เพิ่มเติมมาก็เฉพาะ (4) ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ท่านจิรมิตรได้ทักท้วงไว้ ท่าน เกษมก็ทักท้วงไว้ ผมขออนุญาตเรียนว่าความมุ่งหมายนั้นตรงกันนะครับ แม้กระทั่งตามรายงาน ของคณะกรรมาธิการศึกษาเรื่องที่ดินป่าสงวนที่สภาอันทรงเกียรตินี้ได้ให้ความเห็นชอบ และส่ง รัฐบาลไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ก็ยืนอยู่บนพื้นฐานของบันได 3 ขั้นที่ได้พูดถึงกันอยู่คือคนที่อยู่ใน เขตป่าสงวนแล้ว ปี 2510 นั้น เราก็จะพยายามหาทางให้เขาได้ที่ดินนั้นไปนะครับ แต่ปัญหา ว่า แล้วทำไมจนปานนี้บุคคลเหล่านั้นจึงยังไม่ได้ที่ดินที่ไม่ได้ที่ดินก็เพราะว่านั่นเป็นแต่นโยบาย แต่ยังไม่มีการมีอะไรที่จะไปจัดการให้เขาได้ที่ดินอันนั้นไป ถ้ามว่าทำไมไม่ใช้กรรมที่ดินไป จัดที่ดิน กรรมที่ดินสามารถจะไปจัดได้ ก็จัดตามที่เขากล่าวคร่าวๆ เราจะยอมกันหรือเปล่าละครับ ว่า ถ้าเขาถือครองอยู่ 2,000 ไร่ ก็ออกโฉนดให้เขา 2,000 ไร่ เขาถือครองอยู่ 5,000 ไร่

ก็ออกโฉนดให้เขา 5.000 ไร่ ส่วนคนจนถือครองอยู่ 5 ไร่ ก็ออกโฉนดให้เขา 5 ไร่ ส่วนเขาจะพอกินหรือไม่พอกินนี้ก็แล้วแต่เขา ถ้าเราทำอย่างนั้นได้ก็คงจะให้กรมที่ดินไปดำเนินการได้ หรืออีกทางหนึ่ง ไม่ต้องฟังเสียงใครเลย ออกโฉนดให้คนละ 50 ไร่รวด แล้วจะเข้าไปอยู่ในที่ดินนั้นได้หรือไม่ได้ปล่อยให้เป็นเรื่องของชาวบ้านที่จะไปรบราฆ่าฟันกันเอง อย่างที่คุณสนิททว่า เราจะทำอย่างนั้นได้หรือไม่ ก็คงจะต้องตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า เราทำไม่ได้

เมื่อเราทำอย่างนั้นไม่ได้เราก็ต้องมีเครื่องมืออย่างหนึ่งอย่างใดไปทำให้เกิดการประสมประสานกันขึ้นมา เอาไปได้แต่พอประมาณ ให้นึกถึงคนยากคนจนบ้าง ครั้น กฎหมายที่เป็นเครื่องมือที่จะทำก็คือกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายตาม (4) นี่ละครับที่จะเป็นเครื่องมือไปรองรับบันได 3 ขั้น ให้เกิดเป็นผลสำเร็จได้ (4) นี้กับมาตราต่อ ๆ ไปนั่นละ จะเป็นเครื่องมืออย่างแท้จริง เพื่อที่จะให้เกิดการรวมขอมกันทั้งคนที่อยู่ในที่ดินเดิมนั้นก็สามารอยู่ ในที่ดินเดิมได้ในปริมาณที่พอสมควรแก่เหตุที่เหลือก็ต้องแบ่งให้กับคนอื่นเขา แต่ในขณะที่เดียวกันคนเหล่านั้นที่มีที่ดินมากเราจะต้องยอมรับว่า เขาต้องอยู่ในฐานะที่ดี เมื่อเขาอยู่ในฐานะที่ดี เขาต้องเจือจานสังคมสำหรับคนยากจนด้วย ถ้าเขาต้องการที่ดินมากไปกว่าที่กำหนดกันเอาไว้เป็นกฎหมายของการปฏิรูปที่ดิน เขาต้องจ่ายเงินเพื่อปฏิรูปที่ดินก็จะเอาเงินจำนวนนั้นไปซื้อที่หรือไปหาที่ให้คนจนซึ่งหาที่ไม่ได้แล้วนี้เข้าไปอยู่ได้ เพราะฉะนั้นโดยระบบใหม่นี้ระบบที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ กระผมนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ตรงกันกับเจตนารมณ์ของท่าน ท่านจะได้ผ่านกฎหมายนี้โดยไม่ต้องอึดอัดใจ เพราะว่า เป็นเจตนารมณ์ที่ตรงกันและต้องการที่จะให้ประโยชน์ตกไปสู่ประชาชนและสามารถแก้ปัญหาในเรื่องของการรูกกล้าที่ป่าสงวน แก้ปัญหาการรบบราฆ่าฟันกันได้ไปในตัวด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โดยที่มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ และก็มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมจะ ขอลาถามมติที่ประชุมว่า จะให้มีการแก้ไขตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติ หรือคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการธิการ ไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่ให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ เชิญมาตราต่อไป

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 9 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 9 มีการแก้ไข และมีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ ถ้าไม่มีผู้ติติงจะครับ ขอฟ่านมาตราต่อไป

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ถ้าไม่ติติงผมขอผ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 11 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนคำแปรญัตติด้วยครับ เชิญคุณเปรมครับ คุณเปรมมาตรา 10 ใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคสหประชาชาติไทย มาตรา 10 กระผมกับคณะกรรมการได้ขอแปรญัตติในมาตรา 10

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณเปรมหน้า 20 ครับ หน้า 20 ตัดออกทั้งหมดนะครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ครับผม การที่กระผมขอ

คัดออกทั้งหมดนั้นก็เนื่องจากว่าในการที่คณะกรรมการธิการ รัฐบาลได้เสนอกฎหมายมาตรา 10 นี้ ว่าเป็นการเพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ในการจัดซื้อที่ดินตามมาตรานี้ ถ้าเจ้าของที่ดินประสงค์จะขายที่ดินของตนให้ทั้งหมดก็ให้ ส.ป.ก. มีอำนาจจัดซื้อได้ ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องนี้นั้น ท่านประธานคงทราบแล้วว่าเป็นข่าวครึกโครมกันมาตลอดมาว่าสำนักงานปฏิรูปที่ดินนั้นได้จัดซื้อนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ก็ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปฏิรูปที่ดินได้สมคบกับบุคคลบางคนไปเพิ่มราคาที่ดิน ซึ่งปกติเป็นราคาที่ดินที่ถูกแล้ว แต่ไปเพิ่มราคาสมคบกันให้ขึ้นเปลี่ยนแปลงประมาณของแผ่นดินมากกว่าปกติเท่าที่เป็นจริง และขณะนี้กระผมก็ทราบว่าทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินนั้นก็จะใช้โอกาสที่ออกกฎหมายฉบับนี้มานั้นเพื่อให้สำนักงานมีอำนาจในการที่จะจัดซื้อที่ดินของเอกชนซึ่งอาจจะส่อไปในทางที่ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินที่ไม่ถูกต้อง กระผมกับคณะจึงขอคัดมาตรานี้ออกทั้งหมดครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติอื่น ๆ ครับ เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ที่กระผมขอคัดมาตรา 10 ทั้งหมดนะครับ ท่านประธาน เนื่องจากว่าในมาตรานี้บทบาทสำคัญของกฎหมายฉบับนี้คืออำนาจประโยชน์มหาศาลเลยครับท่านประธาน แก่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารซึ่งการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินในปี 2531 ที่ผ่านมา ท่านประธานคงจะทราบ ท่านประธานก็เข้าไปนั่งฟังด้วย ด้วยความเคารพท่านประธานเรามีเรื่องที่เป็นข้อสังเกตอย่างหนึ่งท่านประธาน 1. กรณีที่ดินที่มีคนยกให้ทางปฏิรูปที่ดินก็ยังไม่ได้นำดำเนินการอะไร 2. การปฏิรูปที่ดินโดยการจัดซื้อ จัดหาที่ดินที่จังหวัดพิจิตรก็ตามที่เมืองกาญจน์ก็ตาม ท่านประธานคงจะทราบเงินมหาศาลท่านประธานบ้านเมืองอื้อลือฉวยแจก ขณะนี้ทางรัฐบาล ป.ป.ป. ก็ยังไม่ได้นำดำเนินการอะไรเลย ปัญหาอันนี้นะครับ ประธานโทษที่กระผมจะต้องเอ่ยนามบุคคล

ที่ควรเป็นวีรบุรุษของสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นนายทหารประทวนโทษที่เอ่ยนาม คือ พันเอก พิเศษ
 สาคร กำลังจะเป็นนายพลแล้ว แล้วท่านลาออก ท่านมาสักรู้แทน ท่านเอาเรื่องราวมาให้
 คณะกรรมการพิจารณาประมาณรายจ่ายของแผ่นดินได้รับทราบปัญหาอันนี้อย่างสิ้นเชิง มี
 ข้อมูลโดยละเอียดด้วยเหตุนี้แหละครับท่านประธาน ถ้ามาตรา 10 นี้ออกไปท่านประธานในการ
 จัดซื้อที่ดินตามมาตรานี้ ถ้าเจ้าของที่ดินประสงค์จะขายที่ดินของตนให้ทั้งหมด ก็ให้
 ส.ป.ก.มีอำนาจจัดซื้อได้ ท่านประธานทราบไหมครับ ใคร ๆ ก็อยากขาย ผมมีที่ดินผมก็
 อยากขาย ขายทั้งแปลงมันสบายครับท่านประธาน ขายเสร็จแล้วก็จัด จัดแล้วก็เข้าเช่าซื้อ
 ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ไม่ต้องเสียค่าบำรุงภาษีท้องที่สบายหรือเลยครับท่านประธาน เหตุผลที่
 กระผมกราบเรียนมานี้ก็กระผมไม่เห็นด้วยครับ ว่าเรานี้มันเลวเกินไปนะครับท่านประธาน
 เลวมาก มอบอำนาจอาญาสิทธิ์ คาบอาญาสิทธิ์เหล่า คือเราพยายามทำให้คาบมันคมกริบ แต่
 ผลสุดท้ายผู้แทนราษฎรที่ประชาชนเลือกเข้ามาหนึ่ง ณ สภาแห่งนี้ เขาต้องการให้เป็นผู้บันยะ
 บันยัง เป็นผู้แก้ไขปัญหาให้เขาอยู่ดีมีสุขท่านประธาน ถ้าเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ในมาตรานี้ไป
 เท่ากับไปเฉือนครับ เชือดคอเขาเลยครับ เขาตาย ตายแน่ ๆ ท่านประธาน ด้วยเหตุนี้
 ท่านประธานผมจึงเห็นว่ามาตรานี้แหละครับ ขอให้ทางคณะกรรมการที่นั่งอยู่บนสภาแห่งนี้
 วิสามัญครับ โดยมีท่านประธาน ซึ่งมี ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยบันยะบันยังสักหน่อยเถอะครับ
 ท่านประธาน ถ้าตัดออกได้นี้ครับ จะเป็นพระคุณมหาศาลอเนกอนันต์ จะเอาตามใจ ฯพณฯ
 รัฐมนตรีบางท่านไม่ได้ครับ ตายบ้านเมือง ตาย ตายแน่ ๆ ละครับท่านประธาน เพราะว่าการ
 จัดซื้อ จัดหางบประมาณที่จะเอาไปพัฒนาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือจะเอาไปช่วยอีสานเขียวที่
 เราทราบ ๆ ชาวาก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ว่าจะไปซื้อที่ดิน ที่ดินนี้ท่านประธานก็คงจะทราบ แถว
 นครนายกที่ปฏิรูปนะเหลือเท่าไรครับ อยู่ยงนี่ไม่เชื่อถามท่านหัวหน้าพรรคเสรีนิยมก็รู้ครับ
 ประทานโทษ เช่น พันเอก ณรงค์ กิตติขจร อย่างนี้ ท่านพยายามบอกให้พวกปฏิรูปนะไปแก้ไข
 ปัญหาเรื่องคลอง น้ำ เรื่องถนนอะไรต่าง ๆ ยังไม่ได้เลยครับ เดียวนี้ก็ยังไม่ได้อยู่จนปัจจุบันนี้
 แต่เงินงบประมาณมันหมดอย่างไรไม่ทราบ ท่านประธานครับ เราต้องศึกษาอีกมาก ฉะนั้นถ้า

เราขึ้นให้มาตรา 10 นี้ผ่านไปนะครับ ท่านประธาน ผมหวังและอยากจะให้ท่านประธานนี้
 ห่วงเหมือนกับผมหวังด้วยครับ เพราะต่อไปอนาคตข้างหน้าผมตายไปท่านประธานยังอยู่ครับ
 ชาวบ้านก็จะได้บอกว่า เออ นี่สมัยนั้นนะที่กำนันช้อยดีกำนันช้อยมันพูดนี้ถูก แล้วก็ท่าน
 ประธานอาจจะมียอำนาจสานุญบาปมีท่าน ผมเข้าใจว่าท่านประธานของผมไม่น้อยหน้า
 ใครนะครับ ด้วยเหตุนี้แหละครับ ท่านประธานช่วยเมตตาผมด้วยเถอะครับ ช่วยทำอะไร
 ครับ ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานโทษ คือ ขาพณฯ สุเทพ
 เทือกสุบรรณ นี่ครับเห็นดีเห็นงามที่กระผมพูดนี้ครับ ทำอย่างไรครับ ให้ท่านช่วยเมตตาด้วย
 ครับ ให้ตัดมาตรานี้ออกเถอะครับ อย่าเพิ่งใช้เลย อย่าเพิ่งให้มีมติที่สภาคณะไปเชือดเฉือน
 ประชาชนคนในชาติเลยครับ ท่านประธานครับ กระผมก็ขอความกรุณาอย่างนี้ และก็ขอถ้า
 มาตรานี้ออกไปนะ ถ้าเกิดมีอันเป็นไปประชาชนเดือดร้อน ผมขอแข่งที่สภาแห่งนี้
 ขอให้มันผู้นั้นจงประสบแต่ความทุกข์ยากอนาถทุกประการ ท่านประธานครับ ด้วยความ
 เคารพ ถ้ากฎหมายฉบับนี้มาตรานี้ไปสร้างสรรพผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนเกิดประโยชน์
 อนอกอนันต์ก็ขอให้ผู้นั้นจงเจริญรุ่งเรือง และได้รับเลือกตั้งและเป็นรัฐมนตรีตลอดกาล ถ้า 2
 ประการที่กระผมเรียนไว้ ถ้าเป็นข้อแรกก็ขอให้มันมีอันเป็นไป ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา ส.ส.ชัยภูมิ พรรคสหประชาธิปไตย ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผมเป็นผู้หนึ่งซึ่งขอตัดมาตรานี้ออกไปทั้งหมดครับ เพื่อทำความให้ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติได้เข้าใจในมาตรา 10 นี้ ผมขออ่านให้ฟังนิดหน่อย สั้น ๆ นิดเดียวครับ
 ข้อความเขาเขียนว่าอย่างนี้นะครับ "ในการจัดซื้อที่ดินตามมาตรานี้ ถ้าเจ้าของที่ดิน
 ประสงค์จะขายที่ดินของตนให้ทั้งหมดก็ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจจัดซื้อได้" ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากบุรีรัมย์ ท่านอดีตกำนันชัย ชิดชอบ ก็ได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว ผม
 ขอเรียนว่าเท่าที่ทราบกันมานี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องจัดซื้อที่ดินนี้มันมีล้มล้มใน

นะครับ สมมุติว่าในหัวใจของคณะกรรมการหรือพรรคพวกผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนี้เขาอยากจะได้ที่ตรงนี้จะ บริเวณตรงที่เรานั่งกันอยู่นี้แหละ สมมุติว่าเป็นที่ดิน นะครับ ก็ส่งนาง ก. นาง ข. นาย ก. นาย ข. ซึ่งเป็นญาติพี่น้องเพื่อนฝูงสนิทไปจัดซื้อ ไร่ครับ ในราคาถูก ๆ เสร็จแล้วก็อาศัยความในมาตราชี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ไปซื้อขายกันในราคาที่มีกำไรกันมากมายมหาศาล ที่กระผมกราบเรียนนี้มีจริงไหม มีด้าน ขวามือของกระผมนี้เป็นท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โสภา พลศิลป ส.ส.ลพบุรี ท่านพยักหน้าถือว่าจริง ถูกต้อง ยืมด้วย ครับ ด้านโน้นยืนยันได้เลยมองหน้า ผม หลายคนพยักหน้าบ๊ิ๊บ ๆ นั่นหมายความว่าจริงตามที่กระผมกราบเรียน เพราะฉะนั้น อย่าให้เสียเวลามากเลยครับ ที่กระผมขอตัดออกไปนี้อ่านาจอย่างนี้เลิกกันเสียเถอะครับบ้านนี้ เมืองนี้คนหัวแหลมมันเยอะ อยากได้อะไรก็ได้ตามใจชอบ สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ออกกฎหมายนี้ออกไป โอ้โฮ ไชโยให้ร้องขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง นี่คือคนที่เขากำลังจ้องอยู่ คอยอยู่นะครับท่านประธานที่เคารพ ว่าสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ได้ออกกฎหมายไปให้เขา แล้ว เขามีเงิน 10 ล้านอยู่ในกระเป๋าบอกได้เลยเมื่อไรกฎหมายฉบับนี้ออกเป็นกฎหมายบังคับ ใช้ได้ เขาคงไชโยมันจะเพิ่มเป็นออกดอกออกผลอีกเพราะเรื่องนี้ก็เป็นกึ่งเท่ากันทวีไม่ทราบ และเมื่อเป็นลักษณะนี้นะครับ อ้ายที่เราคิดว่าคนยากคนจนจะมีที่ดินทำกินนั้นนะ ก็นับวันที่จะ เลือนหายไปครับ ดูดีดี ดูให้ดีดูที่มาตรานี้ ดูดีดี ดูให้ดีดูช่องโหว่ ไม่ต้องดูดูที่สภาแห่งนี้ ผู้ที่ ได้รับเลือกตั้งมาจากบรรดาประชาชนทั้งหลาย คิดกันให้ดี ๆ ว่ามาตรานี้ ใครจะร้ายจะ รวยบ้าง แล้วเราจะปล่อยให้เขาทำอย่างนั้น สร้างความร่ำรวยเพราะอาศัยมาตรานี้และสร้างความเดือดร้อนให้กับราษฎรทั่วไปอย่างนั้นหรือ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุเทพ เทือกสุบรรณ กรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงกับท่านสมาชิกว่า ที่มีความจำเป็นต้อง เพิ่มมาตรานี้เข้าไปเพื่อที่จะให้ซื้อที่ดินส่วนที่เหลือทั้งหมด ถ้าเจ้าของประสงค์ที่จะ ขายทิ้งแปลง

ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า โดยกฎหมายเดิมนะครับมาตรา 29 ได้กำหนดไว้ว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จะสามารถซื้อที่ดินมาทำการปฏิรูปได้เฉพาะในส่วนที่เกิน 50 ไร่ ถ้าหากเจ้าของที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินนั้น มีที่ดินเกิน 50 ไร่ จะต้องคงไว้ให้กับเจ้าของที่ดินเดิม 50 ไร่ ซื้อทั้งแปลงไม่ได้ แต่ถ้าเจ้าของที่ดินแปลงใดมีที่ดินเกิน 100 ไร่ ก็ให้ซื้อเฉพาะส่วนที่เกิน 100 ไร่นั้น ถ้าหากว่าเจ้าของที่ดินนั้นได้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ตามที่รัฐมนตรีได้กำหนดชนิดเอาไว้ครับ สิ่งที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิมดังกล่าวทั้ง 2 ตอนนี้นะครับ ทำให้เป็นอุปสรรคไม่สะดวกในการที่จะซื้อที่ดินมาทำการปฏิรูป เพราะเจ้าของที่ดินบางแปลงสมมุติว่ามีที่ดิน 1,000 ไร่ เมื่อเราไปติดต่อขอซื้อเขา 900 ไร่ คือส่วนที่เกิน 100 ไร่นั้น เขาบอกว่ายินดีที่จะขายให้ในราคาที่กรรมการ มาเจรจาต่อรองกันได้เขาพอใจ แต่เขาจะขายทั้ง 1,000 ไร่ไม่ประสงค์จะขายเพียง 900 ไร่ เพราะเขาไม่อยากเหลือเอาไว้แล้ว หรือแม้แต่ 50 ไร่ก็ไม่อยากเหลือเอาไว้ เราไปซื้อไม่ได้ เพราะว่ากฎหมายไม่อนุญาตเอาไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะมาแก้กฎหมายมาตรานี้ หมายความว่าจะทำให้เราสามารถที่จะทำงานได้สะดวกรวดเร็ว เจรจากับเจ้าของที่ดินรายใหญ่ที่เขาพึงประสงค์จะขายที่ดินนั้นได้สะดวกขึ้น ผมขอถือโอกาสนี้กราบเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่า ในการซื้อที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น มีกรรมการกันหลายขั้นตอน มีกรรมการปฏิรูปที่ดินระดับจังหวัด ได้มีผู้แทนของเกษตรกร มีผู้แทนของส่วนราชการต่าง ๆ ได้ร่วมกันกลั่นกรองในชั้นหนึ่ง แล้วก็เสนอมาถึงคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินในระดับประเทศ ครับ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่แล้วราคาที่ดินที่ซื้อขายมานั้นจะเป็นราคาที่แพง เพราะว่าถ้าซื้อมาแพงแล้วเราเอาไปจัดสรรให้เกษตรกรผู้ยากจน ก็สู้ราคากันไม่ได้ นะครับ ที่มีท่านสมาชิกได้ท้วงติงเรื่องการซื้อที่ดินที่จังหวัดลำพูน และอภิปรายในเชิงสงสัยว่า คงจะมีรัฐมนตรีหรือผู้บริหารรับผิดชอบส่วนนี้ได้ประโยชน์นั้น ผมขอกราบเรียนว่า การซื้อที่ดินที่จังหวัดลำพูนนั้น เริ่มทำเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526 เสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2526 ผมไม่ทันได้มาเป็นรัฐมนตรี แต่ว่าได้ไปพินิจดูแล้วครับไม่ปรากฏหลักฐานว่า ได้มีลักษณะที่จะแสดงอาการที่ไม่ชอบมาพากล เพราะว่า

ที่ดินที่ซื้อก็ราคาไร่ละ 4.000 บาท ซื้อทั้งหมด 126 แปลงนะครับ เนื้อที่ประมาณ 7.000 ไร่ มีการต่อรองราคากันหลายครั้งหลายหน ผมจึงเรียนได้ในขั้นนี้ว่า ผมไม่พบหลักฐานที่จะสื่อเจตนาที่จะทุจริตแต่อย่างใด แต่ว่าถ้าท่านสมาชิกยืนยันมั่นคงและมีหลักฐาน ผมก็พร้อมที่จะดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนให้ และถ้าท่านสงสัยก็จะไปติดต่อถามเป็นการส่วนตัวกับรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในขณะนั้นก็ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงต้องขอมติที่ประชุมนะครับว่าจะให้มีการแก้ไขตามที่สมาชิกขอแปรญัตติ หรือคงไว้ตามร่างเดิม เนื่องจากไม่มีการแก้ไขของกรรมาธิการครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่นะครับ ให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ ขอเชิญมาตราคือไปครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 11 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 11 มีการแก้ไข และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ ส.ส.ระยอง พรรคสหประชาชาติไทย กฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เกษตรกรรม ในที่นี้หมายถึงกรรมของเกษตรกร จะมีที่ดินทั้งที่ก็ต้องทั้งเช่าทั้งซื้อจากรัฐบาล ทั้ง ๆ

ที่ทำมาเป็นเวลานานแสนนานชั่วอายุหลายคนแล้วก็ตาม อำเภอหลาย ๆ อำเภอ เช่น อำเภอหนองหญ้าไซ ของท่านรัฐมนตรี บรรหาร จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งอำเภอ สมัยพระนคร-มหาราชก็ยังเป็นป่าสงวนอยู่ กระทั่งบัดนี้เจ้าประคุณเอี้ยคนแก่คนเฒ่าทั้งหลายก็ต้องมาซื้อมาเช่าทั้ง ๆ ที่เป็นบ้านเรือนเรือนอกสวนไร่นาของตัวเอง แล้วก็ต้องมาซื้อด้วยนี้แหละครับคือกฎหมายกรรมของเกษตร แล้วยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเช่าแล้วก็ยังไม่มีทางที่จะได้ให้ตกทอดกับลูกหลานด้วย เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้นั้นมีผู้อภิปรายตั้งแต่ก่อนรับหลักการว่ามันลักษณะที่แสดงเจตนาของผู้ยื่นออกมานั้นคล้าย ๆ กับจะเอาสิทธิหนึ่งตรงข้ามกับสิทธิประชาธิปไตย แล้วมาจัดเป็นคอมมูน ๆ ขึ้นให้ที่ดินไปทำกินก็แล้วกัน แต่ไม่ให้สิทธิอะไรทั้งหมดตกทอดมรดกก็ไม่ได้ เราก็ได้อภิปรายตอนรับหลักการกันอย่างเจ็บหนาฝ่าคั่งไว้แล้ว อย่างเจ็บแสบไว้แล้ว แสดงถึงเจตนาของผู้ร่าง แสดงถึงเจตนาของรัฐบาล ที่รับเข้ามานั้นนะ ยื่นเข้ามานั้นนะ ไม่ได้ลืมหูลืมตา ลืมตาอ้าปากอะไรว่ากฎหมายนี้มันเป็นลักษณะของคอมมูน พุดง่าย ๆ ก็คือ คอมมูนิสต์ แต่ผมก็ตั้งใจที่กรรมาธิการนี้ฟังแล้วรู้สึกอายตัวเอง แล้วก็ยอมรับผิด สารภาพแต่โดยดี เดิมทีเดียวก็บอกไม่ให้ตกทอดทางมรดก ครับ ก็รับหลักการกันมาได้ตั้งแต่ ค.ร.ม. อะไรนั้นก็ไม่ทราบหรอกนะครับ แล้วก็มายอมแพ้กัณฑ์กรรมาธิการ เพราะสภาแห่งนี้ได้เหินแนมเอาไว้มากกว่ากฎหมายนี้แทนที่จะเพื่อเกษตรกรรม กลายเป็นกรรมของเกษตรในลักษณะของคอมมูน ผมก็ต้องขอขอบคุณกรรมาธิการ ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ร่าง แต่กลับใจแล้วก็ช่วยชี้แนะชี้นำต้นตำรับคือผู้ที่ยื่นเสนอเข้ามา ซึ่งเป็นร่างของฝ่ายรัฐบาล จนได้เลิกราแล้วให้สามารถตกทอดทางมรดกได้ ผมก็ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโอภาสครับ

นายโอภาส พลศิลป์ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายโอภาส พลศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคสหประชาธิปไตย กระผมไม่ได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ไว้แต่ก็มาตรานี้คณะกรรมการมีการแก้ไขการปฏิรูปที่ดินตั้งแต่พระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ปี 2518 จนบัดนี้ก็นับว่าเป็นเวลานานพอสมควร ที่ดินที่

ปฏิรูปที่ดินได้จัดที่ดินให้แก่เกษตรกรทำมาหากินกันอยู่ทุกวันนี้ไม่สำเร็จ เกิดความล้มเหลวจึงแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมมาอ่านในมาตรานี้จะครับผม ท่านประธานที่เคารพ เราจะตั้งกรรมการขึ้นมาสักกี่ชุด กี่ชั้น คือชั้นระดับอำเภอ จังหวัดหรือระดับชาติก็ไม่สามารถที่จะแก้ได้ ผมขอทำนายในอนาคตถึงว่าพระราชบัญญัตินี้ผ่านประกาศใช้ในการแก้ไขคราวนี้ แล้วก็ไม่ได้แน่นอน ไม่สำเร็จด้วย เพราะยังจะมีกรรมการมากมาย มีคณะกรรมการมากมายหลายชั้น ความล้มเหลวย่อมเกิดขึ้น เพราะจะแย่งงานกันทำหรือต่างคนต่างไม่ทำก็ไม่ทราบจะครับ เพราะที่แล้วมาก็ไม่สำเร็จก็เนื่องจากสาเหตุอย่างนี้ นอกจากนั้นการจัดรูปที่ดินตามหลักรวมอบที่ดินให้เขาไปจะเป็นเช่าก็ดี จะเป็นกรรมสิทธิ์ก็ดี ถ้าในเรื่องเช่ากรรมก็เห็นว่าก็เป็นโอกาสดีสำหรับนายทุนที่จะกันที่ดินนั้นเช่าเข้าไว้ แล้วเพื่อหากำไรจากการเช่าช่วงต่อไป ซึ่งทุกวันนี้กฎหมายไม่ได้ใช้ตามพระราชบัญญัติเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม เรายังไม่มีโอกาสได้ใช้ให้เต็มรูปตามพระราชบัญญัติที่ได้ประกาศใช้ไปนั้น นี่ละครับก็จะเป็นปัญหาถึงการจัดสรรที่ดินให้เกษตรกรได้ทำ อีกประการหนึ่งเราให้เขามีที่ดินซึ่งเป็นปัจจัยในการผลิตในด้านการเกษตรในด้านเครื่องมือในด้านวิชาการ ในการแก้ปัญหาที่ดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคกลางนี้ที่ปฏิรูปเข้าไปจัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรนั้นเป็นที่ดินเปรี้ยวเราจะแก้ได้อย่างไร เราจัดแล้วก็ปล่อยเป็นไปตามยถากรรมแล้วแต่เขาจะแก้ปัญหาอันนั้นได้หรือไม่ได้นี้ละครับผมถึงได้ประณามไว้ว่า ความล้มเหลวย่อมจะเกิดขึ้นอีก ถ้าหากว่าทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันแก้ไขให้ครบวงจรตั้งแต่มีที่ดินมีเครื่องมือเครื่องมือ เอนักวิชาการเข้าไปช่วย แล้วก็ตลอดจนผลผลิตที่ได้ออกมาจำหน่ายได้ราคาค้นทุนการผลิตนะครับ ให้ครบวงจรแล้วก็หาตลาดได้ ตลอดจนกำหนดพืชที่เขาปลูกว่าในตลาดต้องการหรือไม่เหล่านี้ ผมคิดว่าความสำเร็จเกิดขึ้นแน่ ๆ ไม่มีปัญหาในพระราชบัญญัติที่แก้ไขฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงสิ่งเหล่านี้เลย

เพียงแต่มุ่งไปในแง่ที่จะให้เขามีที่ดินทำกิน

อันนี้ละครับความล้มเหลวมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีปัญหา กระผมขออภิปายเพียงเท่านี้ละครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมมาธิการครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมเข้าใจว่าประเด็นปัญหาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะมีประเด็นเดียวที่มีแต่ความห่วงใยในเรื่องของการโอน การไปเช่าซื้อของเกษตรกรว่าอยู่มาตั้งแต่บูยาตายแล้ว ยังจะต้องมาจ่ายค่าเช่า ค่าเช่าซื้อแล้วก็โอนไม่ได้นะครับ ผมขออนุญาตเรียนว่าที่ท่านได้กรุณาขอคณะกรรมการที่กลับใจ คณะกรรมการ ไม่ได้กลับใจนะครับ เพราะว่ามาตราที่ว่ามันไม่ได้แก้ไข มันอยู่ในมาตรา 39 และในมาตรา 39 นั้นเขาให้โอนกันได้อยู่แล้ว โดยตกทอดทางมรดกก็ได้ เพราะฉะนั้นที่ท่านเข้าใจอาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง และทำให้เกษตรกรเช่าหรือเช่าซื้อว่าจะต้องมาซื้อที่ดินของตัวเองนั้น จริง ๆ แล้วในตอนท้ายของมาตรานี้ท่านจะเห็นว่ากรรมการได้เขียนให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของบันได 3 ขั้นที่พวกเรายอมรับว่า ถ้าใครก็ตามที่ครอบครองอยู่แล้วก่อนปี พ.ศ.2510 ละก็ถ้าที่ดินไม่เกิน 50 ไร่ก็จะไปเรียกเก็บอะไรเขาไม่ได้นอกจากค่าธรรมเนียมในการโอนกับค่าพัฒนาที่ดิน ถ้าหากว่าได้บังเอิญไปพัฒนาที่ดินให้เขา ถ้าไม่ได้พัฒนาที่ดินให้เขาก็เรียกได้แต่ค่าธรรมเนียมในการโอน เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องเสียอะไรเลยครับ คิดว่าคงจะตรงกันอยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงผู้รู้ท่านชี้แจงให้เราพอเข้าใจแต่ยิ่งชี้แจงมากเท่าไร ผมยิ่งโง่มากเท่านั้นครับ ท่านประธานโง่อย่างมหาศาลเลยครับตอนนี้พอเห็นในมาตรา 30 ที่ผมขอเสนอตัดนี่นะครับ คือว่าบรรดาที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก.ได้มา ให้ ส.ป.ก.มีอำนาจจัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร วันนั้นผมจำไม่ได้ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ผมบอกว่า ส.ป.ก. เดียวนี้มีอำนาจล้นฟ้าเลยนะครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกท่านประธาน ผมก็พอมาเห็นยังมีอำนาจจัดการอะไรทุกอย่างนี้ผมว่าต่อไปนี้ อ้ายที่ราชพัสดุคือกรมธนารักษ์ อะไรต่าง ๆ นี่กฎหมายอันนั้นนี้ผมว่าเขาต้องยกเลิกครับ ผมอยากจะทราบท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้กรุณาช่วยชี้แจงให้ผมทราบด้วยนะครับ คือท่านประธานคณะกรรมการนะครับคือ ผมห่วงครับ ต่อไปนี้กระทรวงการคลัง

คงจะหมดสิทธิแล้วภาวอะไรต่าง ๆ คงจะไม่ได้ ผมดูแล้วครับบางที่เขามาจัดสรรสนามหลวง
อะไรต่าง ๆ นี่ ส.ป.ก.หมดแล้วครับ วัดโพธิ์อะไรไม่มีใครนวดอะไรแล้วหมดแล้วครับ ผมก็
ห่วงนะครับท่านประธาน การโอนการอะไรนั้นผมพอเข้าใจครับท่านประธาน แต่ว่าผมมาห่วงๆ
ระหว่าง ส.ป.ก.กับกระทรวง คือกระทรวงเกษตรเดี๋ยวนี้จะใหญ่กว่ากระทรวงการคลังครับ
ก็พอดีรัฐมนตรีคลังก็ไม่ได้อยู่ที่นี้มัวแต่ตกใจเรื่อง 40,000 ล้านบาท ผมก็ไม่สบายใจเลย
ท่านประธาน ไม่สบายใจมากท่านประธาน ผมก็อยากจะประทานกราบเรียนขอความรู้ครับ
ท่านประธาน ใจเหลือเกินยิ่งอ่านไปยิ่งใจไปครับ ผมกลัวราษฎรจะ ยิ่งกว่าผมใจอีกครับ
ยิ่งใจกันไปอีก ท่านประธานครับ ที่กระผมได้กราบเรียนมีเพื่อนสมาชิกบางท่านที่อยู่ฝ่ายรัฐบาล
นะครับ บอกว่า กำนันชัย มิ่งพุดอะไรมากแท้ มิ่งพุดหาเสียงหรือ ใจครับ ถ้าสภาพผมไม่มี
เงินนี้ ผมไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล ราษฎรจะได้ส่งสารเลือกผมเป็นผู้แทน ท่านประธานครับ
ประทานโทษที่นอกกลุ่มนอกทางก็ต้องฝากเนื้อฝากตัวกับท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญ ช่วย
กรุณาชี้แจงให้ผมหายข้องใจสักนิดหนึ่งว่า ส.ป.ก.กับกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตร
นี้นะครับ คือกฎหมายเกี่ยวแก่ที่ราชพัสดุ หรืออะไรต่าง ๆ นี่กัน ส.ป.ก.อำนาจมัน
อย่างไรครับ ถ้ามาตรา 30 นี่มาประกาศใช้เพื่อผมจะได้จะยกมือก็สะดวกจะไม่ยกมือก็นิ่งเฉยๆ
ได้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน เพื่อให้ราษฎรผมจะได้ไปบอกครับมะรีนนี้เสาร์ อาทิตย์ผมจะ
ได้ไปบอกชาวบ้านผมแถวอำเภอนาโพธิ์ได้ทราบว่ นี่กฎหมายเขาเอาอย่างนี้แล้วนะ ระวังนะ
ป่าช้าก็หมด เพราะพระท่านไปอยู่ในป่าช้าแล้วเดี๋ยวนี้เพราะมัวแต่ ส.ป.ก.จะเอาหมด ปัญหา
มันอย่างนี้ผมก็อยากจะขอทราบข้อเท็จจริงสักนิด สอนผมสักหน่อยเถอะครับท่านประธาน
ท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณล่วงหน้าหวังว่าท่านคงจะสอนให้ผมหายข้องใจครับ
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ คงไม่ใช่เรื่องความใจความฉลาดหรือครับมันอาจจะสับสนหน่อย เพราะว่ากฎหมาย

ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ใช่เป็นกฎหมายร่างใหม่ทั้งหมดเพราะฉะนั้นมันก็กระโดดไปกระโดดมา ที่ท่านสงสัยกระผมเข้าใจว่าจะหมายถึงตอนท้ายมาตรา 36 ทวิกับมาตรา 15 นั้นซึ่งพูดถึงเรื่องที่ราชพัสดุแต่จริง ๆ เราไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอำนาจของกระทรวงการคลังในเรื่องที่ราชพัสดุที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าแต่เดิมนั้นเมื่อเวลาที่ ส.ป.ก. ไปซื้อที่ดินมาในฐานะที่ ส.ป.ก. เป็นส่วนราชการเมื่อได้ที่ดินมาที่ดินนั้นทั้ง ๆ ที่ตั้งใจจะเอาไปจัดให้กับราษฎรที่ดินนั้นก็กลายเป็นที่ราชพัสดุจะไปโอนให้กับราษฎรก็ได้ก็ต้องไปทำขึ้นตอนกระบวนการอะไรต่าง ๆ อีกมากมายแล้วก็จะเกิดปัญหากับราษฎร ในเมื่อที่ดินที่จะเอามานั้นเอามาเพื่อที่จะจัดให้ราษฎร เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรจะไปตกเป็นที่ราชพัสดุเสียชั้นหนึ่งก่อน แล้วจึงมาจัดอีกทีก็จัดไปโดยตรงเลยเราก็เขียนกฎหมายให้มันชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้นเองแหละครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เมื่อก็กระทรวงการคลัง ที่นี้ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ละครับ ที่ไปซื้อหรือว่าไปยึดไปอะไร หรือท่านพระราชทานให้นี้ ทางคณะกรรมการวิสามัญได้ศึกษาไหมครับ ที่มอบให้ ส.ป.ก. ไปทำอะไร ๆ ต่าง ๆ เหลือเท่าไรครับ ให้ราษฎรไปหมดหรือยัง หรืออย่างไรครับ กระผมขอทราบสักหน่อยครับ ถ้าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญไม่ทราบ ท่านรัฐมนตรีช่วยคงจะทราบ เพราะท่านมีที่ดินตอนนี้เยอะแยะครับ ทราบว่าอย่างนั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส.อุดรธานี พรรครวมไทย เท่าที่กระผมได้ฟังท่านกรรมการชี้แจงมาตามร่างพระราชบัญญัตินี้นั้น กระผมเชื่อว่าโดยเจตนาแล้วนี้ทางฝ่ายรัฐบาลก็มีความคิดว่าทำอย่างไรจึงจะให้ประชาชนนี้ได้เป็นเจ้าของที่ ไม่ว่าจะเป็นมาตราใดที่ผ่านมานะครับ กระผมอยากจะทราบเรียนเผื่อบางทีที่ท่านประธานหรือท่านกรรมการจะพอชี้แจงให้สบายใจได้บ้างว่า กรณีที่เราต้องการจะให้ประชาชนเป็นเจ้าของที่ตามมาตราใด ๆ ก็แล้วแต่ในร่าง

พระราชบัญญัตินี้นั้น กระผมอยากจะกราบเรียนให้ข้อสังเกตอย่างนี้นะครับ การฉ้อฉลในการเป็นเจ้าของที่ดินนั้นไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของที่ป่าสงวนตามมาตราที่เรากำลังจะให้ ส.ป.ก.ทำ กระผมกราบเรียนครับว่าในปัจจุบันนี้เกษตรกรพวกชาวไร่ชาวนานี้ได้เอาที่ดินของตนเองไปจำนองบ้าง ไปขายฝากบ้าง ซึ่งพูดกันง่าย ๆ ว่ากฎหมายไม่ได้บังคับไว้ ขณะนี้ถ้าจะพูดกันแล้วนะครับ เกษตรกรนั้นเกือบจะไม่มีที่ดินของตนเอง อันนี้ก็เรียกว่ายึดครอง หรือว่าเป็นเจ้าของแบบฉ้อฉล หรือถูกต้องตามกฎหมายในลักษณะของการขายฝากหรือการจำนองในขณะเดียวกันตามมาตราที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า แท้ที่จริงแล้วที่ดินอย่างที่เรากำลังเป็นห่วงอยากจะให้ประชาชนหรือเกษตรกรเป็นเจ้าของนั้นความจริงแล้วนะครับ พวกเจ้าของนายทุนเขาไปรับซื้อไว้ เขาไปรับจำนองเอาไว้ โดยที่ว่าถือที่ดินมือเปล่า ตามบ้านนอกเขาเรียกว่าจับที่ดินเปล่าไว้ . แล้วก็ให้เกษตรกรเหล่านั้นทำกินไป แล้วก็ส่งดอกเบี้ย จะเป็นเงินหรือว่าจะเป็นข้าว หรือว่าจะเป็นพืชอะไรก็แล้วแต่ พอสิ้นปีก็มาส่งกลับคืน ในกรณีอย่างนี้นะครับ ท่านจะมีความคิดบ้างหรือไม่ว่า ถ้าสมมุติว่าท่านให้สิทธิแก่เกษตรกรเข้าไปอยู่ตามกฎหมาย ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่นี้ มันจะเข้าข่ายที่ว่าประชาชนไม่ได้เป็นเจ้าของโดยตรงนะครับ พวกนายทุนนั่นเองยังจะเป็นผู้ครอบครองผลประโยชน์ พวกเกษตรกรนั้นจะออกแรงทำกิน แล้วก็ส่งส่วยอยู่ตลอดเวลา ในกรณีอย่างนี้กระผมไม่ทราบว่าท่านกรรมการพอจะนึกออกได้ไหมว่าทางรัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรในการครอบครองที่ดินแบบฉ้อฉลอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านพอที่จะยืนยันได้ว่าเหตุการณ์เหล่านี้ทางรัฐบาล หรือ ส.ป.ก. หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะแก้ไขและจะป้องกันอย่างไร กระผมก็ยังคงพอพิจารณาได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการการปฏิรูป) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คำถามของท่านก้านั้นชัย กระผมคงตอบตัวเลขไม่ได้ครับ แต่ขออนุญาตเรียนได้ว่าที่ดินที่จะได้รับพระราชทานมาก็ดี ที่มีผู้บริจาคก็ดี จะอยู่กระจัดกระจายกันทั่วไป และการที่จะ

ปฏิรูปที่ดินได้นั้นจะต้องมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน ซึ่งก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะ
 แก้ จะต้องประกาศเป็นอำเภอ ซึ่งจะไม่คุ้ม บางที่มีที่ดินอยู่ 200-300 ไร่อยู่ในจุดหนึ่ง ถ้า
 ไปประกาศทั้งอำเภอ ชาวบ้านทั้งอำเภอนั้นจะโอนที่ดินทำนิติกรรมใด ๆ ไม่ได้เลย ก็เกิด
 ปัญหาค่ะ ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา 25 ทวิ จึงได้แก้ไขแล้วว่า ถ้าในกรณีที่ได้ที่ดิน
 อย่างนั้นมานี้ เราก็จะดำเนินการปฏิรูปไปได้เลยโดยไม่ต้องไปประกาศเขตปฏิรูปเสียก่อน
 นะครับ นั่นเป็นปัญหาของท่านกำนันชัย ส่วนปัญหาของท่านผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี
 นั้น ขออนุญาตเรียนว่า เพราะเหตุนั้นนะครับ บันได 3 ขั้นที่ได้คิดกันไว้ตั้งแต่สมัยท่านหัวหน้า
 พรรคของท่านยังอยู่นั้น จึงยังทำไม่ได้ เพราะว่าถ้าไปจัดในรูปแบบของประมวลกฎหมายที่ดิน ที่ดิน
 นั้นจะตกไปสู่มีนายทุนอย่างที่ท่านว่า จึงต้องมาใช้ระบบของปฏิรูป ซึ่งจะห้ามขาย ขายได้
 เหมือนกัน จะต้องมาขายให้กับสำนักงานปฏิรูป หรือตกทอดไปทางทายาท ตกทอดโดยทาง
 มรดกอย่างนั้นละก็ได้ เพราะฉะนั้นโดยวิธีนี้ถ้ามีนายทุนทำอย่างนั้นอยู่ เขาก็จะไม่ได้ที่ดิน
 ด้วยระบบนี้จะครบถึงจะรักษาที่ดินเอาไว้ให้กับเกษตรกรและลูกหลานของเกษตรกรได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติที่ประชุมว่า จะควรแก้ไขตามที่
 สมาชิกแปรญัตติหรือคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติ
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ
นะครับ ก็ตามมาตรา 11 ส่วนที่เหลือผมขอเลื่อนไปครั้งต่อไปนะครับ วันนี้ผมขอเลิก
ประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 17.50 นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

ประภา อ้นองอาจ	ภูชชงศ์ เอกบุตร
รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์	ปราณี เอกรัตนากุล
เกษรา โกญจนาท	กัลยา พิมพ์เสน
อุทุมพร แก้วสถิตย์	เปรมจิต บุญหล่อ
นัยนา เปรมประพันธ์	กรุณา พิมพ์สุวรรณ
บุญพา เผ่าสำราญ	ชลอลักษณ์ ธรรมผล
บึงอร แก่นกุล	นนทลี พจน์ปฏินญา
อัมพา กันทิโกวิทย์	พัชณี คล้ายสุวรรณ
ทิพวรรณ ลายลิขิต	สุดคะนึง ศิษยาวิคม
สันทนา ทรัพย์พูนผล	พัชรี ไชคำพา
สรัญญา จันทร์เรียว	วัฒนี อุดมภักดี
พรรณบุบผา วิไลวงษ์	ดวงทิพย์ หามะลิ
อรสา เจียมเจริญ	รัชณี ชันธิโชติ
ยุวณัฐ หนองพงษ์	สุจิตรา อรุโณ
สุชาดา ภมระวาท	สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
ทิพรัตน์ แก้วสุขโข	อนงค์ ใต้ประดับ
สุภาภรณ์ มาลัยทัต	รุจิรา เนตรบุตร
ชนิกา ศรีสมวงษ์	ประเสริฐ ปั่นสิน
ภาวนา พักรักษา	กฤษณา สุวรรณนที
เยาวเรศ นวลสกุล	

สภาผู้แทนราษฎร (สมัย.....สมัยที่.....)

ครั้งที่/.....

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมและตรวจรายงานการประชุม

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.
๑๑.
๑๒.
๑๓.
๑๔.
๑๕.
๑๖.
๑๗.
๑๘.
๑๙.

ตรวจแล้ว วันที่ เดือน พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่/...../.....

วันที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการการยังมิได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับและตรวจรายงานการประชุมยังมิได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง
เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกา ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2531 ตามมาตรา 101 ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2531 ทำให้
สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2528
ข้อ 25 บรรคสอง

ประเสริฐ ดวงวิชัย
(นายประเสริฐ ดวงวิชัย)
เลขาธิการรัฐสภา